Νίκος Κόγιας

Αλληλογραφία 1994-1997

Αγαπητέ και αξέχαστε Κλέωνα Καλή σου μέρα.

Πρίν προχωρήσω σε ευχαριστώ με όλη την δύναμη της καρδιάς μου που με ξεχώρησες ανάμεσα στους πολυάριθμους και αξιόλογους φίλου σου και μου χάρησες-έστειλες αυτό το καθ όλα προσεγμένο και καλογραμμένο βιβλίο σου.Το βιβλίο,που μου έδωσε την δυνατότητα να γνωρίσω εσένα και την οικογένειά σου απο τα γεννοφάσια και την Βέροια σε όλο της το μεγαλείο.

Σε διαβεβαιώ,οτι διαβάζοντάς το άννοιωσα εκείνη την χαρά και την συγκίνηση που θα άννοιωθε κάθε Ανθρωπος στην θέση μου.θα έλεγα πώς συγκλονίστηκα τόσο με τον τρόπο που γράφεις,άλλο τόσο και το πολύτιμο περιεχόμενο.Και συγκλονίστηκα,γιατί όπως ξέρεις σε απροσδιόριστο αριθμό γενιών ανέρχονται τα κόκκαλα των προγόνων μου που ειναι θαμένα στην Βέροια.Στην Βέροια που ειναι η πρωτεύουσα του Νομού Ημαθίας,που Εσύ,με τόση γλαφυρότητα περιγράφεις τις ομορφιές και τα κάλλη της και απεικονίζεις με τις τόσο πολύτιμες και σπάνιες φωτογραφίες.Του Νομού που γέννησε,Βασιλείς σαν τον Φίλιππο,ανάθρεψε Στρατηλάτες σαν τον Αλέξανδρο και Στρατηγούς σαν τον Προλεμαίο,τον Περδίκκα κλπ και τους εξόπλισε με όλα εκείνα τα εφόδια που τους επέτρεψε να μεαλαμπαδεύσουν το μεγαλείο της Ελλάδας στα πέρατα της οικουμένης και να προετοιμάσει το έδαφος γία την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. και σε συνέχεια το Βυζάντιο και την αναγέννηση.

Ενας ακόμα λόγος που μου προξένησε συγκίνηση ειναι η αναφορά που κάνεις στο αδερφό της Μάννας μου Παλλικάρια Δημήτριο.Αυτόν τον λαμπρό-και τόσο παραξηγημένο-αγωνιστή της Ελλάδας.

Εκείνο όμως που συκλόνισε συθέμελα ειναι η πλακέτα του Αντάρτη που σου πρόσφερε ο Δήμος.Αυτή σου η ανεπανάληπτη προσφορά να είσε βέβαιος πώς συγκλονίζει καθημέρινα τους αγωνιστές,φρουηματίζει

τους νέους και βάζει σε σκέψη και πειρασμό τους

αντιπάλους του μεγάλου και ηρωϊκού αγώνα του λαού μας.Ενέργειες σαν αυτή είναι που γράφουν ιστορία

και υποθηκεύουν μνήμες.

Η ιστορική μνήμη είναι καθολικό φαινόμενο στην Ανθρώπινη κοινωνία απο τις πιό πρωτόγονες μορφές της,που γνωρίζουμε μέχρι σήμερα.Σ όλες τις Ανθρώπινες κοινωνίες με τρόπους πολλούς και διάφορους τα περασμένα Ζούνε μέσα στα τωρινά,και το σήμερα παίρνει Ζωή απ το χθές.Αν δεχτούμε οτι την ιστορική βίωση την χωρίζουμε σε επιβίωση και αναβίωση Εσύ με το γραφτό καθώς είναι απολλαγμένο απο κάθε προπαρακευασμένο αποτελεί σημαντική καταγραφή και στοχαστική ανίχνευση της Ζωής και την πορεία της Βέροιας και του σύγχρονου Βεροιώτη.

Τα σύνορα ανάμεσα στην επιβίωση και αναβίωση σε πολλά σημεία είναι δύσκολο να ξεχωριστούν.Ενα μως είναι βέβαιο:Η συνειδητή ιστορική μνήμη δουλεύει πάντα με την πρόθεση και με την τάση να μετατρέψει την αναβίωση σε επιβίωση ή απλούστερα σε Βίωση.Στο διάβα των αιώνων η κοινωνία των Ανθρώπων,αυτήν την συνειδητή ιστορική μνήμη προσπαθεί να να την μετουσιώσει σε ζωντανά σπέρματα εκείνα τα στοιχεία απο την περασμένη Ζωή,που μπορούν να χρησιμέψουνε στο σήμερα,όπως το αισθάνεται και όπως το θέλει να το διαμορφώσει και να το ζήσει κάθε κοινωνική ομάδα ή το κάθε σύνολο,προσβλέποντας προς την ολόπλευρη ολοκλήρωση της Ζωής.

Αν οι σκέψεις μου αυτές είναι σωστές,τότε χωρίς κανένα δυσταγμό μπορώ να σέ διαβεβαιώσω οτι πολλές αποφάσεις και ενέργειες που έκανες μέχρι σήμερα περιέχουν τα στοιχεία αυτά.

Η Ζωή Καλώνα,είναι πραγματικά σκοτάδι,αν δεν υπάρχει πάθος.Και κάθε πάθος είναι τυφλό αν δεν υπάρχει γνώση και αγάπη για τον Ανθρωπο.Και Εσένα αγαπημένε μου Κλέωνα και εν έπλεις συναγωνιστή δεν

σου λείπουν αυτά τα δομικά ανθρώπινα στοιχεία.

Σε ευχαριστώ, σε συγχαίρω και σου εύχομαι καλή δύναμη στην τυχόν νέα σου παρόμοια προσπάθεια.

Σε διαβεβαιώ ότι θα χαρώ πάρα πολύ αν άρχισες ή σκέφτεσε κάτι που θα μπορούσε να βοηθήσει τον άνθρωπο και την γενέτειρά μας.

Με όλη την αγάπη και εκτίμηση που τρέφω για σένα

Βέροια 1987 Κάγιας Νίκος.

Αγαπητέ σύναγωνιστή Γιώργο Καλημέρα.

Σας στέλνω σε φωτοπυπία την δεύτερη αρχική γνωμάτευση της Α!υγειονομικής επιροπής Ν Ημαθίας και ειναι δεύτερη γιατί η πρώτη(όλα συνηγορούν ότι)αντικαταστάθηκε,αφού συμπεριελάμβανε και την Ψωρίση σαν πάθηση που τεκμηριώνει σύνταξη,την συμλπηρωματική γνωματεύση της Α! υγειονομικής επιρτοπής του Ν Ημαθίας,φωτοαντίγραφα των μαρτυρικών καταθέσεων δύο συγκρατουμένων μου Γιάννη Πέτσα και Σωτήρη Μπίσμπα,την κατάθεση του Δημάρχου Βεροίας σε συνδιασμό με το πόρισμα της ένορκης Διοικητικής έρευνας που έκανε η υπάλληλος της Ν Ημαθίας και στην οποία φαίνονται οι διαπιστώσεις που αυτή έκανε,και τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το πόρισμά της.

Οσον αφορά την γνωμάτευση της πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής η οποία καλύπτει και τις δυό παθήσεις απ τις οποίες πάσχω.Οπως σας είπα και προφορικά στην πρώτη γνωμάτευση που έγινε στις 3-1-90 στην παράγραφο (4 για σχετική πάθηση απο χρόνιο νόσημα)που περιγράφει τις παθήσεις στην συνέχεια της πάθησης"χρόνια βρογχίτιδα μετ συχνών ασθματικών προσβολών"έγραφε οτι πάσχει και απο"ψωρίση γενικευμένη"και στην θέση των ποσοστών προσδιόρισε 30%για την άσθμα και 25% για την ψωρίαση συνολικό ποσοστό 55% για τις δυό παθήσεις.

Επειδή όμως την ψωρίαση δεν την προβλέπει το ΠΔ 1285/1981,το Γ Λοφιστήριο στις 10-10-90 με έγγραφο ζήτησε να α)Να ξανά γνωματεύσει η Α! υγειονομική επιτροπή για το άσθμα και να μην λάβει σαν πάθηση υπόψη της την ψωρίαση αφού κατά την 44η Διεύθυνση του Λογιστηρίου δεν την προβλέπει το ΠΔ του 1981.

Ετσι και έγινε.Στις 2-1-91 με ξανά κάλεσε η επιτροπή και αφού με επανεξέτασε για το βρογχικό

άσθμα επιβεβαίωσε το ποσοστό 30% για το άσθμα

και παραλλειψε την ψωρίαση σ αυτήν την γνωμάτευση που χαρακτηρίζεται συμπληρωματική.

Εδω πρέπει να σημειωθεί οτι παρ όλο που η πρώτη αρχική γνωμάτευση που προέβλεπε όπως γράφω και πιό πάνω ποσοστά και για τις δυό παθήσεις αντικαταστάθηκε με αυτήν που τώρα θεωρείται πρώτη ωστόσο οι Γιατροί και σε αυτήν την γνωμάτευση δεν παράλειψαν να αναφέρουν έστω και με παραπομπή (2)εκτός κειμένου:"ψωρίαση γενικευμένη με ποσοστό αναπηρίας 25% και με την ένδειξη"η πάθηση δεν αναφέρεται στο άρθρο 43/ΠΔ/1285/91".

Αυτά για την ιστορία μου τα είπαν οι Γιατροί που έκαναν την γνωμάτευση.Ας σημειωθεί οτι ο ένας απ τους Γιατρούς ο κ Δ Ζέρης συμμετείχε και στην υγειονομική επιτροπή του ΙΚΑ που για τις ίδιες παθήσεις μου έδωσε 67% αναπηρία.Ισως έτσι να εξηγείται η επιμονή των Γιατρών να υπάρχει η παραπομπή σε αυτήν την δεύτερη γνωμάτευση που για το λογιστήριο τώρα θεωρείται πρώτη.

Θεωρώ οτι η ύπαρξη αυτής της παραπομπής δεν πρέπει να έχει άλλη λογική εξήγηση εκτός απ την πεποίθηση των Γιατρών οτι και η πάθηση αυτή ειναι απότοκος της κράτησης και των κακουχιών πρέπει έστω και μέσω της παραπομπής οχι μόνο να φαίνεται,άλλα να έχει και τα ποσοστά αναπηρίας που αυτή προξένησε.

Ακόμα πρέπει να Σου κάνω γνωστό οτι ο φάκελλος απο άποψη στοιχείων που αποδείχνουν τεμεριωμένα οτι οι παθήσεις ειναι απότοκες της κράτησης και την πορεία που αυτές διέγραψαν Νοσοκομεία, γνωματεύσεις Γιατρών και Καθηγητών ειναι πλήρες. με αποκορύφωμα την συνταξιοδότηση του ΙΚΑ για τις ίδιες παθήσεις αρχικά με 51% και σε συνέχεια

με 67%.Στο φάκελλο υπάρχει η απόφαση του ΙΚΑ
την οποία και Σου στέλνω μαζί με τη γνωμάτευση.
Αν στο μεταξύ χρειαστεί και κάτι άλλο γράψε
μου να Σου το στείλω
Η αγάπη και εκτίμηση κάγιας νίκος
καρατάσου 9 Βέροια.Τηλ 0331/26564

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΓΕΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΣΑΣ

Προ ημερών πήρα την απο 9.3.95 πρόσκληση με την οποία μου κάνατε γνωστό οτι στις 26.3.95 θα γίνει η ετήσια γενική συνέλευση του Συνδέσμου μας με θέματα: απολογισμός δράσης του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και εκλογή νέου 21 μελούς Διοικητικού Συμβουλίου και νέας 3 μελούς Εξελικτικής Επιτροπής, καθώς και την Ενημερωτική Εγκύκλιο σχετικά με το θεύκωμα, τους Φακέλους και τους Ανάπηρους του Αντιστασιακού Αγώνα.

Σας ευχαριστώ που με κρατάτε ενήμερο για την πορεία του Συνδέσμου μας και τους Αγώνες του αυτός κάνει για την προβολή του αντιδικτατορικού Αγώνα στο εσωτερικό της χώρας και γενικότερα καθώς και τα προβλήματα που απασχολούν τους Αγωνιστές.

Σας διαβεβαιώ οτι λυπάμαι βαθύτατα, που για άλλη μιά φορά παρά τον διακαή μου πόθο, δεν θα μπορέσω να παραβρεθώ στη Συνέλευση του Συνδέσμου μας. Ελπίζω στην επόμενη να μην συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι (απο ατύχημα εχω σπάσει και τα δυό μου πόδια) ωστε να μπορέσω να παραβρεθώ.

Η μεταφορά του Συνδέσμου μας στο Πάρκο Ελευθερίας μου προξένησε ένα ανάνικτο αίσθημα χαράς, αλλά και λύπη. Χαρά γιατί επιτέλους ο Συνδεσμός μας στεγάζεται στο φυικό του χώρο. Στο χώρο που οχι μόνο βασανίστηκαν, αλλά Μαρτύρισαν Αγωνιστές κατά τη διάρκεια της 7χρονης χούντας και λύπη γιατί η Ελληνική πολιτεία δεν ειναι ακόμα σε θέση αν οχι να τιμήσει τουλάχιστο να αναγνωρίσει και να σεβαστεί τους Αγώνες του λαού, τους χώρους που αυτοί έγιναν και κυρίως να γραφεί η ιστορία του αντιδικτατορικού αγώνα στις πραγματικές της διαστάσεις: χωρίς στρεβλώσεις, αλλοιώσεις και παραποιήσεις με σκοπό και στόχο στο απώτερο μέλλον να γραφτεί στα μέτρα αυτών που οχι μόνο δεν συμμετείχαν στον αγώνα, αλλά και τον πολέμησαν με νύχια και με δόντια.

Να μην συμβεί και με τον αγώνα αυτόν ό,τι συνέ

βει με όλους τους αγώνες της Νεοελληνικής ιστορίας Με αποτέλεσμα να δούμε σήμερα,το θλιβερό φαινόμενο να ειναι γεμάτες οι πλατείες και οι κεντρικοί δρόμοι των πόλεων με ονόματα και προτομές ανθρώπων που όχι μόνο ειναι άσχετοι με τους αγώνες,αλλά και τους πολέμησαν να φιγουράρουν,ενώ οι εμπνευστές και οι πρωτεργάτες του αγώνα να μην υπάρχουν καθόλου ή όπου υπάρχουν να ειναι καταχωνιασμένοι στα πιό στενά σοκάκια και κατά κύριο λόγω στις παρυφές των πόλεων και ο Ρήγας να μήν εχει βγάλει ακόμα το δημοτικό σχολείο.

Οσον αφορά το ιστορικό για την έκδοση του Λευκώματος Σας στέλνω:α)φωτοαντίγραφα της κράτησής μου στη Γυάρο και το Παρθένι της Λέρου β)του παρασήμου και γ) μιά ένορκη βεβαίωση για το κινηγητό που μου έκαναν μετά την απόλυσή μου απο το στρατόπεδο με αποτέλεσμα να χάσω την δουλειά μου.

Σχετικά με τους φακέλους άρχισα να το ψάχνω και θα συνεχίσω.Μια πρώτη ενέργεια που έκανα ήταν να ζητήσω απόσπασμα ποινικού μητρώου και πιστοποιητικό στρατολογικής ενημέρωσης.Το μεν ποινικό ειναι ευτυχώς λευκό,το δέ στρατολογικό ενώ τώρα δεν υπάρχει η περιγραφή της ποινής όπως στο προηγούμενο ωστόσο κάνει αναφορά στην 20ετή ποινή του εκτάκτου στρατοδικείου.Ποινή που μου στοίχισε 15 και πλέον χρόνια φυλακή

Επειδή κατά τη διάρκεια της κράτησής μου στις αποθήκες υφάλων όπλων,προσεβλήθηκα απο δυό παθήσεις :α)Βραχικό Ασθμα και β) καθολική Ψωρίαση.Λόγω των παθήσεων αυτών απολύθηκα σαν άρρωστος απο το στρατόπεδο στις 23.2.70.Παθήσεις απο τις οποίες εξακολουθώ να υποφέρω ακόμα.

Μετά την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης με βάση το άρθ 31 και τις γνωματεύσεις των Νοσοκομείων Αθηνών(Συγγρού και Θώρακος)στα οποία Νοσηλεύτηκα κατά τη διάρκεια της κράσης το στρτόπεδο,υπέβαλα αίτηση συνταξιοδότησης.

Η αίτηση μου απορρίφθηκε με το αιτιολογικό οτι δεν ειχα τραύματα απο πυροβόλα όπλα.Σε συνέχεια υπεφίστηκε Ν 1813/88.Ο Ν αυτός όπως ειναι γνωστό αναγνωρίζει σαν λόγω αναπηρίας και συνταξιοδότησης και

για τις παθήσεις που είναι απότοκες των συνθηκών κράτησης. Ας σημειωθεί ότι το ΙΚΑ για αυτές τις παθήσεις όταν συμπλήρωσα τα αντίστοιχα έντυπα μου αναγνώρισε αναπηρία 67%.

Με βάση τον Ν 1813/88 υπέβαλα έκ νέου αίτηση. Και αφού έγινε απο την Νομαρχία Ημαθίας η έρευνα όσον αφορά: την ταυτότητα, την ημερομηνία σύλληψεις, εξετάστηκαν και οι μάρτυρες (συναγωνιστες Πέτσας Γιάννης και Μπίσμπας Σωτήρης, που ήμασταν τον ίδιο θάλαμο και έδωσαν απο κοντά την εμφάνιση και την εξέλιξη της υγείας μου) και έγινε και η σχετική έκθεση του ορμόδιου υπαλλήλου, (εσωκλείω αντίγραφα της έρευνας) αρχίζει δίπλα την προηγούμενη τρίχρονή Οδύσεια, άλλη μιά εξάχρονη. Και λέω Οδύσεια γιατί μέχρι τώρα πέρασα 4 φορές απο τις Υγειονομικές Επιτροπές: πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες, με ειδοποίησαν ότι θα ξαναπεράσω για 5 φορά απο την δευτεροβάθμια Επιτροπή Κεντρικής Μακεδονίας. Αυτή που ο κ Μπτσοτάκης συγκρότησε με το Νόμο 1976/91, άρθ 6 και απέρριψε συλλήδνην όλους όσους ειχαν την ατυχία να περάσουν απο αυτές.

Το Π.Δ 1285/81 που υπέγρεψε κ Εβερτ, όταν ήταν Υπουργός οικονομικών το 1981, προϋπήρχε του Ν 1543/85, με τον οποίο αναγνωρίκηκε η Εθνική Αντίσταση.

Θα έλεγε κανείς ότι αυτό το Π.Δ, ήταν η παγίδα ή η δικλείδα ασφαλείας που έβαλε η Νέα Δημοκρατία, προκειμένου να μην δικαιωθούν οι ανάπηροι έστω αγωνιστες. Και απο ό, τι φαίνεται βολεύει και το ΠΑΣΟΚ, για τί αν ήθελε πράγματι να λύσει το πρόβλημα θα το καταργούσε ή θα το τροποποιούσε στα σημεία που αντιστρατέυεται τον Ν 1543/85. Το ίδιο κάνει και με τον Ν 1967/91 (τον διατηρεί) που ψήφισε ο κ Μπτσοτάκης, προκειμένου να ξεμπερδεύει μιά για πάντα με τους Αντιστασιακούς 1941.44, αλλά και του 1967.74.

Ας σημειωθεί ότι με το Ν 1967/91 η Β! βάθμια Επιδική Υγειονομική Επιτροπή Κεντρικής Μακεδονίας και το 30% του Βρογχικού Ασθματός, που το προβλέπει το Π.Δ 1285/81 το μείωσε σε 20%. Έτσι το 55% έγινε ως δια μαγείας μόνο 20%. Και το ωραίο είναι ότι δεν την απορρίπτουν, αλλά με καλούν να ξανάπεράσω απο

την ίδια Ειδική Επιτροπή που έκανε ο κ Μπασιάκης και την διατηρεί η σημερινή κυβέρνηση.

Γιά την ιστορία:Η Α! βάθμια Υγειονομική Επιτροπή του Νομού Ημαθίας,δίεγνωσε με πιερομηνία 1/3.1.90

α)"Χρόνια Βρογχίτιδα μετά συχνών Αισθματικών προσβολών με ποσοστό αναπηρίας 30%"και

β)"Ψωρίαση γενικευμένη υποτροπιάζουσα με ποσοστό αναπηρίας 25% "συνολικό ποσοστό 55%(εσωκλείω γνωμάτευση).Επειδή όμως την Ψωρίαση δεν την αναφέρεται στο αρθρο 43 του Π.Δ 1285/81 το Γ.Λ.Κ επιστρέφει τον φάκελο στις Επιτροπές με την εντολή να μην παίρνουν υπόψη τους σαν πάθηση την Ψωρίαση αφού δεν υπάρχει στο Π.Δ και ας αναφέρεται με σαφήνεια στον Ν 1813/88.

Τα στοιχεία αυτά Σας τα στέλνω(χωρίς βέβαια να ξέρω αν αυτά θα ειναι χρήσιμα και σε Σας και για κάπου).Τα στέλνω όμως με την παράκληση να με ενημερώσετε,αν εκτός απο αυτά τα ένδικα μέσα υπάχρουν και κάποια άλλα στα οποία μπορεί να καταφύγει κανείς(πχ Ευρωπαϊκό δικαστήριο κλπ)προκειμένου να δικαιωθεί.

Σας ευχαριστώ άλλη μιά φορά για την τακτική ενημέρωση και εύχομαι ολόψυχα στό Νέο Διοικητικό Συμβούλιο κάθε επιτυχία στο δύσκολο,αλλά αξιόλογο έργο που θα αναλάβουν όλοι οι συντελεστές.

Επειδή οι λόγοι υγείας που αναφέρω πιό πάνω δεν μου επιτρέπει να παραβρεθώ στη Συνέλευση,γεγονός που θα μου έδινε την δυνατότητα να τακτοποιήσω και και την ταμειακή μου σχέση και θέση με τον Σύνδεσμο στέλνω αυτές τις 5 χιλιάδες δρχ και όταν η υγεία μου το επιτρέψει θα έρθω να τακτοποιήσω όλες μου τις εκκρεμότητες που τύχων υπάρχουν.

Γεί και χαράς Σας.Μ.Σ χαιρετισμούς

Βέροια 30.3.95 Κάγιας Νικόλαος
Καρατάσου 9 τ.τ 59100 τηλ 0331-26564.

1)Με περιεχόμενο:ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.1)Πρακτικά εκδήλωσης της 31ης Μαρτίου 1993 που έγινε στην μεγάλη αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Αθηνών.Συμμετείχαν στην εκδήλωση δεκαπέντε(13) κεντρικούς Ελληνες και ξένους ομιλητές.2)Γ!Διεθνές Συνέδριο της Διεθνούς Αρκαδικής Ακαδημίας εις μνήμην Αλεξάνδρου Παπαναστασίου,Αρκαδία,Αύγουστος 1988,με τέσσερους(4)κεντρικούς Ομιλητές 3)Δημοσιεύματα-Αρθρα και Χειρόγραφα απο είκοσι(20)και πλέον αρθρογράφους. "ΜΟΡΙΑΣ"-(Ανάτυπο)-τεύχος 39ο.Με συντονιστή της εκδήλωσης την κυρία Μαρία Μαντουβάλου.Και

2) ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ:ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ομιλία με θέμα:"ΙΔΡΥΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ".25 Μαΐου 1996.Αθήνα 1996.Με Προμετωπίδα: Οχι Οι Ηγεσίες Αλλά Οι Λαοί Μέσα Απο Την Ενωσή Τους Μπορούν Να Σώσουν Την Ελπίδα.Και με υπότιτλο:Ειναι απείρως περισσότερα αυτά που ΜΑΣ ΕΝΩΝΟΥΝ απο αυτά που ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΟΥΝ.Και Πρέπει επιτέλους ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ οτι ήρθαμε εδώ οχι για ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΜΕ αλλά για ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ τον κόσμο.Και ο,τι αξίζει ειναι οχι να"ΣΚΟΤΩΘΟΥΜΕ οκ οτώνοντας"αλλά να ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ξώντας τη ζωή του Ανθρώπου μέσα μας,γύρω μας".

Η κυρία Μαντουβάλου,εκτός απο τα έργα αυτά και πόσα άλλα που δεν γνωρίζω,οπως γράφω και πιό πάνω,ειναι η πρώτη που τόλμησε να τα βάλει με τις άδειες ψυχές και νεκρές ψυχές και να αλλάξει τη ροή της καθιερωμένης απο μισό αιώνα άποψη,ώς αναφορά την ιστορική αλήθεια για την Εθνική Αντίσταση,που τόλμησε να σπάσει τα ταμπού που ειχαν επιβεβληθεί με τη βία και το θάνατο έστω και η αναφορά στο θέμα αυτό.

Η έρευνα για την Μαρία,δεν ειναι απλώς μιά καθημερινή ανάγκη,αλλά μια διεργασία μέσα απ την οποία ο κόσμος και η ιστορία αποκτά ένα νόημα βαθύ.Ειναι ένα δράμα ζωής γεμάτη πάθος για δημιουργία και προσφορά.Μεσα απο το γνήσιο ψυχισμό της,την καταστολαγμένη σκέψη για τη ζωή και την αστείρευτη φαντασία αναζητεί τον μίτο της ιστορικής αλήθειας.Παντρέυει την ιστορία με τον λόγο.Με το δυναμισμό της αυξημένης ευθύνης,με λιτό,αλλά δυναμικό τρόπο ψυχογραφεί την αγωνιστική πορεία και τις παρακαταθήκες του λαού μας ανά τους αιώνες.Εργα βγαλμένα απο τη δική της στόφα.Αυτοδύναμο το καθένα.Ε

ΕΡΓΑ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Η κυρία Μαρία Μαντουβάλου ειναι Καθηγήτρια της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και πρόεδρος της ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ που ιδρύθηκε το 1993. Σαν πρόεδρος της Αμφικτυονίας του οικουμενικού ελληνισμού συντόνισε στο Φιλολογικό Σύλλογο Παρνασσός στις 25.5.1996 την ίδρυση του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ": ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΗΕ", μέλη του οποίου ειναι όλοι όπου Γής Ελληνες, οι ξένοι καλεσμένοι που συμμετείχαν στην ιδρυτική πράξη και όλα τα μέλη της Αμφικτυονίας Οικουμενικού Ελληνισμού.

Η κυρία Μαντουβάλου, ειναι αυτή πήρε που την πρωτοβουλία και δίδαξε κατά τα Ακαδημαϊκά έτη 1986-87, 88 και 1988-89 στους Φοιτητές του Πανεπιστημίου Αθηνών στο τμήμα: Ιστορίας και Νεοελληνικής Λογοτεχνίας το βιβλίο που έγραψε ο συμπολεμιστής Θανάσης Μουτσόπουλος για την Εθνική Αντίσταση με τίτλο "Το 30ο Σύνταγμα του ΕΛΑΣ" στέλνοντας με την πρωτοβουλία της αυτή ένα μήνυμα προς την πολιτεία, για μιά πιό ουσιαστική αναγνώριση και κατοξίωση της Εθνικής Αντίστασης. Ενα μήνυμα τόσο χρήσιμο, ιδιαίτερα στους σημερινούς καιρούς.

Το 30ο σύνταγμα Εδέσης ήταν ένα απο τα τρία συντάγματα του ΕΛΑΣ, που μαζί με το 16ο Βεροίας και το 50ο Κατερίνης, αποτελούσαν την Χη Μεραρχία του ΕΛΑΣ με έδρα τη Βέροια. Αυτή η προσπάθεια να φωτίσει ιστορικά την κατοχική Εθνική Αντίσταση, στάθηκε η αφορμή να αλληλογραφήσουμε και σε συνέχεια στις 7.8.97 να έρθει στη Βέροια προκειμένου να γνωριστούμε και προσωπικά και να μου αφιερώσει απο ένα αντίτυπο απο τα τρείς βιβλία της που έγραψε τώρα τελευταία και να μου χαρίσει άλλα δυό. Οι τίτλοι των βιβλίων που μου αφιέρωσε ειναι:

α) Ο ΡΗΓΑΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Επιστημονική Εταιρεία μελέτης "Φερών-Βελεστίνου-Ρήγας" Αθήνα 1996.

β) ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ". Φιλολογικές πηγές και Ιδεολογική υποδομή του Νεότερου Ελληνισμού Εκδόσεις Αφοι Τολίδη.

γ) ΚΕΙΝΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΕΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

Και αυτών που μου να μου χαρίσει ειναι:

ργα διαποτισμένα απο τα πάθος της ελευθερίας,τη δικαι οσύνη και την Ανθρωπιά.Την Ανθρωπιά που τόσο μας λείπ ει σήμερα.

Η συγγραφέας δεν αρκείται να παρακολουθεί τα γεγονό τα.Θέλει να μάθει τις αιτίες που κρύβονται πίσω απο κ άθε ιστορικό γεγονός.Εισχωρεί στους μηχανισμούς προκε ιμένου να συλλάβει τα κίνητρα του κινούν τα πρόσωπα κ αι τον τροχό της ιστορίας.Να προσδιορίσει με σαφήνεια για ποιόν λόγο λειτούργησε έτσι και οχι αλλιώς το Α η το Β ιστορικό γεγονός.

Με ένα σαφή,μεστό και συγκεκριμένο ιστορικό λόγο στ ρωγμένο σε γεγονότα ξεχειλώνει άγνωστους ιστορικούς ρους τόσο στη συγγραφή του εργό"Ο Ρήγας στα βήματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου"άλλο τόσο και στο έργο της:Αδαμ άντιος Κοραής ο Συγγραφέας της"Ελληνικής Νομαρχίας".

Η πατρίδα για την κυρία Μαντουβάλου,όπως και για κά θε Ελληνα,δεν ειναι μιά αφηρημένη έννοια.Ειναι η Γή τ ων πατέρων,ανεξάρτητα απο εθνικιστικές υστερίες και σ ωβινιστικές εξάρσεις υπεροχής.Ειναι πρώτα και κύρια έ να"υλικό".Ειναι κάτι το συγκεκριμένο:Ειναι τα άτομα,τ ο σπίτι,η γειτονιά,η πόλη,η χώρα ολόκληρη.Ειναι η Ελλ άδα.Ειναι η μνήμη,η παράδοση,η ιστορία,η συλλογική κα ι ατομική συνείδηση και θα ήταν ασύγγωστη ιστορική πε νία για την κυρία Μαρία νά μην ασχοληθεί μαζί της.

Διαβάζοντάς τα έργα της Μαρίας,βλέπεις-νοιώθεις να ξ επηδά μπροστά σου η ίδια η Ελλάδα σε όλο της το μεγαλ είο και ο πραγματικός-αληθινός,ο Επαναστάτης Ρήγας.Ο Ρήγας της Ζωής και της δράσης.Ο Ρήγας που τα έργα του με το φλογερό Επαναστατικό και κοινωνικό-απελευθερωτι κό περιεχόμενο,που οι σκοταδιστές είχαν καταχωνιάσει και με έναν φωτοβολιστικό τρόπο πέρασαν το έργο του Ρή γα και τα έργα του απο την ιστορία στη μύθο,αρκούμενοι να διδάξουν στα ελληνόπουλα μόνο το"ώς πότε παλικάρ ια".Ειναι αυτοί που δεν επιτρεψαν στο Εθναπόστολο Ρήγ α,να βγάλει το Δημοτικό.Που τον κρατούν για 175 χρόνι α μετεξεταστέο.Και λέω σκοταδιστές και φωτοβόλοι γι ατί και όταν ακόμα ο φεουδάρχης μεταχηματίζεται σε α στό δεν μπορεί να απαρνηθεί την καταγωγή και τον εαυτ ό του.Κουβαλάει μαζί του αυτές τις αρχές και αντιλήψε ις.Εται ποτέ στα 175 χρόνια εθνικού βίου,εκτός απο τη Μαρία,σχεδόν κανένας δεν ασχολήθηκε να αναζητήσει,να

καταγράψει και να κατατάξει στις Οικουμενικές και Απο
στολικές του διαστάσεις τον Ρήγα και το έργο του, όπως
το έκανε η Μαρία. Το ίδιο και με τον Αδαμάντιο Κοραή.
Πρόκειται για δυό εξαιρετικά μελετημένα και ιστορικ
ά τεκμηριωμένα έργα, αφιερωμένα στα Εθνο-κοινωνικά και
οικουμενικά ιδανικά και οράματα του Ρήγα. Και ειναι αυ
τό που μπορεί να μας αγγίξει όλους. Απο τον ποιό αγνό
και ανόθευτο Ανθρωπο, ώς τον πιό εγκλωβισμένο στο λαβύ
ρινθο της γνώσης, τον αντίπαλο και τον πολέμιο ακόμα.
Με την ευκαιρία του ερχομού της στη Βέροια ενδιαφέρ
θηκε να μάθει ορισμένα πράγματα για τους Βλάχους. Συζή
τησε με τον Προεδρο του Συλλόγου Βλάχων Βεροίας κυριο
Γκαλαΐτση, για θέματα σχετικά με τους Βλάχους.

Εκτιμώ και συγχαίρω την ανεκτίμητη προσφορά της Μαρ
ίας στην νέα της προσπάθεια να περάσει το Ρήγας απο τ
ο μύθο στην Νεοελληνική ιστορία και κυρίως στις πραγμ
ατικές του διαστάσεις. Να γνωρίσουμε οι Ελληνες τον αλ
ηθινό Ρήγας και το Εθνο-κοινωνικό και οικουμενικό έργ
ο του. Εξ ίσου εκτιμώ και συγχαίρω την ανεκτίμητη και
αξιοθαύμαστη προσπάθειας, που χωρίς αναστολές, δυσταγμο
ύς και δισταγμούς και δισταγμούς και δισταγμούς και δισταγμούς
Ψυχές, και δίδαξε στο Πανεπιστήμιο το Εποχ της Εθνική
Αντίστασης. Του μικρού αλλά αξιοθαύμαστου λαού μας.
Σε ευχαριστούμε απο καρδιάς η Συζυγός και εγώ για
την μεγάλη και ξεχωριστή χαρά που μας έδωσε ο ερχομο
ς Σας στη Βέροια, ώστε να γνωριστούμε και προσωπικά.
Με πολύ αγάπη και εκτίμηση Βέροια 28 Αυγούστου 1997

Κόγιας Νίκος.

ΑΛΗΘΕΙΑ ΩΣ ΠΟΤΕ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ Η ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ ΔΥΣΗ ΘΑ ΑΝΕΧΕΤΑΙ ΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΡΔΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΦΟΥΣΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΟΥΛΤΑΝΩΝ

Πρίν απο αρκετές μέρες,έγινε στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Βεροίας,εκδήλωση συμπαράστασης στον Κουρδικό λαό.Την εκδήλωση την οργάνωσε το [redacted]άρτημα της Ελληνικής και Διεθνούς Ενωσης για τα Δικαιώματα και την Απελευθέρωση των Λαών,με πρωτοβουλία του Προέδρο της Δημητρίου Μάρτου.

Βεβαια,δεν εχω προσωπική αντίληψη,γιατί δεν συμμετείχα.Η μακρόχρονη όμως,άγρια και Απάνθρωποι καταδίωξη αυτού του ιστορικού λαού και οι παραβιάσεις των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών απ το Τουρκικό κράτος και ιδιαίτερα στο Κουρδιστάν,με πείθουν οτι τα στοιχεία που κατάθεσαν τόσο οι εκπρόσωποι της Κουρδικής όργάνωσης,όσο και αυτά του προέδρου θα ήταν συγκλονιστικά.

Και θα ήταν συγκλονιστικά,γιατί η προσπάθεια αυτού του ιστορικού,περήφανου και ανυπότακτου λαού,που αγωνίζεται εδώ και χρόνια να προσδιορίσει και να κατοχυρώσει με το αίμα του τα όρια μιάς δικής του πατρίδα,δέχεται μια άγρια και απάνθρωπη καταδίωξη με τα πιό σύγχρονα μέσα εξόντωσης:Τη χρήση χημικών όπλων,μαζικούς αεροπορικούς [redacted]βαρδισμούς,σκοτώνοντας αδιάκριτα βρέφη,γέροντες και γυναίκες με σκοπό και στόχο το ξεκλήρισμα αυτού του περήφανου λαού.Ισοπεδώνονται χωριά, καίγονται δάση και αφανίζονται Ανθρωποι και ζώα.

Βέβαια,το"πανόραμα"της παράβίασης των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία εχει πολλές και συγκλονιστικές λεπτομέρειες να επιδείξει.Απο ομαδικές συλλήψεις,βασανισμούς,εξαφανίσεις και εκτελέσεις χωρίς δίκες,μέχρι τη γενίκευση της γενοκτονίας του Κουρδικού λαού.

Για να γίνει αντιληπτή η έκταση των καταστροφών και η πολιτική γενοκτονίας που συστηματικά εφαρμόζει το Τουρκικό κράτος σε βάρος του Κουρδικού λαού, αρκούν τα στοιχεία που αναφέρε πρίν απο μέρες σε συνέντευξή Τύπου η κ Ζεϊνέπ Μπαράν, μέλος του Δ.Σ του Συνδέσμου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Κωνσταντινούπολης. Είπε συγκεκριμένα οτι "Μεχρί σήμερα, εχουν καταστραφεί 1.312 χωριά, με πιό πρόσφαρο παράδειγμα την ισοπέδωση της κομόπολης Λίκε στο Ντιγιάρμπεκιρ. Οτι απ το 1984 μέχρι το 1993, 20.000 Ανθρωποι εχουν σκοτωθεί και οτι τα 2/3 των εκτελέσεων έγιναν χωρίς δίκες στο Κουρδιστάν.

Συνελλήφθηκαν δικάστηκαν και καταδικάστηκαν αρκετοί Διανοούμενοι, Διευθυντές εφημερίδων, Δημοσιογράφοι, Δικηγόροι και χιλιάδες απλοί πολίτες Κούρδοι και Τούρκοι, που δεν συμφωνούν ή καταδικάζουν την γενοκτονία. Και για να μήν μάθει η παγκόσμια κοινή γνώμη αυτήν τη απάνθρωπη γενοκτονία που εχει εξαπολύσει το Τουρκικό κράτος και το παρακράτος, η Βουλή ψήφισε το Ν 140, με τον οποίο αυτός που θα αποκαλύψει την Τουρκική βαρβαρότητα στο εξωτερικό τιμωρείται με φυλάκιση απο 3-6 χρόνια. Και αφού ολοκλήρωσαν την φύμωση του τύπου και του λαού προχθέ με την νέα και απαράδεκτη ενέργεια συνέλαβαν και Βουλευτές έξω απ την Εθνοσυνέλευση.

Και ενώ θα περίμενε κανείς, ο Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ Ντεμιρέλ, να καταδικάσει μετα βδελυγμίας την ενέργεια αυτή το μόνο που βρήκε να πεί ήταν οτι "με περισσότερη προσοχή πρέπει να γίνονται αυτά τα πράγματα" που στην απλοελληνική σημαίνει πως οι εκπρόσωποι του λαού θα μπορούσαν να συλληφθούν στο δρόμο ή στο σπίτι τους, άλλα οχι έξω απ την Εθνοσυνέλευση!

Το γεγονός αυτό πείθει οτι η εξουσία, με την στρατιωτική ή την πολιτική της έκφραση παραβλέπει ή τα δίνει όλα προκειμενου για να διαμορφώσει μια καθαρή αντι-Κουρδική κοινή γνώμη στο εσωτερικό, έτσι ώστε κάποια μέρα να φτάσει στο σημείο ο Τούρκικος λαός οχι μόνο να δεχθεί την γενοκτονία, αλλά και να συμβάλει αν ειναι δυνατόν την ολοκλήρωσή της.

Οσο για την παγκόσμια κοινή γνώμη μπροστά σ αυτήν

τη γενοκτονία, και εννοώ τις κυβερνήσεις της Δύσης και αυτές που εχουν επικυρώσει τις συμφωνίες "πρόληψης και τιμωρίας" αυτών των εν ψυχρώ εγκλημάτων η ΣΙΩΠΗ τους, αν δεν σημαίνει επικύρωση του εγκλήματος, σημαίνει οπωσδήποτε έγκριση και αποδοχή. Και λέω επικύρωση, γιατί πώς αλλοιώς να εξηγήσει κανείς αυτήν την ήρεμη, μακάρια και αδιάφορη συλλογική συνείδηση που αδρανεί σαν τον Βόα που χωνεύει κάτω απο ένα παχύ φύλλωμα το θύμα του.

Φαίνεται πώς όλα αυτά κινούνται στην τροχιά της νέας τάξης πραγμάτων και στον σχεδιασμό της οτι η Τουρκία ειναι η χώρα που θα παίξει και πάλι κάποιο ηγετικό ρόλο στην περιοχή ή οτι "αφού μας χρειάζεται το πετρέλαιο η Τουρκία-σαν αγγιτρωμένο ψάρι που ειναι-"εχει και πρέπει να παίξει για λογαριασμό μας αυτόν τον ηγετικό ρόλο" συνεπώς, δεν χάλασε ό κόσμος αν σκοτωθούν, κρεμαστούν και εξαφανιστούν μερικές χιλιάδες Κούρδοι, Κύπριοι και Παλαιστίνιοι.

Στο ίδιο μήκος κύματος φαίνεται, πώς κινούνται και τα σαμποτάζ, οι ομαδικές δολοφονίες και κάθε άλλη ενέργεια που συμβάλει στην διακοπή των συνομιλιών για τη λύση του Παλαιστινιακού, Για τον ίδιο λόγο έδω και εικοσή(20) χρόνια τώρα, δεν βρίσκει τη λύση του και το Κυπριακό πρόβλημα.

Η ιστορία διδάσκει οτι για να διαμορφωθεί και να διατηρηθεί μια αυτοκρατορία εφαρμόζει σαν αρχή την εξόντωσης του αντιπάλου. Ετσι οι αυτοκρατορίες γενικά και η οθωμανική ειδικά ήταν δομημένη επάνω στο αίμα, το έγκλημα, και τον θάνατο. Τα ερείπια, τον μόχθο, την στέρηση και την δυστυχία των κατακτημένων λαών.

Απ τη φύση της η αυτοκρατορία στηρίζεται στο πιό αντιπρό και αυταρχικό στρατοκρατούμενο καθεστώς και η οθωμανική στους γενίτσαρους, που στο πέρασμά τους έσπερναν τον όλεθρο, τη φρίκη και την συμφορά.

Αυτά ειναι μερικά-ελάχιστα απ τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των αυτοκρατοριών. Και ενώ η εποχή των αυτοκρατοριών πέρασε. Αφησε όμως πίσω πολλά κατάλυπα: Βιώματα, αντιλήψεις και συμπεριφορές, αυτοκρατορικού χαρακτήρα. Στην Τουρκία απ ό, τι φαίνεται παρά τα εβδομήντα(70) χρόνια που πέρασαν απ το 1923 που ανακηρύχθηκε η δημοκρατία και η

προσπάθεια να γίνει ενα δυτικοποιημένο ανεξάρτητο πολιτικό και οικονομικά αναπτυγμένο κράτος ενα μεγάλο ποσοστό Τούρκων και ειδικά η στρατιωτικό-οικονομική όλιγαρχία εξακολουθεί να ζει στον αστερισμό της αυτοκρατορίας.

Δεν μπόρεσε να απαλλαγεί ή δεν θέλει να πάρει οριστικό διαζύγιο απ τα αυτοκρατορικά βιώματα.

Εμφορούμενη απο τις αυτοκρατορικές ακόμα αντιλήψεις και παραβλέποντας την σημερινή πραγματικότητα η ηγέτιδα τάξη της Τουρκίας παρά το σύνταγμα σε πλάς περιπτώσεις ενεργεί οχι μόνο άστοχα αλλά και εγκληματικά.Ετσι με βάση αυτές τις αντιλήψεις και στην νεώτερη εποχή εξαπέλυσε διωγμούς εναντίον Εθνικών μειονοτήτων:Αρμενίων, Ελλήνων της Κωσταντινούπολης,κατάλαβε με έτσι το θέλω την Ιμβρο και την Τένεδο-βοήθησαν και οι "Σύμμαχοι"παλιά και τώρα-το 1/3 του Κυπριακού εδάφους και τώρα την γενοκτονία των Κούρδων.

Βέβαια,ενα μεγάλο μέρος της ευθύνης απο μιά εποχη και μετά την εχουν και οι Ευρωπαϊκες δυνάμεις και ειδικά η Αγγλία και τώρα η Αμερικη για τον τρόπο που σκέπτεται,δρά και συμπεριφέρεται η άρχουσα τάξη της Τουρκίας,τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσον αφορά τον Τούρκικο λαό,άλλο τόσο και στο θέμα της Κύπρου,των Κούρδων και του Μουσουλμανικού τόξου που με τις ευλογίες,την συγκατάθεσή και την βοήθεια τους διαμορφώνει η Τουρκία.

Απόδειξη αποτελεί το γεγονός οτι ενώ οι Δημοσιογράφοι που ενοχλούν στην Τουρκία συλλαμβάνονται και φυλακίζονται.Στη Δύση και την Αμερικη,όσοι κατασκευάζουν συναινέσεις επιβραβεύονται.Αντί κάπου-κάπου να θυμίζουν στην ηγέτιδα τάξη της Τουρκίας,οτι η αυτοκρατορία τους επιβλήθηκε-δομήθηκε σε κατεκτημένο χώρο και λαούς και οτι τα ήθη,τα έθιμα,οι αρχές και η θρησκεία-Πανισλαμισμό-την επέβαλε τους λαού με τη βία,στην πράξη επιλέγοντας τα θέματα,φιλτράροντας στα μέτρα τους τις ειδήσεις και περιορίζοντας τις συζητήσεις σε καθορισμένα πλαίσια.Και αναγορεύοντας αλήθεια αυτό που συμπίπτει με τις απόψεις και τα συμφέροντά τους,ουσιαστικά την ενθαρύνουν και επικροτούν τις

προκλητικές και απαράδεκτες ενέργειες τόσο στο εσωτερικό, άλλο τόσο και στον περίγυρο.

Οπως γράφω και πιό πάνω, η εποχή που ίσχυαν οι αρχές και το αυτοκρατορικό δίκαιο πέρασε. Συνεπώς πρέπει κάποτε να θυμίσουμε στον Τουρκικό λαό και ειδικά στην εκάστοτε άρχουσαα τάξη που επί τόσους αιώνες έζησε απ την αρπαγή και την κατάκτηση. Που μέσω της βίας, της καταστροφής και του οργανωμένου εγκλήματος κατέκτησε, υπόταξε και εκμεταλλεύτηκε βάναυσα εκατομμύρια Ανθρώπους. Που έσπερνε τη φρίκη, τη συμφορά και το θάνατο στο πέρασμά του. Εδώ και δέκα αιώνες ή ίσως και καθόλου δεν γνώρισε τη σημαίνει κατοχή και σκλαβιά, οτι σεβόμενος τον εαυτό του, δεν πρέπει σαν λαό περήφανος που ειναι, να το ανέχεται ή να επιτρέπει στην άρχουσα τάξη τις κατα καιρούς γενοκτονίες λαών και μειονοτήτων.

Θα πρέπει να τους θυμίσουμε οτι αν είχαν ζήσει έστω και μια ώρα σκλαβιάς, θα ειχαν και αυτοί σαν λαός ενα ποιητικό στίχο σαν αυτον που έχουμε εμείς οι Ελληνες και κάθε λαός που έζησε στη σκλαβιά που να λέει "καλύτερα μιάς ώρας ελεύθερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή.

Ακόμα πρέπει να θυμίσουμε στην άρχουσα τάξη της Τουρκίας να πάψει να παίζει σε πολλά ταμπλό: Με τη Δύση για τα δικαιώματα και με το Ισλάμ για τις υποχρεώσεις, μιά και το Ισλάμ στις συναλλαγές του δεν δεσμεύεται. Και πρέπει να το θυμίσουμε αυτό γιατί παρά τα πολλά σύμφωνα φιλίας και καλής γειτονιάς που υπόγραψε με τα γειτονικά κράτη ακολουθεί να βρίσκεται σε προστριβές, να διεκδικεί και να μην επιτρέπει στο περήφανο Κουρδικό λαό να αποκτήσει την δική του πατρίδα.

Σε ό, τι αφορά την Ελλάδα ενώ ειναι γνωστό οτι τα σύνορα με την Τουρκία, καθορίστηκαν ύστερα απ την Μικρασιατική καταστροφή-θα έλεγε κανείς οτι έγινε με το μαχαίρι στο λεμο-αυτή βάζει πρόβλημα Θράκης, παραβιάζει το FIR, κρατά εκατονταδες Κύπριους

ομήρους και εδάφη που δεν της ανήκουν και δεν συναινεί να τακτοποιηθεί και το θέμα της υφαλοκριπίδας που ειναι και το μόνο θέμα που πρέπει να διευθετηθεί με βάση το Διεθνές Δίκαιο.

Η Ελλάδα,με τα πιό επίσημα χείλη και σε όλους τους τόνους εχει κάνει σαφή στην παγκόσμια κοινή γνώμη οτι δεν διεκδικεί τίποτε και απο κανέναν,αλλά και οτι δεν παραχωρεί τίποτε και σε κανέναν όσο μεγάλος,δυνατός και"έξυπνος και αν ειναι αυτός.

Ειναι γεγονός οτι το παράρτημα Βεροίας και το σύνολο του λαού του Ν Ημαθίας,με την εκδήλωση που έγινε στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών,τάχθηκε αλληλέγγυος στον Κουρδικό λαό και η Ν Ε του ΠΑΣΟΚ κατέθεσε και ένα συμβολικό ποσόν στον λογαριασμό που ανοίχθηκε για το σκοπό αυτό στην Εμπορική Τράπεζα(αρ λογ Ν 8296811 64)

Βέβαια,η εκδήλωση αυτή λέει πολλά.Το ίδιο πολλά λέει η αμέριστη και πολύπλευρη συμπαράσταση που προσφέρει ο Ελληνικός λαού και η Ελληνική κυβέρνηση.Μένουν όμως ακόμα πολλά να γίνουν μέχρις ότου πάρουν σάρκα και οστά τα όνειρα και ο αγώνας του Κουρδικού λαού.Να τελειώσουν τα βάσανά του.Να αποκτήσει την πολυπόθητη πατρίδα και να εγκαταλήψει τα απρόσιτα βουνά,τους γκρεμούς,τις αετοφωλιές.

Συνεπώς,πέρα απ την πολιτική και ηθική αλληλεγγύη χρειάζεται και η ουσιαστική στήριξη του αγώνα.Να γίνει προσπάθεια ευρύτερης ενημέρωσης του Ελληνικού λαού και την παγκόσμια κοινή γνώμη και κυρίως να ευαισθητοποιηθεί το κατά τα άλλα τηλεκατευθυνόμενο Συμβούλιο Ασφαλείας που τον τελευταίο καιρό συρώμενο απο κάποιους όλο και περισσότερο κινείται στην τροχία της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Βέροια 12 Μαρτίου 1994 Κάγιας Νίκος.

ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΛΙΘΑΡΙ ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΣΜΟΥ

Ο συμπολίτης μας κ Μιχάλης Γκόρης, απο ό,τι φαίνεται δεν ενοεί να μας αφήσει αργόσχολους. Απο το Δεκέμβρη του 1993, μέχρι το πρώτο 10ήμερο του περασμένου Μάρτη μας έχει δώσει τέσσερα(4) αξιλογα βιβλία του. Τον Δεκέμβρη του 1993 το"ΕΓΩ Ο ΟΡΦΕΑΣ". Τον Μάρτη του 1995 το"ΔΙΠΛΟΣ Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ". Τον Δεκέμβρη του ίδιου χρόνου το"ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ" και πρίν απο λίγες μέρες το"ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΨΗΣ".

Με πηγαίο και γνήσιο αφηγηματικό ταλέντο κατορθώνει και ορθοτομεί αντικειμενικά τον σύγχρονο κοινωνικό βίο των Ελλήνων και με πειστικά παραδείγματα αναλύει τον τρόπο που λειτουργεί το κοινωνικό-οικονομικό μας σύστημα. Η προχειρότητα που μας διακρίνει. Το λάθος των γονιών στην σεξουαλική ανατροφή, τη διάκριση των δυό φύλων και τις μικροαστικές αντιλήψεις.

Η κοινωνικό-πολιτική ζωή και ο έρωτας. Ενα σφιχταγκαλιασμένο δίπολο που ο συγγραφέας το αφήνει να κυριαρχήσει σε όλη τη δομή του έργου. Και έτσι απο τη μιά έχουμε αποσπάσματα κοινωνικό-πολιτικών αναλύσεων και απο την άλλη περιγραφεί ερωτικών αναζητήσεων.

Ο λόγος με τον οποίο και τα δύο στοιχεία εκφράζονται εινα απόλυτα ταυτισμένος ενοιολογικά με την διττή αυτή υπόσταση της νεανικής καθημερινότητας.

Ενα συναρπαστικό μυθιστόρημα με όλα τα χαρακτηριστικά του αναγνώσματος που απευθύνεται στο ευρύτατο κοινό εινα το νέο βιβλίο του γνωστού μας πιά συγγραφέα Μ Γκόρη. Ο τίτλος παραπέμπει αμέσως στο θέμα. Το Οραμα Της Τέρψης εινα για τον καθένα το πιό διαχρονικό όραμα.

Ο συγγραφέας καταγράφει χαρακτήρες και γεγονότα με τη γνωστή του εμπειρία, εικονογραφεί το μωσαϊκό των τύπων που κινούνται στους χώρους της συναλλαγής και πετυχαίνει άριστα το στόχο του, που εινα η περιγραφή του μικρόκοσμου που ζούν, δρούν και κινούνται οι τύποι αυτοί.

Τα διαλογικά του μέρη-και εινα πολλά-εινα μοναδικής επιμέλειας και οι περιγραφές του δίνουν γλαφυρότατες εικόνες, έτοιμες να περάσουν στη ζωή και το κοινωνικό γίγνεσθαι. Διαθέτει πολλά αφηγηματικά προσόντα,

τα οποία γίνονται αμέσως οικεία. Η καθαρότητα του λόγο
υ ειναι τόσο έμμονη, που τα καμμάτια αποκτούν την αμε
σότητα που χρειάζονται προκειμενού να λειτουργήσουν.
Τα θέματα τα χειρίζεται με έναν ιδιόμορφο δικό του
τρόπο. Ούτε υπερβολικά απλό ούτε και το αντίθετο, με α
καδημαϊκή προδιάθεση, έτσι που η επικοινωνία να ειναι
γνήσια και επικοδομητική.

Μ αυτήν τη λογική κάθε βιβλίο που, ακόμα και άν δεν
πρωτοτυπεί, εκδηλώνει μιά παρενέργεια όσον αφορά την
ποιότητα του, αλλά και τη δυναμική του, τότε σαφώς και
βρίσκει πόρτες ανοιχτές στο διάλογο, ασφαλώς και προβ
ληματίζει θετικά, ασφαλώς και αναμένει πρόθυμους και
φανατικούς αναγνώστες να το αφομοιώσουν.

Και στο βιβλίο αυτό, ο κ Γκόρης, συνδέει σπονδυλωτά,
γεγονότα, αναμνήσεις, αισθήματα, ανθρώπινους τύπους ό
μορφες συνήθειες, παραδόσεις και διαμορφωμένες ήδη κα
ταστάσεις. Μ αυτόν τον τρόπο και με πλούσια πικοιλία
των θεμάτων του συνθέτει την εικόνα του πρωταγωνιστή
μέσα στο κλίμα που κάθε φορά αρμόζει. Και όλα αυτά δοσ
μένα με αγάπη και τρυφερότητα και ευαισθησία προς το
Οραμα Της Τέρψης, που ειναι το πιό διαχρονικό Ανθρώπι
νο όραμα. Με ένα χαριτομένο τρόπο εξοπλίζει και τα δυό
φύλα. Με ρεαλισμό και χάρη, έτσι που να μην σοκάρει ασ
κεί έντονη κριτική στην μικροαστική αγωγή της γυναίκα
ς και την συμπεριφορά των μικροαστών στον ερωτικό χώ
ρο, καθώς και το λάθος των γονιών όσον αφορά τη διάκρι
ση που κάνουν ανάμεσα στο αγόρι και το κορίτσι. Εχει έ
να δικό του τρόπο να εξευγενίζει τον Ανθρωπο και τις
χαρές της ζωής και ειδικά της γυναίκας.

Οταν το κορμί της Τέρψης, που παλλόταν απ την έντοση
της ανεξέλεκτης διέγερσης, απόλυτα παραδομένο στην πδο
νη του πρωτόγνωρου έρωτα, ήταν το σώμα του Στεφανή που
χανόταν μέσα της, εξανεμίζοντας τις αναστολές του μυαλ
ού σ άπειρα όμορφα, γλυκά και ηδονικά κομματάκια η μικ
ροαστή Μητέρα του Στεφανή, την αποκαλούσε "πουτανί" και
στον άδολο αυτό δεσμό δεν έβλεπε, παρά οτι το κορίτσι
ειχε μοναδικό στοχο την περιουσία του γιού της και οχι
την αγάπη.

Με τον κ Μιχάλη Γκόρη, μπορεί να διαφωνεί κανείς σε
πολλά μαζί του. Αυτό όμως που οφείλουμε να του αναγνω
ρίσουμε, ειναι η γλαφυρότητα με την οποία πορεύεται ο

λόγος του, η ευθύτητα με την οποία καταγράφει τις αξίες της ζωής, του ανθρωπισμού και κυρίως η διεισδυτικότητα που διακρίνει τα έργα-κείμενα καθώς και οι απόψεις του για τις κοινωνικές αντιφάσεις που καθημερινά συναντάμε στο διάβα μας. Απο τη μιά λυσσαλέα ανταγωνιστικότητα, απληστία, "αρπαχτες", ατομικό βόλεμα, χρηματολατρεία και, πάν απ όλα, αχαλίνωτος καταναλωτισμός. Και απο την άλλη, συμπαράσταση στους ανά τον κόσμο κατατρεγμένους με υποκριτικές καταγγελίες.

Ετσι όπως ειναι διαμορφωμένη-δομημένη η κοινωνία μας δεν μπορεί κανένας να μείνει αγνός, στον αφρό. Οσο κι αν προσπαθήσει θα τον τραβήξουν στον πάτο. Εκει που ειναι το κατακάθι της σε όλους τους χώρους: σχολείο, τέχνη, επιστήμη κλπ. Και αναρωτιέται ο συγγραφέας: τί είδους αυτοκαταστροφικός μαζοχισμός ειναι αυτός που μας δέρνει σαν κοινωνία.

Με έναν θαυμάσιο τρόπο κάνει μιά ψυχολογική ανατομία του ασύνταχτου ανθρώπου που διψά χρήμα και της κοινωνίας που ένω καταστρέφεται δεν θωρακίζεται με αποτέλεσμα, το εύκολο, το γρήγορο και το μεγάλο κέρδος, σε συνδιασμό μέ τα μέσα και τις διασυνδέσεις να κάνουν απερίσπαστα τη δουλειά τους χωρίς να υπολογίζουν τη φθορά των θεσμών, αρχών, νόμων και συνειδήσεων. Δεδομένα που βάζουν σε κίνδυνο την ηθική και τον κοινωνικό ιστό.

Κατορθώνει μέσα απο διάφορες οπτικές γωνιές και με θεσολογικές προσεγγίσεις, να καταγράψει αντικειμενικά τον κοινωνικό βίο των Νεοελλήνων. Να αναδείξει τα ισχυρά σημεία του και να εστιάσει την προσοχή μας στις υπάρχουσες αδυναμίες και κυρίως στις άσχημες πλευρές του.

Ευχαριστώ τον κ Γκόρη, που γιά άλλη μια φορά με συμπαιλάβε ανάμεσα στους φίλους.

Βέροια 4/4/97. Κόγιας Νίκος.

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Απο την ίδρυσή του το Νεοελληνικό κράτος και ειδικά μετά την μάχη του Ναυαρίνου πάντα υπήρχε και ξακολυθεί να υπάρχει ιά τεχνητή και έντεχαν καλλιεργημένη απειλή.Απειλή που ξυπηρετούσε και έλυνε τα προβλήματα των εκάστοτε επικυρίαρχων,ενώ παράλληλα οι κυβερνώντες μέσω αυτής της έντεχνα καλλιεργημένης απειλής κρατούσαν το λαό υποτακτικό,άπραγο και άλλαλο.Για να δικαιολογήσει η άρχουσα τάξη αυτήν την χωρίς όρους πρόδοση και ταύτιση με στους ξένους-απο τους οποίους αντλεί την εξουσία-στο λαό και για να τον έχει πειθαρχημένο και υποτακτικό,όρο που προϋποθέτει την στήριξή της απ τον εκάστοτε επικυρίαρχο τον εξαπατά άλλωτε με την διασφάλιση των Εθνικων"συμφερώντων",άλλωτε με την αποτροπή των"κινδύνων"και άλλωτε με την δικαίωση των Εθνικών πόθων.Για τους ίδιους ακριβώς λόγους,όταν εχει ανάγκη και συμφέροντα ο επικυρίαρχος τον καλεί σε κάθε είδους θυσίες.Και θυσίες αίματος ακόμα.

Με εργαλείο τους"πολλούς"και"μεγάλους"κινδύνους που μας απειλούν σαν λαό απ τους γειτονικούς λαούς,ο λαός μας στερήθηκε και αυτο το ψωμί ακόμα για υπέρμερους και πολλές φορές αλόγιστους εξοπλισμούς-για κατανάλωση των όπλων που παράγει ο επικυρίαρχος -και έχυσε ποτάμια το αίμα του χωρίς στο μεταξύ να πάψουν να υπάρχουν οι κίνδυνοι.Και πώς θα μπορούσαν να μήν υπάρχουν αφου είναι προγραμματισμένοι απ αυτούς που τους έχουμε αναθέσει να"φροντίζουν"για μάς πρίν απο Εμάς.Οσο για την δικαίωση...

Η μισή Κύπρος Ζεί ακόμα κάτω απ την μπότα του αττίλα.Και απ ό,τι φαίνεται θα συνιχίσει να Ζεί για πολύ ακόμα μιά και το σενάριο που παίζεται σήμερα στα ΟΗΕ,ειναι γυρισμένο απ τους Αμερικανούς με άλλα δεδομένα.Σήμερα όμως τα δεδομένα άλλαξαν και η Τουρκία ειναι το άλογο πάνω στο οποίο ΗΠΑ εχουν επενδύσει τα γεωστρατηγικά του σχέδια στα Βαλκάνια,την Μεσόγειο και

την Μ Ανατολή.

Για την υλοποίηση αυτών των σχεδίων το Κυπριακό πρέπει να παραμένει για πολύ ίσως καιρό ακόμα ώς εχει. Το ίδιο ισχύει και για τα Σκόπια, αφού τα Σκόπια ειναι ο κρίκος που συνδέσει το Μουσουλμανικό τόξο που θα επιτρέψει στην Τουρκία να πραγματοποιήσει τις δικές της βλέψεις, ενώ παράλληλα θα εξυπηρετούνται και τα γεωστρατηγικά σχέδια των ΗΠΑ.

Ζούμε χωρίς αμφιβολία σε μια μεταβατική εποχή. Το τέλος του ψυχρού πολέμου ταλείωσε το 1989, μετά την κατάρρευση του υπαρκτού στην Α Ευρώπη και την ΕΣΣΔ και των τειχών που χώρισαν τον δύο κόσμους, που τόσο έντονα συμβόλιζε η πτώση του τείχους του Βερολίνου.

Αμέσως μετά την πτώση της "αυτοκρατορίας του κακού" οι ΗΠΑ σαν την μόνη πιά υπερδύναμη παγκόσμιας παρέμβασης άρχισαν να εφαρμόζουν τη νέα τους στρατηγική την οποία ονόμασαν Νέα Τάξη Πραγμάτων με την έννοια οτι εχει σαν στόχο ένα νέο κόσμο στον οποίο θα πρυτανεύει η σταθερότητα και η ειρήνη.

Η πραγματικότητα όμως ειναι εντελώς διαφορετική. Απόδειξη αποτελεί το γεγονός η ομιλία-διακήρυξη του Προέδρου Μπούς, στο περίφημο διεθνές ινστιτούτο ΑΣΠΕΝ στο Κολοράντο των ΗΠΑ, που ήταν προσκαλεσμένος στις δύο Αυγούστου το 1990 Την ημέρα που άνοιγε η αυλαία της 1ης πράξης της μεταψυχοπολεμικής εποχής στον Περσικό κόλπο. Είπε επί λέξη στην ομιλία του ο Πρόεδρος Μπούς: "Θα διατηρήσουμε δυνάμεις για την διαφύλαξη των διαρκών συμφερόντων μας, την εξασφάλιση προωθημένης παρουσίας μας στην Ευρώπη, τον Ειρηνικό, Περσικό και την Μεσόγειο για να έχουμε την δυνατότητα ν ανταποκρινόμαστε σε κρίσεις και την ικανότητα να τις ανεβάσουμε στο απετούμενο επίπεδο". Και σε συνέχεια "θα παραμείνουμε στην Ευρώπη όσον καιρό μας το ζητήσουν και ειναι αναγκαίο, για ν αποτρέψουμε οποιονδήποτε κίνδυνο, όντας δύναμη σταθερότητας και για να εξασφαλίσουμε σ όλη την Ευρώπη, Δυτική και Ανατολική, οτι το ισοζύγιο θα παραμείνει σταθερό" Για να κλείσει με την..." Θα είμαστε έτοιμοι ν απαντήσουμε σε απειλές οπουδήποτε και αν φανούν στον κόσμο. Η τρομοκρατία ή τα αιρετικά καθεστώτα και οι απρόβλεπτοι

πγέτες,ειναι οι πηγές της αστάθειας που απαιτούν την ύπαρξη ισχυρής και έτοιμης να εμπλακεί Αμερική"

Γιά τον σκοπό αυτό και μετα την σοβιετική απειλή διατηρούν και εκσυγχρο νίζουν σημαντικές δυνάμεις πυρηνικής αποτροπής με δικπειρωτικούς πυραύλους πλοία και αεροσκάφη.Διατηρούν το σύστημα στρατηγικών βάσεων σ όλων τον κόσμο. Συνεχίζουν αμείωτο το πρόγραμμα των άστρων.Αναδιαθρώνουν το σύνολο των στρατιωτικών τους δυνάμεων έτσι ώστε να ειναι ευέλικτες,ταχυκίνητες και σε υψηλη ετοιμότητα και διαθέτουν κατά κύριο λόγω την τεχνολογία αιχμής για τον εκσυγχρονισμό των όπλων τους.Και για να υλοποιήσει τους μεγαλεπίβολους αυτούς σ[redacted]χους μετά την επιτυχία του στον Κόλπο ζήτησε ευρύτερες εξουσίες που θα του επιτρέπουν την πώληση όπλων και την χορήγηση πάσης φύσεως"βοήθειας" σε ξένες χώρες χωρίς την άδεια του Κογκρέσου.Ο πρόεδρος Μπούς,αν επανεκλεγεί ελπίζει να πετύχει εκεί που άλλοι Αμερικανοι πρόεδροι απέτυχαν δηλ στην κατάργηση περίπλοκων κανονισμών που έχει επιβάλλει το Κογκρέσο τα τελευταία 30 χρόνια και πυ περιορίζουν τον ρόλο του Λευκού Οίκου σε θέματα εξωτερικής πολιτικής.

Το γεγονός αυτό πείθει οτι ο περιορισμός των εξοπλισμών-που τόσες ελπίδες ειχε στηρίξει η Ανθρωπότητα-πρός το παρόν μέμει όνειρο απάτηλο και άπιαστο.

Με το ίδιο πνεύμα και με περισσότερη σαφήνεια το πεντάγωνο αναφέρει οτι οι επεμβάσεις μπορούν να ειναι συλλογικές αλλά οχι απαραίτητα μέσω των Ηνωμένων Εθνών.Οτι οι συνασπισμοί για επεμβάσεις του μέλλοντος θα συγκροτούνται κατά περίπτωση και θα διαρκούν όσο και η κρίση.Οτι ο τελικός εγγυητής της Νέας Τάξης ειναι οι Η[redacted],οι οποίες πρέπει να ειναι προετοιμασμένες να δρούν και ανεξάρτητα.Και το βασικότερο οτι αποστολή των ΗΠΑ,ειναι:Να μήν επιτρέψουν την εμφάνιση ανταγωνιστικής υπερδύναμης στην Δ Ευρώπη,την Ασία ή στον χώρο της πρώην Σοβιετικής Ενωσης.Επίσης οτι πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη παρεμπόδισης της εμφάνισης καθαρά Ευρωπαϊκών διευθετήσεων που θα υπονόμευαν το ΝΑΤΟ.

Ειναι φανερό απ τα παραπάνω αποσπάσματα,οτι η Αμερικανική υπερδύναμη μετά τη λήξη του ψυχρού πολέμου εφαρμόζει τη Νέα Τάξη Πραγμάτων,με βασικό σκοπό και

στόχο την επιβεβαίωση και εξασφάλισει της παγκόσμιας και μοναδικής ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ της με στρατιωτικά μέσα,ή προφανώς έστω και με την απειλή χρησιμοποίησης τους.Απ τα ίδια αποσπάσματα γίνεται φανερό οτι οι ΗΠΑ επιφυλάσσουν στον εαυτό τους το δικαίωμα να εχουν τη δυνατότητα,ικανότητα και ετοιμότητα,να επεμβαίνουν σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου κρίνουν οτι απειλούνται τα ζωτικά τους συμφέροντα.Οσον αφορά την δικαιολόγηση της επέμβασης,το είδος της απειλής και την ανάγκη επέμβασης θα καθορίζεται αυθαίρρετα απ τις ΗΠΑ.

Επιβεβαίωση όλων αυτών ειναι η περίπτωση του Κόλπου και αυτό δείχνουν και οι τελευταίες μεθοδεύσεις και κινήσεις των ΗΠΑ σε σχέση με την Γιουγκοσλαβική κρίση.Πρόσχημα τα"Ανθρώπινα δικαιώματα"που παραβιάζονται μόνο απ τους Σέρβους,Ουσία και περιεχόμενο προσβάσεις και το ξερίζωμα ο,τι θυμίζει 1917.

Ετσι με την πίεση των ΗΠΑ,το Συμβούλιο Ασφαλείας που αποφάσισε"εμπάργκο" κατά της Σερβίας,ενώ εξουσιοδοτήθηκε ήδη το ΝΑΤΟ να συμμετέχει σε"ειρηνικές αποστολές και εκτός των ορίων αρμοδιότητας του.

Το τραγικό όμως ειναι οτι λίγες μέρες μετά την επιβολή των κυρώσεων με την κάλυψη του ΟΗΕ δημοσιεύθηκε η έκθεση του Γ Γραμματέα του ΟΗΕ που απέδιδε ευθύνες οχι μόνο στους Σέρβους,αλλά και στους Μουσουλμάνους και τους Κροάτες Εμπάργκο για το οποίο"κατηγορείται"αυθέρετα η χώρα μας οτι παραβιάζει και με το πρόσχημα οτι θα"μπορούσε να πλήξη την αξιοπιστία της κοινότητας"ο μεν Γερμανός Υπουργός εθνικής άμυνας μας υπαγόρευσε να απαγορεύσουμε τις εξαγωγές πετρελαίου,ο δε κύριος Κόλπιν μας φοβέρισε,πως αν δεν συμορφωθούμε με τις απαιτήσεις τους η Βόνη θα πρέπει να"παγώσει"τη βοήθεια που παρέχει στην Ελλάδα στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ.Αυτό λέει"ειναι ένα βήμα το οποίο η Γερμανία θα μπορούσε να το κάνει μόνη της"Για να ολοκληρώσει με την απειλή:Αν η Ελλάδα συνεχίσει να παραβιάζει το εμπάργκο,θα πρέπει να αναπτυχθούν στρατιώτες του ΝΑΤΟ στα σύνορά της,για τον έλεγχο των εξαγωγών.

Επειδή δεν ειναι η πρώτη φορά που οι κύριοι,κύριοι"Συμμαχοι μας"χρησιμοποιούν παρόμοια

προσβλητική για την χώρα και το λαό μας γλώσσα καλά θα κάνουν πρίν ανοίξουν το στόμα τους να καλοσκευτούν αυτά που λένε.Το ίδιο ισχύει και για τους κυβερνώντες μας:Να μήν σπεύδουν να ικανοποιούν αβασάνιστα τις αξιώσεις των όποιων"συμμάχων μας"είτε αυτοί ειναι στην πέρα,είτε στην εδώ πλευρά του Ατλαντικού.Και δεν πρέπει γιατί αυτό που αυτοί αποκαλούν"βοήθεια"δεν ειναι τίποτε άλλο παρά βοήθεια στον ίδιο τον εαυτό τους.Με την"βοήθεια τα σιδερικά"που μας δίνουν είτε μέσω του NATO,είτε μέσω του 7 προς 10,που τόσο άγχος δοκιμάζουν καθε χρόνο οι υθήνοντες μέχρις ότου ακούσουν εκείνο το μεγάλο Ναί οτι:Θα ισχύσει και για εφέτος το 7 πρός 10"κάθε χρόνο φ[illegible]ύγαμε και εξακολουθούμε για λογαριασμό τους θερμοπύλες.

Ο απο Βορρά κίνδυνος,αυτός που υπεδείκνυαν επί 45 χρόνια οι υπηρεσίες πληροφοριών,οι ιδεολογικοί και διοικητικοί μηχανισμοί των ΗΠΑ,για χάρη του οποίου αποκόπηκε η χώρα μας απ το φιλικό και συγγενικό της χώρο των Βαλκανίων, για χάρη του οποίου η Ελλάδα έξησε έναν εμφύλιο,για χάρη που οποίου δίχασε και εξαχρείωσε την κοινωνία της,εμφανίζεται και πάλι με υποκινητή και ρυθμιστή τη φορά αυτή την ίδια την Αμερική.

Οσο για τους Γερμανούς,που ο τόνος στις πολιτικές αποφάσεις της ΕΟΚ-όπως αυτή της διάλυσης της Γιουγκοσλαβία,πάρθηκε στις 16-1-91 κάτω απ την πιέση της ανυπόμονης πλέον Γερμανίας προκειμένου να εξασφαλίσει σφαίρες επιρροής στην Σλοβενία και την Κροατία-ειναι οχι μόνο έντονος,αλλά και απροσχημάτιστος καλά θα κάνει,αντί για"βοήθεια σε σιδερικά"να μας επιστρέψει τα δανικά και τις πολεμικές επανορθώσεις και μετά βλέπουμε.

Επειδή και άλλες φορές εχει γίνει λόγος για το κατοχικό δάνειο-που με τιμές του 1938 ανέρχεται σε 4 δίς δολάρια περίπου-και που με το έτσι θέλω απόσπασε απ την κατεκτημένη τότε χώρα μας η Γερμανία,μαζί με τις πολεμικές επανορθώσει 8 και πλέον δίς δολάρια-σύνολο 12 δίς-που μας αναγνώρισε η συμφωνία του Λονδίνου,χωρίς να υπολογίσουμε τους τόκους των 50 χρόνων,ειναι ακριβώς το ποσόν που θα μας επέτρεπε να αναπτύξουμε την οικονομία της χώρας,γεγονός που θα μας απάλλαξε απ τον κατάπτυστο εξωτερικό και εσωτερικό δανεισμό,απ τις εκπεριτροπείς

λιτότητες, τους δυσβάσταχτους και πολύπλευρους φόρους. Δεν θα πληρώναμε το 67-70% του καρτικού προϋπολογισμού σε τοκοχρεωλήσια. Και το βασικότερο θα μας επέτρεπε να εξυγιάμουμε τα δημόσια οικονομικά και να ενταθούμε ισότιμα στην νομισματική Ευρωπαϊκή ένωση. Δεν θα βριακόμασταν σε αυτήν την τραγική οικονομική και γενικότερη κρίση. Δεν θα είχαμε υποστεί τις κατά καιρούς ταπεινωτικές ντερικτίβες της ΕΟΚ-Γερμανίας-και του Δ Ν Τ.

Δίπλα σε αύτες τις βλέψεις και όρους της Νέας Τάξης, υπάρχει και ένας που λέει περίπου ρητά οτι η οικονομική υποστήριξη και διευκόλυνση των εκστρατιών αυτών και επεμβάσεων πρέπει να γινονται-εξασφαλίζονται απ τους πλούσιους συνεταίρους των ΗΠΑ. Υλοποίηση του όρου αυτού έγινε στον πόλεμο του Κόλπου. Ενώ ο πόλεμος στοίχισε 57 περίπου δις δολάρια οι δεσμεύσεις και οι πληρωμές των συμμετεχόντων και μή ανήλθαν σε 69 και πλέον δίς. Το ποσόν αυτό το επιβαρύνθηκαν η Σαουδική Αραβία, το Κουβέϊτ, τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, η Γερμανία και η Ιαπωνία.

Ο πόλεμος ειναι η πιό επικερδής επιχείρηση για το κεφαλαιοκρατικό σύστημα. Και η Αμερικάνικη πγεσία εχει πείρα απ τα οφέλη που προσφέρουν οι πόλεμοι: Οι μικροί -τοπικοί και κυρίως οι γενικοί παγκόσμιοι πόλεμοι εκτός απο τα τεράστια κέρδη που προσφέρουν ειναι και το αποτελεσματικότερο μέσω για την καθυπόταξη των κρατών. Και η πείρα της Αμερικάνικής πγεσίας συνίσταται στο γεγονός οτι ένω η Ευρώπη και στους δύο παγκοσμίους πολέμους έβαλε το αίμα-η μισή ευρώπη για όποιον πήγε ειναι ένα απέραντο Νεκροταφείο-η Αμερική εισέπραξε την αξία του και με την αξία αυτού του αίματος δημιούργησε την τεράστια πολιμική μηχανή με την οποία σήμερα απειλή ολόκληρη την Ανθρωπότητα. Βεβαια συμμετείχε και η ίδια-πάντα όμως προς το τέλος και όταν ήδη εχει κριθεί το αποτέλεσμα-και στους δυό παγκοσμίους πολέμους. Εβαλε όμως τόσο αίμα όσο ήταν απαράίτητο γιά να εισπράξει την αξία του Αίματος και των δυό πολέμων. Το ίδιο κάνει και στους μικρούς τοπικούς πολέμους. Συνήθως συμμετέχει με συμβούλους, τεχνικούς ή με ένα αριθμητικά μικρό εκστρατευτικό σώμα. Το πόλεμο ή την αντεπανάσταση τον κάνουν οι εγκάθετοι. Τα πιόνια που αυτοί διορίζουν.

Επειτα τα οφέλη απο έναν πόλεμο δεν συνίσταται μόνο στην αξία του αίματος. Ειναι η πρόσδεση της χώρας που πτήθηκε ή ξήτησε βοήθεια στο άρμα αυτού που υποτίθεται οτι βοήθησε τους εγκάθεκτους.Ειναι οι κάθε είδους διευκολύνσεις.Η μετατροπή της χώρας αυτής σε προγεφύρωμα.Ειναι οι Βάσεις:χερσαίες,ναυτικές και αεροπορικές-πυραβλικές κλπ.Ειναι η αποθήκευση

πυρηνικών-υδρογονικών όπλων.Ειναι τηλεπικοινωνίες και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί για προπαγάνδα προς τους γειτονικούς λαούς,αν συμβεί να μήν συμφωνούν οτι όλα πάνε καλά και Αγια και δεν μένει παρά να μας μιμηθούν για να απολαύσουν και αυτοί τους καρπούς της "δωρεάν προστασίας".Ειναι η Επικυριαρχία-ετεροδικία-που καθορίξει πλέον τα πάντα.Τι όπλα και πόσα θα αγοράξει.Ειναι η κουλτούρα που επιβάλλει και μέσω αυτής η χειραγώγηση του λαού απ τον επικυρίαρχο.Ειναι η αλλοίωση της γλώσσας-με τα πρίφιγκ,τα χάι και τα Γιούκ έντι κλπ-η αλλαγή των πθών και εθίμων.Ειναι το Βέτο και οι επιπτώσεις στην ψυχολογία και την συμπεριφορά του. Ειναι η δέσμευση της εξωτερικής και κοινωνικό-οικονομικής πολιτικής καθώς και η δέσμευση της ψήφου στους Διεθνείς οργανισμους.

Με δυό λόγια η χώρα του δέχεται αυτού του είδους"δωρεάν βοήθεια"παύει να εχει δική της Εθνική πολιτική.Ειναι το αγγιστρωμένο ψάρι που δεν θέλει δόλωμα.

Η Αμερικάνική πγεσία στην κοσμοκρατορική της φιλοσοφία εφαρμόξει την στρατηγική που εφαρμόξουν οι Μοναρχίες. Με θεμητά και αθέμητα μέσα και με αυτήν την βία ακόμα σε συνεργασία πάντα με τους εγκάθετους που ανεβάξουν στην εξουσία προσπαθουν να μετετρέψουν-διαστρέψουν τα πιστεύω του και την Εθνική συνείδηση για να μήν μπορεί να σκέφτεται και κυρίως να σκέφτεται πολιτικά έτσι ώστε να"πιστεί"οτι: Η πουχία και η γαλήνη σε καθεστώς υποταγής και δουλείας ειναι προτιμότερη απ το δικαίωμα της Ελευθέριας και συνεπώς ο αγώνας για την κατάκτησή της ειναι περιττός μα και μάταιος.

Οσο για την ευνοούμενη του επικυρίαρχου πγεσία μια

και δεν εχει την εντολή του λαού να κυβερνήσει,αντί να καλέσει τον λαό σε αγώνα για την απαλλαγή του απ την επικυριαρχία στεγάζεται κάτω απ την ομπρέλλα του επικυρίαρχου και ενδόμυχα παρακαλάει,αλλά και με πράξεις πολλές φορές υποτιμητικές για τον λαό προσπαθει να αποδείξει στον επικυρίαρχο οτι η επικυριαρχία του ειναι οχι μόνο ευπρόδεχτη αλλά και απαραίτητη για το"καλό όλων".

Κάπως έτσι πρέπει να λειτούργησαν μετά τον Β! παγκόσμιο πόλεμο και οι σχέσεις της Ευρωπαϊκης ηγεσίας με την Αμερικάνικη.

Γιατί πως αλλοιώς να εξηγήσει κανείς την τέτοια πρόοδεση των Ευρωπαϊκων χωρών στο άρμα της Αμερικής, σε βαθμό που να ειναι η Ευρώπη για αρκετές δεκαετίες το αγγιστρωμένο ψάρι.

Βέβαια,την εποχή εκείνη υπήρχε η ανασφάλεια για την άρχουσα τάξη της Ευρώπης ο φόβος να μην τα χάσει όλα,όπως τους"πληροφορούσαν"απειλούσαν οι Γιάγκιδες Ηταν και η εξάντληση απ τον μακρόχρονο πόλεμο και την κατοχή. Ομως παρ όλα αυτά αναρωτιέται κανείς τί ήταν αυτό που υποχρέωσε χώρες θαλασσοκράτηρες,αυτοκρατορικές.Χώρες που επί Αιώνες άσκησαν παγκόσμια πολιτική.Χώρες που κατέθυναν επί Αιώνες την Διεθνή πολιτική,που καθόρισαν τις τύχες της Ανθρωπότητας υποτάχθηκαν-ειδικά η Αγγλία-ασυξητητεί στην Αμερικάνικη άρχουσα τάξη.Ξεπούλησαν τους παγκόσμια διαμορφωμένους μηχανισμούς.Τους ιδεολογικό-πολιτικούς και κοινωνικό-οικονομικούς μηχανισμούς Παρέδωσαν τους μηχανισμούς πάνω στους οποίους στηρίχθηκε επικυριαρχία της Αμερικάνικης ηγεσίας επί της Ευρωπαϊκής.Δέχτηκαν οι Ευρωπαίοι να συντηρούν τον Αμερικάνικο στρατό που στάθμευει στην Ευρώπη για δεκαετίες ολόκληρες.Να συναινούν στην δημιουργία επιθετικών στρατιωτικών-αλλίστου μνήμης Φόστερ Ντάλες-οργανισμών ΝΑΤΟ,ΣΕΝΤΟ ΣΕΑΤΟ κλπ.Να διορίξει αποκλειστικά και πάντα τους Αρχιστρατήγους αυτών των επιθετικών οργανισμών.Να καθορίξουν οι ΗΠΑ το ύψος των στρατιωτικών τους δαπανών.Να προαποφασίξουν οι ΗΠΑ πως θα ψηφίξουν οι Ευρωπαίοι αντιπρόσωποι στους Διεθνείς οργανισμούς.Να έχουν το δικαίωμα του Βέτο σαν υδρυτικά μέλη του χάρτι του Ατλαντικού,χωρίς ποτέ να το ασκήσουν και όταν ακόμα

θίγονταν τα συμφέροντά τους. Να υπαγορεύουν τους εμπορικούς όρους-πόλεμος ξωτροφών βουτύρου-μαργαρίνης.Να εκδίδει κατά βούληση τηλεσύγραφα, ταξιοδοτικές οδηγίες κλπ κλπ.

Υποτάχθηκε σε βαθμό-με μερική εξαίρεση η Γαλλία-που να την απειλεί κάθε φορά που τόλμησαν να αρθρώσουν δικό του λόγο οτι θα πάρει τον στρατό της απ την ευρώπη και θα τους αφήσει έκθετους στα νύχια του Ανατολικού μπλόκ.

Ακόμα και σήμερα που δεν υπάρχει πιά ο μπαμπούλας του κομμουνισμού εξακολουθεί να απειλεί οτι θα αποσύρει το στρατό απο την Ευρώπη.Και το βασικότερο οχι μόνο επαγρυπνεί ή παρεμποδίζει αλλά απαγορεύει και την ε[redacted]άνιση ακόμα καθαρά Ευρωπαϊκων διευθετήσεων που θα υπονόμευαν το NATO και με βάση το NATO υπονομεύει την μακρόσυρτη και άτολμη προσπάθεια της Ευρώπης να συγκροτήσει δική της εκτός NATO ενεξάρτητη στρατιωτική δύναμη Την ΔΕΕ:Κοινή Ευρωπαϊκή αμυντική πολιτική.

Και είναι άτολμο το νέο σκίρτημα να απαλλαγεί η Ευρώπη απ τον μακρόχρονη Αμερικάνικη επικυριαρχία,γιατί ενώ η συμφωνία των 12 στο Μάαστριχτ χαρακτηρίζει την ΔΕΕ σαν"αναπόσπαστο μέρος της ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ενωσης"διατηρεί όμως όλες τις παλιές αγγιλώσεις και δεσμεύσεις που είχαν αναλάβει στο πλαίσιο του NATO και το ακόμα χειρότερο προβλέπει και την ενδυνάμωση του Ευρωπαϊκού σκέλους της Ατλαντικής Συμμαχίας, Συμμαχία στην οποία η ΗΠΑ πέρνουν τις αποφάσεις.

Σαν αντίτιμο για όλες αυτές τις παραχωρήσεις και ταπεινωτικές για τους λαούς της Ευρώπης συμφωνίες η Αμερικάνικη ηγεσία πρόσφερε καταφύγειο,σιγουριά και ασφάλεια με την πυρηνική της ομπρέλλα και τα απαραίτητα μέσα να τιθασεύσει και να υποτάξει τους λαούς της απ [redacted]ς οποίους υποτίθεται οτι κινδύνευε.

Ενα απ τα βασικά επιχειρήματα που χρησιμοποιούσε αμέσως μετά τον Β! παγκόσμιο πόλεμο,η Αμερικάνικη ηγεσία προκειμένου να προσδέσει την Ευρωπαϊκή στο ιδεολογικό-πολιτικό άρμα της ετοι που και με την δική της συμμετοχή και συμπαράσταση να υλοποιήσει τα κοσμοκρατορικά της οράματα και στόχους ήταν οτι εκτός απ τον εξωτερικό ο κίνδυνος-της τότε ΕΣΣΔ-διέτρεχε και τον εσωτερικό και αυτός γιά τους Αμερικανους ητάν ο

μεγαλύτερος. Κίνδυνοι που για την διάγκωση τους έτσι που να φαίνεται υπάρκτοι βοήθησαν ώς ένα βαθμό και οι ίδιοι οι Αμερικάνοι μέσω των Ευρωπαϊκών μηχανισμών που τους είχαν εκχωρήσει.

Οπως ήταν φυσικό τους μηχανισμούς αυτούς που εμβέλειά τους ήταν παγκόσμια οι Αμερικάνοι τους στελέχωσαν και με δικού τους Ανθρώπους και τους χρησιμοποιούσαν ανάλογα με την περίπτωση και τις ανάγκες τους.

Χρησιμοποιώντας σαν μπαμπούλα τα Ευρωπαϊκά κινήματα Εθνικής Αντίστασης -που τόσο τους βοήθησαν στα κοσμοκρατορικά τους σχέδια- και τους προπολεμικούς κοινωνικό-λαϊκους αγώνες των λαών της Ευρώπης, έπεισαν την Ευρωπαϊκή ηγεσία οτι τα άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντά τους είναι συνδεδεμένα-ταυτίζονται με τα δικά τους.

Στην προσπάθεια τους λοιπόν, να εξασφαλίσουν-λύσουν τα στενά ταξικά τους συμφέροντα έχασαν την επαφή με τους λαού τους. Επαθαν και οι Ευρωπαίοι ιθύνοντες αυτό που έπαθαν οι Ελληνες: Διέθεσαν ολόκηρο τον κρατικό μηχανισμό και το παρακράτος που είχαν δημιουργήσει στο κηνύγι των Κοινωνικών φρονημάτων και έχασαν την επαφή με το κοινό έγκλημα με αποτέλεσμα να μην μπορούν να το ελέγξουν και σήμερα ακόμα.

Ολα αυτά χωρίς οι Ευρωπαϊκές ηγεσίες να υπολογίζουν τις συνέπειες και τις επιπτώσεις που θα είχε στους Ευρωπαϊκούς και τους υπλοιπους λαούς του κόσμου η τέτοια πρόσδεσή της στο Αμερικάνικο άρμα. Και δεν θα ήταν καθόλου υπερβολή ή και άδικο αν έλεγε κανείς οτι ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτό, ενώ έλυνε τα δικά της στενά ταξικά συμφέροντα όχι μόνο απεμπόλισε τα δικαιώματα των λαών της Ευρώπης και του κόσμου γενικά και του τρίτου κόσμου ειδικα αλλά επέτρεψαν στην Αμερικάνικη ηγεσία να βάλει κάτω απ την αποκλειστική και απόλυτη επικυριαρχία της -Ωρα Ελλάδα, Αγγλία κλπ- με αποτέλεσμα υπό την πεφωτισμένη ηγεμονία της να οδηγηθούν οι λαοί αυτοί στην σημερινή τραγική κατάσταση. Κατάσταση όπου η έννοια Ανθρωπος ουσία και περιεχόμενο έχασε το νοημά της.

Βέβαια, όπως γράφω και πιό πάνω, σήμερα η άρχουσα τάξη της Ευρώπης -μαζί και της Γερμανίας, αν και αυτή εχει

την δική της ιδιομορφία-αντιλήφθηκε το λάθος που διέπραξε και άρχισε δειλά-δειλά να διαμορφώνει τους μηχανισμούς εκείνους που θα της επιτρέψουν να απαγγιστρωθεί απ αυτήν την θανάσιμη για μιαό Αιώνα πρόσδεση στο Αμερικάνικο άρμα.

Το κακό όμως ειναι οτι και την φορά αυτή κάνουν και πάλι το λάθος να σκέπτονται-ισίως οι πλούσιες χώρες-να σκέφτονται τα στενά ταξικά τους συμφέροντα.Προχωρεί χωρίς να παίρνει υπόψη της τους λαούς,που με την τέτοια πολιτική της άφησε τους Ευρωπαϊκούς λαούς ανυπεράσπιστους στην ξέφρενη πολιτική του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού,με αποτέλεσμα ορισμένοι λαοί-όπως η Ε[illegible]άδα-λόγω ακριβώς αυτής της πολιτικής να μήν μπορουν να συμβαδίσουν και να συμμετάσχουν ισότιμα σε αυτήν την πράγματι δύσκολη πρασπάθεια να ξαναβρούν οι Ευρωπαϊκοί λαοί μαζί και ο δικό μας-που τόσο ακριβά πλήρωσε 600000 χιλ,θύματα ειχε στην κατοχή,αλλά και πρόσφερε- τον εαυτό τους.

Απόδειξη οτι η αρχουσα τάξη της Ευρώπης,σκέφτεται μόνο τα δικά της στενά ταξικά συμφέροντα αποτελεί το γεγονός,οτι τα σκιρτήματα-προσπάθεια που κάνει για την απαγγίστρωση-Ευρωπαϊκή Κοινότητα-δεν συγκροτήθηκε δημοκρατικα.Και αφού δεν συγκροτήθηκε Δημοκρατικά δεν ειναι Δημοκρατικός θεσμός ικανός να ανταποκριθεί στα δύσκολα και πολλά προβλήματα που βάζει για λύση η εποχή μας.Η εσωτερική οργάνωση και διάρθρωσή της δεν διέπονται απο δημοκρατικές αρχές.Η νομοθετική εξουσία ασκείται ουσιαστικά απ το συμβούλιο Υπουργών,ενα όργανο που εκφράζει αποκλειστικά και μόνο τα δικά της συμφέροντα αφήνοντας απ έξω-το ευρωκοινοβούλιο-τους λαούς.Βέβαια στην συνθήκη του Μάαστριχτ,υπάρχει ο [illegible]ός"διαδικασία συναπόφασης"και αυτό ειναι θετικό.Δεν αρκεί όμως.Εξακολουθέι όμως να υπάρχει μεγάλη γραφειοκρατική άπλα και κυρίως Δημοκρατικό και θεσμικό έλλειμμα.Γι αυτό θα πρέπει να.γίνει προσπάθεια για την ΥΠΕΡΒΑΣΗ της συνθήκης του Μάαστριχτ με την επεξεργασία του Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ενωσης.Το Συνταγμα αυτό θα πρέπει να έχει πρωτότυπο Ομοσπονδιακό χαραλτήρα,να κατανέμει τις εξουσίες με σαφήνεια κκαι με βάση την αρχή της επικουρικότητας στα τρία πίπεδα(Ενωση-Κράτος-περιφέρια)και να ποτυπώνει σε πλήρη έκταση τις αρχές

της Δημοκρατικής οργάνωσης. Αυτο συμαίνει οτι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθώς και τα Κοινοβούλια των χωρών-μελών θα πρέπει να ΕΧΟΥΝ ευρύτερη και αποτελεσματικότερη συμμεταχή στην προσπάθεια οικοδόμησης της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Η υπαρξή του Δημοκρατικού και θεσμικου ελλείμματος που επί χρόνια επισημαίνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ειναι γεγονος αναμφισβήτητο και οφείλεται στο γεγονος οτι το βασικό, κύρια και αποφασιστικό νομοθετικό όργανο ήταν και παραμαίνει το συμβούλιο των Υπουργών (που εκδίδε κανονισμούς και οδηγίες) το οποίο όμως δεν υπόκειται σε "ψήφο εμπιστοσύνης" των εκλεγμένων αντιπροσώπων στο Ευρωκοινοβούλιο. Ο ρόλος του Κοινοβουλίου μέχρι τώρα ειν συμβουλευτικός. Το Υπουργικό συμβούλιο εχει δικαίωμα "Βέτο" και δεν υπόκειται σε "Δημοκρατική νομιμότητα" Με λίγα και απλά λόγια δεν παρέχει τις εγγυήσεις εκείνες που θα εδραίωναν την πεποίθηση στους λαούς της Ευρώπης οτι δεν θα επαναληφθούν πάλι σε βάρος του τα ίδια λάθη που έγιναν τα αμέσως μεταπολεμικά χρόνι

Στην διάρκεια της φασιστικής κατοχής οι λαοί της Ευρώ πολέμησαν με νύχια και με δόντια για την εθνική απελευθέ και την κοινωνική δικαιοσύνη. Μα και για το πλάτεμα και βάθεμα της Δημακρατίας. Αμέσως μετά την απελευθέρωση όμω η υψηλή άρχουσα τάξη τα βρήκε με άρχουσα τάξη της Αμερικ οπως τα ειχε βρεί στην κατοχή με την Γερμανική. Ταυτίστηκ μαζί της-οχι βέβαια στην έκταση που έγινε στην Ελλάδα-κο έβαλε τον λαό στο περιθώριο με αποτέλεσμα να πληρώνει βαρειά λήτρα εδώ και μισόν αιώνα στον μεγάλο "σύμμαχο".

Βέβαια οι Ευρωπαϊκοί λαοί δεν υπόστηλαν την σημαία τα για να μην γίνει το κακό χειρότερο. Υπήρχε όμως έντονη η αποχοήτευση απ την συμπεριφορά της. Και τώρα αγωνίζετα θα συνεχίσει να αγωνίζεται ξεκινώντας απ την επιβεβαίωσ της ιστορίας οτι όλες οι μεγάλες αλλαγές στην κοινωνία των Ανθρώπων απο καταβολής κόσμου, όλες οι κατακτήσεις σε όλους τους τομείς της Ζωής ήτάν καρπός κατά κύριο λόγο των λαϊκών αγώνων.

Σε αυτά ακριβώς τα Δημοκρατικά και θεσμικά ελλείμματα και στην μή ισότιμη κατανομή του κοινωνικά παραγώμενου Εθνικού πλούτου και κυρίως όμως στην μή ενεργό συμμετοχή του λαού στην λήψη τών αποφάσεων

Είναι με την άρχουσα τάξη για να απαλλαγεί όσο το δυνατόν συντομότερα απ τον θανάσιμο εναγκαλισμό απ τον μεγάλο"σύμμαχο"-αφεντικό του κόσμου.

Η ιστορία εχει καταλογίσει τις ευθύνες.Και η ευθύνη την βαρύνει.Τα προβλήματα ειναι πολλά και δύσκολα.Και η πρόσ δεση πολύπλευρη και αρκετά ισχυρή.Γι αύτο πρίν ειναι πάλι πολύ αργά θα πρέπει να πειστεί η άρχουσα τάξη της ΕΟΚ οτι μόνη της,χωρίς τον λαό δεν θα μπορέσει να τα βγάλει πέρα. Εκτός πιά και εχει αποφασίσει οτι όλη αυτή η προσπάθεια α ποβλέπει να μείωσει το ποστό των λήτρων και όχι στην απαλ λαγή,την λύση των Ευρωπαϊκών προβλημάτων και την ανάλυψη μι[illegible] παγκόσμιας σταυροφορίας για την διάσωση του πλανήτη και του Ανρώπινου είδους που οχι απλώς κιδυνεύει αλλά β ρίσκεται στο παρά πέντε.Ειναι καιρός.Ηρθέ η ώρα να πούν οι Ευρωπαϊκοί λαοί σαν ένας Ανθρωπος το μεγάλο οχι στην πείνα,την φτώχια οι λαοί της Ασίας και της Αφρικής πεθαί νουν σαν τις μυίγες-και την καταστροφή του πλανήτη μέρος του οποίου ειναι και ο Ανθρωπος.Να πουν όχι στον νέα τά ξη πραγμάτων που εχει δρομολογήσει η Αμερικάνικη ηγεσία ειρήμην του Αμερικάνικου λαού.

Σήμερα τίποτε δεν ειναι όπως ήταν χθές και ούτε αύριο θα ειναι όπως ειναι σήμερα.Αυτό που είπε ο Ηράκλειτος:ο τι"τα πάντα ρεί"ειχε πάντα την επιβεβαίωση.Σημερα όμως βρήκε την πλήρη και απόλυτη δικαίωση.Η ιστορία αφυπνίζε ται και μαζί της οι λαοί ψάχνουν τον χαμένο εαύτό τους. Ξανα έρχονται στην επιφάνεια ξεχασμένα γεωπολιτικά συμ φέροντα,παλιές έχθρες και αντιπαραθέσεις με αποκορύφωμα ο εθνικισμός και τα τοπικά συμφέροντα.

Η σημερινή πραγματικότητα της Γιουγκοσλαβίας ειναι αν αμ[illegible]βολα η τραγική επιβεβαίωση αυτής της αλήθειας.Πρός τ[illegible]ίδια κατεύθυνση λειτουργούσαν και οι κραυγές του κ Ρήγκαν οτι θα έκανε την Αμερική το"νούμερο ένα"και οι σ ημερινές του κ Μπούς οτι"ο 21ος αιώνας θα ειναι και πάλ ι Αμερικανικός αιώνας"Λόγια πού στην απλοελληνική τους μετάφραση σημαίνουν.Μήν ξεχνάτε λαοί του κόσμου και μήν βαυκαλίζεστε με χίμαιρες και ουτοπίες:Η μεγάλη,η πραγμα τική δύναμη δεν υποχωρεί μποστά σε τίποτε,σε κανενός τη θέληση τις ευχές και τις κατάρες.

Η υλική και η πνευματική υποδομή υπάρχει.Δεν μένει πα

ρά η απόφαση και κυρίως η θέληση για να υποτάξουμε την Ανθρωπότητα στη θέληση και τις ανάγκες μας.

Χωρίς αμφιβολία όλες οι χώρες του κόσμου σήμερα-άλλες σε μικρότερο και άλλες σε μεγαλύτερο βαθμό-αντιμετωπίζουν πολλά και δύσκολα προβλήματα:Οικονομικά,πολιτικά,ιδεολογικά και προβλήματα πολιτισμού.Η κοινωνία των Ανθρώπων Ζεί μιά περίοδο ταχύτατων αλλαγών
και απρόβλεπτων εξελίξεων.Ο ολόκληρη η Ανθρωπότητα Ζεί και κινείται μέσα σε κλίμα αβεβαιότητας,υποχωρήσεων του πνεύματος της συλλογικότητας γενικά και της κυριαρχίας του ατομικισμό ειδικά.

Αξιότιμε Κύριε Δήμαρχε και κύριοι
Δημοτικοί
Συμβούλοί της Ανω Σύρου.

Πρίν απο καιρό,ακουσά απο την ΕΡΤ 1 στο δελτίο των 9μμ το αφιέρωμα με τον Τίτλο"ΤΟ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΓΥΟΥΡΑΣ"και την ομόφωνη απόφασή σας να αναγνωρίστε Τιμής ένεκεν Δημότες του Δήμου σας,όλους τους Πολιτικούς Κρατουμένους που πέρασαν κατά καιρούς α.] το ΚΟΛΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΓΥΟΥΡΑΣ.

Η λημονιά εξαγριώνει τον Ανθρωπο,ενώ η μνήμη τον εξανθρωπίζει,τον εξιψώνει και τον εξευγενίζει.

Πριν προχωρήσω Σας διαβεβαιώ,οτι δεν μπορούσε να υπάρξει καλύτερος Τιτλος απο αυτόν.Και όμως πρέπει να ξέρετε οτι και αυτός ο τόσο περιεκτικός Τίτλος,δεν αποδίδει σωστά και σε ολη την έκταση το"Μεγαλείο"το Ανθρώπινο δράμα που παίχτηκε στην Γυάρο και τις τρεις φορές που αυτή λειτούργησε.

Ειμαι και Εγω,ένας απο τις πολλές χιλιάδες των Πολιτικών Κρατουμένων που μεταφέρθηκα τρείς φορές στην Γυάρο και έξησα πέντε σχεδόν χρόνια σε αυτό το Κάτεργο.

Στο Νησί αυτό,που Εσεις είχατε την καλοσύνη και την πρωτοβουλία να περιβάλετε με τόση στοργή και αγάπη,προκειμένου να διαφυλάξετε την ιστορική μνήμη και να το δώστε στην ιστορία της Πατρίδας μας,έτσι όπως ακριβώς λειτούργησε,εχω και Εγω υποστεί μαζί με τις χιλιάδες των Πολιτικών Κρατουμένων,τα πιό φρικτά και Απάνθρωπα βασανιστήρια,τους πιό χυδαίους εξευτελισμούς και ταπεινώσεις που μπορεί να υποστεί ποτέ Ανθρωπός.Γι αυτό και η προσπάθεια που κάνετε να διασωθεί και να διατηρηθεί αυτή η μνήμη αξίζει κάθε έπαινος.

Σας συγχαίρω και Σας ευχαριστώ.Να Εισθέ βέβαιοι πως η Ιστορία θα αναγνωρίσει και θα δικαιώσει αυτήν σας την Ιστορική πράξη.

Δεν θα Σας κουράσω με περιγραφές όσον αφορά τα βασανιστήρια τις ταπεινώσεις και τους εξευτελισμούς

που εχω υποστεί, πολύ περισσότερο δεν θα αναφερθώ στις αντίξοες και τραγικές συνθήκες κάτω απο τις οποίες Ζήσαμε τα μαύρα και τραγικά εκείνα για τη χώρα μας χρόνια. Θα αρκεστώ μόνο να Σας πώ, πώς δεν υπήρξε είδος και μορφή βασανιστηρίου, ταπείνωσης και εξευτελισμού που δεν το χρησιμοποίησαν, που δεν το εφάρμοσαν τα άρρωστα και παθιασμένα μυαλά των πολιτικών μας αντιπάλων. Και στι δεν υπήρξε υλική και ηθική ζημιά που να μην την έχουμε υποστεί.

Βεβαιά στην Πατρίδα μας, όσες φορές λειτούργησε η Γυάρος οι Ανθρώπινες αξίες όπως: Δικαιώματα Αξιοπρέπεια, Σεβασμός στη Ζωή και αυτή η ίδια η Ζωή ήταν λέξεις χωρίς περιεχόμενο. Και όποιος προσπαθούσε-πάλεβε και αγωνιζόταν-να διατηρήσουν οι λέξεις αυτές το πραγματικό του περιεχόμενο, έπαιρνε το δρόμο για το κολαστήρι της Γυάρου.

Ηταν η εποχή που τις πόλεις και την ύπαιθρο επικρατούσε ατμόσφαιρα τρόμου και η λευκή τρομοκρατία. Η εποχή που ο πρώτος τυχόν καταδότης μπορούσε να στήλει ανεξέλεγκτα: Στην εξορία, την φυλακή και στο εκτελεστικό απόσπασμα ακόμα τον οποιονδήποτε ατομικό του εχθρό.

Οταν λοιπόν, οι έξω από την Γυάρο οι Ελληνες, δεν είχαν δικαιώματα, αξία και αξιοπρέπεια και ο κάθε Ελληνας Πατριώτης ηταν στην διακριτική διάθεση του κάθε πληρωμένου χαφιέ και χωροφύλακα αντιλαμβάνεσθε ποιά ηταν η συμπεριφορά και οι συνθήκες Ζωής των πολιτικών κρατουμένων στην Γυάρο.

Το πως επιζήσαμε, απο αυτήν την Κόλαση και εξακολουθούμε να υπάχρουμε ακόμα στην Ζωή μερικοί από τους τότε εικοσάρηδες ειναι ενα θέμα, που ξεφεύγει απο τις δυνατότητες του καθένα. Ακόμα και αυτών που έζησαν στην Γυάρο, ειναι ένα θέμα που θα το ερευνήσουν οι Επιστήμονες: Ιστορικοί, Ψυχολόγοι κοινωνιολόγοι κλπ-όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου.

Και Εσείς Αξιότιμοι Κύριοι με την ενέργεια αυτή κάνατε το πρώτο, το μεγάλο και το πιό αποφασιστικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή.

Αναμφισβήτητα, προκειμένου να επιζήσουμε χρειάστηκε να επιστρατεύσουμε όλες μας τις σωματικές, πνευματικές και ηθικές δυνάμεις. Να κάνουμε υπεράνθρωπες προσπάθειες, ώστε να κατανικήσουμε όλων των ειδών τα μαρτύρια, τις ταπεινώσεις και τους εξευτελισμούς και την σωματική και ψυχολογική βία προκειμένου να επιβιώσουμε στην Ζωή.

Η βαθειά πίστη και η αγάπη για τον Άνθρωπό και τις Ανθρώπινες αξίες. Τα οράματα, τα ιδανικά και τα Δημοκρατικά ιδεώδη, καθώς και το δικαίωμα του Αγώνα για ένα καλύτερο μέλλον του Λαού, της Πατρίδας μας και του Κόσμου γενικότερα. Ήταν αυτά που μας φλόγιζαν την καρδιά, μας σύγκλόνιζαν τον Νού, μας Τόνωναν το ηθικό, μας ενέπνευσαν την αγάπη και την ανάγκη για Ζωή και αγώνα.

Βεβαιά για το κολαστήρι της Γυάρο, θα μπορούσε ο κάθε αυτόπτης επιζών να γράψει πολλές μαύρες και ανεξίτιλες σελίδες, Να Σας μεταφέρει με τις προσωπικές και γενικότερες εμπειρίες, να ζήστε μαζί του αυτήν την μαύρη σελίδα της Νεοελληνικής ιστορίας, αυτό το Εθνικό στίγμα. Εγω όμως δεν θα καταχραστώ τον πολύτιμο χρόνο σας.

Ακόμα Σας συγχαίρω και Σας ευχαριστώ μ όλο μου το ΕΙΝΑΙ, για την μεγάλη και ξεχωριστή Τιμή που μας κάνατε να μας Ανακηρύξετε όλους οσοι περάσαμε απο το Κάτεργο της Γυάρο, Επίτιμους Δημότες του Δήμου σας.

Σας διαβεβαιώ, οτι ηταν ένα απο τα μεγαλύτερα και πολυτιμότερα Δώρα που θα μπορούσε να μου προσφερθεί. Γι αυτό και αυτόν τον Αξιλάτρευτο Τίτλο Τιμής τον δέχθηκα με την μεγαλύτερη χαρά και συγκίνηση, που θα μπορούσε να νοιώσει ποτέ Ανθρωπος. Και η συγκίνή μου γίνεται ακόμα μεγαλύτερη Αναλογιζόμενος οτι ο Τίτλος αυτός αποτελεί ξεχωριστή, ειδική τιμή και απονέμεται σε Ανθρώπους

που έχουν προσφέρει κάτι ξεχωριστό, πρωτότυπο και ίσως ανεπανάληπτο άν οχι ακατόρθωτο.

Κλείνοντας αυτές τις λίγες γραμμες τις οποίες παρακαλώ να θεωρηθούν έκφραση Σεβασμού, Θαυμασμού και Αγάπης. Σας εύχομαι καλη επιτυχία στο βαρύ και δύσκολο έργο που έχεται αναλάβει σαν Δημοτική Αρχή, προς τους Αξιοθαύμαστους Δημότες σας, καθως και τον Τιτάνιο αγώνα που θα χρειαστεί να κάνετε ακόμα προκειμένου να καταγράψετε στην μνήμη του Εθνους αυτό το ανεξίτηλο Στίγμα που λέγεται Κρατούμενοι στην Γυάρο.

Μ όλη μου την εκτίμηση

Καγιας Νικόλαος
Κατοικος Βεροιας Καρατάσου 9
Τ.τ 59100 Τηλ 0331-26564

Αξιότιμε κύριε Διευθυντά καλημέρα.

Σας παρακαλώ να δημοσιεύσετε στην αξιότιμον εφημερίδα σας το ανά χείρας κείμενο που αφορά εκτίμηση αλλά και αγάπη για τον συμπαρτίωτη σας Ποιητή και Λογοτέχνη Γιάννη Σάρρα.

Ασφαλώς θα γνωρίζεται οτι απο τις 12-13 και 14 Σεπεμβρίου 1997,ο Σύλλογος Ηπειρωτών Νομου Ημαθίας,στη Στέγη Γραμμάτων Και Τεχνών Βεροία,πραγματοποίησε Συνεδριακή Ημερίδα με τέσσερα(4)βασικά και αξιόλογα θέματα α):Λικνα του πολιτισμού.β)Το Χθές,Το Σημερα και το Αυριο.Η Παράδοση Και Το Χρέος.γ)Ηπειρώτες Εθνικοί Ευεργέτες.δ)Προβλήθηκε μιά κασέττα Ντοκυμαντέρ

Την επόμένη 13.9.97,οργανώθηκε βραδιά Ηπειρώτικου Τραγουδιού και στις 14.9.97 Εκκλησιασμός στη Ιερά Μονή Προδρόμου,που βρίσκεται στους πρόποδες των Πιερίων.Στη συνέχεια επίσκεψη στους πιό αξιόλογους Αρχαιολογικούς χώρους του Νομού Ημαθίας Βεργίνα και Λευκάδια.Ακολούθησε απολογισμός πεπραγμένων στη Νάουσα.

Στην Ημερίδα αυτή η εδώ Διοίκηση του Συλλόγου συνέβαλε να έχω την καλή τύχη να συμμετάσχω και εγώ με την ιδιότητα του απλού Βλάχου Βεροιώτη.

Πριν προχωρήσω επιτρέπετε μου να ευχαριστήσω τον Σύλλογο Ηπειρωτών Νομού Ημαθίας,για την πρόσκληση να συμμετάσχω στη Ημερίδα και να συγχαρώ τη Διοίκηση για την άψογη οργάνωση της Ημερίδας.Την αξιόλογη και αντικειμενική παρουσίαση των θεμάτων και κυρίως το κέφι και τον ενθουσιασμό που επικράτησε εκείσε τό αξέχαστο για μένα τριήμερο.

Εταιρικά,εντελώς συμπωματικά στην Ημερίδα,γνωρίστηκα με τον αγαπητό Γιάννη Σάρρα,Ποιητή και Συγγραφέα,που ήταν και ομιλητης του θέματος:Το Χθές,Το Σήμερα Το Αύριο.Η Παράδοση Και Το Χρέος Μας.

Η συνάντηση αυτή στάθηκε αφορμή να μου στείλει τέσσερα(4) απο τα έργα του με τίτλους.α):ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΧΡΕΟΣ.β)ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ Και Στοχαστικά Αποφθέγματα.γ)ΑΝΑΓΛΥΦΟΣ ΧΑΡΤΗΣ Γέλα Οταν Κλαίς-Κλάψε Οταν Γελάς και Δ) ΟΙΜΥΣΤΗΡΙΟΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ,με τις αντίστοιχες αφιερώσεις,για τις οποίες τον ευχαριστώ που μου έδωσε τη δυνατότητα να κοινωνήσω τα νάματά του.

Πρεπει να ομολογήσω οτι δεν αισθάνομαι αρκετός να

αξιολογήσω και να εκφράσω γνώμη για την προσωπικότη
του Γιάννη Σάρρα. Πολυ περισσότερο κρίσεις για το έρ
γο του. Εσείς και όσοι άλλοι τον γνωρίζουν πιστεύω ν
α κατανοούν την αδυναμία μου.

Ο Συντοπίτη σας Γιάννης Σάρρας, ειναι ένας αληθινό
ς, ονειροπόλος, Ποιητής και Συγγραφέας του σήμερα. Που
δεν σκέπτεται μόνο σωστά, διαθέτει ο ίδιος ήθος αλλά
και αγωνίζεται για την προστασία του Λαϊκου ήθους, σ
υνδέοντά το άρηκτα με την: Αληθεία, το δίκαιο και τον
έρωτα για τη Ζωή. Με ένα εθνικο σάλπισμα προσπαθεί ν
α εμπνεύσει σοίγαστους έρωτες για τα ωραια, τα μεγά
α και τα αληθινά, ώστε να απαλλαγούμε κάποτε σαν λαό
ς απο την εξάρτηση, την μιζέρια και την πνευματική έ
ρημο που μας έχουν οδηγήσει οι κατά καιρούς επαναλα
μβανόμενες ώμες δικτατορίες.

Εγώ, που η συγκαιρία των πραγμάτων μου έδωσε τη δυ
νατότητα να τον γνωρίσω νοιθω πολύ τυχερός. Και ειμ
αι ακόμα πιό ευτυχής που με την αξιοθαύμαστη χειρων
ομία του μου έδωσε τη ξεχωριστή χαρά να έχω στη βιβ
λιοθήκη μου τα πιο πάνω τέσσερα(4) έργα του.

Εργα, που όχι μόνο ειναι πηγαία σαν το γάργαρο νερ
ό, αλλά συνδέει αρμονικά το χθές με το σήμερα με κρί
κους ακατάλητους. Και αξιολογώντας τα σημερινά δρώμε
να για να μήν μεγαλώσει το χάσμα με την πρωτοφανέρω
τη κρίση πθικών αξιών, για να μήν βιώσουμε την κατάρ
ευση απο έλλειψη ιδανικών, οραμάτων και αξιών, καθώς
και την έλλειψη εμπιστοσύνη, δεδομένα που δηλητηριάζ
ουν και αποσυνθέτουν τον κοινωνικό ιστό: Θέλει τον Α
νθρωπο οχι μόνο πολίτη, αλλά πολίτη με όλο το περιεχ
όμενο που περιέχει αυτή η λέξη. Τον θέλει ενεργό πο
λίτη. Τον θέλει στο κέντρα που πέρνονται οι αποφάσεις
και αυτό ειναι το αξιοπρόσεκτο στον Ηπειρώτη, λογοτέ
χνη και Ποιητή Γιάννη Σάρρα.

Σας ευχαριστώ για την Φιλοξενία Κάγιας Νίκος
Βέροια Καρατάσου 9 Τ.Κ 59100 τηλ 0331-26564

Αξιότιμε κύριε Διευθυντά.

Κύριε Διευθυντά, αντιλαμβάνομαι οτι με τον τρόπο που διαβάστηκε το κείμενο που έστειλα στην Εφημερίδα σας με τίτλο "παιδομάζωμα" ενδέχεται να δημιούργησε κάποιο πρόβλημα στην εφημερίδα σας. Την Εφημερίδα, που απο χρόνια ειμαι συνεργάτης. Ζητώ συγνώμη για οτι συνέβει και στο βαθμό που ευθύνομαι αναλαμβανω και τις αντίστοιχες ευθύνες.

Αξιότιμε κύριε Τσιαχαλίδη

Διάβασα με μεγάλη προσοχή τα όσα γράφεται σαν εκπρόσωπος των παιδοπολιτών Καλής Παναγιάς. Με βρίσκει σύμφωνο η αποψή σας, οτι για το κάθε θέμα ό καθένας δίνει τη δική του ερμηνεία. Και οτι "υπάρχουν και άλλα πιστεύω τα οποία οφείλουμε να σεβόμαστε". Εκείνο όμως που μού κάνει εντύπωση ειναι το γεγονός οτι ενώ κάνεται δριμύτατη κριτική στά όσα έγραψα εγώ, στην προσπάθειάς να με κατακεραυνώστε δεν επιτρέψαται στο εαυτό σας έστω να αναγνωρίσει τη δικαίωση που υπάρχει ή πώς νοιώθει ένα παιδί που το παίρνει στην αγκαλιά ή απο το χέρι ο γονιός απο έναν ξένο και άσχετο, ακόμα αυτός ειναι έστω λίγο μακρυνός συγγενής κάτω απο τις πιό ομαλές συνθήκες πόσο μάλλον μέσα στην άντάρα του πολέμου και μάλιστα έμφυλίου πολέμου.

Αν τα έγραψα αυτά έστω και στην υπέρβολή τους όπως πιστεύεται, τα έγραψα γιατί πιστεύω οτι αυτά έστω και με την αρνητική τους πλευρά αποτελούν συστατικό μέρος της ζωής του λαού μας την περίοδο εκείνη και κυρίως γιατί πιστεύω πώς:

Η βιολογία ενός Εθνους ειναι η μνήνη του, αν τα κύτταρα αυτής αποσυνδεθούν το σώμα του Εθνούς καταρρέει. Το ίδιο ισχύει και για τον πολιτισμό. Οσο οι ιστορικές μνήμες παραμένουν κρυφές θα αρνούνται να βηθήσουν τη φαντασία και την επινόηση. Πρίν η μνήμη καταντήσει ένας επικίνδυνος ακόμα-ισμός, πρίν χάσει την αυταξιακή της δεινότητα και τις κληρονομικές ι

διότητες,πρίν ξεκοπεί απο τις προγενέστερες,γερές βάσεις που σαν φυλαχτό διατηρούνται παλιές αξίες. Ρίζες βαθιές,θεμέλια αναλλοίωτα που φωτίζουν στων αιώνων το διάβα,ας πούμε χωρίς μίσος και πάθος και κυρίως χωρίς πρόθεση αναμόχλευσης,τα πράγματα με το όνομά τους ακολουθώντας την αρχή που εφαρμόζεται σε μιά ευνοούμενη δημοκρατική πολιτεία στο χώρο της δικαιοσύνης"καλύτερα δυό ένοχοι ελεύθεροι παρά ένας αθώος ένοχος".

Η σιωπή ειναι θάνατος.Οι λαοί που δεν μιλούν πεθαίνουν,γι αυτό και η αγωνία για την απώλεια της ιστορικής μνήμης,έστω και στην υπερβολή των θετικών και αρνητικών δεδομένων,πρέπει να αποτελεί κύριο μέλημα και κέντρο ύπαρξης της φυλής.Μνήμη Μνήμη Εθνική που περιέχει την αείχρονη κουλτούρα και την Πάππουν,πρός Πάππουν προφορά της φυλής. Μνήμη πολιτική και ατομική.Μνήμη για το πώς λει τουργούν οι θεμοί και οι διάφοροι μηχανισμοί.

Τα εκτελεστικά αποσπάσματα εκτός απ το κουφάρι

ειχαν στο στόχαστρο και τη μνήμη.Το να θυμάται κανείς ήταν επικίνδυνο.Και απ ό,τι φαίνεται και σήμερα ακόμα ακολουθεί να ειναι επικίνδυνο,αφου επισύρει"...τα νόμιμα"

Για αρκετές δεκαετίες το νήμα έμοιαζε κομμένο... Σιγά-σιγά η γενιά της Αντίστασης χάνεται.Δεν ειναι μακριά η μέρα,που δεν θα υπάρχει πιά κάνεις να κα ταθέσει τη μαρτυρία του,να διηγηθεί στα παιδιά και στα εγγόνια του πώς το θαυμάσιο-ουτοπικό παραμύθι έγινε πραγματικότητα.

Και τότε πιά όλοι μαζί:συμμέτοχοι,συνένοχοι και αμετανόητοι και όσοι άλλοι νοσταλγούσαν να σκοτώ σουν την αγάπη του λαού για την Ελλάδα χωρίς ανησυ χίες για το μέλλον της,θα χαρούν και θα γράψουν και την σύγχρονη ιστορία,όπως έγραψαν και αυτήν του 1821,που αφού διαστρέβλωσαν και παραποίησαν την λαϊκή της διάσταση,καταχώνιασαν τους πρωτεργά τες,μας προέκυψαν"πρωτεργάτες και ήρωες"οι Τουρκο λάτρες και οι πολέμιοι της Επανάστασης,που κοσμού

τις πλατείες και τους κεντρικούς δρόμους των πόλεων. Ενώ ο Ρήγας, δεν έβγαλε ακόμα το δημοτικό. Για να ξανασυμβεί αυτό πρέπει οχι μόνο να μελετήσουμε βαθιά, αλλά και να καταγράψουμε όλες τις μνήμες.

Ειχαμε βγεί απο έναν τετράρχονο πόλεμο με τους τρείς κατακτητές και έναν εμφύλιο σπαραγμό. Οι δυό των όπλων νικητές δεν ήθελαν κοινωνική συμφιλίωση, αλλά εκδίκηση. Και δεν ήθελαν μόνο εκδίκηση, ήθελαν και απόκρυψη, συγκάλυψη. Η απόκρυψη και η συγκάλυψη προστατεύει μέν"την ξένη τάξη"του νικητή, ειναι όμως μιά ηθική τάξη ξένη και άσχετη με τις ανάγκες του λαού, που ήθελε και ποθούσε ύστερα απο ενα αδερφοκτόνο πόλεμο: συμφιλίωση και ειρήνη.

Ο λαός γενικά και η ύπαιθρος ειδικά, ζούσε σε συνθήκες κάλασης. Η στρατηγική του τρόμου ειχε έναν και μόνο σκοπό την: εξόντωση του ιδεολογικού αντιπάλου. Γιατί πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς αυτό το κύμα τρέλλας και αργιότητας, εκείνη την λευκή τρομοκρατία, που ειχε μηδενίση την αξία της Ανθρώπινης ζωής. Αυτό το όργιο βίας εκτός απο την αφαίρεση της προφοράς των Αντιστασιακών, ειχε και έναν ακόμα στόχο την κατάλυση της μνήμης και κυρίως αυτήν.

Εχουν πράγματι περάσει πενήντα χρόνια, απο τότε που ο λαός μας έζησε μιά απ τις συγκλονιστικές σελίδες της Νεότερης ιστορίας του. Καθημαγμάνος απο ένα άνισο πόλεμο, βρήκε τη δύναμη να ενωθεί και να αναμετρηθεί σε έναν υπεράνθρωπο αγώνα με τον εφιάλτη του φασισμού. Το γεγονός οτι σκοτεινές δυνάμεις φρόντισαν να ενταφιάσουν τη νίκη του, δεν σημαίνει ότι κατόρθωσαν να μειώσουν την αξία και μεγαλείο της στη συνείδηση του λαού που πυρπολήθηκε απο το δράμα. Η γενιά της Αντίστασης έζησε και έδρασε με την προσδοκία για μιά μελλοντική ευτυχισμένη Ελλάδα.

Λένε πως η λησμονιά εξαγριώνει τον Ανθρωπο, ενώ η μνήμη τον εξανθρωπίζει, τον εξευγενίζει και τον εξυψώνει. Ας τον εξυψώσουμε λοιπόν, αναγνωρίζονταν έστω και στην υπερβολή, ενεξάρτητα ποιός έφτεγε και πόσο: οτι υπήρξε η δικτατορία του Μεταξά, ο Αλβανικος πό

λεμός,ποιός ειπε το μεγάλο και βροντερό ΟΧΙ στους επιδρομείς,οτι ο λαός μας έκανε μιά αξιοθαύμαστη Εθνική Αντίσταση,και οτι η Αντίσταση συμμετείχε στο συμμαχικό Στρατηγείο και συνέβαλε τα μέγιστα στη συμμαχική νίκη.Οτι υπήρξε ο Δεκέμβρης και οτι κατά τη διάρκεια του Δεκέμβρη ο Αγγλος Στρατηγός Σκόμπυ,που ειχε την εντολή του Τσιώρτσιλ"να ενεργή σει όπως θα ενεργούσε σε μιά κατεχόμενη χώρα".

Οτι υπήρξε το σχέδιο Μάρσαλ,το δόγμα Τρούμαν,και ο Αμερικανός Στρατηγός Βάν Φλίτ,στον οποίο ο κ Π. Κανελόπουλος,όταν τον υποδέχθηκε δείχνοντας τα άγημα που του απέδειδε τιμές του ειπε"ειδού ο στρατό σας "και οτι αυτό που ουσιαστικά διεύθυνε τις επιχειρήσεις στον εμφύλιο.Οτι υπήρξε ο ΙΔΕΑ στο στρατό,ο οποίος με επικεφαλής τον Γογούση,κινήθηκαν να βάλουν το λαό στο γύψο,γιατί τα μέτρα ειρήνευσης"ενέθαρρυναν"το λαό και έβαζαν σε κίνδυνο την νίκη του Γράμμου και του Βίτσι.Ευτυχώς τους πρόλαβαν.

Οτι υπήρξαν τα ΤΕΑ,τα ΜΕΑ και το ανεξέλεγκο οργανωμένο παρακράτος.Οτι η ύπαιθρος και οι μικρές πόλεις στέναξαν απ την ενεξέλεκτη επικυριαρχία που ποικιλότροπα ασκούσε.Οτι η ερήμωση της υπαίθρου στο μεγαλύτερο μέρος ειναι δικό του έργο.Οτι και αυτό το επίσημο κράτος,πρόστρεχε αρωγός στο παρακράτος να του συγκαλήψη τις αυθεραισίες και να δικαιλογήσει τα εγκλήματα,όπως τη δολοφονία του βουλευτή της Ε.Δ.Α Γρηγόρη Λαμπράκη.Παρακράτος για το οποίο ο τότε Πρωθυπουργός κ Κ Καραμανλής,έβγαλε εκείνο το χαρακτηριστικό επιφώνημα:"Μα επιτέλους ποιός κυβερνά αυτήν τη χώρα?Οτι υπήρξε η μετανάστευση που μετέτρεψε την Ελλάδα σε χώρα γερόντων.

Οτι τα περισσότερα νησιά μας,με αποκορύφωμα το Μακρονήσι-σύγχρονος Παρθενώνας(αμέρτητος ειναι ακόμα ο αριθμός των εξορίστων στρατιωτών που δολοφονήθηκαν εκει) ήταν τόπος εξορίας,όπου δεκάδες χιλιάδες Ανθρωποι κατέστρεψαν τη ζωή και υγεία τους με μοναδικό"έγκλημα"οτι πήραν μέρος στην Αντίσταση,ή δεν συμφωνούσαν με το μεταδεκεμβριανό κράτος που

ήθελαν να επιβάλουν η τότε δεξιά και οι ξένοι.

Οτι η χώρα μας μετά το Δεκέμβρη ξούσε σε ένα όργιο βίας, σε σκηνές ξόφω και φρίκης: "Η Ελλάδα για αρκετό καιρό τώρα βρίσκεται κάτω απο τη διαλυτική μανία της δεξιάς" έγραφε ο Αμερικανός δημοσιογράφος κ Λίλαν Στόου και απο τον Ιούνιο του 1946, ξού σε κάτω απο το καθεστώς εκτάκτων μέτρων. Με το νόμο 509, στήθηκαν έκτακτα στρατοδικεία, που με προκαταασκευασμένες κατηγορίες, έστειλαν εκατοντάδες Ελληνες στο εκτελεστικό απόσπασμα και δεκάδες χιλιάδες πολιτικοί κρατούμενοι βασανίστει επι 17 και 19 χρόνια στο κολαστήρι της Γυάρου και τα κατεργο της Κέρκυρας, της Πύλου, το Επταπύργειο και το Ιντξεδήν. Οτι τα έκτακτα μέτρα ήταν σε ισχύ μέχρι το Σεπτέμβρη του 1963, το ίδιο και για τα ΤΕΑ και τα ΜΕΑ. Και οτι με το νόμο 375 του Μεταξά στίς 30-3-1952, εκτελέστηκε ο αγωνιστής Νίκος Πελογιάννης. ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Οτι το Ελληνικό Ναυτικό και η Αεροπορία δεν ήταν Εθνικός, αλλά Βασιλικός και οτι το Παλάτι το 1964, ξητούσε επιτακτικά απο τον τότε Πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου, να ονομάσει και τον στρατό ξηράς Βασιλικό στρατό. Οτι υπήρξε το παιδομάζωμα και ο τρόπος που αυτό έγενε, τα Βασιλικά ιδρύματα, τα αναμορφωτήρια και οι φυλακές ανηλίκων, και ενηλίκων.

Οτι στις 21 Απριλίου το 1967, εγινε υπόδειξη και στήριξη των ξένων δικτατορία, οτι κράτησε εφτά ολόκληρα χρόνια με όλες τις συνέπειες που συνεπάγεται αυτό για το λαό και τη χώρα.

Οτι η Ελλάδα, ειναι η μόνη χώρα που δεν δικάστηκαν παρά μόνο δυό ή τρείς δοσίλογοι και αυτοί σε μικρές ποινές, ένω έθεσε υπο διωγμών επί (38) ολόκληρα χρόνια το σύνολο της Αντίστασης και εξόντωσε το μεγαλύτερο μέρος της ηγεσίας της.

Ολα αυτά πρέπει να τα ξέρουμε, αλλά και να διδαχθούμε απο αυτά, έτσι ώστε να μήν τα επαναλάβουμε.

Οσον αφορά τις παιδουπόλεις για τις οποίες κάνετε λόγο στην επιστολή σας, στις οποίες εγώ δεν αναφέρθηκα καθόλου, δεν ήταν Βασιλικά ιδρύματα, αφού δεν

τις προέβλεπε το Β.Δ της 26-2-47, που "ακοπό τους ή
ταν η εξύψωση του ηθικού, μορφωτικού, κοινωνικού και
βιοτικού επιπέδου του Ελληνικού λαού".

Βέβαια, την εποχή εκείνη η Ελλάδα, ανήκε-την κυβερ
νούσαν τρία κέντρα εξουσίας: Το Παλάτι, οι Αγγλοι μέ
χρι την πιό πάνω ημερομηνία και οι Αμερικάνοι στη
συνέχεια και μια κοινωνικό-οικονομική ολιγαρχία με
πολιτικό της εκφραστή τα κόμματα της Δεξιάς. Τα άλ
λα κόμματα και οι δημοκρατικοί πολίτες, που δεν πή
ραν μέν μέρος την Αντίσταση, αλλά δεν στάθηκαν αλ
ληλέγγυοι, ή δεν ανέχθηκαν με το ματαδεκεμβριανό
κράτος που ήθελαν να επιβάλουν οι απόγονοι της 4ης
Αυγούστου και οι ξένοι, ειχαν μπεί και αυτά υπόδιω
γμό. Κάτω απο αυτές τις συνθήκες τί πιό εύκολο για
το Παλάτι να επικτύνει και χωρίς διάταγμα την δι
καιοδοσία και σε άλλες δραστηριότητες.

Οσον αφορά την πρόκληση να παραβρεθώ την κυριακή
των Μυροφόρων, για να γνωρίσω απο κοντά τους "Γενίτ
σαρούς και τις πόρνες", Σας διαβεβαιώ πώς αν μου το
επέτρεπε η υγεία μου, πολύ θα ήθελα να παραβρεθώ.

Χαίρομαι, και σαν Βεροιώτης νοιώθω περήφανος, που
η παιδούπολη Καλή Παναγιά, με την αξιόλογη προσπά
θεια όλων των συντελεστών του ιδρύματος και τον
δικό σας προσωπικό μόχθο, έδωσε στην Ελληνική καινω
νία "πολλούς Καθηγητές, εξαιρετικούς Επιστήμονες ό
λων των κλάδων, πάρα πολλούς εκπαιδευτικούς, πετυχη
μένους ελεύθερους επαγγελματίες, καταπληκτικούς τεχ
νίτες, έντιμους γεωργούς και εργάτες που διαπρέπει
ο καθένας τον τομέα του". Και έναν Υπουργό.

Το γράμμα σας μου δίνει την ευκαιρία να ευχαριστ
ήσω όπως και Εσείς τον Ελληνικό λαό, που απο το
τέρημά του, μού έδωσε τη δυνατότητα να διατηρηθώ
στη ζωή στο βουνό στη διάρκεια της κατοχής, δεκαπέν
τε και πλέον χρόνια στις φυλακές και τρία χρόνια
στο στρατόπεδο της Λέρου που με ειχε στείλει η χού
ντα των συνταγματαρχών.

Τις πληροφορίες για το πώς έγινε το παιδομάζωμα
των παιδιών που οδηγήθηκαν στα ιδρύματα της Φρει
δερίκης Κ Σία, και τις συνθήκες κάτω απο τις οποίες
ζούσαν απο προσωπική πείρα και απο τους εκατοντά

δες συγκρατούμενους,και την αλληλογραφία που ειχαν οι συγκρατούμενοι γονείς που τα παιδιά τους ειχαν την ατυχία να"φοιτουν"στις σχολές,τα αναμορφωτήρια και τις φυλακές ανηλίκων,αλλά και απο τον λαό της Λέρου.Για αυτά που πήγαν στις χώρες της πρόην Σοβιετικής Ενωσης απο το βιβλίο του Θ.Μουτσόπουλου:"Αφιέρωμα στην Αντίσταση".

Οταν 1991,ο τότε Πρωθυπουργός της χώρας κ Κ Μητσοτάκης,απευθυνόμενος προς τα Σώματα Ασφαλείας είπε "ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΣΤΕ ΕΣΕΙΣ",σημαίνει οτι οι μπμανισμοί δίωξης,σύλληψης,ανάκρισης και"σωφρονισμού"δεν έχουν αφαιρέσει απο το τακτικό τους οπλοστάσιο τη σωματική βία σε όλες τις βαθμίδες,μέχρι τη φυσική εξόντωση.

Δεν αναφερθώ στις πρόσφατες αποκαλύψεις για τραγική κατάσταση που επικρατεί και ήμερα ακόμα στις φυλακές και τα διάφορα αντίστοιχα ιδρύματα με τα ποικίλα κυκλώματα.Ουτε στις δηλώσεις που έκανε η Διευθύνουσα του ιδρύματος που έκλεισαν την Μαθήτρια προ ημερών που ειπε οτι"το 20% και πλέον απο τα παιδιά αυτά χάνονται".Πολύ περισσότερο δεν θα επικαλεστώ τις δηλώσεις των αρχηγών όλων των κομμάτων για το απαράδεκτο και εγκληματικό αυτής της κατάστασης το 1995.

Οταν λοιπόν,το 1995 συμβαίνουν αυτά γιατί τόση αγανάκτηση και δυσπιστία για την περιγραφή των όσων συνέβαιναν τότε σε μιά εποχή φρίκης και ζόφου;

Βέροια 25-2-1995 Κάγιας Νίκος

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΑΜικής Εθνικής Αντίστασης 1941-44 του Ν.Ημαθίας.

Με το γράμμα αυτό θα προσπαθήσω όσο το δυνατόν πιό σύντομα μπορώ να Σας εκθέσω όρισμένα προβλήματα που απασχολούν τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, τους Αγωνιστές του αντιδικτατορικού αγώνα αλλα και τους ανάπηρους του εμφυλίου πολέμου και ένα δικό μου προσωπικό παράπονο.

Γνωρίζω οτι σαν χώρα διερχόμεθα μιά περίοδο μεγάλων δοκιμασιών και εθνικών κινδύνων.Ακόμα γνωρίζω [redacted] αρκετά καλά το πλήθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζεται και τον φόρτο δουλειάς που Σας βαρύνει προκειμένου να ξαναμπούν ορισμένα πράγματα στη θέση τους και δεν θα ήθελα για κανένα λόγο να προσθέσω δυσκολίες στο βαρύ Σας έργο, που Εσείς προσωπικά και η κυβέρνησή σας έχετε επομισθεί, γι αυτό συγχωρήστε με, που Σας απασχολώ με θέματα που ίσως δεν έπρεπε να Σας απασχολήσω και ειδικά με το προσωπικό μου που ως ένα βαθμό έν μέρει λύθηκε.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Η αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης ήταν ένα καθολικό αίτημα.Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ-προς τιμή της- επιτελώντας αυτό το Εθνικό χρέος αποκατάστησε την ιστορική αλήθεια και σε συνέχεια ψήφισε το Ν 1543/85 για την ηθική και υλική αποκατάσταση των αγωνιστών της Αντίστασης 1941-44 και της δικτατορικής περιόδου 1967-74.Και όταν διαπίστωσε οτι ο Ν 1543/85 δεν κάλυπτε όλες τις περιπτώσεις προκειμένου να μην υπάρξουν αδικίες ή τυχόν κενά η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε στις 7.11.88 τον Ν 1813/88.Το ίδιο έγινε και το 1989 με τον Ν.1863/89 αναγνώρισε τον εμφύλιο πόλεμο.Με το Ν αυτό αίρονται οι συνέπειές του και δίνεται το δικαίωμα στους αναπήρους και τα θύματα και του αυτού να διεκδικήσουν σύνταξη απο το Δημόσιο ταμείο, όπως και οι ανάπηροι του Αντιδικτατορικού αγώνα.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, την οποία έχεται την τιμή να Είστε με την ψήφο του λαού και πάλι Πρωθυπουργό

ς,το 1985 με το Ν 1543/85,ανγνώρισε(προς τιμή της) την Εθνική Αντίσταση και την Αντίσταση του Αντιδικτατορικού αγώνα 1967-1974.Ομως ο Ν αυτός όπως και ο Ν 1543/85 που με το άρθρο 31 που εξομοιώνει τους αναπήρους του Αντιδικτατορικού αγώνα με αυτούς της Εθνικής Αντίστασης(και που στο άρθρο 31 του Ν 1813/88 την συμμετοχή την χαρακτηρίζει Βουλευτική θητεία)παρά τις ρητές διατάξεις δεν εφαρμόζονται απο τα αρμόδια όργανα.Οσοι ανάπηροι του Αντιδικτατορικού αγώνα και του εμφυλίου πολέμου κρίθηκαν ανάπηροι και παίρνουν πολεμική σύνταξη δεν εξομοιώνονται με τους αναπήρους του πολέμου 1940-41 και της Εθνικής Αντίστασης και δεν τους χορηγείται ταυτότητα αναπήρου πολέμου,δεν επεκτείνονται και σε αυτούς δικαιώματα και ευεργετήματα που απολαμβάνουν οι ανάπηροι άλλων πολέμων.

Παρατηρείται η κραυγαλέα αντίφαση:το Γενικό Λογιστήριο του κράτους να χορηγεί αναπηρική σύνταξη και το Υπουργείο Αμυνας να μην τους δίνει ταυτότητα αναπήρου πολέμου.Γίνεται ένας καταφανής διαχωρισμός,μια κατάφορη αδικία που αγκίζει τα όρια αδιαφορίας για τους Ανθρώπους αυτούς που έχουν χάσει την αρτιμέλεια,που ειναι το κορμί γεμάτο πληγές ή έχει κλονισθεί ανεπανόρθωτα ή υγεία τους απο τα βασανιστήρια και τις αντίξοες συνθήκες ζωής στις φυλακές και τα στρατόπεδα όπως η δική μου.

Και αναρωτιούνται οι ανάπηροι του Αντιδικτατορικού αγώνα και του εμφυλίου πολέμου γιατί γίνεται αυτή η κατάφορη διάκριση και αδικία;Μήπως οι ανάπηροι αυτοί ειναι ανάπηροι δευτέρας κατηγορίας;Και το ερώτημα που μπαίνει ειναι:Αναγνωρίστηκε απο την πολιτεία ο Αντιδικτατορικός αγώνας και ο εμφύλιος νοί ή οχι;Και αν μεν αναγνωρίστηκαν προς τί αυτές οι αδικίες και πολύπλευρες διακρίσεις;

Θέλουμε να πιστεύουμε οτι το δίκαιο αυτό αίτημα (και όποιες άλλες αδικίες και διακρίσεις θα επανορθωθούν)πρέπει να λυθεί άμεσα με Νομοθετική ρύθμιση με την οχετική τροπολογία που απο καιρό με υπόμνημά η Π.Ε.Α.Τ.Α.Θ έχει υποβάλει στο Υπουργείο Αμύνης απο το 1995,το οποίο μάλιστα με έγγραφό του απο 5.1.1995 διαβεβαίωνε την Π.Ε.Α.Τ.Α.Θ οτι θα ρυθμίσει

το ζήτημα αυτό και όποια άλλη διάκριση και αδικία γίνεται σε βάρος των αναπήρων του Αντιδικτατορικού αγώνα και του εμφυλίου πολέμου. Ομως κύριε Πρωθυπουργέ οι διαβεβαιώσεις όλων των αρμοδίων Υπουργείων για το δίκαιο των αιτημάτων (όπως η ταυτότητα αναπήρου) και για τη λύση του πρέπει να γίνουν πράξη. Αλλιώς πέρνουν το χαρακτήρα εμπαιγμού.

Και τώρα κύριε Πρωθυπουργέ, το δικό μου προσωπικό πρόβλημα:

Οπως όλοι σχεδόν οι Ελληνες, έτσι και εγώ πήρα μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Για τη συμμετοχή μου στην Εθνική Αντίσταση έμεινα (15) και πλέον χρόνια στη φυλακή. Αποφυλακίστηκα τον Απρίλιο του 1963.

Η χούντα των συνταγματαρχών, με συνέλαβε την αυγή της 21ης Απριλίου και αφού με πέρασαν απο τα σαράντα κύματα... μεταφέρθηκα στη Γυούρα και τον Σεπτέμβριο του 1967 στο Παρθένι της Λέρου. Εκεί μας στίβαξαν στις αποθήκες υφάλων όλων του Ιταλικού υποβρυχιακού Ναυστάθμου: Στο χώρο που ήταν αποθηκευμένες οι Τορπίλες, μιά απ τις οποίες βούλιαξε την ΕΛΛΗ μας τον Αυγουστο του 1940.

Τρείς μήνες μετά την εκεί μεταφορά μου προσεβλήθηκα απο δύο ταυτόχρονα παθήσεις: Βραχικό Ασθμα και σε συνέχεια λόγω του υφηλού και μακρόχρονου πυρετού και απο καθολική Ψωρίαση. Παθήσεις απο τις οποίες ξακολουθώ να υποφέρω. Με βάση τις παθήσεις αυτές απολύθηκα σαν άρρωστος τον Μάρτιο του 1970 απ το στρατόπεδο της Λέρου.

Το γεγονός αυτό κύριε Πρωθυπουργέ, ειχε τεράστιες επιπτώσεις στη ζωή τη δική μου και της οικογενείας μου. Δεν θα Σας κουράσω με περιγραφές όσον αφορά τις οικονομικές, ψυχολογικές και άλλες συνέπειες που έχω υποστεί έκτοτε. Θα αρκεσθώ μόνο να Σας πώ οτι το κορμί μου ειναι γεμάτο πληγές και οτι γυρίζω απο Νοσοκομείο σε Νοσοκομείο.

Μετά την ψήφιση των πιό πάνω νόμων και με δικαιολογητικά τις γνωματεύσεις των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων που νοσηλεύτηκα κατά την διάρκεια της κράτησης μου και σε συνέχεια, υπέβαλα αίτηση συνταξιότητος μου μιά και ήμουν πιά μισός Ανθρωπος. Απόδειξη οτι ειχε κλονιστεί ανεπανόρθωτα η υγεία μου αποτελεί το

γεγονός οτι η Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του Ν Ημαθίας διέγνωσε αναπηρία 30% για το βρογχικό άσθμα και 25% για την καθολική ψωρίαση:σύνολο 55%,ο δέ ασφαλιστικό μου φορέας το ΙΚΑ μόλις συμπήρωσα το ν ελάχιστο απαραίτο το αριθμό ενοήμων με συντελεσ όπωσε για τις ίδιες παθήσεις με 67%.

Ατυχώς όμως για τους Αντιστασιακούς και των δυό περιόδων.Και λέω ατυχώς γιατί πρίν την ψήφιση απ τη Βουλή των Ελλήνων των Ν 1543/85 και του 1813/88, προϋπήρχε το Π.Δ 1285/81,που εξέδωσε ο κ Εβερτ,σαν Υπουργός οικονομικών,Π Δ που επικρέμεται οχι μόνο σαν Δαμόκλειο Σπάθη πάνω απο το κεφάλι των αναπήρων Αντιστασιακών,αλλά ειναι αυτό που προαποφασίζει και καθορίζει πιό θα ειναι τελικά το αποτέλεσμα,σ όν αφορά τις παθήσεις και το πόσοστό αναπηρίας.

Αν κυριε Πρωθυπουργέ,δεν γνώριζα το μίσος και τη ν εμπάθειες που τρέφει η δεξιά και για τη μιά και γ ια την άλλη Αντίσταση-έφυγε απο τη Βουλή όταν ψηφίστηκε ο Ν 1543/85 με τη δήλωση οτι θα τον:καταργήσει όταν επανέλθει στην εξουσία,δεν τον κατάργησε μ εν ψήφισε όμως το Ν 1976/91-θα έλεγα οτι αυτή η χρονοβόρα και αναποτελεσματική ταλαιπωρία οφείλεται στην αδυναμία συνενόησης και συντονισμού Υπουργείω ν και υπηρεσιών.Αν όμως δεν συμβαίνει αυτό,πώς να εξηγήσει κανείς την ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ενός Π.Δ να υπερέχει δύο Νόμων που ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων;Πως ν α εξηγήσει αυτήν την παντοδυναμία ενός Π.Δ που υπέγραψε ένας ανθρωπος,σε σχέση με την πλειοψηφία έσ τω της Βουλής;Πώς εξηγείται η ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ενός ΠΔ που ουσία και περιεχόμενο καταργεί ο Ν 1813/88;

Ενός Π Δ που αναφέρεται σε παθήσεις:όπως η χολέρα,η διφθερίτιδα,η ευλιγιά,η ιλαρά κλπ.Παθήσεις που σήμερα δεν υπάρχουν και όμως οι Υγειονομικές Επιτροπές Α!και Β! βαθμού εντέλονται να γνωμοδοτούν υπό τον ΡΗΤΩ ΟΡΟ οτι οι παθήσεις που επικαλείται ο αιτών"θα συμπεριλαμβάνονται στα ΡΗΤΩΣ αναφερόμενα(παθήσεις)στο αρθρο 43 του ΠΔ 1285/81".

Την αίτηση κύριε Πρωθυπουργέ,την υπέβαλα στις 12.12.1987.Επειδή η ψωρίαση απο την οποία το κορμί μου ειναι γεμάτο πληγές,δεν την προβλέπει σαν πάθηση το ΠΔ,ενώ ο Ν 1813/88 οχι μόνο αναγορεύει και την

Ψωρίαση σαν νόσο που θεμελίωνει συνταξιοδότηση, αλλά στον πίνακα των παθήσεων με την ένδειξη: ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ, (σελ 3618 με Α/Α 102) την έχει πρώτη με ποσοστά που αρχίζουν απο 5% στην ένδειξη και την γενικευμένη όπως η δική μου 30%. Οπως γράφω και πιό πάνω η Α! Υγειονομική Επιτροπή του Ν Ημαθίας δι έγνωσε 25% αναπηρία για την Ψωρίαση. Δυστυχώς όμως το παντοδύναμο ΠΔ υπερίσχυσε του Ν 1813/88 που ψήφισε η Βουλή και ύστερα απο μιά εννιάχρονη(9) και πλέον οδύσεια κη Β! Υγειονομική Επιτροπη Κεντρικής Μακεδονίας δεν συμπεριέλαβε στη γνωμοδότησή της το 25% αναπηρίας της Ψωρίασης και αφού μείωσε το 30% του βραχικού Ασθματος σε 25% στις 24.10.1995 με ομόφωνη απόφασή της δέχεται οτι το Βραχικό Ασθμα μου προκάλεσε πράγματι αναπηρία 25% και την 1.1.1996 με την πράξη 763/96 του Γ.Λ του κράτους με ενέγραψε στον κατάλογο των συνταξιούχων.

Εται λοιπόν, παρά την ύπαρξη των Νόμων που ψήφισε η Βουλή με το σκεπτικό να λύσουν τα προβλήματα της ηθικής και υλικής αποκατάστασης των δύο Αντιστάσεων που έκανε ο λαός μας το 1941-44 και το 1967-74, με την επικυριαρχία του Π.Δ 1285/81 η Β! Υ.Ε.Κ.Μ, μου στέρησε τα 25% απο την συνταξιοδότησή μου.

Και μου την στέρησε γιατί η προσθήκη με τη διάταξη του αρ 16 του Ν 1813/88 5η παράγραφο στο αρ 31 του Ν 1543/85, εχει αναμφισβήτητα την έννοια της εφαρμογής της ικανότητας όλων των διατάξεων περί πολεμικών συντάξεων (έστω Π.Δ 1285/81) όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ολοκληρώθηκαν με το Ν 1813/88.

Δεν νοείται κύριες Πρωθυπουργέ, δυσμενέστερη μεταχείριση των στρατιωτικών απο εκείνη για τους πολίτες. Αφού λοιπόν, ο Ν 1813/88 αναγορεύει και την Ψωρίαση σαν Νόσο θεμελίωση συνταξιοδότησης, δεν μπορεί να νοηθεί οτι αυτό δεν ισχύει για τους στρατιωτικούς, στην κατηγορία της οποίας απο το αρ 16 του Ν 1813/88 και του αρ 31 του Ν 1543/85 εξομοιώνονται. Πολύ περισσότερο δε αφού ο πίνακας παθήσεων στο κεφάλαιο "ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ" συμπεριλαμβάνει και την Ψωρίαση σαν πάθηση που συνταξιοδοτείται σε παθόντες απο πολεμικά-Αντιστασιακά γεγονότα.

Βέβαια, μπορεί να μην εφαρμόζονται οι Νόμοι. Όμως δεν πάυουν να υπάρχουν. Η ύπαρξη των Νόμων και τα δημόσια έγγραφα που επιβεβαιώνουν τον τόπο και τον χρόνο της εμφάνιση των παθήσεων και το ποσοστό αναπηρίας (55%) και το 67% του Ασφαλιστικού μου φορέα επιβεβαιώνουν το δίκαιο του αιτήματος να σταματήσει η ισχύς του ΠΔ 1285/81 (απαλλαγεί) το Νομοθετικό Αντισταασιακό πλαίσιο απο τις τέτοιες αγγιλώσεις.

Αλλωστε, η προσεκτική μελέτη του Ν 1813/88, δείχνει οτι ο Νόμος αυτός ψηφίστηκε απο τη Βουλή ακριβώς για να ακυρώσει την ισχύ αυτου του Π. Διατάγματος.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Με συγχωρείται για την ενόχληση και τον κόπο που θα χρειασθεί να κάνεται προκειμένου να διαβάσεται αυτο το κουραστικό γράμμα. Θεωρώ όμως, οτι κάποτε κάποιοι υπεύθυνοι (και ειδικά Εσεις) πρέπει να γνωρίζουν πώς λειτουργούν (στην πράξη) και πόσο εφαρμόζονται οι Νόμοι που ψηφίζει η Βουλή, καθώς και πιά τύχη είχε μια (9) χρονη οδύσεια ενός Ανθρωπου, που η εμπάθεια της δεξιά για την Εθνική Αντίσταση έστειλε στις φυλάκές (15) και πλέον χρόνια και η χούντα των συνταγματαρχών έστειλε στις υγρές και σκοτεινές αποθήκες του Ιταλικού Υποβρυχιακού Ναυστάθμου, όπου οι συνθήκες κράτησης και ζωής του κατέστρεψαν ανεπανόρθωτα την υγεία, σε βαθμό που υποχρεώθηκε η ίδια η χούντα να διακόψει την κράτησή του στο στρατόπεδο απο το φόβο να μήν πεθάνει εκεί.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Σαν Αντισταασιακός γνωρίζω οτι ο Πατέρας σας ήταν απο τα βασικά στελέχη της Εθνικής Αντίστασης και Εσείς απο τους πρωτοπόρους του Αντιδικτατορικού αγώνα. Απευθύνομε σε Σας σας συμπολεμιστής του Πατέρας σας και σάν συναγωνιστής του αντιδικτατορικού αγώνα Σας θερμοπαρακαλούμε οι εναπομένοντες Αντισταασιακοί να παρέμβαιτε ώστε να πάψει η ισχύς αυτού του Αντισταασιακτώνου (Π.Δ 1285/81) και στο εξής η προσμέτρηση των παθήσεων και των ποσοστών να γινεται μόνο με τον Ν 1813/88, ο οποίος Νόμος με ασφήνεια προσδιορίζει στους πίνακες: παθήσεις και ποσοστά. Αλλωστε:

Ο αριθμός των επιζώντων τόσο της Εθνικής Αντίστασης 1941-44 και 1967-74 έχει κύριε Πρωθυπουργέ, μει

ωθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό-απο αυτόν που ίσως υπολογίζουν οι αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες-και οι επιζώντες που σήμερα δικαιούνται κάποια υλικής αποκατάστασης ειναι ζήτημα αν αριθμού μερικές εκατοντάδες.

Εγώ ήδη,οδεύω προς το 75ον έτος της ζωής μου.Απευθυνόμενος σε Σας τον Πρωθυπουργό της χώρας,θέλω να πιστεύω οτι θα θελήσετε να παρεμβετε για να αρθεί αυτή η παρερμήνεια η και έντεχνη παράκαμψη των Νόμων(απο μερικούς καλοθελητές)που εν αγνοία Σας,αντί των Νόμων που με εντολή Σας,εντολή της κυβέρνησης ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων,προτιμούν προκειμένου να Σας φέρουν σε αντίθεση με τους Αντιστασιακού,το Π.Δ 1285/81του κυρίου Εβερτ,ετσι ώστε εγκαίρως να δωθεί κάποια λύση για τα Γεροντάκια της Αντίστασης.

Αν Σας ενόχλησα και Σας κούρασα να διαβάστε ένα μακροσκελέστατο γράμμα το έκανα για να Σας μεταφέρω το πνεύμα(ίσως και την αγανάκτηση)που έχουν διαμορφώσει οι συμπολεμιστές του Πατέρα σας και οι συναγωνιστές Σας του Αντιδικτατορικού αγώνα.

Με την βεβαιότητα οτι οι καλές Σας προθέσεις θα γίνουν πράξη για τη λύση των δίκαιων αιτημάτων μας και θα συνδράμετε ώστε να ρυθμιστού,γιατί"οι καιροί ού μενετοί" απο βιολογική άποψη Σας ευχαριστώ έκ των προτέρων για τον κόπο και την απάντηση.

Μετα τιμής Κόγιας Νικόλαος.Καραταόσου 9 Βέροια.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Γνωρίζω αρκετά καλά το πλήθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζεται και τον φόρτο δουλειάς που Σας βαρύνει πρκειμένου να ξαναμπούν ορισμένα πράμγατα στη θέση τους και δεν θα ήθελα για κανένα λόγο να προσθέσω κάτι που θα δυκόλευε το ήδη βαρύ έργο που ΕΣΕΙΣ προσωπικά και η Κυβέρνησή Σας έχετε επομισθεί γι αυτό και συγχωρήστεμε,που Σας ξανά αποσχολήσω με την προσωπική μου περίπτωση.

Θα προσπαθήσω όσο πιό σύντομα μπορώ να,Σας εκθέσω το προσωπικό μου πρόβλημα που άρχισε πρίν απο (28) χρόνια σαν γεγονός,με μια οκτάχρονη (8) Οδύσσεια στη συνέχεια και με μιά αγκοδέστατη αλληλογραφία ανάμεσα σε μένα και το Γ.Λ.Κ,χωρίς στο μεταξύ να βρεθεί κάποια λύση.Μαλιστα με το νέο έγγραφο που μου κοινωποίησε στις 2-2-95 το Γ.Λ.Κ με αριθ πρωτ Θ!102/Κ.Σ.0037 επανέρχεται στο σημείο απο το οποίο ξεκινήσε η αίτησή μου στις 14-7-1987.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Η αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης ήταν ένα μακρόχρονο καθολικό αίτημα.Η κυβέρνησής Σας-προς τιμή της-επιτελώντας αυτό το Εθνικό χρέος αποκατάστησε την ιστορική αλήθεια αναγνωρίζοντάς την και σε συνέχιεα ψήφισε το Ν 1543/85 για την πθική και υλική αποκατάσταση των αγωνιστών της Αντίστασης 1941-44 και της δικτατορικής περιόδου 1967-74.Και όταν διαπίστωσε οτι Ν 1543/85 δεν κάλυπτε όλες τις περιπτώσεις προκειμένου να μήν υπάρξουν αδικίες ή τυχόν κενά ύστερα απο την παρακάτω συνέντευξη που δώσατε στις 20-11-87 στην κ Εύα Δεμίρη,σχετικά με τα προβλήματα που αντικρίζουν οι αντιστασιακοί απο αφαρμή την νομοθετική αγγίλωση η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε στις 7-11-1988 τον Ν 1813/1988

Υπαται συκγεκριμένα:"...Ζητώ απόψε απο τις αρμόδιες υπηρεσίες να ερμηνεύσουν τη νομοθεσία με ευρύ πνεύμα.Με πνεύμα εύνοιας προς τους αγωνιστές,μέχρις στου οι αρμόδιοι Υπουργοί καταρτήσουν τις νομο

θετικές διατάξεις που θα καλύψουν όλες τις περιπτώ σεις.Εχω ήδη δώσεις συγκεκριμένες οδηγίες να συντα χθούν τα σχετικά κείμενα"

Πιστεύω ακράδαντα κύριε Πρωθυπουργέ,οτι καρπός και απόρροια αυτής της δήλωσης ήταν ο Νόμος 1813/ 88,που ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 7 Νοεμβρίου 1988.Νόμο στον οποίο με το άρθρο 16 συμπεριλαμβά νει και τους "Ελληνες πολίτες που η σωματική τους ικανότητα εχει μειωθεί απο ασθένεια λόγω της φυλά κισης ή εκτόπισης ή κράτησής τους,εξαιτίας της άμε σης δράσης τους κατά του δικτατορικού καθεστώτος της περιόδου 21-4-67 έως 23-7-74 ή της αντίθεσής τους προς αυτό".

Ατυχώς όμως για τους Αντιστασιακούς και των δυό περιόδων.Και λέω ατυχώς γιατί πρίν απο την ψήφιση από την Βουλή των Ελλήνων των Ν 1543/85 και 1813/ 88,προϋπήρχε το Π.Δ 1285/81,που υπογράφει ο κ Εβερ τ,σαν Υπουργός οικονομικών-εσωκλείω φωτοτυπία-Π.Δ που επικρέμεται οχι μόνο σαν Δομόκλειο Σπάθη πάνω απο το κεφάλι των αντιστασιακών,αλλά ειναι αυτό που προαποφασίζει και καθορίζει πιό θα ειναι τελι κά το αποτέλεσμα,όσον αφορά τις παθήσεις και το ποσοστό αναπηρίας.

Αν κύριε Πρωθυπυργέ,δεν γνώριζα το μίσος και την εμπάθεια που τρέφει η δεξιά και για τη μιά και για την άλλη αντίσταση-έφυγε απο την Βουλή όταν ψηφίσ τηκε ο Ν 1543/85 με τη δήλωση οτι θα τον:καταργή σει όταν επανέλθει στην εξουσία,ο Ν 1976/91-θα έλε γα οτι αυτή η μακρόσυρτη και αναποτελεσματική ταλαι πωρία οφείλεται στην αδυναμία συνενόησης και συντα νισμού Υπουργείων και υπηρεσιών.Αν όμως δεν συμβα νει αυτό.Πώς να εξηγήσει κανείς την ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΑΜΙΑ ένος Π.Δ σε σχέση με τους δυό Νόμους που εχει ψηφί σει η Βουλή των Ελλήνων;Πώς να εξηγήσει αυτήν την παντοδυναμία ένος Π.Δ που υπέργαψε ένας μόνο Ανθρω πος,σε σχέση με την πλειοψηφία έστω της Βουλής;

Ενός Π.Δ που οι Υγειονομικές Επιτροπές Α! και Β! βαθμού εντέλονται να γνωμοδοτούν υπό τον ΡΗΤΩ όρο οτι οι παθήσεις θα"συμπεριλαμβάνονται στα ΡΗΤΩΣ αναφερώμενα στο άρθρο 43 του Π.Δ 1285/1981"όπως

συνέβει τέσερες φορές μέχρι τώρα με τη δική μου περίπτωση και έπαιται η συνέχεια. Ποιος ή ποιός είναι αυτός, που επικαλούμενος ένα προγενέστερο Π.Δ που υπέργαψε ένας μόνο Ανθρωπος: Παραγνωρίζει και καταστρατηγεί δυό Νόμους που ψήφισε η Βουλή, για να επιτελέσουν ένα συκγεκριμένο σκοπό: Να αποκαταστήσει ηθικά και υλικα τους Ανθρώπους που η συμμετοχή τους στις δυό Αντίστασεις εχουν υποστεί ποσοστά αναπηρίας. Κεσοκλείω φωτοτυπία Π.Δ 1285/81)

Συγκεκριμένα κύριε Πρωθυπυργέ: Η Α! βάθμια Υγειονομική Επιτροπή Νομού Ημαθίας, διέγνωσε με την υπ αρθ 1/3-1-90 γνωμάτευσή της οτι πάσχω απο:

1) "Χρόνια Βρογχίτιδα μετά συχνών αοθματικών προσβολών με ποσοστό 30% αναπηρία" και

2) "Ψωρίαση γενικευμένη υποτροπιάζουσα με ποσοστό αναπηρίας 25%". συνολικό ποσοστό 55%-εσωκλείω φωτοτυπία. Επειδή όμως την πάθηση (ψωρίαση) δεν αναφέρεται στο αρθρο 43 του Π.Δ 1285/81 το Γ.Υ.Κ την επέτρεψε με την εντολή να μην πάρει υπόψη της σαν πάθηση την ψωρίαση και να ξανά γνωματεύσει μόνο για το άσθμα.

Πράγματι η επιτροπή συμορφώθηκε με την εντολή του Γ.Υ.Κ αφού με ξανά εξέτασε για το άσθμα, στις 2-1-1991, επαναβεβαίωσε το ποσοστό 30%. Στο μεταξύ εξεδόθει ο Ν 1976/91 με τον οποίο παρέπεμψε όλες τις υποθέσεις συλλήβδην στην Ειδική Υγειονομική Επιτροπή που ιδρύθηκε με το αρθ 6. Στις 8-3-93 η Ειδική Επιτροπή του Ν 1976/91, χωρίς να πάρει υπόψη της την πάθεση Ψωρίαση αρκέστηκε να μειώσει το ποσοστό 30% που για δεύτερη φορά η Α!βάθμια το επιβεβαίωσε σε 30%, σε ποσοστό 20%.

Και επείδη ο Ν 1543/85, προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί κάποιος πρέπει να εχει τουλάχιστο 25% αναπηρία σημαίνει οτι με βάση του Π.Δ 1285/81 δεν δικαιούμαι σύνταξη και ας υποφέρω 28 χρόνια τώρα απο τις δυό παθήσεις. Και ας ειναι το σώμα μου γεμάτο πληγές. Και ας γυρίζω απο Νοσοκομείο σε Νοσοκομείο. Το 1983 προκειμένου να ανακουφιστώ κάπως υποχρεώθηκα να καταφύγω σε ένα ειδικό Ίδρυμα της Ρουμανίας για ένα και πλέον μήνα (εσωκλείω φωτοτυπία). Και ας ειναι γεμάτος ο φάκελλό μου απο βεβαιώσεις

των Γενικών Νοκομείων Θεσσαλονίκης και Βεροία που κατά καιρούς νοσηλεύτηκα και απόφαση της Υγειονομικής Επιτροπής του Ι.Κ.Α Βεροίας,που για τις ίδιες παθήσεις με έκρινε ανάπηρο 67%.

Αιτία των παθήσεων αυτών,ήταν οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης στα στρατόπεδα συκγέντρωσης στα οποία με εκτόπισε η δικτατορία.Η προσβολή μου απο τις παθήσεις αυτές έκανε ακόμα δυσκολότερη την διαβίωσή μου στους τόπους εξορίας.Και:

Η παραπέρα παραμονή μου τσ στρατόπεδο,έθετε σε κίνδυνο και αυτήν ακόμα την ζωή μου,με αποτέλεσμα η εξ Αθηνών Υγειονομική Επιτροπή,με σύμφωνη γνώμη και της εκ Δικαστικών του Υπουργείου Δικαιοσύνης Επιτροπή,που επισκέφτηκε το στρατόπεδο της Λέρου (Παρθένι)το Φεβρουάριο του 1970,να διατάξη την άμεση απόλυσή μου.

Το ιατρικό των παθήσεών μου όσον αφορά τον χρόνο και τον Τόπο,που αυτές εκδηλώθηκαν,ειναι επιβεβαιωμένο απο τα Νοσηλευτικά Ιδρύματα (Ανδρέας Συγγρός Αθηνων κλπ)στα οποία Νοσηλεύτηκα με γνωμάτευση του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού κατά την διάρκεια της κράτησής μου στο στρατόπεδο.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Η παντοδυναμία του Π.Δ 1285/81,παρά την ύπαρξει δυό Νομοθετημάτων που με υπόδειξη δικής Σας ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων,προκειμένου να αποδώσετε όπως είπατε στην κ Δεμίρη στις 20-11-87 "περισσότερη Τιμή σε Αυτούς θυσιάστηκαν Εθελοντικά"Σ Αυτού που Εθελοντικά άφησαν βορρά στους κατακτητές και στη χούντα των συνταγματαρχών:τους γονείς,τα παιδιά και ό,τι άλλο πολύτιμο και ακριβό ειχαν για να πολεμήσουν με νύχια και με δόντια τους τρείς σιδηρόφρακτους κατακτητές στην κατοχή και τη χούντα το 1967-74.Αυτό λοιπόν,παντοδύναμο Π.Δ,που το επέγραψε ένας και μόνο Ανθρωπος,περνώντας πάνω απο την Κυβέρνηση,Βουλή και Νόμους το ποσοστό αναπηρίας 55% κατόρθωσε με το έτσι θέλω να το μειώσει 20%, ώστε να τελειώσει μια και καλή μαζί μου.

Βέβαια,μπορεί να μήν εφαρμόζονται οι Νόμοι.Ομως

δεν παύουν να υπάρχουν. Η ύπαρξη των Νόμων και τα δημόσια έγγραφα που επιβεβαιώνουν τον Τόπο και τον Χρόνο της εμφάνισης των παθήσεων και το ποσοστό αναπηρίας (55%, η Α! βάθμια και 67% το ΙΚΑ Βεροίας που αυτές μου προξένησαν είναι που δεν μπορεί φαίνεται να ξεπεράσει για αυτό και στις 19-12-94 πέρασα εκ Νέου απο την Ειδική Επιτροπή υπό τον Ρητό όρο και πάλι οι παθήσεις για τις οποίες θα εξετάσθώ να τις προβλέπει Ρητά το Αντισταστικτώνο Π.Δ 1285/81. Ομως και πάλι η Ειδική Επιτροπή δεν πήρε υπόψην την πάθηση (Ψωρίαση) να δώσει τα αντίστοιχα ποσοστά αναπηρίας, με αποτέλεσμα το Γ.Λ.Κ με ημερομηνία 2-1-95 και με αρ πρώτ Θ 102/Κ6/0037 ξανά στέλνει το φάκελλό μου στην Ειδική Επιτροπή του Ν 1976/91 και πάλι όμως υπό τον Ρητό όρο ότι η Επιτροπή θα είναι υποχρεωμένη στη γνωμοδότησή της να εφαρμόσει όσο προβλέπει το Π.Δ 1285/91 παραβλέποντας για άλλη μιά φορά τους Νόμους 1543/87 και 1813/88.

Ετσι λοιπόν, παρά την ύπαρξη των Νόμων, που ψήφισε η Βουλή, με υπόδειξη δική σας το Π.Δ 1285/81 του κ Εβερτ, οχι μόνο ταλαιπωρεί τους Αντισταστικούς, αλλά παραγνωρίζει και τους Νόμους, που ψηφίστηκαν για να λύσουν ακριβώς τα προβλήματα της ηθικής και υλικής αποκατάστασης των δυό Αντιστάσεων που έκανε ο λαός μας το 1941-44 και το 1967-74.

Η προθήκη με τη διάταξη του άρ 16 του Ν 1813/88 5η παράγραφο στο άρθρο 31 του Ν 1543/85, εχει αναμφιβήτητα την έννοια της εφαρμογής και στους απο αθένεια (απότοκο) υποστούν μείωση της ικανότητας όλων των διατάξεων περί πολεμικών συντάξεων (Π.Δ 1285/81) όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ολοκληρώθηκαν το Ν 1813/88 άρθρο 33.

Δεν νοείται Κύριε Πρωθυπουργέ, δυσμενέστερη μετα χείρηση των στρατιωτικών απο εκείνη για τους πολίτες. Αφου λοιπόν, ο Ν 1813/88. αναγορεύει και την Ψωρίαση σαν Νόσο θεμελίωση συνταξιοδότησης, δεν μπορεί να νοηθεί οτι αυτό δεν ισχύει για τους στρατιωτικούς, στην κατηγορία της οποίας απο το άρθρο 16 του Ν 1813/88 και τυ άρθρου 31 του Ν 1543/85 εξομοιώνονται. Πολύ περισσότερο δε αφού ο πίνακας παθήσεων στο κεφάλαιο "ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ"

(σελ 3618 με α.α 102)συμπεριλαμβάνει και την Ψω
ρίαση σαν πάθηση(άρ 33) ανήκει ε Ν 1813/88,που ασ
χολείται με συνταξιοδότηση παθόντων απο πολεμικά
-Αντιστασιακά γεγονότα.

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ.

για μή φορολογηση

Με συγχωρείται για την ενόχληση και τον κόπο που θα χρειασθεί να κάνεται για δεύτερη φορά,για να διαβάσετε ένα παρόμοιο και κουραστικό γράμμα.Θεωρώ όμως,οτι κάποτε κάποιοι υπεύθυνοι,πρέπει να γνωρίσουν,πώς λειτουργούν και πόσο εφαρμόζονται οι Νόμοι που ψηφίζει η Βουλή καθώς και πιά τύχη ειχε μιά οκτάχρονη (8) Οδύσσεια ενός Ανθρώπου,που η χούντα των συνταγματαρχών έστειλε στις υγρές και σκοτεινές αποθήκες του Ιταλικού Υποβρυχιακού Ναυστάθμου,όπου οι συνθήκες κράτησης και ζωής του κατέστρεψαν ανεπανόρθωτα την υγεία,σε βαθμό που υποχρεώθηκε η ίδια η χούντα να διακόψει την κρατηση του στο στρατόπεδο απο το φόβο να μήν πεθάνει εκεί.

Απο ό,τι αποδείχθηκε κύριε Πρωθυπουργέ,η παντο δυναμία του Π.Δ 1285/81,ειναι αναμφισβήτη.Και ειναι αναμφισβήτητη γιατί όπως γράφω και πιό πάνω το Γ.Λ.Κ με έγγραφο που μου κοινωποίησε με ημερ 2-1-95 με στέλνει για πέμπτη(5)φορά να περάσω απο την Ειδική Επιτροπή του Ν 1976/91.

Αν κυριε Πρωθυπουργέ,δεν αρθεί το πιό πάνω κώλυμα,ώς προς την μή εφαρμογή του Ν 1813/88,λόγω ύπαρξης του Π.Δ 1285/81,αυτή η σύγχιση θα συνεχισθεί. Και θα συνεχισθεί γιατί ο μέν Ν 1813/88,οχι μόνο αναγνωρίζει πάθηση την Ψωρίαση,αλλά και προβλέπει ποσοστά(5-50%),το δέ Π.Δ δεν την αναγνωρίζει και υποχρεώνει τις Επιτροπες να γνωματεύουν υπό τον"Ρητώ Ορο για τις παθήσεις που περιέχει"αυτό και μόνο αυτό.(εσωκλείω φωτοτυπίες απάντησης επιστολών μου προς Εσάς κέριε Πρωθυπουργέ,24.5.94 και τον Υπουργό Δικαιοσύνης 30.12.93)στην οποία απάντηση Διευθυντής κ Τζώρτζης:"σας πληροφορούμε,οτι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.4 αρθ.2 του Ν 1543/85 νοσήματα,που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης ειναι όσα Ρητά αναφέρονται στο άρθ.43 του Κώδικα πολεμικών συν

τάξεων"(Π.Δ 1285/81).

Αν δεν υπάρξει κάποια παρέμβαση δική Σας,αυτό το πήγαινε-έλα του φακέλλου απο το Γ.Λ.Κ στις Επιτροπές και απο τις Επιτροπές στο Γ.Λ.Κ θα συνεχίσει,

αφού υπάρχει αυτή η διάσταση ανάμεσα στο Ν 1813/88 και στο Π.Δ 1285/81.

Για να σταματήσει αυτό το κακό Σας θερμοπαρακαλούμε οι εναπομένοντες Αντισταασιακοί να παρέμβαιτε ώστε να μπεί σε ισχύ και λειτουργία και ο Ν 1813/88.Αλλωστε:

Ο αριθμός των επιζώντων τόσο της Εθνικής Αντίστασης 1941-44 και 1967-74 εχει κύριε Πρωθυπουργέ, μειωθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό-απο αυτόν που ίσως υπολογίζουν οι αρμόδιες υπηρεσίες-και οι επιζώντες σήμερα που δικαιούνται κάποιας υλικής αποκατάστασης ειναι ζήτημα αν αριθμούν μερικές εκατοντάδες.

Εγώ ήδη,οδεύω προς το 73ον της ζωής μου.Απευθυνόμενος σε Σας τον Πρωθυπουργό της χώρας,θέλω να πιστεύω οτι θα θελήσετε να παρέμβετε για να αρθεί αυτή η μή εφαρμογή ή έντεχνή παράκαμψη των Νόμων απο ...που εν αγνοία Σας,αντί των Νόμων που με εντολή δική Σας ψήφισε η Βουλή,προτιμούν το Π.Δ του κυρίου Εβερτ,έτσι ώστε εγκαίρως να δωθεί κάποια λύση για τα γεροντάκια της Αντίστασης.

Με τη βεβαιότητα οτι οι καλές Σας προθέσεις θα γίνουν πράξη γιατί"οι καιροί ού μενετοί"απο βιολγική άποψη.Σας ευχαριστώ.

Κάγιας Νικόλαος. Βέροια Καρατάσου 9
Βέροια 28-2-1995.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ των Ενόπλων Δυνάμεων.

Είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΑΜικής Εθνικής Αντίστασης 1941-44 του Ν.Ημαθίας και ανάπηρος του Αντιδικτατορικού αγώνα 1967-74.

Με το γράμμα αυτό θα προσπαθήσω όσο το δυνατόν πιό σύντομα μπορώ να Σας εκθέσω όρισμένα προβλήματα που απασχολούν τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, τους Αγωνιστές του αντιδικτατορικού αγώνα αλλα και τους ανάπηρους του εμφυλίου πολέμου και ένα δικό μου προσωπικό παράπονο.

Γνωρίζω οτι σαν χώρα διερχόμεθα μιά περίοδο μεγάλων δοκιμασιών και εθνικών κινδύνων.Ακόμα γνωρίζω αρκετά καλά το πλήθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζεται και τον φόρτο δουλειάς που Σας βαρύνει προκειμένου να ξαναμπούν ορισμένα πράγματα στη θέση τους και δεν θα ήθελα για κανένα λόγο να προσθέσω δυσκολίες στο βαρύ Σας έργο,που Εσείς προσωπικά και η κυβέρνησή έχετε επωμισθεί,γι αυτό συγχωρήστε με,που Σας απασχολώ με θέματα που ίσως δε έπρεπε να Σας απασχολήσω.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ.

Η αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης ήταν ένα καθολικό αίτημα.Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ-προς τιμή της- επιτελώντας αυτό το Εθνικό χρέος αποκατάστησε την ιστορική αλήθεια και σε συνέχεια ψήφισε το Ν 1543/85 για την ηθική και υλική αποκατάσταση των αγωνιστών της Αντίστασης 1941-44 και της δικτατορικής περιόδου 1967-74.Και όταν διαπίστωσε οτι ο Ν 1543/85 δεν κάλυπτε όλες τις περιπτώσεις προκειμένου να μην υπάρξουν αδικίες ή τυχόν κενά η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε στις 7.11.88 τον Ν 1813/88.Το ίδιο έγινε και το 1989 με τον Ν.1863/89 αναγνώρισε τον εμφύλιο πόλεμο.Με το Ν αυτό αίρονται οι συνέπειές του και δίνεται το δικαίωμα στους αναπήρους και τα θύματα και του αυτού να διεκδικήσουν σύνταξη απο το Δημόσιο ταμείο,όπως και οι ανάπηροι του Αντιδικτατορικού αγώνα.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ,την οποία έχεται την τιμή να Είστε με την ψήφο του λαού και πάλι Υπουργός,το 1985 με το Ν 1543/85,ανγνώρισε(προς τιμή της)την Ε

θνική Αντίσταση και την Αντίσταση του Αντιδικτατορικού αγώνα 1967-1974. Όμως ο Ν αυτός όπως και ο Ν 1543/85 που με το άρθρο 31 εξομοιώνει τους αναπήρους του Αντιδικτατορικού αγώνα με αυτούς της Εθνικής Αντίστασης (και που στο άρθρο 31 του Ν 1813/88 την συμμετοχή την χαρακτηρίζει Βουλευτική θητεία) παράτις ρητές διατάξεις δεν εφαρμόζονται απο τα αρμόδια όργανα. Όσοι ανάπηροι του Αντιδικτατορικού αγώνα και του εμφυλίου πολέμου κρίθηκαν ανάπηροι και παίρνουν πολεμική σύνταξη δεν εξομοιώνονται με τους αναπήρους του πολέμου 1940-41 και της Εθνικής Αντίστασης και δεν τους χορηγείται ταυτότητα αναπήρου πολέμου, δεν επεκτείνονται και σε αυτούς δικαιώματα και ευεργετήματα που απολαμβάνουν οι ανάπηροι άλλων πολέμων.

Ας σημειωθεί κύριε Υπουργέ, οτι μετά την συνταξιοδότηση πήγα ο ίδιος στο στρατολογικό Γραφείο (Πέτρου Ράλλη) να πάρω και την ταυτότητα του αναπήρου και μου ανακοίνωσαν (ειναι αλήθεια κάπως στενάχωρα) οτι "οι ανάπηροι του Αντιδικτατορικού αγώνα δεν δικαιούνται αναπηρική ταυτότητα"!

Παρατηρείται η κραυγαλέα αντίφαση: το Γενικό Λογιστήριο του κράτους να χορηγεί αναπηρική σύνταξη και το Υπουργείο Αμυνας να μην τους δίνει ταυτότητα αναπήρου πολέμου. Γίνεται ένας καταφανής διαχωρισμός, μια κατάφορη αδικία που αγκίζει τα όρια αδιαφορίας για τους Ανθρώπους αυτούς που έχουν χάσει την αρτιμέλεια, που ειναι το κορμί γεμάτο πληγές ή έχει κλονισθεί ανεπανόρθωτα ή υγεία τους απο τα βασανιστήρια και τις αντίξοες συνθήκες ζωής στις φυλακές και τα στρατόπεδα όπως η δική μου.

Και αναρωτιούνται οι ανάπηροι του Αντιδικτατορικού αγώνα και του εμφυλίου πολέμου γιατί γίνεται αυτή η κατάφορη διάκριση και αδικία; Μήπως οι ανάπηροι αυτοί ειναι ανάπηροι δευτέρας κατηγορίας; Και το ερώτημα που μπαίνει ειναι: Αναγνωρίστηκε απο την πολιτεία ο Αντιδικτατορικός αγώνας και ο εμφύλιος ναί ή οχι; Και αν μεν αναγνωρίστηκαν προς τί αυτές οι αδικίες και πολύπλευρες διακρίσεις;

Θέλουμε να πιστεύουμε οτι το δίκαιο αυτό αίτημα (και όποιες άλλες αδικίες και διακρίσεις θα επανορ

θωθούν)πρέπει να λυθεί άμεσα με Νομοθετική ρύθμιση με την σχετική τροπολογία που απο καιρό με υπόμνημά η Π.Ε.Α.Τ.Α.Θ έχει υποβάλει στο Υπουργείο Αμύνης απο το 1995,το οποίο μάλιστα με έγγραφό του απο 5.1.1995 διαβεβαίωνε την Π.Ε.Α.Τ.Α.Θ οτι θα ρυθμίσει το ζήτημα αυτό και όποια άλλη διάκριση και αδικία γίνεται σε βάρος των αναπήρων του Αντιδικτατορικού αγώνα και του εμφυλίου πολέμου.Ομως κύριε Υπουργέ οι διαβεβαιώσεις όλων των αρμοδίων Υπουργείων για για το δίκαιο των αιτημάτων(όπως η ταυτότητα αναπήρου)και για τη λύση του πρέπει να γίνουν πράξη.Αλλιώς πέρνουν το χαρακτήρα εμπαιγμού.

Σαν μέλος της Δ.Σ της ΕΑΜικής Εθνικής Αντίστασης έχω και προσωπικά δεχθεί παράπονα απο συμπολεμιστές και ειδικά της υπαίθρου,οπου οι πληροφορίες αργουν να φτάσουν οτι δεν πρόλαβαν να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα δικαιολογιτικά προκειμένου να υποβάλουν αίτηση αναγνώρισης της ιδιότητας του Αντιστασιακού.

Ειναι γεγονός οτι ο χρόνος που έδωσε η κυβέρνηση που ειχαν το δικαίωμα να υποβάλουν τις αιτήσεις ήταν αρκετός.Ομως κυριε Υπουργέ,οι ημερομηνίες τρέχουν και οι απλοί Ανθρωποι δεν τις αποδίδουν τη σημασία που αυτες έχουν.Γι αυτό κύριε Υπουργέ,Σας θερμοπαρακαλούμε κάνεται μιά θυσία ακόμα και δώστε μιά ακόμα λιγόχρονη παράταση ώστε να δωθεί η δυνατότητα σε όσα γεροντάκια δεν μπόρεσαν απο ευθύνη βέβαια δική τους να αποκτήσουν το πολυπόθητο πιστοποιητικό που τους αναγνωρίζει τον ακληρό,άνισο και αιματηρό αγώνα τους κατα των σιδηρόφρακτων στρατειών του Χίτλερ,του Μουσουλίνι και των Βουργάρων κατακτητών. Επειτα κύριε Υπουργέ και σαν κίνημα και σαν άτομο οι αγωνιστές της Αντίστασης και του 1941-44 και αυτοί του 1967-74 οχι μόνο Σας τίμησαν,αλλά και Σας ανταπέδωσαν για ο,τι κάνατε γι αυτούς και ό,τι άλλο θα κάνετε θα το αναγνωρίσουν.

Υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις που ενώ η Β! Υγειονομική Επιτροπή καθορίζει ποσοστό αναπηρίας 25% που ορίζει ο Νόμος,το Γ.Λ του κράτους με κάποιους ακατανόητους μηχανισμούς για μάς συμψηφισμούς μειώνει κατα 2% το ποσοστό και με τον τρόπο αυτό κόβει τη σύνταξη του αναπήρου.Το γεγονός αυτό παρατηρείται

σε μεγάλο βαθμό με τις αιτήσεις των αναπήρων του εμφυλίου. Υπάρχουν μάλιστα και περιπτώσεις αναπήρων με ακρωτηριασμό των άκρων που απορρύθμικε αίτηση με το αιτιολογικό ότι δεν αποδείχνεται ότι "ο ακρωτηριασμός ήταν απόρροια των εμφυλίων συγκρούσεων". Ένα άλλο θέμα κυρίε Υπουργέ, είναι η καθυστέρηση των ήδη υποβληθέντων αιτήσεων αναγνώρισης.

Και το βασικότερο κύριε Υπουργέ, είναι τα θέματα εφαρμογής της ήδη υπάρχουσας Νομοθεσίας για την πλήρη και υλική αποκατάσταση των αγωνιστών των δυό Αντιστάσεων Εθνική και αντιδικτατορική.

Και τώρα κύριε Υπουργέ, ένα το δικό μου προσωπικό αίτημα. Αίτημα που θα επιβεβαιώσει τον ελλειπή και άδικο τρόπο που λειτουργεί και εφαρμόζεται η Αντιστασιακή Νομοθεσία, παρά τις καλές προθέσεις της κυβέρνησης.

Οπως όλοι σχεδόν οι Ελληνες, έτσι και εγώ πήρα μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Για τη συμμετοχή μου στην Εθνική Αντίσταση έμεινα (15) και πλέον χρόνια στη φυλακή. Αποφυλακίστηκα τον Απρίλιο του 1963.

Η χούντα των συνταγματαρχών, με συνέλαβε την συγή της 21ης Απριλίου και αφού με πέρασαν απο τα σαράντα κύματα... μεταφέρθηκα στη Γυούρα και τον Σεπτέμβριο του 1967 στο Παρθένι της Λέρου. Εκεί μας στίβαξαν στις αποθήκες υφάλων όλων του Ιταλικού υποβρυχιακού Ναυστάθμου: Στο χώρο που ήταν αποθηκευμένες οι Τορπίλες, μιά απ τις οποίες βούλιαξε την ΕΛΛΗ μας τον Αυγουστο του 1940.

Τρείς μήνες μετά την εκεί μεταφορά μου προσεβλήθηκα απο δύο ταυτόχρονα παθήσεις: Βρογχικό Ασθμα και σε συνέχεια λόγο του υφηλού και μακρόχρονου πυρετού και απο καθολική Ψωρίαση. Παθήσεις απο τις οποίες ακολουθώ να υποφέρω. Με βάση τις παθήσεις αυτές απολύθηκα σαν άρρωστος τον Μάρτιο του 1970 απ το στρατόπεδο της Λέρου.

Το γεγονός αυτό κύριε Υπουργέ, ειχε τεράστιες επιπτώσεις στη ζωή τη δική μου και της οικογενείας μου. Δεν θα Σας κουράσω με περιγραφές όσον αφορά τις οικονομικές, ψυχολογικές και άλλες συνέπειες που έχω υποστεί έκτοτε. Θα αρκεσθώ μόνο να Σας πώ οτι το κορμί μου ειναι γεμάτο πληγές και οτι γυρίζω απο Ν

οσοκομείο σε Νοσοκομείο.

Μετά την ψήφιση των πιό πάνω νόμων και με δικαιολογητικά τις γνωματεύσεις των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων που νοσηλεύτηκα κατά την διάρκεια της κράτησης μου και σε συνέχεια, υπέβαλα αίτηση συνταξιότησης μου μιά και ήμουν πιά μισός Ανθρωπος. Απόδειξη οτι είχε κλονιστεί ανεπανόρθωτα η υγεία μου αποτελεί το γεγονός οτι η Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του Ν Ημαθίας διέγνωσε αναπηρία 30% για το βραχικό άσθμα και 25% για την καθολική ψωρίαση: σύνολο 55%, ο δέ ασφαλιστικό μου φορέας το ΙΚΑ μόλις συμπήρωσα τον ελάχιστο απαραίτητο αριθμό ενοήμων με συνταξιοδότησε για τις ίδιες παθήσεις με 67%

Ατυχώς όμως για τους Αντισταασιακούς και των δυό περιόδων. Και λέω ατυχώς γιατί πρίν την ψήφιση απ τη Βουλή των Ελλήνων των Ν 1543/85 και του 1813/88, προϋπήρχε το Π.Δ 1285/81, που εξέδωσε ο κ Εβερτ, σαν Υπουργός οικονομικών, Π Δ που επικρέμεται οχι μόνο σαν Δαμόκλειο Σπάθη πάνω απο το κεφάλι των αναπήρων Αντισταασιακών, αλλά ειναι αυτό που προαποφασίζει και καθορίζει πιό θα ειναι τελικά το αποτέλεσμα, σαν αφορά τις παθήσεις και το ποσοστό αναπηρίας.

Αν κυριε Υπουργέ, δεν γνώριζα το μίσος και την εμπάθειες που τρέφει η δεξιά και για τη μιά και για την άλλη Αντίσταση-έφυγε απο τη Βουλή όταν ψηφίστηκε ο Ν 1543/85 με τη δήλωση οτι θα τον: καταργήσει όταν επανέλθει στην εξουσία, δεν τον κατάργησε μεν ψήφισε όμως το Ν 1976/91-θα έλεγα οτι αυτή η χρονοβόρα και αναποτελεσματική ταλαιπωρία οφείλεται στην αδυναμία συνενόησης και συντονισμού Υπουργείων και υπηρεσιών. Αν όμως δεν συμβαίνει αυτό, πώς να εξηγήσει κανείς την ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ενός Π.Δ να υπερέχει δύο Νόμων που ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων; Πως να εξηγήσει αυτήν την παντοδυναμία ενός Π.Δ που υπέγραψε ένας ανθρωπος, σε αχέση με την πλειοψηφία έστω της Βουλής; Πώς εξηγείται η ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ενός ΠΔ που ουσία και περιεχόμενο καταργεί ο Ν 1813/88;

Ενός Π Δ που αναφέρεται σε παθήσεις: όπως η χολέρα, η διφθερίτιδα, η ευλιγιά, η ιλαρά κλπ. Παθήσεις που σήμερα δεν υπάρχουν και όμως οι Υγειονομικές Επιτροπές Α! και Β! βαθμού εντέλονται να γνωμοδοτούν υπό

τον ΡΗΤΩ ΟΡΟ οτι οι παθήσεις που επικαλείται ο αιτ
ών"θα συμπεριλαμβάνονται στα ΡΗΤΩΣ αναφερόμενα(παθ
ήσεις)στο αρθρο 43 του ΠΔ 1285/81".

Την αίτηση κύριε Υπουργέ,την υπέβαλα στις 12.
12.1987.Επειδή η ψωρίαση απο την οποία το κορμί μο
υ ειναι γεμάτο πληγές,δεν την προβλέπει σαν πάθηση
το ΠΔ,ενώ ο Ν 1813/88 οχι μόνο αναγορεύει και την
Ψωρίαση σαν νόσο που θεμελίωνει συνταξιοδότηση,αλλ
ά στον πίνακα των παθήσεων με την ένδειξη:ΔΕΡΜΑΤΟΛ
ΟΓΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ,(σελ 3618 με Α/Α 102)την έχει πρώτη
με ποσοστά που αρχίζουν απο 5% στην ένδειξη και τη
ν γενικευμένη όπως η δική μου 30%.Οπως γράφω και π
ιό πάνω η Α! Υγειονομική Επιτρόπη του Ν Ημαθίας δ
έγνωσε 25% αναπηρία για την Ψωρίαση.Δυστυχώς όμως
το παντοδύναμο ΠΔ υπερίσχυσε του Ν 1813/88 που ψήφ
ισε η Βουλή και ύστερα απο μιά εννιάχρονη(9) και π
λέον οδύσεια ντη Β!Υγειονομική Επιτροπη Κεντρικής Μ
ακεδονίας δεν συμπεριέλαβε στη γνωμοδότησή της το
25% αναπηρίας της Ψωρίασης και αφού μείωσε το 30%
του βραχικού Ασθματος σε 25% στις 24.10.1995 με ομ
όφωνη απόφασή της δέχεται οτι το Βραχικό Ασθμα μου
προκάλεσε πράγματι αναπηρία 25% και την 1.1.1996 μ
ε την πράξη 763/96 του Γ.Λ του κράτους με ενέγραψε
στον κατάλογο των συνταξιούχων.

Εται λοιπόν,παρά την ύπαρξη των Νόμων που ψήφισε
η Βουλή με το σκεπτικό να λύσουν τα προβλήματα της
ηθικής και υλικής αποκατάστασης των δύο Αντιστάσεω
ν που έκανε ο λαός μας το 1941-44 και το 1967-74,μ
ε την επικυριαρχία του Π.Δ 1285/81 η Β! Υ.Ε.Κ.Μ,μο
υ στέρησε τα 25% απο την συνταξιοδότησή μου.

Και μου την στέρησε γιατί η προσθήκη με τη διάτα
ξη του αρ 16 του Ν 1813/88 5η παράγραφο στο αρ 31
του Ν 1543/85,εχει αναμφισβήτητα την έννοια της ε
φαρμογής και στους απο ασθένεια(απόστοκο)υποστούν μ
είωση της ικανότητας όλων των διατάξεων περί πολε
μικών συντάξεων (έστω Π.Δ 1285/81)όπως αυτές τροπο
ποιήθηκαν και ολοκληρώθηκαν με το Ν 1813/88.

Δεν νοείται κύριες Υπουργέ,δυσμενέστερη μετα
χείριση των στρατιωτικών απο εκείνη για τους πολίτ
ες.Αφού λοιπόν,ο Ν 1813/88 αναγορεύει και την Ψωρί
αση σαν Νόσο θεμελίωση συνταξιοδότησης,δεν μπορεί

να νοηθεί οτι αυτό δεν ισχύει για τους στρατιωτικούς,στην κατηγορία της οποίας απο το αρ 16 του Ν 1913/88 και του αρ 31 του Ν 1543/85 εξομοιώνονται.Πολύ περισσότερο δε αφού ο πίνακας παθήσεων στο κεφάλαιο"ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ"συμπεριλαμβάνει και την Ψωρίαση σαν πάθηση που συνταξιοδοτείται σε παθόντες απο πολεμικά-Αντιστασιακά γεγονότα.

Βέβαια,μπορεί να μην εφαρμόζονται οι Νόμοι.Ομως δεν πάβουν να υπάρχουν.Η ύπαρξη των Νόμων και τα Δημόσια έγγραφα που επιβεβαιώνουν τον τόπο και τον χρόνο της εμφάνιση των παθήσεων και το ποσοστό αναπηρίας (55%)και το 67% του Ασφαλιστικού μου φορέα επιβεβαιώνουν το δίκαιο του αιτήματος να σταματήσει η ισχύς του ΠΔ 1285/81(απαλλαγεί)το Νομοθετικό Αντιστασιακό πλαίσιο απο τις τέτοιες αγγιλώσεις.

Αλλωστε,η προσεκτική μελέτη του Ν 1813/88,δείχνει οτι ο Νόμος αυτός ψηφίστηκε απο τη Βουλή ακριβώς για να ακυρώσει την ισχύ αυτου του Π.Διατάγματος.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ.

Με συγχωρείται για την ενόχληση και τον κόπο που θα χρειασθεί να κάνεται προκειμένου να διαβάσεται αυτο το κουραστικό γράμμα.Βεωρώ όμως,οτι κάποτε κάποιοι υπεύθυνοι(και ειδικά Εσεις)πρέπει να γνωρίσουν πώς λειτουργούν(στην πράξη)και πόσο εφαρμόζονται οι Νόμοι που ψηφίζει η Βουλή,καθώς και πιά τύχη ειχε μια(9)χρονη οδύσεια ενός Ανθρωπου,που η εμπάθεια της δεξιά για την Εθνική Αντίσταση έστειλε στις φυλάκές(15)και πλέον χρόνια και η χούντα των συνταγματαρχών έστειλε στις υγρές και σκοτεινές αποθήκες του Ιταλικού Υποβρυχιακού Ναυστάθμου,όπου οι συνθήκες κράτησης και ζωής του κατέστρεψαν ανεπανόρθωτα την υγεία,σε βαθμό που υποχρεώθηκε η ίδια η χούντα να διακόψει την κράτησή του στο στρατόπεδο απο το φόβο να μην πεθάνει εκεί.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ.

Σαν Αντιστασιακός γνωρίζω οτι υπήρξατε απο τους πρωτοπόρους του Αντιδικτατορικού αγώνα.Απευθύνομε σε Σας σας συμπολεμιστής και συναγωνιστής του αντιδ

ικτατορικού αγώνα.Σας θερμοπαρακαλούμε οι εναπομέν
οντες Αντισταστακοί να παρέμβαιτε ώστε να πάψει η
ισχύς αυτού του Αντισταστοκτώνου(Π.Δ 1285/81)και σ
το εξής η προσμέτρηση των παθήσεων και των ποσοστώ
ν να γίνεται μόνο με τον Ν 1813/88,ο οποίος Νόμος
με σαφήνεια προσδιορίζει στους πίνακες:παθήσεις κα
ι ποσοστά.Η εφαρμογή του Ν 1813/88 έκτος του οτι θ
α λύση αυτήν την μεγάλη αδικία που γίνεται σε βάρο
ς των αναπήρων,θα δυευκολύνει και τις Υγειονομικές
επιτροπές στην σωστή και δίκαια εκτέλεση του έργου
που τους έχει ανατεθεί.

Αλλωστε κύριε Υπουργέ.

Ο αριθμός των επιζώντων τόσο της Εθνικής Αντιστα
σης 1941-44 και 1967-74 έχει,μειωθεί σε πολύ μεγάλ
ο βαθμό-απο αυτόν που ίσως υπολογίζουν οι αρμόδιες
οικονομικές υπηρεσίες-και οι επιζώντες που σήμερα
δικαιούνται κάποια υλικής αποκατάστασης ειναι ζήτη
μα αν αριθμού μερικές εκατοντάδες.

Εγώ ήδη,οδεύω προς το 75ον έτος της ζωής μου.Απευ
θυνόμενος σε Σας τον κατ εξοχήν αρμόδιο Υπουργό,θέ
λω να πιστεύω οτι θα θελήσετε να παρεμβετε για να
αρθεί αυτή η παρερμήνεια η και έντεχνη παράκαμψη τ
ων Νόμων(απο μερικούς καλοθελητές)που εν αγνοία Σα
ς,αντί των Νόμων που με εντολή Σας,εντολή της κυβέ
ρνησης ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων,προτιμούν προκει
μένου να Σας φέρουν σε αντίθεση με τους Αντισταστα
κούς,το Π.Δ 1285/81του κυρίου Εβερτ,ετσι ώστε εγκα
ίρως να δωθεί κάποια λύση για τα εναπομένται Γεροντ
άκια της Αντίστασης.

Αν Σας ενόχλησα και Σας κούρασα να διαβάστε ένα
μακροσκελέστατο γράμμα το έκανα για να Σας μεταφέρ
ω το πνεύμα(ίσως και την αγανάκτηση)που έχουν δια
ορφώσει οι συναγωνιστές Σας του Αντιδικτατορικού α
γώνα.

Με την βεβαιότητα οτι οι καλές Σας προθέσεις θα
γίνουν πράξη για τη λύση των δίκαιων αιτημάτων μας
και οτι θα συνδάμετε ώστε να λυθούν το συντομότερο
δυνατόν,γιατί"οι καιροί ού μενετοί"απο βιολογική ά
ποψη Σας ευχαριστώ έκ των προτέρων για τον κόπο κα
ι την απάντηση.

Μετα τιμής Κόγιας Νικόλαος.Κορατάσου 9 Βέροια.

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ.

Γνωρίζω τον φόρτο δουλειάς και την σοβαρότητα των προβλημάτων που Σας απασχολούν. Το ίδιο γνωρίζω, πόσο πολύτιμος Σας ειναι ο χρόνος.

Σας παρακαλώ όμως, διαθέστε λίγα λεπτά απο τον λίγο και πολύτιμο χρόνο Σας να διαβάστε αυτό μου το γράμμα.

Γεννήθηκα το 1923 στη Βέροια και εξακολουθώ να κατοικώ στη Βέροια. Οταν μας κήρυξε τον πόλεμο η Ιταλία, δεν ήμουν στρατεύσιμος. Τρία αδέρφια μου όμως (ο ένας ειχε κληθεί στις 16-7-40 για μετεκπαίδευση στα νέα όπλα στην Ηπειρο στο Συνταγμα του Δαβάκη) και οι άλλοι δυό στις 28 του Οκτώβρη το βράδυ ειχαν φτάσει στην Φλώρινα και την επομένη το πρωΐ στην πρώτη γραμμή. Γύρισαν απο το μέτωπο 19 μέρες μετά την κατοχή της χώρας.

Οπως όλοι οι Ελληνες Πατριώτες, έτσι και η δική μας οικογένεια, οχι μόνο δεν δέχθηκε πολύ περισσότερο δεν αποδέχθηκε την κατάκτηση της χώρας απο τους φασίστες επιδρομείς. Ετσι απο τις πρώτες ακόμα μέρες της κατοχής άρχισε να μας προβληματίζει με ποιόν τρόπο θα διώξουμε απο τη χώρα τους τρείς κατακτητές.

Στις 27-9-1941 ιδρύθηκε το Εθνικό, Απελευθερωτικό, Μέτωπο, το (ΕΑΜ) και σε συνέχεια η Νεολαιϊστική οργάνωση ΕΑΜ Νέων. Σε αυτήν την Νεολαιϊστική Αντιστασιακή οργάνωση εντάχθηκα τον Δεκέμβριο του 1942 μέχρι τον Μάρτη του 1943 που ιδρύθηκε η ΕΠΟΝ και ένα χρόνο μετά πέρασα στο ένοπλο τμήμα της Αντίστασης (στον Εθνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρατό τον ΕΛΑΣ) μέχρι τον Οκτώβρη του 1944. Σας εσωκλείω α) πιστοποιητικό του Υπουργείου Σας που στις 21-6-84 μου αναγνώρισε την Αντιστασιακή μου δράση.

Στις 7-9-1947 κλήθηκε η κλάση μου. Κατατάχθηκα στο κέντρο βασική εκπαίδευσης Θεσσαλονίκης. Πρίν όμως ολοκληρωθεί η εκπαίδευση αποσπάστηκα στο

617 τάγμα πεζικού.Σε λίγες μέρες το τάγμα έφυγε επειγόντος για την Πελοπόννησο.Ισως λόγω του επείγοντος της αναχώρησης δεν πρόλαβε να έρθει το βιογραφικό μου.

Μόλις όμως ήρθε το βιογραφικό και είδαν την Αντιστασιακή μου δράση στις 23 Μάρτη με συνέλ λαβαν.Αφού με πέρασαν απο τα σαράντα κύματα... μέχρι τις 28-7-48 με τύλιξαν σε αυτήν την κόλλα το χαρτί,που Σας εσωλκείω β)πιστοποιητικό τύ που Α!)και στις 29-7-48 αφού δεν προέκυψε κά ποια συγκεκριμένη κατηγορία(εκτός του οτι κά ναμε παρέ) παρά τα μακρόχρονα και απάνθρωπα βασανιστήρια με προφυλάκισαν με το Γ! ψήφισμα στις φυλακες της Τρίπολης με την κατηγορία:"Ως απλός συναίτιος και έν μερτία συγχύσει πράξις τελεσθείσα έν Τροπαίεις,Βυτίνη και αλλα χού απο αρχάς 1948 μέχρι Μάρτιο 1948".

Και το ερώτημα που μπαίνει κύριε Υπουργέ, ειναι :αφού απο τις "αρχές του 1948 άρχιε να τελείται η πράξη"γιατί δεν με συνέλλαβαν αμέσως ωστε να προλάβουν το κακό.Γιατί με άφησαν να συ νεχίζω ανενόχλητος την"δολιοφθορά";

Ας σημειωθεί οτι απο την ημέρα που με συνέλλα βαν,απο 23 Μαρτίου 1948-και αφού τελείωσαν οι ανακρίσεις και τα βασανιστήρια-μέχρι την ημέρα που με προφυλάκισαν (29-7-48)με ειχαν αφοπλίσει και υπό"επιτήρηση"ακολουθούσα το τάγμα σε όλες του στις μετακινήσεις και εκδηλώσεις που έκανε.

Και επειδή εκτός απο την συμμεταχή μου και ολοκλήρου της οικογενείας μου στην Εθνική Αντί σταση,δεν βρήκαν κάτι άλλο που να με βαρύνει, ώστε να με στείλουν το απόσπασμα με ξέχασαν στις φυλακές της Τρίπολης μέχρι τις 14-10-1949.

Γιά την ιστορία κύριε Υπουργέ,όλες αυτές οι αλληλοσυγκρουόμενες καταχωρήσεις στα πιό επίσημα έγγραφα ενός κράτους που την εποχή εκείνη λειτουργούσε υπό την επικυριαρχία ενός πανίσχυρου και ανεξέλεγκτου ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΥΣ.

Ενός παρακράτους που το αποτελούσαν οι επίγο νοι της 4ης Αυγούστου και οι κάθε λογείς δοσίλο

γοι.Απο αυτούς τους σκληρούς την όψη,άνδρους

στην καρδιά και απάνθρωποι στα αισθήματα.Από αυτούς,που αντί για τη φυλακή βρέθηκαν να κρίνουν και να κρατούν στα χέρια τη ζωή(όπως και στην κατοχή),την περιουσία και την αξιοπρέπεια του λαού και της χώρας σκορπώντας την φρίκη και τον όλεθρο σε ολόκληρη τη χώρα.

Ενός παρακράτους,επικυρίαρχου με δικαιώματα ζωής και θανάτου,όχι μόνο για την ζωή,την περιουσία και την αξιοπρέπει των αριστερών και αυτών που για διάφορους ο καθένας λόγω δεν συμφωνούσε ή δεν ήθελε να πάρει μέρος σε αυτό το προμελετημένο και προαποφασισμένο ξεκλήρισμα ενός μέρους του Ελληνικού λαού,αλλά και αυτών των ιδίων των ομοϊδεατών τους(δεξιών)που ειχαν αντίρηση,αναστολή ή κάποια επιφύλαξη,οχι με αυτόν καθ εαυτόν τον σκοπό αλλά με τον τρόπο και τα μέσα που χρησιμοποιούσε αυτό το ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΟ,ανεξέλεκτο παρακράτος που εν λευκώ:αποφάισε,δρού σε και εκτελούσε την εποχή εκείνη και για δυό δεκαετίες με τά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου.

Ενός παρακράτους,που μας οδήγησε πρώτα στη δολοφονία του Βουλευτή Λαμπράκη.Στο ποιός κυβερνά αυτήν τη χώρα,στην εφτάχρονη δικτατορία των συνταγματαρχών και την αναβίωση της σύγχρονης δεξιάς αντίληψης για το παρακράτους με κυρίαρχο σύνθημα(Μπατοτάκης)προς τα όργανα τάξης "ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΗΣΤΕ ΕΣΕΙΣ"κλπ.

Βέβαια,πολλοί απο αυτούς προκειμένου να δικαιολογήσουν,αυτά τα σπουδαία εγκλήματα που διέπραξαν σε βάρος του Ελληνικού λαού και της χώρας (δεν διεκδίκησαν μεταπολευθερωτικά τα Εθνικά δίκαια της χώρας στο Πότσταμ πρώτα και στο Στρασβούργο μετά)ισχυρίζονται,πώς δεν έκαναν τίποτε περισσότερο απο αυτά που ειχαν προαποφασίσει άλλοι για μάς.και σε συνέχεια έκαναν πράξη άκριτα και ασυζητητα εκείνες τις περίφημες φονικές εντολές του Τσιώρτσιλ προς τον στρατηγό Σκόμπυ:"ενεργήστε σαν να βρίσκεστε σε κατεχόμε

νη χώρα",που στα απλοελληνικά σήμαινε:απελευθέ

ρωστε την Ελλάδα απο τους Ελληνες και δώστε την εξουσία στη ΔΕΞΙΑ,που θα διασφαλίσει τα συμφέροντά μας στην Ελλάδα και γενικότερα στη λεκάνη της Μεσο γείου,ανεξάρτητα απο το κόστος που θα εχουν για το λαό και χώρα οι εντολές αυτές σε αίμα και υλικές ζημιές.

Αυτό ήταν το πλάϊ και οι άνωθεν εντολές την εποχή εκείνη.Μέσα σε αυτό το πλάϊ λειτουργούσε και τις εντολές αυτές εφάρμοζε το παρακράτος. Ηταν επόμενο συνεπώς την εποχή εκείνη να μήν πολυοκέπτεται τον τύπο και τον τρόπο που έπρεπε να καλύψει τα εγκλήματα που διέπραται.Τότε προ ειχε η ΝΙΚΗ και η νίκη ήταν άμεσα και άρηκτα συνδεδεμένη με την αυθαιρεσία και το έγκλημα: Προείχε η διάπραξη του εγκλήματος και οχι η κά λυψη,πολύ περισσότερο η δικαιολόγησή του,αφού δεν λογοδοτούσε πουθενά και σε κανέναν το παμέ γιστο σε όγκο τότε παρακράτος.

Ποιός μπορούσε τότε κύριε Υπουργέ,να ελέγξει τον ΙΔΕΑ,τα ΜΕΑ,τα ΤΕΑ κλπ παρακρατικές και παρά στρατιωτικές όργανώσεις που δρούσαν:ο ΙΔΕΑ μέσα στο στρατό και τις πόλεις.Τα ΜΕΑ,και τα ΤΕΑ ειχαν εξαπολήσει λευκή τρομοκρατία στην Ηπαιθρο, σκορπώντας την φρίκη και τον όλεθρο;

Σε αυτήν ακριβώς την εποχή εκμαιεύτηκε και η δική μας σύλληψη και σε συνέχεια διαπράχθηκαν δυό έγκληματα: α)Πέθανε κατά την διάρκεια των βασανιστηρίων ο 25τριάχρονος στρατιώτης Πιού κας Κωστ/νος απο την Καρδίτσα και β)προκειμένου να μήν γίνει γνωστό αυτό το ειδεχθέστατο έγκλη μα καταδίκασαν εμένα σε μιά άδικη 20ετή καταδί κη.

Και πάλι για την ιστορία κύριε Υπουργέ:Οι συλ ληφθέντες για την ίδια"υπόθεση"ήμασταν τρείς. Και οι τρείς απο το ίδιο τάγμα και τον ίδιο λόχο.Πρώτον συνάλλαβαν τον στρατιώτη Βασίλιο Παλαιοχωρίτη απο το χωριό Παοχαλίτσα του Νομού Καρδίτσας.Αφορμή και αιτία για τη σύλληψή του ήταν μιά φράση που ειχε γράψει σε κάποιο γράμμα

προς την οικογένειά του.Ας σημειωθεί οτι η οι κογένεια του ήταν εγνωσμένης"εθνικοφροσύνης" για αυτό και τον απάλλαξε το Στρατοδικείο.

Υστερα απο αρκετές ώρες βασανισμού,τον ρωτούν ποιούς εχει συνεργάτες σε αυτό που.."σχεδιάξαμε να κάνουμε"αφού δεν υπήρχε κάτι που να σχεδιάξα με δεν ανάφερε κανέναν όνομα.Η εποχή όμως ήταν κρίσιμη και το Α2 έκρινε,οτι έπρεπε για εκφοβισμό να σχηνοθετηθεί κάποια υπόθεση για αυτό και συνέχισαν τα βασανιστήρια ρωτώντας τον οχι πλέον ποιούς εχει συνεργάτες,αλλά με ποιόν στρατιώτη εχει στενή φιλία.Στο ερώτημα αυτό όπως ήταν φυσικό απάντησε:πως έχει φιλία με τον συμπατριώτη του Κωστ/νο Πιούκα απο την Καρδίτσα.

Η αναφορά και μόνο του ονόματος ήταν αρκετή για να τον συλλάβουν τον στρατιώτη Κωστ/νο Πιούκα.Με την ίδια διαδικασία ξητούσαν και απο αυτον να τους πεί ποιούς εχει φίλους. Μετά την σύλληψη και τον βασανισμό επί ένα και πλέον 24ωρο παίχθηκε η τελευταία πράξη του δικού του και σε συνέχεια και του δικού μου δράματος:που στοίχισε σε αυτόν τη ζωή του και σε μένα δεκατέσσερα(14) και πλέν χρόνια φυλακή στο κολαστήρι της Γυάρου και τα κάτεργα της Κέρκυρας,με όλες όσες συνέπειες συνεπάγεται αυτή η μακρόχρονη κράτηση για τη ζωή ενός(25) χρονου Νέου Ανθρώπου.

24 ώρες πρίν ΞΕΨΥΧΗΣΕΙ ο στρατιώτης Κωστ/νος Πιούκας(ξεψύχισε στην αγκαλιά μου)και αφού είχαν έρθει πλέον τα στοιχεία για την δική μου συμμετοχή στην Εθνική Αντίσταση στη διάρκεια των βασανιστηρίων του έβαλαν στο στόμα το δικό μου όνομα.Και λέω του το έβαλαν γιατί μετά τη σύλληψή μου,προκειμένου να τρομοκρατηθώ με πήγαν στον χώρο τον βασάνιζαν.Και αφού επανέ λαβε οτι κάναμε κατά καιρούς παρέα άρχισαν να με βασανίζουν και εμένα,χτυπώντας αδιάκριτα με το ερώτημα"με ποιόν όλον κάναμε παρέα". Οταν σταμάτησαν για λίγη ώρα τα βασανιστήρια και

μείναμε οι δυό μας,η πρώτη λέξη που μου είπε ήταν:Το μόνο πράγμα που με ρώτησαν είναι αν κάναμε παρέα"ΣΕ ΠΗΡΑ ΣΤΟΛΕΜΟ ΜΟΥ".Πρίν προλάβει να τελειώσει θα έλεγα τις πιό πάνω λέξεις ξανά ήρθαν και άρχισαν έκ νέου τα βασανιστήρια.

Φαίνεται πώς το ανεύθυνο των συνεπειών και στην προσπάθεια να τρομοκρατήσουν:κάποιο απο τα κτυπήματα ήταν ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟ.Ας σημειωθεί οτι το περιεχόμενο της ιδεολογικής ενημέρωσης ήταν: "μήν σκέπτεστε τις συνέπειες"η νίκη μας ενδια φέρει.Αυτή προέχει!!!

Και επειδή μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου δεν έπρεπε να γίνει στην Ελληνική κοινωνία και ειδικά στην οικογένεια του δολοφονημένου,αλλά και για να υπάρχουν άμπροι με καταδίκασαν σε 20 χρόνια και για μεγαλύτερη σιγουριά μου επέβαλαν και 10 χρόνια στέρηση των πολιτικών μου Δικαιω μάτων:γ)Εσωκλείω απόσπασμα ποινικού μητρώου.Και τις 2-8-1955 με απαλλάσσουν απο κάθε στρατιωτική υποχρέωση δ)εσωκλείω φωτοτυπία,για να με ξανά θυμηθούν την 1-10-1974 και με το υπαρίθ 342 με κατατάσει σε μονάδα διασώσεως πολιτικής άμυνας δ)εσωκλείω φωτοτυπία.

Με μοναδικό διαπραχθέν έγκλημα κύριε Υπουργέ, τη συμμετοχή μου στην Εθνική Αντίσταση απο τις 23 Μαρτίου 1948 αποφυλακίστηκα τον Απρίλιο του 1962.ε)εσωκλείω φωτοτυπία αποφυλακιστηρίου.Το οτι διατέλεσα πολιτικός κρατούμενος αποτέλεσε βασικό τεκμήριο για τη χούντα των συν ταγματαρ χών για να με συλλάβουν την αυγή της 21ης Απρι λίου του 1967,να με στείλουν πρώτα στο κολαστή ρι-πήγαινα γιά 4η φορά-της Γυάρου και σε συνέ χεια στο Παρθένι της Λέρου οπου έμεινα άλλα τρία χρόνια.Απολύθηκα απο το στρατόπεδο σαν άρ ρωστος στις 23-3-1970.

Δεν θα Σας κουράσω με περιγραφές,όσον αφορά τις συνέπειες και τις επιπτώσεις,που είχε στη

ξωή τη δική μου και της οικογενείας μου.

Ομως κάποτε φτάσαμε στην αναγνώριση της Εθνικης Αντίστασης και του εμφυλίου πολέμου και με τον Νόμο που ψήφισε ομόφωνα η Βουλή έλη%ε και "Ντε Γυούρε"ο εμφύλιος πόλεμος σημαίνει οτι παρεγραφηκαν και οι καταδικαστικές αποφάσεις και ποινές και όποιες άλλες οι πθικές συνέπειες που ειχαν υποστεί χιλιάδες Ελληνες,για την συμμετοχή τους και μόνο στην Εθνική Αντίσταση μετα%ύ των οποίων και εγώ.

Τον Αύγουστο του 1991 χρειάστηκα ένα απόσπασμα ποινικού μητρώου,Σας εσωκλείω φωτοτυπία.Το ποινικό μου μητρώο ειναι λευκό.Για τον ίδιο σκοπό ξή τησα το 1992,ένα πιστοποιητικό απο το στρατολογι κό γραφείο Βεροίας.

Με έκπλη%η είδα οτι σε αντίθεση με το πολιτικό ποινικό μητρώο που ειναι λευκό στο στρατιωτικό μου μητρώο ε%ακολουθεί να υπάρχει η καταδίκη μου με το Γ!ψήφισμα και όλες οι μετα βολές που υπήρχαν και πρίν την ψήφιση του Νόμου απο τη Βουλή.

Και όχι μόνο περιέχει όλες τις μεταβολές,αλλά σε αυτό το πιστοποιητικό υπάρχει και μιά πρόθε τη ανακρίβια σε σχέση με αυτό του Σεπτεμβρίου του 1989 όσον αφορά τον χρόνο υποδικίας.

Επειδή κύριε Υπουργέ,όλες αυτές οι μεταβολές :α)χρόνο αύλαψης,(πρώτο 10ήμερο Μαρτίου 1948) "δια πράξιν τελεσθείσα εν Τροπαίοις,Βυτίνη και αλλαχού από αρχάς 1948 μέχρι Μάρτιο 1948"β) 29 Ιουλίου 1948"εις υποδικία(μεταφέρθει φυλακάς Τριπόλεως έκ του 617 Τ.πεξικού.γ)14-10-49 με την υπαρίθ 870/49 εκτάκτου στρατοδικείου Τριπόλεως :20 ετή πρόκαιρου κάθειρξις αφαιρουμένου του χρόνου προφυλακίσεως,χωρίς να αναφέρει τη 10ετή στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων που υπάρχει στο απόσπασμα του ποινικού μητρώου με ημερομηνία 6-7-1965 της Εισαγγελίας Βεροίας. Και το πιό εκπληκτικό ειναι οτι στο πιστοποιητικό με

ημερομηνία 11-3-92,ενώ δεν κάνει αναφορά στις

υπόλοιπες μεταβολές διατηρει την ημερομηνία της καταδίκης και το Γ!ψήφισμα κάνει και μείο (7) επτά ημερών υποδικίας κάτι που ρητά δεν προβλέπει η απόφαση του Στρατοδικείου: "αφαιρουμένου του χρόνου προφυλακίσεως".

Απο τα πιό πάνω κύριε Υπουργέ,βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα οτι όλες αυτές οι προθαφαιρέσεις έναν και μόνο ειχαν σκοπό και στόχο:Να κρατήσουν κλειστό το στόμα μου έτσι ώστε να καλυφθεί και η δολοφονία του στρατιώτη Κωστ/νου Πιούκα.

Ο Παλιοχωρήτης Βασίλιος,κύριε Υπουργέ,ξεί και μένει στο ίδιο χωριό-Πασχαλίτσα Καρδίτσας.Αν το κρίνεται σκόπιμο μπορείται να διατάξεται έρευνα.

Επειδή κύριε Υπουργέ,η διατήρηση και η αναγραφή αυτής της άδικης καταδίκης θα συνοδεύει και κάτω απο ορισμένες προϋποθέσεις θα στιγματίξει τη ζωή των παιδιών μας,όπως στιγμάτισαν τη ζωή των παιδιών κάθε Αντιστασιακού μέχρι τρίτου και τετάρτου βαθμού ανιόντων και κατιόντων συγγενών.

Τελειώνοντας Σας παρακαλώ να μου κάνεται γνωστό για ποιόν λόγο το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας διατηρεί ακόμα τις καταδίκης των εκτάκτων μέτρων στα στρατολογικά πιστοποιητικά τύπου Α!. Και αν αυτό δεν έρχεται δε αντίθεση με τον Νόμο που ψήφισε ομόφωνα η Βουλή.

Μετά τιμής Κόγιας Νικόλαος

Κάτοικος Βεροίας Καρατάσου 9

τηλ 0331-26564

Ποιός να τους ελέγξει ,

Ενα τέτοιο έγκλημα και άδικη περιέχει σκοπό είχαν να καλύψουν ένα ειδεχθέστατο έγκλημα και μιά άδικη 20ετή καταδίκη έγιναν με τον τρό ο που έγιναν.

ΑΣ ΠΟΦΑΣΙΣΟΥΜΕ ΚΑΠΟΤΕ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΟ ΘΕΟ.

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Βεροίας,Ναούσης και Καμπανίας στις 31.3.95 στην εφημερίδα"Βέροια"σε επιστολή με την οποία ενημερώνει τον Βεροιώτικο λαό αναφορικά με την απόφαση των Βεροιωτών Α/φών Βλαχογιάννη,να δωρίσουν το σπίτι τους στην Ιερά Μητρόπολη για να γίνει Μουσείο του Μακεδονικού Αγώνα Μεταξύ των άλλων γράφει:"Ας μου επιτραπεί να σχολιάσω απλά και να υποθέσω χωρίς να είμαι βέβαιος για τις προθέσεις των δωρητών,πώς η Εκκλησία ιδιαίτερα στο Μακεδονικό αγώνα με πρωτοστατούντα τον Καπετάνιος Γερμανό Καραβαγγέλη και εκατόμβες άλλων Κληρικών και Μοναχών συντήρησε τον Μακεδονικό αγώνα,τον φούντωσε και πρώτη αυτή ανέμισε το μαύρο λάβαρο μπαϊράκι για τη λευτεριά της Μακεδονίας μας".

Και σε συνέχεια:"Σ αυτή τη ρίζα της φυλής μας, στην τροφό μάνα και σώτειρα του Έθνους,στην αιώνια και απαραβάλευτη Εκκλησία χρωστάει τήν υπάρξή της η Πατρίς και σ αυτήν δικαίως εμπιστεύεται ο πολίτης.Έτσι βλέπω τη δωρεά των Α/φων Βλαχογιάννη,σαν μια έκφραση ευγνωμοσύνης για την προσφορά και θυσία της στο Μακεδονικό αγώνα και έκφραση απολύτου εμπιστοσύνης οτι θα αξιοποιήσει επ αγαθώ του λαού τη δωρεά".

Ειναι γεγονός Σεβασμιότατε,οτι στους αγώνες για ζωή και λευτεριά η κάθε οργανωμένη ομάδα,αλλά και ο καθένας χωριστά εχει το δικαίωμα να συμμετάσχει κι απο τους ήρωές του ο καθένας παιχίξει να πραγματώσει τον εαυτό του,άρα να εκτοπίσει τους άλλους. Ομως το υπερεγώ κρίνει άτεγκτα,καταδικάζει.Απομονώνει.Και απομόνωση σημαίνει θάνατος!Η απομόνωση,η απόκρυψη και συγκάλυψη προστατεύουν βέβαια την "ηθική τάξη"δολοφονούν όμως την συλλογική μνήμη.

Το σημείο αναφοράς θαμπώνει,δεν εκπέμπει όμως την καθολική αλήθεια.Και οι αγώνες για λευτεριά και δίκαιο προκειμένου να τελεσφορήσουν απαιτούν την εκούσια αυτοδέσμευση και συγκρότηση συλλογικού

σώματος,αλλά και την διαμόρφωση κοινών αντιλήψεων και πεποιθήσεων οχι μόνο στους μηχανισμού,αλλά και στα άτομα και κυρίως σ αυτά.

Αν δεν ειπωθεί η καθολική αλήθεια και κυρίως αν δεν αναγνωριστεί η συμβολή η τραγωδία του δεν θα εχει τελειωμο!Κανένας πιά δε θα συμμερίζεται το αδάμαστο αλλά,μη αναγνωρίσιμο πάθος του.Κανένας δεν θα ξηλεύει την ευσέβεια,την αυταπάρνηση και την ευνομία.Θα νοιώθει οτι χρησιμοποιήσαμε την καλή και αγαθή πρόθεσή του για να νικήσουμε στον αγώνα.Οτι εκμεταλλευτήκαμε τη συμμετοχή του για να επενδύσουμε τα ματαιόδοξα σχεδιά μας.Εται οι ήρωες μετουιώνονται.Το εγώ πλέον ορίζει.Απομακρύνεται απο τους άλλους.Αρχίζει η αυτοαπομόνωση.Η εποχή των εκπώσεων.

Ο κόσμος χωρίζεται:σε Μάς και σε Σάς.Στους απο εδώ και τους απο εκεί.Το άτομο αυτονομείται και συντρίβεται.Κίνητρο του μένει η στέρηση,η ξηλεια,η αποξυνάμωση του κοινωνικού λόγου και η κυριαρχία του μονολόγου.Η ομάδα διαμελίζεται.Η κοινή γνώμη διασπάται,εκφράζεται με μισόλογα,ανεξιόπιστα,ευμετάβλητα,αδιάφορα.Λόγια πολλά και κούφια.Ομιλίες περιττές.Μελοδραματισμοί,ανακολουθίες και εντυπωσιασμοί.Δεν μας συγκλονίζουν τα κοινά,δεν μας συναρπάζει η συμμετοχη.Δεν ψάχνουμε την ουσία του σύμπαντος,όπως τότε που"Και ώ πείνα και φρίκη.Δε σκούζει σκυλί"για να θυμηθούμε και τον μεγάλο μας Ποιητή Σολωμό.

Τότε αυτός που πεισματικά υπερασπίστηκε την μνήμη των προγόνων.Ηγετικά αντιστάθηκε,λύτρωσε τη χώρα και τον πολιτισμό.Οπως αξίζει.Ηρωϊκά και τραγικά,για τον κόσμο,για το μέλλον του κόσμου.

Ειναι βαριά η κληρονομιά μας και δεν μας αφήνει να την ξεχάσουμε.Δείγματα Εθνικής συνείδησης και αγώνων εχει το σύνολο των Ελλήνων και οχι μόνο μερικοί όπως μας μαθαίνουν στα σχολεία.Και οχι μόνο σαν χριστιανοί,αλλά σαν Ελληνες.Γιατί χριστιανοί ήταν και οι:Βούλγαροι,οι Σέρβοι,οι Ρουμάνοι και αρκετοί Αλβανοί.Και όμως στα 400 χρόνια που οι Ελληνες πολεμούσαν(δεν θα αναφέρω ημερομηνίες) αδιάκοπα τον κατακτητή,αυτοί δεν σηκώθηκαν παρά μόνο

μιά φορά το 1704 οι Σέρβοι.

Αν παραπαιούμε και διαστρεβλώνουμε την ιστορία μας μόνο Εμείς χάνουμε,γιατί με την διαστρέβλωση τον εαυτό μας υποτιμούμε,άλλοτε υπερεκτιμώντας και τιμώντας την συμβολή μερικών τοπικά και χρονικά και άλλοτε απορκύπτοντας αλήθειες.Και το βασικότερο για λόγους πολιτικούς και ταξικού συμφέροντος ξεχνάμε τη συμβολή και συμμετοχή του απλού λαού και τις θυσίες του.

Δεν αρκεί να θυμόματε το πόπολο μόνο όταν πρόκειται να γίνουν θυσίες.Και δεν αρκεί γιατί όταν το ξεχνούμε χάνουμε την επαφή με τους προγόνους μας.

Η ζωή και οι αγώνες εκτός απο το κρύο κεφάλι του πγέτη τον(αγιασμό),θέλει τη ζεστή και αδάμαστη καρδιά του πόπολου(της γάτας) που θα φάει τα παντζάκια και θα απαλλάξει την χώρα απο τον κατακτητή και τους κατά καιρούς ντόπιους δεινόστες.Και όχι να μονοπωλούμε δογματικά τους όποιους αγώνες.

Σαν λαός,δεν έχουμε την πολιτέλεια να παραβλέψουμε τις συλλογικές αξίες,πολύ περισσότερο να εγκλωβιστούμε,μόνο στα ταξικά,παρατασιακά και προσωπικά συμφέροντα.Η συνέχεια και η συνέπεια πρέπει να πλαισιώνουν τη ζωή.Οποια άλλη ερμηνεία ειναι άδικη και έκ του πονηρού.

Ο αγώνας για την ελευθερία ειναι διαίρετος.Από δειξη αποτελεί η προσωπική κατάθεση του ίδιου του Θ Κολοκοτρώνη:"Αν αποφασίσαμεν να κάμωμεν την Επανάστασην,δεν εσυλλογισθήκαμεν ούτε πόσοι ήμεθα,ούτε πώς δεν έχομεν άρματα,ούτε οτι οι τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τις πόλεις...Αλλά ώς μιά ροχή έπεσε είς όλους η επιθυμία της ελευθερίας μας και όλοι μικροί και μεγάλοι,όλοι εσυμφωνήσαμεν είς αυτόν τον σκοπόν και εκάμαμεν την Επανάστασην"

Την Επανάσταση λοιπόν,την "εκάμαμεν όλοι:Μικροί και μεγάλοι"και όχι μόνο οι Κοτζαμπάσηδες,οι προεστοί και ο Κλήρος,όπως ισχυρίζεται και θέλει να πιστέυει ο Κλήρος και όποιοι άλλοι.

Η Ορθοδοξία,δεν ειναι μόνο ένα απο τα πολλά δόγματα της χριστιανικής πίστης.Ειναι παράλληλα και πολύτιμη πολιτιστική κληρονομιά.Ενας απο τους πνεύμονες με τους οποίους οξυδογόνεται ο Ελληνισμός.

Αν λοιπόν, δεχθούμε οτι η Ορθοδοξία ειναι πρωτίστως Αγιοσύνη, κατανόηση, σεβασμός και αγάπη, αναρωτιέται κανείς γιατί αυτή η μονομερής προσπάθεια διεκδίκησης και μονοπώλησης των πάντων.

Θα ήθελα πρίν τελειώσω να μου επιτρέψει ο Σεβασμιότατος, να κάνω μιά παρατήρηση σχετικά με τη δωρεά των Α/φων Βλαχογιάννη: έτσι όπως ειναι διατυπωμένη η άποψή Σας στην επιστολή "Και έκφραση απολύτου εμπιστοσύνης οτι θα αξιοποιήσει επ αγαθώ του λοού τη δωρεά η Εκκλησία" μήπως στο μέλλον έστω στο απότερο αντικρίσουμε και με αυτήν τη δωρεά το ίδιο πρόβλημα που αντικρίζουν οι σημερινές γενιές με το Γυμνάσιο-Δημαρχείο.

Με τον προσήκοντα σεβασμό Κόγιας Νικός

Βέροια 3.4.1995

ΑΣ ΣΗΚΩΣΟΥΜΕ ΚΑΠΟΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΣΑΝ ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΣ ΔΩΣΟΥΝ ΠΙΣΩ ΤΑ ΟΦΕΙΛΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΛΕΜΕΝΑ.

Η Ελλάδα ειναι η χώρα που ο λαός της πρώτος ανάμε σα τους πρώτους πρόβαλε αντίσταση στο φασισμό. Τον πολέμησε με νύχια και με δόντια.

Στις 8.5.95 η κοινωνία των Ανθρώπων, γιόρτασε τα 50 χρόνια, απο τη συντριβή του ναζισμού και τον τερ ματισμό του πιό πολυαίμακτου πολέμου που γνώρισε η ανθρωπότητα. Στη χώρα μας η γιορτή περιορίστηκε σε κάποιες επίσημες τελετές: Κατάθεση στεφανιών, με το λα αμμέτοχο, ενώ στις άλλες χώρες η συμμετοχή ήταν πολυπληθής και σε πολλές παλαϊκη.

Η γιορτή αυτή ξανάφερε στη μνήμη μας τα δεινά του φασισμού. Τις φρικαλιότητες, τα εγκλήματα και την παρά νοια εκείνης της σκοτεινής εποχής. Τις τεράστιες από λειες και τις καταστροφές που εχουν υποστεί οι λαοί και ειδικά δικός μας. Ο πρώτος σε αγώνες και θυσίες, σε αιμα και νεκρούς. Τις δαπάνες κατοχής και το κατο χικό μάρκο που τίναξαν στον αέρα την αναιμική οικο νομία της χώρας. Θυμηθήκαμε τις τεράστιες υλικές κα ταστροφές στις Πόλεις και τα Χωριά. Στο οδικό και το Σιδηροδρομικό δίκτυο, τις Λιμενικές, Αεροπορικές και Βιομηχανικές εγκαταστασεις. Τον αποδεκατισμό της κτή νοτροφία και τα όσα άλλα ερείπια. Την φρίκη και την δυστυχία άφησαν πίσω φεύγοντας οι ναζί. Κυρίως όμως θυμηθήκαμε το κατοχικό δάνειο και τις πολεμικές επα νορθώσεις που η Γερμανία οφείλει στη χώρα μας. Ακόμα θυμηθήκαμε το διεθνές πολεμικό δίκαιο που επι λέγει: "Αυτός που προκαλεί καταστροφές οποιασδήποτε μορφής και μεγέθους τις επανορθώνει", κάτι που δυο τυχώς δεν εχει κάνει μέχρι σήμερα η Γερμανία.

Αμέσως μετά τον πόλεμο ένας Γερμανός αξιωματούχος (μου διαφεύγει το όνομα), σε ερώτηση για τις ευθύνες της Γερμανίας όσον αφορά τα εγκλήματα, τις καταστρο φές και τα δάνεια που πήρε απ τις κατεχόμενες χώρες απάντησε: "Τις καταστροφές θα τις επανορθώσουν μόνοι τους. Όσον αφορά τα εγκλήματα και τα δάνεια που πήρα με οι λαοί αυτοί δεν ειναι σαν Γερμανικό που θυμάται.

ΞΕΧΝΟΥΝ πιό γρήγορα απο ό,τι θα περίμενε κανείς. Τα δικά μας ερείπια να είστε βέβαιοι, οτι θα υποχρεώσου με αυτους που τα προκάλεσαν να τα επανορθώσουν. Η Γερμανική φυλή σαν ανώτερη που ειναι δεν ξεχνά ποτέ".

Να όμως και η πρόφατη επιβεβαίωση της προφητείας. Στις 16.5.95 το Γερμανικό Υπουργείο Εξωτερικών, με αφορμή κάποια νύξη, με γράμμα στην "Εφ Ελευθεροτυπία" την επιβεβαιώνει: "Δεν σας χρωστάμε ούτε ένα μάρκο. Το θέμα του Δανείου και των Πολεμικών αποζημειώσεων για τη Γερμανία εχει λήξη και ώς εκτούτου, δεν δεχόμαστε, ούτε λέξη να ακούσουμε για τα θέματα αυτά". Μαλιστα, πρίν απο λίγο καιρό και στη σκέψη ακόμα οτι μπορεί κάποτε η Ελλάδα να τα διεκδικήσει, το ίδιο Υπουργείο, δεν δύστασε να ισχυριστεί οτι με την: "πάροδο του χρόνου εχουν αποπληρωθεί μέσω των προγραμμάτων της Ε.Ενωσης, του ΝΑΤΟ κλπ. Απο ο,τι φαίνεται με τις δηλώσεις αυτές για τη Γερμανία έκλεισε οριστικα το θέμα ή οτι μέσω της άρνησης αποβλέπει στην παραγραφή τους.

Αυτά σε ό,τι αφορά τη Γερμανία. Και η Ελλάδα, τι έκανε αυτά τα 50 χρόνια για να λύσει αυτά τα ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΘΕΜΑΤΑ. Οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις τα καταχώνιασαν στη λήθη και την αδιαφορία σαν να μήν υπήρχουν. Απόδειξη αποτελλει το γεγονός οτι όχι μόνο δεν τα διεκδίκησαν, αλλά δεν τόλμησαν ούτε να εγγράψουν στην μνήμη του Γερμανικού λαού και του κάθε αξιωματούχου έστω μιά υποθήκη, οτι οχι μόνο μας τα οφείλουν, αλλά και τα διεκδικούμε. Την ίδια παράλειψη έκανε και η σημερινή κυβέρνηση να τα θέση με την ευκαιρία της επετείου των 50 χρόνων.

Θέλω να πιστεύω πως κανένας Ελληνας, δεν αμφισβητεί οτι αυτά τα 50 χρόνια τα ζήσαμε σε καθεστώς μόνιμης λιτότητας τη στιγμή που η Γερμανία κατά τους υπολογισμού του Καθηγητη Αγ Αγγελόπουλου μας οφείλει: Δάνειο (3,5) δίς δολ και πολεμικές Επανορθώσεις αναγνωρισμές και απο τη Γερμανία βάση της συνθήκης του Λονδίνου (7,5) δίς σύνολο (11) δίς δολ αγοραστικής αξίας του 1938. Ποσό που εχει αναγνωρίσει και η Γερμανία ΣΥΝ οι Τόκοι.

Ενα ποσόν που θα μας επέτρεπε: Να μην υποστούμε την

λιτότητα, να αναπτύξουμε τεχνικό-οικονομικά τη χώρα, έτσι ώστε να είμαστε πανέτοιμοι για τη σύγκληση, δεν θα είχαμε χρέος και αποβιομηχάνιση και κυρίως δεν θα στέλναμε τα Νιάτα της Ελλάδας στα κλαδοπάζαρα της Ευρώπης, να κάνουν τις πιό δύσκολες, σκληρές και βρώμικες δουλειές. Να ανοικοδομήσούν τη Γερμανία όταν τα δικά μας ερείπια ήταν ακόμα σωροί. Και το βασικότερο, δεν θα είχαμε υποστεί την ταπείνωση να μας σέρνουν τα εξ αμάξης όταν συμβεί να μήν συμφωνούμε μαζί τους όπως στο θέμα της Γιουγκολαβίας ή να μας απειλούν, ό πως παλιά με τα Σκόπια, την Τουρκία, τη ΔΕΕ, αλλά και τ[illegible] Ευρωπαϊκή. Ενωση.

Εκείνο που πρέπει να θυμίσουμε στο Γερμανικό Υπουργείο εξωτερικών, ειναι οτι το μεγαλύτερο μέρος των χρεών μας, οφείλεται στο δανεισμό για να επανορθώσου με τις καταστροφές που αυτοί μας προξένησαν.

Ειναι απ όλους αποδεκτό, οτι όταν κάποιος ιδιώτης, επιχείρηση ή και κράτος ακόμα ειναι κακοπληρωτής, πολύ περισσότερο όταν αρνείται να πληρώσει τα χρέη του, ο πιστωτής τον θέτει υπο εκκαθάριση ή κυρύτει σε φτώχευση. Μιά που η Γερμανία αρνείται να πληρώσει τις Επανορθώσεις και να μας επιστρέψει το Δάνειο: Αυτό πρέπει να κάμουμε και Εμείς. Τα θέματα αυτά ειναι δεδομένα και Διεθνώς Νομικά κατοχυρωμένα. Δεν μένει παρά να αναθέσουμε σε έναν όμιλο και με βάση τα Διεθνώς κατοχυρωμένα δικαιώματά μας να τους ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ τον λογαριασμό, όπως προπολλού θα ειχαν κάνει αυτοί αν τους χρωστούσαμε Εμεις.

Στις 28.7.95 το Υπουργικό Συμβούλιο, υπό την προεδρία του κυρίου Πρωθυπουργού, ενέκρινε ομόφωνα τη συμφωνία για την κατασκευή του αεροδρομίου των Σπάτων με τη Γερμανική κοινοπραξία Χόφχιφ. Ακολούθησαν οι δηλώσεις του κ Κ. Λαλιώτη, για τη"σημασία του έργου και τα οφέλη που θα προκύψουν σε σχέση με αυτήν της Νέας Δημοκρατίας. Τονισε το ειδικό βάρος, που εχει η υπογραφή του κ Παπανδρέου, σε σχέση με αυτήν του κ Μητσοτάκη και οτι τον Αυγουστο η κυβέρνηση, θα φέρει τη συμφωνία στη Βουλή για έγκριση". Ακολούθησε η δήλωση του κ Γείτονα οτι"ο μεγάλος κερδισμένος απ τη

συμφωνία ειναι ο Ελληνικός λαός".

Θα ήταν πράγματι κ Υφυπουργέ, ο λαός μας μεγάλος κερδισμένος, αν η κυβέρνηση θα ειναι το ίδιο ομόφωνη και αποφασισμένη, στο Νόμο που θα φέρει στη Βουλή για επικύρωση να προστέσει και τον ΟΡΟ οτι "το κόστος της Ελληνικής συμμετοχής στο έργο, θα το καταβάλει η Γερμανία με συμψηφισμό των οικονομικών υποχρεώσεων που έχει προς τη χώρα μας". Η σύνδεση της κατασκευής του έργου, με τις επανορθώσεις και το δάνειο, θα ειναι μιά πράξη Εθνικής σημασίας. Μια πράξη Εθνικής ανάτασης

Αν σήμερα, που η χώρα περνά δύσκλες μέρες, που δα ξόμαστε για να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις, που το πρόβλημα της ανάπτυξης ειναι το υπ αρθ ένα θέμα για να μην μείνουμε σαν λαός στον προθάλαμο της Ε.Ε νωσης, δεν υποχρεώσουμε τους χρεώστες να μας εξοφλήσουν τα χρέη πότε θα το κάνουμε; Η πρόκληση του 2.000, δεν αντιμετωπίζεται με τη λιτότητα, όσο έντονη και μακρόχρονη και αν ειναι, αλλά με ανάπτυξη και για την ανάπτυξη πρέπει ναα υπάρχουν χρήματα και τα χρήματα υπάρχουν. Μας τα χρωστάει η ευημερούσα Γερμανία. Ας σημειωθεί οτι η Ιταλία και Βουλγαρία, οχι μόνο αποδέχτηκαν τα ποσά επανόρθωσης που τους επιδίκασε η συμφωνία του Λονδίνου, αλλά και τα εξόφλησαν εγκαίρως.

Μπορεί, για τις μέχρι τώρα κυβερνήσεις, τα θέματα αυτά να μήν υπήρχαν. Για το λαό όμως που του ανήκουν οχι μόνο υπάρχουν και τα θυμάται, αλλά και θα αγωνιστεί για να τα πάρουμε. Και θα αγωνιστεί γιατί αυτός πέθαινε απο την πείνα στους δρόμους και τα δικά του περιουσιακά στοιχεία κατάστρεψαν οι Γερμανοί. Ο κίνδυνος όμως να ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥΝ ειναι μεγάλος.

Γι αυτό και η συνεδρίαση της Βουλής, για την επικύρωση της συμφωνίας με τη Γερμανική εταιρεία Χόχτιφ, πρέπει να πάρει Εθνικό παλαϊκό χαρακτήρα. Όλα τα κόμματα της Βουλής, αλλά και τα εκτός Βουλής, πρέπε να πάρουν σαφή και συγκεκριμένη θέση για την αποπληρωμή της Ελληνικής συμμετοχής απο τις πολεμικές ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ και το ΔΑΝΕΙΟ που μας οφείλει η Γερμανία.

Κανένας δεν πρέπει να μείνει αμμέτοχος απο αυτήν την Παλαϊκη προσπάθεια. Τα Νομαρχιακά, Δημοτικά και

Κοινοτικά Συμβούλια. Οι Ανθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών. Τα ΝΠΔ και ιδιωτικού Δικαίου. Ολοι οι φορείς: Επιστημονικοί, Συνδικαλιστικοί, πολιτιστικοί κλπ. Ολόκληρος ο Ελληνικός λαός, που έζησε τη φρίκη, τις καταστρεφές και τον θάνατο, να σηκώθουμε σαν ένας Ανθρωπος και να απαιτήσουμε απο τη Γερμανία να εξοφλήσει και αυτή τα χρέη (όπως έκαναν η Ιταλία και η Βουλγαρία) και απ την κυβέρνηση, τη Βουλή και τον Πρωθυπουργό, να συνδέσουν οπωσδήποτε το έργο αυτό με τον συμψηφισμό των Πολεμικών Επανορθώσεων και το Δάνειο.

Βέροια 6.8.1995 Κάγιας Νίκος.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ.

Ερέθσμα μνήμης η επέτειος. Στη χώρα μας η μνήμη ό που και αν την αγγίξεις πονάει. Η ιστορία έχει τις απαιτήσεις της. Η αλήθεια όταν λέγεται ειναι αρετή. Και εχουμε καθήκον να υπηρετήσουμε την ιστορία. Με την αλήθεια θα βρούμε δικαίωση. Σε τίποτε δεν βοηθά ει η γνωστή τακτική της σιωπής και της συγκάλυψης. Η τακτική της ένοχης σιωπής.

4η Αυγούστου 1936. Την ημέρα αυτή η Ελλάδα άκουσε εντρομη την τραχιά και αποκρουστική φωνή των Μακια βέλπδων. Των Ανθρώπων που θα της στερούσαν την έστω δημοκρατική επίφαση. Το λίγο οξυγόνο που μόλις της έφτανε να διατηρηθεί στη ζωη. Τη γνωστή φωνή και στις νεώτερες γενιές. Τη φωνή του "αποφασίζουμε και διατάσουμε". Τη φωνή των τότε Γυφάδων.

Οι Αγγλοι, το Παλάτι και ο Μεταξάς, σε συναργασία με ένα τμήμα της ολιγαρχίας από πολύν καιρό πρίν σχεδίαζαν τη δικτατορία. Γι αυτούς, ήταν δεδομένη η "χρεοκοπία του κοινοβουλευτισμού" και άμεση η "ανάγκη" να επιβληθεί η δικτατορία στη χώρα.

Απο το 1934 ακόμα είχαν προαποφασίσει την κατάλυση του Κοινοβουλίου. Αμέσως μετά την απόφαση ανάθεσαν στον Μεταξά να υλοποιήση την απόφαση. Το πρώτο βήμα προς την κατάλυση του Συντάγματος και του Κοινοβουλίου ήταν η συνέντευξη που έδωσε στην "εφημ Καθημερινή", στην οποία αφού περιέγραψε τις απόψεις των πατρόνων του κατέληξε "Δι ημάς τους Ελληνας, το πρόβλημα δεν ειναι πώς θα μείνωμεν εις τον κοινοβουλευτισμόν, άλλα δια ποίας θύρας θα εξέλθωμεν εξ αυτού. Δια της θύρας του κομμουνισμού ή δια της θύρας του εθνικού κράτους".

Με τη δήλωση αυτή η σκοτεινή νύχτα της δικτατορίας άρχισε. Η μακρά νύχτα της 4ης Αυγούτου 1936.

Οι Αγγλοι, ο Γεώργιος, ένα κομμάτι της Ελληνικής ολιγαρχίας και ο Μεταξάς ήταν οι αρχιτέκτονες της 4ου Αυγουστιανής δικτατοράς. Αν υπάρχει κάποια διαφορά ανάμεσα στη δικτατορία του 1936 και αυτής του

1967,αυτή συνίσταται στο γεγονός οτι ενώ τότε ήταν οι Αγγλοι,Γεώργιο,η ολιγαρχία και ο Μεταξάς που την αποφάσισας.Στη δικτατορία του 1967,αρχιτέκτονες ήταν οι Αμερικάνοι,ο Βασιλεύς Κωσταντίνος,το αντιδραστικό και πάλι τμήμα της ολιγαρχίας και ο Παπαδόπουλος.

Τότε ο Γεώργιος Βασιλεύς των Ελλήνων με τους πάτρωνές του κατέλυσαν τις ελευθερίες του λαού και επέβαλαν το φασιτικό καθεστώς της 4ης Αυγούστου.Και το 1967,ο Κωσταντίνος Βασιλεύς των Ελλήνων με πρωτεργάτες τη φορά αυτή τους Αμερικανούς διάλυσαν τη Βουλη,κατάλυσαν και τις ελάχιστες ελευθερίές και έβαλαν για (7) χρόνια την Ελλάδα και τον λαό στο γύψο.

Το οτι ο Διάδοχος τότε και Βασιλεύς Παύλος αργάτερα,δεν μπήκε στον κόπο να μας κάνει και αυτός μιά δικτατορία,ειναι γιατί σε όλη τη διάρκεια που αυτός βασίλευψε,λειτουργούσαν τα έκτακτα Στρατοδικεία,το κάτεργο της Γιούρας και τα εκτελετικά αποσπάσματα και συνέχεια ο Νόμος 375.

Αν και μεσολάβησαν 31 χρονικά απο τη μια δικτατορία στην άλλη,η συμπεριφορά και του ενός Βασιλιά και του άλλου όσον αφορά την ευθύνη ήταν ίδια.Οταν ρωτήθηκαν γιατί υπέργαψαν τα Βασιλικά διατάγματα για την κατάργηση του Συντάγματος και τη διάλυση της Βουλής,εξέφρασαν απορία οτι έκαναν ένα τέτοιο πράγμα.Αλλά και αν έγινε δικτατορία ειπε ο Γεωργιός το 1936"Εγώ είμαι ανεύθυνος...και ένας ανεύθυνος απο το Σύνταγμα Αρχων,αλπώς υπογράφει τα διατάγματα του Υπουργικού του Συμβουλίου...".Με τα ίδια λόγια και επιχείρημα απάντησε και ο Κωσταντίνος το 1967.

Η διαφορά λοιπόν,της δικτατοράς του 1936 και αυτής του 1967,συνίσταται στο ότι αυτήν του 1936 την ήθελαν και την επέβαλαν για τα δικά τους συμφέροντα οι Αγγλοι και αυτήν του 1967 την ήθελαν και την επέβαλαν για τον ίδιο λόγο οι Αμερικάνοι.

Αλλη μιά διαφορά που υπάρχει αυτή οφείλεται στο γεγονός οτι ο Μεταξάς,ήταν αρχηγός κόμματος με 7! Βουλευτές,ενώ ο Παπαδόπουλος δεν ήταν πολιτικός.Ο πρώτος χρησιμοποίησε το ρετσινόλαδο και ο άλλος τον γύψο.Τα πολιτικά,κοινωνικά και οικονομικά κακουργή

κατα όμως που διέπραξαν είς βάρος του λαού και της χώρας ήταν συνώνημα και ταυτόσημα. Και οι δυό δικτατορίες έβαλαν ανεξίτηλη τη φραγίδα στην ζωή του λαού και της χώρας. Ηταν ενα τεράστιο μελανό στίγμα στη Νεοελληνική ιστορία.

Βέβαια και η μιά δικτατορία και η άλλη σαν πρόσχημα επικαλέστηκαν τον κομμουνιστικό κίνδυνο. Τις καταστροφικές συνέπειες όμως δεν τις πλήρωσαν μόνο οι κομμουνιστές αλλά το σύνολο του Ελληνικού λαού.

Κοιτίδα πολιτισμών η χώρα μας επιβιώνει, αλλά δεν πορεύεται όπως έπρεπε και μπορούσε. Και δεν πορεύεται γιατί δεν την αφήνουν οι καταλυτικές συγκρούσεις. Πολλά τα δεινά και περισσότερες οι αντιξοότητες. Ενώ προσδιόρισε τη μοίρα του κόσμου, η ίδια λόγω της μακρόχρονης ξένης εξάρτησης και των επαναλαμβανόμενων δικτατοριών βρίσκεται σε μια βαθιά ηθική και κοινωνικό-οικονομική κρίση γεγονός που δεν της επιτρέπει να παίξει τον πρωτοποριακό ρόλο που θα μπορούσε να παίξει στο Βαλκανικό, τον Ευρωπαϊκό και γενικότερο στον παγκόμιο χώρο.

Για τις δικτατορίες εχουν γραφτεί πολλά και απο πολλούς. Υπάρχει στο λαό ζωντανή η ιστορική μνήμη και η πίστη στις Ανθρώπινες αξίες και τη Δημοκρατία. Με την ιστορική μνήμη και τις αξίες αυτές εχει δομηθεί η Ελληνική κοινωνία. Σε πείσμα των υπέρμαχων της δικτατορίας και όσων διατρεβλώνουν, παραποιούν και αλλοιώνουν την ιστορική αλήθεια, ο λαός ξέρει και θυμάται το γεγονότα όπως αυτά έγιναν.

Οι δικτατορίες με όποιο πρόσχημα και αν εχουν επιβληθεί, θα μείνουν σαν τις πιό μελανές και ανεξίτηλες σελίδες στην μνήμη του λαού και την Νεοελληνική ιστορία.

Βέροια 3.8.1995. Κάγιας Νίκος.

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΕΚΤΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΒΕΡΟΙΑΣ Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Γ.ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ.

Διάβασα με προσοχή την πρόταση του κυρίου Γ.Καλογήρου, διατυπωμένη σε κύριο άρθρο στην εφημερίδα του "Βέροια" 14.4.95, προς το Δήμο Βεροίας, για το λαογραφικό "ανεκμετάλλευτο κεφάλαιο" που διαθέτει η Βέροια. Τη λαογράφο Βούλα Χατζίκου.

Θα ήθελα να μου επιτρέψει ο κύριος Καλογήρου, να συνηγορήσω και εγώ, όπως έκανε άλλοτε ο κύριος Γ. [redacted]ονίδης, (απόσπασμα απ τα γραπτά του) χρησιμοποιεί ο κύριος Καλογήρου, προκειμένου να πείσει το Δήμο να αξιοποιήσει "εκμεταλευτεί" το "κεφάλαιο" Βούλα Χατζίκου.

Αν δεχθούμε, οτι η λαογραφία εξετάζει τα μνημεία του λόγου και της τέχνης του λαού, τις παραδόσεις, τις δοξασίες και τα έθιμα, πρέπει το ίδιο να δεχθούμε οτι ειναι η δόξα των πολλών απ τη λαϊκή Σοφία των ολίγων. Αν λοιπόν, το δεχθούμε αυτό σαν δεδομένο, ο Νομός Ημαθίας και ειδικά η Βέροια διαθέτει έναν τεράστιο λαογραφικό πλούτο.

Ο λαός, σαν δημιουργός της πνευματικής παραγωγής, δίνει τα εργαλεία στους πνευματικούς Ανθρώπους να συνθέσουν τους πόθους, τις χαρές, τις λύπες, τους καϋμούς και τα βάσανά του. Η ψυχή του λαού μας ειναι στους μύθους, τα παραμύθια και το λαϊκό τραγούδι. Μέσα σ αυτά ειναι το ξεχύλισμα της αγάπης και της αλήθειας, που δεν μπορεί να τις εκφράση παρά μόνο μέσ[redacted] απ αυτά.

[redacted]ι μύθοι μεταμορφώνουν τον κόσμο. Το ίδιο και η μίμηση. Αποβλέπουν στην ομοιογένεια των φαινομένων και τη συνέχεια του πολιτισμού. Στη συνοχή της ομάδας και μάχονται το ατομικό. Κατευθύνουν τη συσχέτιση των Ανθρώπων μεταξύ τους. Απτονται του υπερβατικού, ιδεολογικοποιούν το εφήμερο, εδραιώνουν την πίστη, και δοξάζουν την κάθαρση.

Ο γραπτός λόγος ειναι μιά αυτοδύναμη δημιουργική λειτουργία, που την ασκούν οι συγγραφείς του θεωρητικού στοχασμού. Κάποτε ο συγκραφέας της λαογραφίας

ειχε κύρος. Ηταν περιζήτητος, τον εκτιμούσαν και τον τιμούαν. Τώρα κανείς σχεδόν δεν ενδιαφέρεται. Και αυτή η πολιτεία ακόμα. Και ειναι κρίμα που μακραίωνη μυοθ-εικαστική παιδεία να είναι αναμφιβίτητη και συνδέεται δυναμικά με τη σύχγρονη κεντροευρωπαϊκη δημιουργία και να μήν την αξιοποιήσουμε Εμεις, που τόσο πλούσια και μακρόχρονη την έχουμε.

Η Βούλα Χατζίκου, ειναι μοναχική στο χώρο της Βεροιώτικης λαογραφίας. Ειναι τεχνίτης στο είδος της και μάστορας της γλώσσας. Με τα γραφτά της απέδειξε οτι η τέχνη, μπορεί να χωρέσει στα πιό απλά, μικρά και καθημερινά πράγματα. Δείχνουν την αγωνία της για το παρελθον. Τις μερφές που σημάδεψαν την ιστορία της Βεροιας. Καταγράφει απλές Ανθρώπινες στιγμές και δείχνει πως η ζωή υπάρχει μέσα στην Ανθρωπιά, την τρυφερότητα, την αγάπη. Αυτά θέλει να αποθανατίσει.

Βέβαια, τα γραπτά της Βούλας, αναφέρονται σε μιά εποχή που πέρασε ανεπιστρεπτί, γι αυτό και προσπαθεί να τα καταγράψει, ώστε και οι επόμενες γενιές να γνωρίσου τους θησαυρούς του λαϊκου μας πολιτισμού.

Η Βούλα, δεν βλέπει το μύθο σαν γράμμα νεκρό, αλλά σαν ζωντανή έκφραση της ζωής και της ψυχής του λαού μας. Περιγράφει ο, τι πιό ζωντανό και πηγαίο εχει δώσει ο λαός το διάβα των αιώνων. Ψάχνει την ξεχωριστή μορφιά και την τέχνη που διαθέτει ο λαϊκός μας πολιτισμός. Και την αντοχή του στο χρόνο.

Αν πράγματι στόχος του Δήμου Βεροίας, "ήταν και ειναι, να βγάλουμε τη Βέροια, απο τα στενά όρια του Νομού, της Μακεδονίας αλλά και τη χώρα μας, να την κάνουμε ευρύτερα γνωστή και να την καταξιώσουμε για την πολιτιστική της ζωή" δεν έχει παρά να συνοθετήσει την πρόταση του Κυρίου Γ. Καλογήρου.

Η Βούλα, εκτός του οτι αποτελεί ένα ανεκτίμητο "κεφάλαιο" στο χώρο της λαογραφίας, θα ειναι ένα απο τα πιό αξιόλογα αγγέλματα, που στείλει η Βέροια μέσω της Βούλας στην υπόλοιπη Ελλάδα και τον έξω κόσμο. Προς την οικουμένη. Θα ειναι ο καλύτερος και ο πιό

ευκολοχρησιος πρεσβευτης της Βεροιας.

Βέροια 16-4-95 Κώστας Νικος

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ Η ΕΥΡΩΠΗ ΞΑΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗ ΜΕ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ-ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Χιροσίμα Αγάπη μας σε θυμόμαστε πάντα, όπως δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τα φοβερά στρατόπεδα και τους φούρνους αερίων.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ήταν μεγαλύτερος κατακλυσμός αιδήρου, φωτιάς και θανάτου που έπεσε πάνω στην Ανθρωπότητα, μόλις εικοσιπέντε(25) χρόνια μετά απ τον πρώτο. Θα ταν περιεργο αν ο κατακλυσμός αυτός περνούσε χωρίς βαθύτατες αλλαγές μέσα στο πνεύμα και στην ψυχή των Ανθρώπων. Αν αυτή η αλληλοσφαγή εκατομμυρίων Ανθρώπων, που η φασιστική παραφροσύνη δήγησε στα πεδία των μαχών, δεν θα ειχε σαν σκοπό και στόχο να κόψει μια για πάντα τον ομφάλιο λώρο του φασισμού-ρατσισμού, η θυσία αυτών των Ανθρώπων δεν θα ειχε νόημα.

Για τον σκοπο, στη Διάσκεψη της Κριμαίας που έγινε(2-2-1945) αποφασίστηκε η γενική επίθεση κατά των Γερμανικών δυνάμεων, έτσι ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα η Ανθρωπότητα αλάλκηρη να απαλλαγεί απ το μεσαιωνικό άγος του χιτλερισμού. Και στη διάσκεψη του Πότσνταμ η ιμπεριαλιστική και μιλιταριστική Γερμανία, που ήταν η πέτρα του σκανδάλου της Ευρώπης στον αιώνα μας μπαίνει κάτω από δρακόντεια στρατιωτικά, οικονομικά και πολιτικά μέτρα. Η μονοπωλιακή στήλη του χρηματιστικού κέφαλαίου του Βερολίνου τσακίζεται. Διαλύονται τα Τράστ και τα Καρτέλ, αφαιρείται ο τεχνικός εξοπλισμός της βαριάς βιομηχανίας του, εξουδετερώνεται κάθε ίχνος δυνατότητας για αναβίωση πολεμικής βιομηχανίας ή παραγωγής: Αεροπλάνων, πλοίων κλπ αλλά και η αναβίωση του κτηνώδους, ασυνείδητου και απάνθρωπου φασισμού.

Ο φόρος του αίματος που πλήρωσε η Ανθρωπότητα, ήταν πάρα πολύ βαρύς, ώστε να ειναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί διαφορετικά η Γερμανική λαίλαπα.

Μόνο στην μικρή Ελλάδα, χάθηκαν ένα περίπου εκατομμύριο Άνθρωποι στον Αλβανικό πόλεμο, την

Αντίσταση, τις εκτελέσεις, την πείνα και τις αρρώστειες.

Βεβαια, σκοπός των μέτρων αυτών δεν ειναι να τιμωρηθεί ο Γερμανικός λαός, άλλα να ξεριζωθεί ο χιτλερισμός και ο μιλιταρισμός. Μιά στοιχειώδη προφύλαξη από κάθε μελλοντική τευτονική θηριωδία.

Η δυναμική επανεμφάνιση του φασισμού κυρίως την Γερμανία με ξυλοδαρμούς, δολοφονίες μεταναστών και εμπρισμούς των σπιτιών και σχολείων, αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, δημιούργησαν βαθύτατες ανησυχίες παντού και ιδιαίτερα στην ίδια την Ευρώπη. Και ειναι ευνόητο αυτό, γιατί στην Ευρώπη κατά κύριο λόγο έγιναν τα μεγαλύτερα και Απάνθρωπα εγλήματα εναντίον της Ανθρωπότητας. Πάνω σε αυτήν την Ηπειρο βρίσκονται τα φοβερά στρατόπεδα και τα κρεμαντόρια όπου βασανίστηκαν και πέθαναν εκατομμύρια Άνθρωποι.

Ευρωπαίοι ήταν αυτοί που μαρτύρησαν, βασανίστηκαν και πέθαναν και δυστυχώς Ευρωπαϊκή φύτρα και προέλευση ειχε ο Γερμανικός ναζισμός, η ειδεχθέστερη και αγριότερη έκφραση του φασιστικού φαινομένου.

Με την νίκη των συμμάχων και τα μέτρα που πήραν ειχαν δημιουργήσει την εντύπωση οτι ειχε αποτραπεί ένας μεγάλος κίνδυνος. Ο κίνδυνος να βυθιστεί ολόκληρη η Ευρώπη και μαζί της ο κόσμος όλος σε σκοτάδι βαθύ και δουλεία αιώνων, απο ενδεχόμενη νίκη των δυνάμεων του φασιστικού άξονα.

Πανανθρώπινες αξίες, ελευθερία, δημοκρατία, αξιοπρέπεια, δικαιώματα του Ανθρώπου, του πολίτη και των λαών για ελεύθερο εθνικό προσδιορισμό.

Κατακτήσεις και πολιτισμοί αιώνων, θα ειχαν εξαφανιστεί απο προσώπου γής, για χιλιάδες ίσως χρόνια, αν επικρατούσε ο ναζισμός, η πιό απάνθρωπη θεωρία και πρακτική που ειχε μέχρι τότε εμφανιστεί πάνω στη γή.

Γι αυτό δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία. Επιβεβαίωση του γεγονότος αποτελούν οι διακηρύξεις

του ίδιου του χίτλερ το βιβλίο του(ο αγών μου)και η πρακτική εφαρμαγή του στην ίδια τη Γερμανία των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης και στην υπόλοιπη κατεχώμενη Ευρώπη.

Η γενοκτονία ολοκλήρων φυλών,που γι αυτόν το σκοπό ειχαν βαφτατεί"κατώτερες".Η εξόντωση μεγάλων ομάδων που για τον ίδιο λόγο ειχαν βαπτιστεί" μειονεκτικοί" και εξοντώθηκαν σε θαλάμους αερίων.

Οι αυθαίρετες ναζιστικές θεωρίες που κατατάσουν τους Ανθρώπους σε"ανώτερους"βιολογικά που πρέπει να εξουσιάζουν και σε"κατώτερους"που δεν εχουν κανένα δικαίωμα και προορίζονται να υπηρετούν μόνο την φυλή των"καθαρόαιμων κυρίων"η ψευτοθεωρία για την άρια Γερμανική φυλή που πρέπει να απαλλαγεί- απο Ανθρώπινες ομάδες και φυλές(Εβραίοι,Τσιγγάνοι, Σλάβοι κλπ) που νοθεύουν την άρια φυλή.

Απο αυτή την τερατώδη και απάνθρωπη θεωρία οδήγησε στη βάρβαρη πρακτική του ναζισμού για τη βιομηχανική εκμετάλλευση των πτωμάτων,η αφαίρεση απο τους κρατούμενους κάθε χρήσιμου αντικείμενου(χρυσά δόντια μαλλιά οστά και ό,τι άλλο προσφέρονταν για βιομηχανική κλπ χρήση.Τα ιατρικά πειράματα που γίνονταν πάνω στους κρατούμενους κατά παράβαση κάθε ιατρικής και επιστημονικής δεοντολογίας.

Απο την ίδια θεωρητική αντίληψη,διαμορφώθηκε η θεωρία και η πρακτική του διαβόητου"ζωτικού χώρου" και της"Νέας Τάξης πραγμάτων"σύμφωνα με τις οποίες η Αρια φυλή των κυρίων του Γ!Ράϊχ εχει κάθε δικαίωμα να εξουσιάζει στον κόσμο.Να κατέχει όσα εδάφη θεωρεί απαραίτητα για το δικό της"ζωτικό χώρο"στην Ευρώπη,τα Βαλκάνια και την Μεσόγειο και την ευρύτερη περιοχή.

Βέβαια,στην ιστορία υπήρξαν και άλλες ομαδικές σφαγές και εγκλήματα.Τα εγκλήματα αποικιοκρατίας. Της καταστροφής των πολιτισμών της Λατινικής Αμερικής απο τους Ευρωπαίους"επολιτιστές"Το μέγα έγκλημα της εξόντωσης των Ιθιάνων της Βόρειας Αμερικής απο τους Αμερικανούς και οι σφαγές που

ακολούθησαν όλα τα άγρια βήματα του Τουρκικού

επεκτατισμού. Η μαζική εξόντωση των Αρμενίων και των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, των Κούρδων παλαιότερα και τώρα. Οι σφαγές του Ταμερλάνου και του Τζέκις Χάν, Καμποτζιανών απο τους ερυθρούς Χμέρ και αυτά της Σταλινικής καταστολής. Τα πολλά και μεγάλα εγκλήματα των σταυροφοριών και άλλων

καταστολών που έγιναν διάφορες χώρες.

Αυτες ειναι Ανθρώπινες τραγωδίες αυτές που έγιν κάτω απο άλλους όρους. Ετσι ούτε ο αριθμός των θυμάτων. Ούτε η φρίκη και μεθοδολογία της καταστολής μπορούν να συγκριθούν και να συσχετιστούν ή να εξομοιωθούν με τις μεθόδους, την αντιανθρωπιστική θεωρία και πρακτική του ναζισμού. Σχετικά με την μαζικότητα, τον τρόπο και τα μέσα που χρησιμοποίησαν και τον σκοπό για τον οποίο τα έκαναν ο ναζισμός αποτελεί μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία.

Δεν εχει το προηγούμενό. Αποτελεί ιδιαιτερότητα που πρέπει να εξασανιστεί μια για πάντα απ το πρόσωπο της Γης.

Και ενώ άλοι αναγνωρίζουν το ειδεχθές και το απάνθρωπο του φαινομένου, δυτυχώς απο καιρό τώρα με το αιτιολογικό της εξομοίωσης του με τις Ανθρωπινές τραγωδίες ήδη τον άρχισαν εξορατισμό του στη Γερμανία και σε άλλες χώρες. Μα και στη χώρα μας ακόμα με τη μορφή αμνήστευσης των συνεργατών του κατακτητή και τώρα με την απαίτηση απο βουλευτές Νέας Δημοκρατίας και την Ιερά σύνοδο να αμνηστευθουν και οι πρωτεργάτες της χούντας. Το ίδιο περίπου έγινε και στις άλλες Ευρωπαϊκες χώρες με τους δοσίλογους και τους μετέπειτα φασίζοντες.

Γινεται συντονισμένη προσπάθεια να αμβλυνθεί η μνήμη των λαών και αυτών των θυμάτων, μα και των αγωνιστών σε ό,τι αφορά τα Απάνθρωπα και φοβερά εγκλήματα του ναζισμού σε βάρος εκατομμυρίων Ανθρώπων και της Ανθρωπότητας, όπως διακηρύσσεται απο την απόφαση της δίκης της Νυρεμβέργης. Ακομα

γίνεται μια εξ ίσου συντονισμένη προσπάθεια να

συοκοτισθεί η ιστορική αλήθεια και στο βαθμό που ειναι δυνατόν να καταστραφούν οι ζωντανές μνήμες έτσι ώστε να μήν δοθεί η ευκαιρία στις επόμενες γενιές την ιστορική αλήθεια για τα ειδεχθέστατα ναζιστικά εγκλήματα όπως αυτά έγιναν στην πραγματικότητα,αλλά μέσα απο την παραπληροφόρησης της ναζιστικής προπαγάντας.

Μισός Αιώνας απο την στρατιωτική συντριβή του φασισμού σε Δύη και Ανατολή,πρέπει να θυμίζουν στους λαού του κόσμου,στα θύματα και τους

αγωνιστές,οτι η ΕΛΠΙΔΑ που προξένησε στον κόσμο η συντριβή του,δεν ειναι ένα στιγμαίο στρατιωτικό γεγονός,αλλά ένα γεγονός μαγάλης ιστορικής σημασίας που προσδιορίζει και καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την πορεία και τις τύχες της Ανθρωπότητας στο άμεσο και απότερο μέλλον.

Ειναι ενα γεγονός διαχρονικής σημασίας με την έννοια οτι αυτό το βάρβαρο καθεστώς και τα παράγωγά του πρέπει να εξαφανιστούν για πάντα απο τη Ζωή της Ανθρωπότητας.

Και ενώ σε αυτό απέβλεπε η υπεράνθρωπη προσπάθεια και οι ανυπολόγιστες θυσίες του Β!παγκοσμίου πολέμου.Και αυτή ήταν η απαίτηση της κοινωνίας των Ανθρώπων όπου Γής.Δυστυχώς οι πόθοι αυτοί δεν επιβεβαιώνονται εξ ολοκλήρου απο την σημερινή πραγματικότητα.Ο φασισμός για την εξαφάνιση του ποίου σύσωμη η κοινωνία των Ανθρώπων έκανε τόσες υπεράνθρωπες θυσίες,αναβιώνει με διάφορες μορφές τόσο στην ίδια τη Γερμανία,αλλο τόσο και αλλού.

Απο καιρό τώρα άρχισε να ξανά λειτουργεί η μήτρα του.Ο ρασισμός,η ξενοφοβία,ο σοβενισμός σύγχρονου τύπου βέβαια έκαναν την εμφάνισή τους.Το ίδιο και ο επεκτατισμός που ειναι ο προάγγελος του"ζωτικού χώρου"εχουν τεθεί σε κίνηση,όχι μόνο απο την Γερμανία-διάλυση της Γιουγκοσλαβίας κλπ,αλλά και απο άλλους γνωστούς και μή εξαιρεταίους.

Ο φασισμός κατασκευάζεται. Ο Μπερλουκόνι στην Ιταλία, έβαλε φασίστες Υπουργούς και επειδή σ' όλες τις περιπτώσεις έτσι γίνεται (Μεταξάς Παπαδόπουλος) στην Ελλάδα, Χίτλερ τη Γερμανία, με λίγους, ελάχιστους και μπδαμινούς αφού έχουν τη στήριξει και την ενίσχυει και τη συμπαράσταση του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου επιβάλονται.

Τα δεδομένα αυτά η κοινωνία των Ανθρώπων πρέπει να τα δεί και να αξιοποιήσει σαν το κόκκινο φώς που θέτει σε κίνηση τον συναγερμό της μνήμης και της θέλησης πρακειμένου να αποκλιστεί ο κίνδυνος να ξαναβρεθεί και να ξαναζήσει η Ανθρωπότητα την ίδια λαίλαπα, αδιάφορο με ποιά μορφή και αιτιολόγια.

Η καταιγίδα του νεοφασισμού είναι απο τα ενδυνάμει δεδομένα της εποχής μας και πρέπει να

γίνουν τα πάντα για την αποτροπή του, με μιά παγκόσμια συμπαράταξη όλης της δημοκρατικής και φιλειρηνικής Ανθρωπότητας.

Η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η Ανθρωπότητα είναι αναμφισβήτητα ζοφερή. Όλα αυτά που διαδραματίζονται στον Ευρωπαϊκο χώρο σε ό,τι αφορά τον νεοναζισμό, προϋποθέτουν κινδύνους για όλο τον κόσμο και για τη χώρα μας.

Δεν αρκούν οι γιορτές, τα πχηρά και μεγαλόστομα συνθήματα με τα οποία καταδικάζουμε το φασισμό και τα απάνθρωπα εγκλήματα που αυτό διέπραξε και τις υπόλοιπες 364 μέρες... Ο φασισμός αναπτύσσεται με Γεωμετρική πρόοδο.

Σαν Εθνος αντιμετωπίζουμε την πυριτιδαποθήκη των Βαλκανίων απο τη μιά πλευρά και απο την άλλη τον Τουρκικό επεκτατισμό. Και το πιό δυσάρεστο είναι οτι η οικονομία μας είναι προβληματική. Και το χειρότερο είναι οτι ξαναεμφανίζονται οι παλιοί βρυκόλακες: φασισμός, ρατσισμός, εθνικισμός, οχι μόνο ξαναφάνηκαν-χρύση αυγή κλπ-και βρίσκουν απήχηση σε μιά κοινωνία που ενώ το ένα κομμάτι της είναι βυθισμένο στον έντονο καταναλωτισμό και την

αδιαφορία, ένα άλλο και μάλιστα το μεγάλο ξεί μέσα στη φτώχια, σύγχιση και την απελπισία.

Οι αγωνιστές του Β! παγκοσμίου πολέμου ονειρεύονταν μιά Ανθρωπότητα και μιά Πατρίδα ο καθένας ελεύθερη και δίκαιη μέσα σε έναν κόσμο ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και ειχαν κάθε λόγο να το πιστεύουν αυτό γιατί πρωταγωνιστές στην συντριβή του φασισμού ήταν οι δημοκρατικές χώρες.

Η χώρα μας αρκεί να οργανωθεί σωστότερα και καλύτερα εχει όλες τις δυνατότητες να αντιμετωπίσει τους κινδύνους και να κατανικήσει τις δυσκολίες. Πρόσθετο θετικό στοιχείο οτι σαν Ευρωπαϊκή χώρα παίρνει μέρος στις διαδικασίες για την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. ομως το πιό συμαντικό ωστόσο, ειναι να αποκτήσει ο λαός ένα συλλογικό όραμα, που τώρα δεν το έχει. Αυτό ακριβώς το όραμα που ειχαν, όσοι πολέμησαν τον φασισμό και

αγωνίστηκαν στην Αντίσταση.

Το όραμα της ελεύθερης, δίκαιης και δημοκρατικής πατρίδας, μέσα σε έναν κόσμο φιλίας, ειρήνης και συνεργασίας. Οι λαοί ειναι πάντα δυνατοί όταν ελπίζουν και πιστεύουν σε συλλογικά οράματα. τότε ειναι έτοιμοι και για θυσίες. Θυσίες όμως που θα προσφέρουν όλοι και οχι μόνο το κομμάτι εκείνο της κοινωνίας που ειναι το πιό αδικημένο. Ειναι έτοιμοι για θυσίες όταν πιστέψουν οτι η δική τους κοινωνία ειναι δίκαιη και σαν τέτοια δεν υπηρετεί τα συμφέροντα των ισχυρών και καταπολεμά εν τή γεννέσει του τον φασισμό σε όλες του τις μορφές και εκφράσεις και αν εμφανιστεί.

Ας ειναι ελαφρή το χώμα όπου Γής αυτών που έδωσαν τη ΖΩΗ τους για να μήν ξανα υπάρξει φασισμός.

Βέροια Μάης 1964 Νίκος Κόγιας

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΞΑΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗ ΜΕ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ-ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ήταν μεγαλύτερος κατακλυσμός αιδήρου, φωτιάς και θανάτου που έπεσε πάνω στην Ανθρωπότητα, μόλις (25) χρόνια μετά απ τον πρώτο. Θα ήταν περιεργο αν ο κατακλυσμός αυτός περνούσε χωρίς βαθύτατες αλλαγές στο πνεύμα και την ψυχή των Ανθρώπων. Αν αυτή η αλληλοσφαγή εκατομμυρίων Ανθρώπων, που η φασιστική παραφροσύνη οδήγησε στα πεδία των μαχών, δεν θα ειχε σαν σκοπό να κόψει μια για πάντα τον αμφάλιο λώρο του φασισμού-ρατσισμού.

Για τον σκοπο στη Διάσκεψη της Κριμαίας που έγινε (2-4-2-1945) αποφασίστηκε η γενική επίθεση κατά των Γερμανικών δυνάμεων, έτσι ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα η Ανθρωπότητα να απαλλαγεί απ το μεσαιωνικό άγος του χιτλερισμού. Και σε συνέχεια στη διάσκεψη του Πότσνταμ αποφασίστηκε ή Γερμανία που ήταν η πηγή της Ευρωπϊκής συμφοράς στον αιώνα μας να μπαίνει κάτω από δρακόντεια στρατιωτικά, οικονομικά και πολιτικά μέτρα. Να σπάει η σπονδυλική στήλη του χρηματιστικού κέφαλαίου του Βερολίνου. Να διαλυθούν τα Τράστ και τα Καρτέλ. Να αφαιρείται ο τεχνικός εξοπλισμός της βαριάς βιομηχανίας. Εξουδετερώνεται κάθε ίχνος δυνατότητας για αναβίωση πολεμικής βιομηχανίας παραγωγής αεροπλάνων ή πλοίων αλλά και η αναβίωση του επινώδους, ασυνείδητου και απάνθρωπου φασισμού.

Ο φόρος του αίματος που πλήρωσε η Ανθρωπότητα, ήταν πάρα πολύ βαρύς, ώστε να ειναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί διαφορετικά η Γερμανική λαίλαπα.

Μόνο στην μικρή Ελλάδα, χάθηκαν ένα περίπου εκατομμύριο Ανθρωποι στον Αλβανικό πόλεμο, την Αντίσταση, την πείνα και τις εκτελέσεις.

Βεβαια, σκοπός των μέτρων αυτών δεν ειναι να τιμωρηθεί ο Γερμανικός λαός, άλλα να ξεριζωθεί ο

χιτλερισμός και ο μιλιταρισμός. Μιά στοιχειώδη προφύλαξη από κάθε μελλοντική τευτονική θηριωδία.

Η δυναμική επανεμφάνιση του φασισμού κυρίως την Γερμανία με ξυλοδαρμούς, δολοφονίες μεταναστών. Με εμπρισμούς σπιτιών και σχολείων, αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, δημιούργησαν βαθύτατες ανησυχίες παντού και ιδιαίτερα στην ίδια την Ευρώπη.

Και είναι ειρωνείο αυτό, γιατί στην Ευρώπη κατά κύριο λόγο έγιναν τα μεγαλύτερα και απάνθρωπα εγκλήματα εναντίον της Ανθρωπότητας. Πάνω σε αυτήν την Ήπειρο βρίσκονται τα φοβερά στρατόπεδα και οι φούρνοι αερίων βασανίστηκαν και πέθαναν εκατομμύρια Άνθρωποι.

Ευρωπαίοι ήταν αυτοί που μαρτύρησαν, βασανίστηκαν και πέθαναν και δυστυχώς Ευρωπαϊκή φύτρα και προέλευση είχε ο Γερμανικός ναζισμός, η ειδεχθέστερη και αγριότερη έκφραση του φασιστικού φαινομένου.

Με την νίκη των συμμάχων και τα μέτρα που πήραν είχαν δημιουργήσει την εντύπωση ότι είχε αποτραπεί ένας μεγάλος κίνδυνος. Ο κίνδυνος να βυθιστεί ολόκληρη η Ευρώπη και μαζί της ο κόσμος όλος σε σκοτάδι βαθύ και δουλεία αιώνων, απο ενδεχόμενη νίκη των δυνάμεων του φασιστικού άξονα.

Πανανθρώπινες αξίες, ελευθερία, δημοκρατία, Ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δικαιώματα Ανθρώπου και λαών για ελεύθερο εθνικό προσδιορισμό. Κατακτήσεις και Πολιτισμοί αιώνων, θα είχαν εξαφανιστεί απο προσώπου γής, για χιλιάδες ίσως χρόνια, αν επικρατούσε ο ναζισμός, η πιό απάνθρωπη θεωρία και πρακτική που εμφανιστεί πάνω στη γή.

Γι αυτό δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία. Επιβεβαίωση του γεγονότος αποτελούν οι διακηρύξεις του ίδιου του χίτλερ το βιβλίο του (ο αγών μου) και η πρακτική εφαρμογή του στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης και στην υπόλοιπη κατεχόμενη Ευρώπη.

Η γενοκτονία ολοκλήρων φυλών, που γι αυτόν το σκοπό είχαν βαφτιστεί "κατώτερες". Η εξόντωση μεγάλων ομάδων που για τον ίδιο λόγο είχαν βαπτιστεί "μειονεκτικοί" εξοντώθηκαν σε θαλάμους αερίων και με άλλους τρόπους.

Οι αυθαίρετες ναζιστικές θεωρίες που κατατάσουν τους Ανθρώπους σε"ανώτερους"και κατώτερους βιολογικά.Οι πρώτοι να εξουσιάζουν και δεύτεροι να υπηρετούν καθώς και η ψευτοθεωρία για την άρια Γερμανική φυλή που πρέπει να ξεκαθαριστεί-απαλλαγεί-απο Ανθρώπινες ομάδες και φυλές(Εβραίοι,Τσιγγάνοι, Σλάβοι κλπ) που νοθεύουν την άρια φυλή.

Απο αυτή την τερατώδη και απάνθρωπη θεωρία προήλθε και η βάρβαρη πρακτική του ναζισμού για τη βιομηχανική εκμετάλλευση των πτωμάτων,η αφαίρεση απο τους κρατούμενους κάθε χρήσιμου αντικειμένου(χρυσά δόντια,μαλλιά ακόμα και ό,τι άλλο προσφέρονταν για βιομηχανική κλπ χρήση.Τα ιατρικά πειράματα που γίνονταν πάνω στους κρατούμενους κατά παράβαση κάθε ιατρικής και επιστημονικής δεοντολογίας.

Απο την ίδια αντίληψη,διαμορφώθηκε θεωρίας και η πρακτική του διαβόητου"ζωτικού χώρου"και της"Νέας Τάξης πραγμάτων"σύμφωνα με την οποία η Αρια φυλή του Γ!Ράϊχ εχει κάθε δικαίωμα να εξουσιάζει στον κόσμο και να κατέχει όσα εδάφη θεωρεί απαραίτητα για το δικό της "ζωτικό χώρο"στην Ευρώπη,τα Βαλκάνια και την Μεσόγειο και την ευρύτερη περιοχή.

Βέβαια,στην ιστορία υπήρξαν και άλλες ομαδικές σφαγές και εγκλήματα.Τα εγκλήματα πχ της αποικιοκρατίας.Τα εγκλήματα της καταστροφής των μεγάλων πολιτισμών της Λατινικής Αμερικής απο τους Ευρωπαίους"εποικιστές"Το έγκλημα της εξόντωσης των Ιθαγενών της Βόρειας Αμερικής.Οι γενοκτονίες του Τουρκικού επεκτατισμού.Μαζική εξόντωση των Αρμενίων και των Ελλήνων της Μικράς Ασίας,των Κούρδων παλαιότερα και τώρα.Οι σφαγές του Ταμερλάνου και του Τζέκις Χάν,των ερυθρών Χμέρ Τα εγκλήματα της Σταλινικής και καταστολής.Τα πολλά και μεγάλα εγκλήματα των Σταυροφοριών κλπ.

Αυτές ειναι Ανθρώπινες τραγωδίες.Εγιναν όμως κάτω απο άλλους όρους.Ετσι ούτε ο αριθμός των θυμάτων. Ούτε η φρίκη και μεθοδολογία της καταστολής μπορούν να συγκριθούν και να συσχετιστούν ή να εξομοιωθούν με τις μεθόδους,την αντιανθρωπιστική θεωρία και πρακτική του ναζισμού.Σχετικά με την μαζικότητα,τον τρόπο και τα μέσα που χρησιμοποίησαν και τον σκοπό

για τον οποίο τα έκαναν ο ναζισμός αποτελεί μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία. Δεν εχει το προηγούμενό του. Αποτελεί ιδιαιτερότητα που πρέπει να εξασαντιστεί μια για πάντα απ το πρόσωπο της Γής.

Και ενώ όλοι αναγνωρίζουν το ειδεχθές και το πανθρωπο του φαινομένου, δυτυχώς απο καιρό τώρα με το αιτιολογικό της εξομείωσης με τις πιό πάνω τραγωδίες είδη άρχισαν τον εξοραϊσμό τους στην Γερμανία και σε άλλες χώρες. Μα και στη χώρα μας ακόμα με τη μορφή αμνηστευσης των κατοχικών συνεργατών και τώρα με την απαίτηση βουλευτών της Ν.Δ και την ιερά σύνοδο να αμνηστευθουν οι ένοχοι της φασιστικής δικτατρίας του 1967. Το ίδιο περίπου έγινε και στις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες με τους δοσίλογους και μετέπειτα φασίζοντες.

Γινεται συντονισμένη προσπάθεια να αμβλυνθεί η μνήμη των λαών και αυτών των θυμάτων, μα και των αγωνιστών σε ό,τι αφορά τα Απάνθρωπα και φοβερά εγκλήματα του ναζισμού σε βάρος εκατομμυρίων Ανθρώπων και της ίδιας της Ανθρωπότητας, όπως διακηρύσσεται απο την απόφαση της δίκης της Νυρεμβέργης. Ακομα γίνεται μια εξ ίσου συντονισμένη προσπάθεια να συσκοτισθεί η ιστορική αλήθεια και στο βαθμό που ειναι δυνατόν να καταστραφούν μνήμες έτσι ώστε να μήν δοθεί η δυνατότητα στις επόμενες γενιές να μάθουν την αλήθεια για το βάρβαρο καθεστώς και τα ειδεχθέστατα ναζιστικά εγκλήματα όπως αυτά έγιναν την πραγματικότητα αλλά μέσα απο την παραπληροφόρηση της ναζιστικής προπαγάντας.

Τα πενήντα (50) χρόνια απο την στρατιωτική συντριβή του ναζισμού και των συμμάχων του, πρέπει να θυμίζουν στους λαούς του κόσμου, στα θύματα και τους αγωνιστές, οτι η ΕΛΠΙΔΑ που προξένησε στον κόσμο τ[illegible] συντριβή του φασισμού το 1945, δεν ήταν ένα στιγμαίο -έτσι βάφτησαν την δική μας 7 χρονή χούντα- στρατιωτικό γεγονός, αλλά ένα ιστορικό γεγονός μεγάλης ιστορικής σημασίας που προσδιορίζει και καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την πορεία και τις τύχες της Ανθρωπότητας στο άμεσο και απότερο μέλλον.

Ειναι ενα γεγονός διαχρονικής σημασίας και συνεπειών με την έννοια οτι αυτό το βάρβαρο καθεστώς και τα παράγογά του πρέπει να εξαφανιστούν για πάντα απο τη

Ζωή της Ανθρωπότητας.

Και ενώ σε αυτό απέβλεπε η υπεράνθρωπη προσπάθεια και οι ανυπολόγιστες θυσίες του Β!παγκοσμίου πολέμου. Και αυτό ήταν το μήνυμα και η απαίτηση της κοινωνίας των Ανθρώπων όπου Γής.

Δυστυχώς οι πόθοι αυτοί δεν επιβεβαιώνονται εξ ολοκλήρου απο την σημερινή πραγματικότητα.Ο φασισμός για την εξαφάνιση του οποίου σύσωμη η κοινωνία των Ανθρώπων έκανε τόσες υπεράνθρωπες θυσίες,αναβιώνει με διάφορες μορφές τόσο στην ίδια τη Γερμανία,αλλο τόσο και αλλού.

Απο καιρό τώρα άρχισε να ξανά λειτουργεί η μήτρα του.Ορασιτισμός,η ξενοφοβία,ο σοβενισμός σύγχρονου τύπου βέβαια έκαναν την εμφάνισή τους. Το ίδιο και ο επεκτατισμός που ειναι ο προάγγελος του"ζωτικού χώρου" εχουν τεθεί σε κίνηση,όχι μόνο απο την Γερμανία-διάλυση της Γιουγκοσλαβίας κλπ,αλλά και απο άλλους γνωστούς και μή εξαιρεταίους.

Νάτος πετιέται και έρχεται.Ο Μπερλουσκόνη την Ιταλία,έβαλε φασίστες αΥπουργούς και επειδή σε όλες τις περιπτώσεις έτσι γίνεται(Μεταξάς,Παπαδόπουλος) στην Ελλάδα,Χίτλερ τη Γερμανία:Με λίγους,ελάχιστους κααι μπδαμηνούς έχοντας τη στήριξη,την ενίσχυση και τη συμπαράσταση του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου επιβάλονται.

Τα δεδομένα αυτά η κοινωνία των Ανθρώπων πρέπει να τα δεί και να αξιοποιήσει σαν το κόκκινο φώς που θέτει σε κίνηση τον συναγερμό της μνήμης και της θέλησης προκειμένου να αποκλιστεί ο κίνδυνος να ξαναβρεθεί και να ξαναζήσει η Ανθρωπότητα την ίδια λαίλαπα,αδιάφορο με ποιά μορφή και αιτιολόγια.

Η καταιγίδα του νεοφασισμού ειναι απο τα ενδυνάμει δεδομένα της εποχής μας και πρέπει να γίνουν τα πάντα για την αποτροπή του,με μιά παγκόσμια συμπαράταξη όλης της δημοκρατικής και φιλειρηνικής Ανθρωπότητας.

Η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η Ανθρωπότητα ειναι αναμφισβήτητα ζοφερή.Ολα αυτά που διαδραματίζονται στον Ευρωπαϊκο χώρο σε ό,τι αφορά τον νεοναζισμό προϋποθέτουν κινδύνους για όλο τον

κόσμο και για τη χώρα μας.

Σαν Εθνος αντιμετωπίζουμε την πυριτιδαποθήκη των Βαλκανίων απο τη μιά πλευρά και απο την άλλη τον Τουρκικό επεκτατισμό.Και το πιό δυσάρεστο ειναι οτι η οικονομία μας ειναι προβληματική και χειρότερα κατατρεχόμαστε έντονες πολιτικές και κοινωνικές αντιθέσεις.Και το ακόμα πιό χειρότερο ειναι οτι ξαναεμφανίζονται οι παλιοί βρυκόλακες-φασισμός, ρατσισμός,εθνικισμός- οχι μόνο ξαναφάνηκαν άλλα και βρίσκουν απήχηση σε μιά κοινωνία που ενώ το ένα κομμάτι της ειναι βυθισμένο στον έντονο καταναλωτισμό και την αδιαφορία,ένα άλλο και μάλιστα μεγάλο ζεί μέσα στη σύγχιση και την απελπισία.

Οι αγωνιστές του Β!παγκοσμίου πολέμου ονειρεύονταν μιά Ανθρωπότητα και μιά Πατρίδα ελεύθερη και δίκαιη μέσα σε έναν κόσμο ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και ειχαν κάθε λόγο να το πιστεύουν αυτό γιατί πρωταγωνιστές στην συντριβή του φασισμού ήταν οι δημοκρατικές χώρες και το εργατικό κίνημα.

Η χώρα μας αρκεί να οργανωθεί λογικότερα και δικαιότερα εχει όλες τις δυνατότητες να αντιμετωπίσει τους κινδύνους και να κατανικήσει τις δυσκολίες.Πρόσθετο θετικό στοιχείο οτι σαν Ευρωπαϊκή χώρα παίρνει μέρος στις διαδικασίες για την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.ομως το πιό συμαντικό ειναι να αποκτήσει ο λαός ένα συλλογικό όραμα,που τώρα δεν το έχει. Αυτό ακριβώς το όραμα που ειχαν,όσοι πολέμησαν τον φασισμό την Αλβανία και την Αντίσταση.

Το όραμα της ελεύθερης,δίκαιης και δημοκρατικής πατρίδας,μέσα σε έναν κόσμο φιλίας,ειρήνης και συνεργασίας. Οι λαοί ειναι πάντα δυνατοί όταν ελπίζουν και πιστεύουν σε συλλογικά οράματα.τότε ειναι έτοιμοι και για θυσίες.Θυσίες όμως που θα προσφέρουν όλοι και οχι μόνο το κομμάτι εκείνο της κοινωνίας που ειναι το πιό αδικημένο.Ειναι έτοιμοι για θυσίες όταν πιστέψουν οτι η δική τους κοινωνία ειναι δίκαιη και σαν τέτοια δεν υπηρετεί τα συμφέροντα των ισχυρών και καταπολεμά εν τή

γεννέσει του τον φασισμό σε όλες του τις μορφές
και εκφράσεις και αν εμφανιστεί.
Ας ειναι ελαφρό το χώμα οπου Γής αυτών που έδωσαν
τη ΖΩΗ τους για να μήν ξανά υπάρξει φασισμός.
Βέροια Αυγουστός 1964 Νίκος κάγιας

ΕΔΩ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΚΟΓΙΑΣ ΝΙΚΟΣ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙ- ΡΗΝΗ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ.

ΜΠΗΚΑΜΕ ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΜΙΑΣ ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗΣ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗΣ Ε- ΠΟΧΗΣ.ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΣΥΣΩΡΕΥΟΝΤΑΙ ΣΥΝΝΕΦΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ ΓΙΑ ⅃ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΓΕΝΙΚΑ,ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΓΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΕΙΔΙΚΑ.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΟΙΟ ΠΟΘΗΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΑ,ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟ ΑΚΡΙΒΑ ΑΓΑΘΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΔΥΟ ΕΝΝΟΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΝΕ ΜΑΖΙ,ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΥΟ ΑΛΛΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΠΟΥ ΕΞΙΣΟΥ ΠΑ- ΝΕ ΜΑΖΙ.Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΝΝΟΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΠΡΩΤΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΑ ΕΝΩ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑ.

ΠΡΙΝ ΛΟΙΠΟΝ,ΤΟ ΡΟΛΟΓΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΧΤΥΠΗΣΕΙ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ ΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΤΟΣΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΑΔΙΚΙΑΣ.

ΘΕΩΡΩ,ΟΤΙ ΕΦΤΑΣΕ Η ΩΡΑ ΠΟΥ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΟ ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΡΣΑ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΡΕΛΛΑ ΤΗΣ ΑΔΙΚΙΑΣ.

ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΚΜΕ- ΤΑΛΛΕΥΣΗΣ,ΑΝΙΣΟΤΙΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ,ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑ- ΠΤΥΣΟΥΝ,ΣΥΝΤΗΡΟΥΝ ΚΑΙ ΟΞΥΝΟΥΝ ΤΙΣ ΑΠΕΙΛΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.ΕΙΝΑΙ ΟΙ Ι- ΔΙΕΣ ΠΟΥ ΞΟΔΕΥΟΥΝ ΑΣΥΛΗΠΤΑ ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥ- ΞΗ-ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΣΤΡΩΝ ΚΑΠ-ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΟ ΒΑΘΕΜΑ ΚΑΙ

ΤΟ ΠΛΑΤΕΜΑ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΑΣ.
ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΑ ΣΥΜΒΑΤΙΚΑ ΟΠΛΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ, ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΗΜΕΡΑ.

Η ΣΤΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΑΙΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΒΑΛΕΙ ΑΠΛΩΣ ΣΕ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΚΙΝ- ΔΥΝΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ, ΑΛΛΑ ΘΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ. ΘΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΗ- ΣΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΚΤΗ.

Η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΒΑΘ- ΜΟ ΠΟΥ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΘΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ. ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΤΟΤΕ, ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ ΒΑΛΟΥΝ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ. ΝΑ ΑΠΑΛΑΓΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΧΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕ- ΜΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΕΙΡΗΝΙΚΑ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΑ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ. ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΟΥΝ ΣΕ Ο- ΛΗ ΤΗΣ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ.

ΣΗΜΕΡΑ, ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΦΟΡΑ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΟΛΟΙ ΟΙ ΥΠΕ- ΡΑΣΠΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΜΙΑ "ΜΑΧΗ" ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΕΡΙΚΩΝ ΜΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΧΟΥΝ ΘΕΣΗ ΟΛΟΙ.

ΣΗΜΕΡΑ, Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑ ΑΥΤΟΝΟΜΟ, ΣΥΝΧΡΟΝΟ, ΠΟΛΥΜΟΡΦΟ ΚΑΙ ΠΟΛΥΑΝΘΡΩΠΟ ΚΙΝΗΜΑ, ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΟΡΦΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ. ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟ, ΥΠΕΥΘΥ- ΝΗ ΚΑΙ ΙΣΟΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΥΝΕΠΩΣ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΥΓ- ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΣΑΝ ΠΡΟΩΘΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΣΕ ΤΕΤΟΙΑ ΒΑΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΤΕΙ.

ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ,ΚΑΙ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΩΜΑΤΑ.ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΑΥ- ΤΕΣ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟ- ΠΟΙΕΙ.ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ,ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΚΟ,ΠΑΝΔΗΜΟ- ΚΡΑΤΙΚΟ ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ-ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΖΗ- ΤΑ Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ-ΑΞΕΠΕΡΑΣΤΟ ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣΔΗΠΟΤΕ ΥΠΟΝΟΜΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΙΤΡΕΨΕΙ ΣΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΕΣ ΝΑ ΔΡΟΥΝ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΑ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΩΝΤΑΣ ΚΑΤΑ ΑΥΤΩΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΕΙ ΣΤΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΕΣ ΝΑ ΔΡΑΣΟΥΝ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΑ,ΘΑ ΠΑΙΞΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΡΟΛΟ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΠΑ- ΝΙΣΧΥΡΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΠΟΥ ΣΠΡΩΧΝΕΙ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΦΑΣΗ ΠΟΥ ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΥΤΗ.

ΕΝΑ ΑΔΕΣΜΕΥΤΟ,ΠΟΛΥΜΟΡΦΟ ΚΑΙ ΣΩΣΤΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΡΗΝΗΣ ΘΑ ΣΥΜ- ΒΑΛΕΙ ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.ΘΑ ΔΗΜΙΟΥΡ- ΓΗΣΕΙ ΤΙΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΝ ΤΙΣ ΑΠΟΠΥΡΗΝΙΚΟΠΟΙΗΜΕ- ΝΕΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΖΩΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΑ ΘΑ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΣΤΗΝ ΘΕΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΒΟΡΡΑ-ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΣΙΜΟ ΣΕΙΡΑΣ ΣΥΓΚΕ- ΚΡΙΜΕΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΙΣΟΤΙ- ΜΙΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΛΕ- ΝΙΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ.

ΕΙΝΑΙ Η ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΛΙΜΑΚΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΡΕΣ-ΛΙΤΟΦΤΣ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΘΡΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΙ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΕΙ ΝΑ ΠΑΛΕΨΕΙ ΣΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΑΔΕΣΜΕΥΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΠΙΣΤΕΥΩ,ΠΩΣ ΕΙΡΗΝΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΝ ΚΑΘΕ ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ,ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,ΤΙΣ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.

ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΒΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΕΥΡΥ-
ΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ,ΕΤΣΙ ΠΟΥ ΝΑ ΓΙ- ΝΕΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΣΥΝΑΓΥΡΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ ΩΣΤΕ ΟΙ ΛΑΟΙ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΜΗΚΗ ΚΑΙ ΠΛΑΤΗ ΣΑΝ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΦΩΝΑ- ΞΟΥΝ ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΒΕΡΟΙΑ 22.8.1983 ΚΟΓΙΑΣ ΝΙΚΟΣ
ΤΚ 59100 ΒΕΡΟΙΑ ΚΑΡΑΤΑΣΟΥ9 ΤΗΛ 0331-26564

Ε Κ Κ Λ Η Σ Η

Ενός πρώην πολιτικού κρατουμένου και απεργού πείνας.

Η προσφυγή σε απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων στην Τουρκία, δεν ειναι σημερινό φαινόμενο. Χρονολογείται απο το 1980, που έγινε το στρατιωτικό πραξικόπημα. Μέχρι το 1995 είχαμε ένδεκα(11) θανάτους και σε εκατοντάδες άλλους θα κλονίστηκε σε ενεπανόρθωτο βαθμό η υγεία απ την απεργία. Κλονισμός που γρήγορα θα τους οδηγήσει στον τάφο, όπως έγινε και με [redacted] πολλούς δικούς μας απεργούς πείνας.

Απο προχθές προστέθηκαν και άλοι έξη(6) και απο ό, τι φαίνεται το κακό θα συνεχιστεί, αφού οι στρατοκράτες της Αγκυρας μέσω του Υπουργού δικαιοσύνης Σεβκέτ Καξάν, κατηγορούν τις εκτός νόμου αριστερές πολιτικές οργανώσεις, σαν υπεύθυνες για τους θανάτους των απεργών πείνας λέγοντας οτι "οι φυλακές βρίσκονται υπό τον έλεγχο τρομοκρατών ηγετών, που επέβαλαν την απεργία πείνας στους οπαδούς τους" και "τους διέταξαν να πεθάνουν" προφανώς για να τους εκθέσουν στην παγκόσμια κοινή γνώμη, σαν καθεστώς βάρβαρο, αυταρχικό και απάνθρωπο ή και για να μήν τους δοθεί η προβλεπόμενη απο την Ευρωπαϊκη Ενωση οικονομική βοήθεια.

Μα επιτέλους ειναι σοβαρά πράγματα αυτά; Στην προσπάθεια να δικαιολογήσουν τα κάθε λόγης εγκλήματα καταφεύγουν σε παιδαριώδη επιχειρήματα. Με αυτά προσπαθουν να εξαπατήσουν τον Τουρκικό λαό και την παγκόσμια κοινή γνώμη. Πιστεύουν αλήθεια οι στρατοκράτες της Αγκυρας, οτι οι λαοί του κόσμου αγνοούν τη δομή [redacted] τον τρόπο που δρούν τα δικτατορικά καθεστώτα ό που Γής. Οτι τα δικτατορικά καθεστώτα ειναι αυτά που οχι μόνο ταπεινώνουν και υποτιμούν την Ανθρώπινη αξία, αλλά και αφαιρούν τη ΖΩΗ για ψίλου πήδημα. Οτι παραβλέπουν το γεγονός οτι η Ανθρώπινη ΖΩΗ ειναι ανεπανάληπτη.

Σαν στρατοκράτες έπρεπε να γνωρίζουν όταν επικαλούνται το επιχείρημα οτι "τους διέταξαν να πεθάνουν" οτι δεν πρόκειται για κάποια αγκαρία - που και αυτή δεν μπορείς να την επιβάλεις - αλλά για την ίδια τη ΖΩΗ.

Και για τη ΖΩΗ κανένας ούτε παίρνει, ούτε δίνει εντολές. Αυτός και μόνο αυτός που έχει το πρόβλημα, όταν μάλιστα πρόκειται για πολιτικούς κρατουμένους που σάν ιδιολόγοι εχουν συναίθηση ευθύνης για την ανεκτίμητη αξία της ζωής και την Ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Άνθρωποι που εθελοντικά αγωνίζονται για τα ιδανικά της Δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης, ξέρουν πώς και πότε θα θυσιάσουν αυτό το ανεπανάληπτο αγαθό που λγεται Ζωή. Δεν ξέρουν οτι δεν μπορείς να καλέσεις έναν Ανθρωπό να πεθάνει για κάτι αν πρώτα δεν έχεις πεθάνει για τον ίδιο λόγο εσύ. Αυτά όμως για τους στρατοκράτες της Τουρκίας ειναι ψιλά γράμματα.

Γι αυτό και εμείς οι Ελληνες, που υπήρξαμε πολιτικοί κρατούμενοι και απεργοί πείνας "σήμερα που πεθαίνουν αγωνιστές της Δημοκρατίας στην Τουρκία, δεν μπορούμε παρά να πούμε (όπως ο Ναζίμ Κιχμέτ και ο λαός τότε για μάς) οτι κάθε πρωϊ η καρδιά μας τουφεκίζεται στην στην Τουρκία". Τους συμπαραστεκόμαστε και τους αναγνωρίζουμε σαν ήρωες του δικού τους Ενθικο-κοινωνικού απελευθερωτικού αγώνα.

Αντι να καταφεύγουν σε αυτού του είδους αναξιόπιστα και ψελία επιχειρήματα, καλά θα κάνουν να σταματήσουν οι συλλήψεις τα βασανιστήρια και εξαφανίσεις αθώων πολιτών. Να σταματήσει αυτή η λευκή τρομοκρατία, αυτό όργιο θανάτου και να λύσουν το συντομότερο τα προβλήματα που κάνουν τη ζωή των πολιτικών κρατουμένων τραγική και απαράδεκτη για Ανθρώπους που αγωνίζονται για ιδανικά.

Και η μέν άρχουσα τάξη της Τουρκίας βιώνει με το καμουφλαρισμένο δικτατορικό καθεστώς και η Αμερική σαν επικυρίαρχος του κόσμου μετά την πτώση του υπ' αυτού, ψηφίζει νόμους και μέσω της δύναμης υποχρεώνει την παγκόσμια κοινότητα να τους εφαρμόσει και ας ειναι αντίθετοι με τα συμφέροντας της χώρας. Χαρακτηρίζει τρομοκράτη όποια χώρα δεν συμορφώνεται με την νέα τάξη πραγμάτων, που αυτή θέλει να επιβάλει, προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα ζωτικά Αμερικανικά συμφέροντα. Συμφέροντα, που επεκτίνονται απο την μιά στην άλλη άκρη του κόσμου και που ειναι άμεσα συνδεδεμένα με

του πλούτου του πλανήτη.

Η Τουρκία και η Αμερική έχει η κάθε μιά τα δικά της συμφέροντα γι αυτό και συμπίπτουν οι δηλώσεις: "το θέμα των κρατουμένων είναι εσωτερική υπόθεση της Τουρκίας, το ίδιο και η ζωή τους". Ασφαλώς αυτή η άποψη και η ταύτιση θυμίζει πολλά παρελθόντα στους Ελληνες. Θυμίζει Δόγμα Τρουμαν, σχέδιο Ατσεσον, 21η Απριλίου και όλα τα μετέπειτα.

Η Αμερικάνικη και η Τουρκική πλευρά για τους πιό πάνω λόγους κάνουν αυτά, οι Ευρωπαίοι όμως πώς ανέχονται αυτό καθεστώς; Πότε θα σηκώσουν φωνή διαμαρτυρίας. Πότε επιτέλους θα πούν στους στρατοκράτες οτι η Ζωή και η αξιοπρέπεια του Ανθρώπου, δεν είναι κάτι που μπορεί να παίξει κανείς. Πότε θα τους πούν, οτι ο αυταρχισμός και ο ρατσισμός είναι απαράδεκτα φαινόμενα. Πότε θα τους θυμίσουν οτι τους πληρώνουμε να κυβερνήσουν Δημοκρατικά, να δημιουργήσουν εκείνους τους θεσμούς και το Νομικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο θα μπορέσει να ζήσει ειρηνικά και αρμονικά οι λαοί της Τουρκίας. Αν δεν τους τα πούμε αυτά τώρα και έξω απ τα δόντια, ας είναι βέβαιοι οτι μετά χρήματα αυτά θα ενισχύσουν τους καταστολτικούς μηχανισμούς, θα επεκτίνουν το παρακράτος και με υπόλοιπα θα αγοράσουν όπλα για να κάνουν ακόμα πιό δύσκολη τη ζωή του λαού και θα οργανώσουν Αττίλες στις γειτονικές χώρες.

Ας πάψουν συνεπώς οι Ευρωπαίοι να παίξουν το θέατρο του παραλόγου: πότε "χάνοντας τον Επίτροπο που χειρίζεται τις εξωτερικές υποθέσεις και πότε να συνιστούν στους κρατουμένους να λύσουν την απεργία πείνας, δε πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους πρίν είναι αργά. Οσο για την Ελλάδα, το ερώτημα που μπαίνει είναι ως πότε θα εξοφλεί τα γραμμάτεια του Δόγματος Τρούμαν γιατί το Σχέδιο Μάρσαλ, μας το έχουν φάει πηγαινοερχόμενες οι διάφορες Αμερικάνικες αντιπροσωπείες για να δημιουργήσουν ατμόσφαιρα "λύσης" χωρίς ποτέ να πούν τη δική τους γνώμη για αυτήν καθ εαυτήν τη λύση, του Κυπριακού και γενικότερα.

Πρέπει να το πούμε προς κάθε κατεύθυνση, οτι στη σημερινή εποχη που η ζωή στον πλανήτη ενωποιήθηκε η κοινωνία των Ανθρώπων δεν μπορεί να ανεχθεί ενα τέτοιο

πρότυπο ζωής.

Οι Ελληνες απεργοί πείνας,ακόμα απ το Σεπτέμβρη του 1949,ειχαν κάνει την ζωή τους θέμα της κοινωνίας των Ανθρώπων.Με απόφαση του οργανισμού Ενωμένων Εθνών οχι μόνο σταμάτησαν οι θάνατοι των απεργών,αλλά και έπαψαν να λειτουργούν τα εκτελεστικά αποσπάσματα.

Γιά την ιστορία η πιό μακρόχρονη(κράτησε 22 μέρες) έγινε στο κάτεργο της Κέρκυρας όπου ήταν συγκρωμένοι οι περισσότεροι θανατοποινήτες πολιτικοί κρατούμενοι.

Κάνω έκκληση προς τον Πρέσδρο της Τουρκίας Ντεμιρελ να επέμβει ώστε να σταματήση αυτό το όργιο θανάτου και η απάνθρωπη λευκή τρομοκρατία.Και την παγκόσμ[illegible] κοινή γνώμη να ξεσηκωθεί σαν ένας Ανθρωπος να βάλει τέλος στις αυθαιρεσίες γιατί δεν ειναι μακριά η μέρα που θα βρεθούμε με πολλούς και ποικίλους τρομονόμους.

Οι ηγεσίες των εφτά(7)πλουσιοτέρων χωρών συμφωνώντας με τις Αμερικάνικες απόψεις θα χαρακτηρίζουν τρομοκράτη όποιον δεν αποδέχεται τα συμφέροντα της Αμερικής σαν δικά του και όποιον αντιστέκεται.

Βέροια 28-7-1996 Κάγιας Νίκος.

ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ ΕΛΛΑΔΑ ΑΣΤΕΡΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ...

Σε λίγες μέρες ένας τρίτος χρόνος θα προστεθεί στον μισό αιώνα που συμπλήρωσε το 1991 η ίδρυση του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΜ).

Πενήντα τρία(53)χρόνια μας χωρίζουν απο την μεγάλη και ιστορική για τη χάρα μας μέρα.Την ημέρα που ιδρύθηκε το ΕΑΜ,στις 27 Σεπτέμβρη 1941.

Ομώς ειναι και η μνήμη.Αυτή η κρυφή φλόγα,που αόβεστη μας θυμίζει τα γεγονότα και σηματοδοτούν την μακραίωνη πορεία του λαού μας.Η μνήμη ειναι το στοιχείο που διατηρεί την ιστορία και βοηθάει την εξέλιξη.Η δύναμη της μνημοσύνης ειναι ο φάρος και ο φρουρός της συλλογικής μνήμης.Ειναι η συνείδηση του Εθνους.Και μνήμη σημαίνει παρελθόν.

Και αφού γράφω,για επέτειο αναγκαστικά θα αναφέρθώ στο παρελθόν οχι βέβαια,απο παρελθοντοπληξία(έτσι τουλάχιστο νομίζω),αλλά γιατί δεν βλέπω άλλον τρόπο να μιλήσει κάποιος για το τώρα.Πώς αλλοιώς θα μιλήσεις για το σήμερα,αν οχι με υλικά παρμένα απο το παρελθόν,αλλά και απο το παρόν και το μέλλον.Και όλα αυτά μαζί λένε πώς Εμείς οι Ελληνες,δεν είμαστε τυχαίοι και τυχάρπαστοι σε αυτήν τη Βαλκανική γωνιά της Ευρώπης.Εχουμε ταυτότητα,παράδοση,ιστορία,σελίδες αγώνων,Αντίστασης πολιτικής,πνευματικής Εθνικής και πολιτισμό.Εχουμε αποσκευές και πλούσια εφόδια.Εχουμε παρελθόν και μπορούμε να έχουμε αξιοπρεπές παρόν και μέλλον.Μα και μιν τεράστια προσφορά στην παγκόσμια καινοτητα έχουμε.

Με δισταγμό ειναι αλήθεια άρχισα να γράφω αυτό το αφιέρωμα για τα 53 χρόνια απο την ίδρυση του ΕΑΜ.

Οταν άρχισα να γράφω,άρχισαν τα ερωτήματα:Τι να πρωτοξεχωρίσω απο την πέραντη δεξαμενή της Εαμικής εποχής;Γιά πιά πράγματα να γράψω και ποιά να αποσιωπήσω;Και ύστερα,για ποιούς να γράψω;Να γράψω γιά"εμάς τους ίδιους",τους παλαιούς τους ιδιόμορ

φους των περασμένων και πρωϊκων στιγμών-καθώς λένε κάποιοι νεότεροι-"καλοί και ωραίοι ήταν οι αγώνες και τα κατορθώματα σας,αλλά τι έχουν να μας πούνε, αφού τελικά όλα καταλήξανε στην ήττα;"

Τι να κάνω λοιπόν;Κακ αρχήν πρέπει να πώ οτι,οι νεότερες γενιές-έτσι συμβαίνει πάντα-κρίνουν τα γεγονότα των προηγουμένων εποχών με το μεγάλο,το ιστορικό μέτρο,που τα απομακρύνει ακόμα περισσότερο,διακόπτει τη συνέχεια τους και τα απομονώνει απο το σήμερα.Πολύ περισσότερο όταν συνεργεί σε αυτό και η απόθεση που γενάει η ήττα με την οποία ειναι δεμένα τα γεγονότα.

Με διαφορετικό μέτρο,απο εκείνο που ορίζαν οι χτύποι της καρδιάς αυτών που τότε βλέποντας τα Γερμανικά αεροπλάνα και τα τάντς να σκορπούν το θάνατο και να μετατρέπουν τη χώρα σε ερείπια και ψάχνοντας ανήσυχα ολόγυρα με τα μάτια,κανέναν πιά "μεγάλο"δεν βρίσκαμε.Βασιάδες,πρωθυπουργοί,υπουργοί και στρατηγοί,όλη η κρατική μηχανή,χθεσινοί ακόμα αιώνιοι,πάππουν προς πάππουν"ειδικοί"προστάτες και ταυτόχρονα ηδάρτες του λαού,όλοι μαζί ειχαν γίνει λαγοί...

Και ενώ συνέβαιναν όλα αυτά,το επιβατικό πλοιό "Αρντένα"απέπλεε με συνοδεία πολεμικού με φορτίο τα σκεύη και τα έπιπλα του Βαιλικού οίκου και κάποιο άλλο φορτωμένο με τα αποθέματα χρυσού και ό,τι άλλο ακριβό και πολύτιμο υπήρχε πήραν το δρόμο της "δισασφάλισης".Φεύγοντας οι "μεγάλοι" και "ειδικοί"μιά μόνο,εντολή και παρακαταθήκη άφησαν στους εδώ ανθρώπους τους,που οχι μόνο θα αποδέχονταν την κατοχή,αλλά και θα συνεργάζονταν αρμονικά σε όλα τα επίπεδα για το"καλο"του λαού και του τόπου με τους κατακτητές:Να"φρουρηθούν καλώς οι κρατούμενοι κομμουνιστές και να παραδοθούν είς τας αρχάς κατοχής",και να πολεμήσουν μαζί με τους κατακτητές όσους αποπειραθούν να οργανώσουν την Εθνική εξέγερση.

Και ενώ η πείνα σκότωνε Ανθρώπους, οι πόλεις και η ύπαιθρος βογγούσαν κάτω απο το πέλμα των κατακτητών αυτή ήταν η εικόνα που άφηνε πίσω το παλιό καθεστώς, το παλιό κράτος η "εθνική" ηγεσία της χώρας. Όλοι μαζί (οι εκτός και εντός) συμμέτοχοι, συνένοχοι και αμετανόητοι έναν σκοπό και στόχο είχαν να σκοτώσουν την αγάπη του λαού για την Ελλάδα, χωρίς να νοιώσουν την παραμικρή ανησυχία για το μέλλον της.

Με αυτήν την εικόνα έκλεινε η αυλαία του μεσοπολέμου και της 4ο Αυγουστιανής δικτατορίας. Με αυτήν την εικόνα της καταστροφής και φρίκης άνοιγε η νέα φάση της τραγωδίας. Η τετράρχουν τραγωδία της κατοχής.

Μέσα σε αυτό το χάος και την εγκατάλειψη, σε αυτόν τον νέο αρμαγεδόνα για τη χώρα μας όρμησαν - με την κυριολεξία του όρου - οι κομμουνιστές, παίρνοντας στα χέρια τους την πρωτοβουλία της ίδρυσης του ΕΑΜ και τη συσπείρωση στις γραμμές του ΕΑΜ όλων των δυνάμεων που ήθελαν να παλέψουν ενάντια στους κατακτητές.

Μέσα σε αυτήν την αποσύνθεση γεννήθηκε το ΕΑΜ που μπόρεσε με απίστευτα Επαναστατικούς ρυθμούς να συντάξει στις γραμμές του το εγκαταλειμένο και απογοητευμένο Έθνος σε μιά αγωνιστική στρατιά. Τη μεγάλη Εαμική στρατιά που αποτέλεσε την κυριαρχούσα Εθνική, πολιτική, στρατιωτική, αλλά και κοινωνική και πολιτιστική παρουσία σε όλα εκείνα τα χρόνια της αδυσώπητης πάλης, της μαζικής Αντίστασης στις πόλεις και τα βουνά, της Επαναστατικής δημιουργίας που μετάβαλε όλα τα δεδομένα της Εθνικής μας πραγματικότητας.

Ο λαός οργανωμένος στο ΕΑΜ βροντοφώναξε και σε αυτούς τους κατακτητές το ακόμα πιό μεγάλο ΟΧΙ. Και ήταν μεγαλύτερο αυτό το ΟΧΙ γιατί στο ΟΧΙ του 1940 είχε πίσω και μαζί του το οργανωμένο κράτος, τον οργανωμένο και εξοπλισμένο στρατό, το σώμα των Αξιωματικών και όλους τους άλλους μηχανισμούς και επί πρόσθετα το 40 είχε να αντιμετωπίσει ένα μόνο εχθρό. Έναν επίδοξο να κατακτήση τη χώρα εχθρό.

Ενώ τώρα η χώρα ειχε κατακτηθεί.Οχι απο έναν αλ
λά απο τρείς κατακτητές.Τα πάντα ειχαν μετατραπεί
σε ερείπια.Παντού υπήρχε ολοκληρωτική διάλυση και
αποσύνθεση και οι"ειδικοί προστάτες"δεν περίμεναν

στην πατρώα γήν να μοιραστούν των προδομένων
υπηκόων τους την τύχη την"αξιοσήλευτη",μήτε αυτά
τα γυαλικά και τα κάδρα τους...

Τώρα μόνος χωρίς κράτος,στρατό,μαχανισμούς και
οπλισμό.Τώρα μόνος με τους θρύλους των προγόνων και
την Ελλάδα στην καρδιά.Με ένα μαντύλι όνειρα και
μιά χούφτα οράματα έπρεπε να πολεμήσει τους τρείς
σιδηρόφρακτους κατακτητές.Τώρα δεν ειχε αποθήκες
όπλα και επιμελητείες.Μέσα μεταβίβασης και διαβίβα
σης,παρά μόνο τη φλόγα της καρδιάς,τα νύχια και τα
δόντια.

Τον οπλισμό και όλα τα άλλα πολεμικά εξαρτήματα
έπρεπε να τα πάρει απο τους ίδιους τους κατακτητές.
Με τα δικά τους όπλα θα τους πολεμούσε.Θα απελευθέ
ρωνε την Ελλάδα και θα βοηθούσε και τον συμμαχικό
αγώνα.Βεβαιά,γνώριζε πως οι συνέπειες θα ήταν πολ
λές και μεγάλες.Συμμετείχε όμως γιατί ήξερε πως η
Ελληνική Γή,για να καρπίσει η λευτεριά,ποτίζεται,
χιλιάδες τώρα χρόνια,με αίμα,με πολύ αίμα,με αίμα
αγνό και άθώο,με αίμα ηρωϊκό.

Με γνώμονα τις ιστορικές παρακαταθήκες πήρε την
μεγάλη απόφαση.Ειπε το βροντερό ΟΧΙ:Δεν θα δεχόταν
ο λαός μας μοιρολατρικά τη σκλαβιά,δεν θα συμβιβά
ζονταν.Ενας και μόνος δρόμος ανοίγονταν μπροστά
του.Ο δρόμος της ενεργετικής Αντίστασης,ο δρόμος
του Εθνικοαπελευρωτικού αγώνα.Ο Παλαϊκός ξεσηκωμός
για την κατάκτηση και κατοχύρωση της λευτεριάς.
Ενωμένος και αποφασισμένος να παλέψει και να νική
σει.Με πίστη στα τρία φωτεινά γράμματα,που έγιναν
ο ήλιος της λευτεριάς και της δικαιοσύνης και άνα
ψαν τη"Μεγάλη Φωτιά",απ τις χιλιάδες μικρές πυρκα
γιές που πυρπολούσαν τότε την ατίθαση Νιότη μας.

Καθώς λοιπόν,φέρνω τώρα στο νού μου εκείνη την
εποχή,αναρωτιέμαι πώς αυτή η κοσμογον να χώρεσε

μέσα σε τριάμισι μόνο χρόνια. Τότε, που πορευόμουνα μαζί με το ξετύλιγμα των γεγονότων και σε στιγμές έντασης και αγωνίας, η εντύπωσή μου ήταν πως ο χρόνος είχε σταματήσει. Κάποιες μέρες δεν έλεγαν να τελειώσουν και κάποιες νύχτες έμοιαζαν αξημέρωτες.

Κάποιες στιγμές κρατούσαν τόσο, λές και αποτελούσαν μιά ζωή η κάθε μιά τους. Και αλήθεια, πόσες ζωές δεν έκλεισαν τον κύκλο τους μέσα μόνο σε κάποιες στιγμές.

Δυστυχώς, τα εμφυλιοπολεμικά σύνδρομα, που πλάστογραφήσαν και δηλητηρίασαν την πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου για δεκαετίες ολόκληρες, το ανελέητο "κυνήγι των μαγισσών" που εξαπολύθηκε από το μεταμφυλιοπολεμικό κράτος και παρακράτος, η συντριβή κάθε είδους διαφορετικής φωνής και γνώμης, η προσκούστεια κλίνη της "νομιμοφροσύνης" και "εθνικοφροσύνης" έριξαν πέπλα λησμονιάς στο κεφάλαιο της Αντίστασης.

Το Εαμικό κίνημα χτυπήθηκε βάναυσα και πτώθηκε δυναμικά. Κανείς όμως σκεπτόμενος Άνθρωπος στη χώρα μας ωστόσο δεν θα μπορέσει να θέσει υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι η Εαμική κληρονομιά παρά την ήττα ήταν και παραμένει παρούσα χρήσιμη για όλες τις γενιές. Περισσότερο όμως για τις νεότερες. Δεν είναι ανάγκη η κάθε γενιά να αρχίζει τις αναζητήσεις της από την αρχή κλείνοντας την πόρτα του χθές, που είναι πλούτος, σοφία και κληρονομιά της.

Είναι η θυσία του λαού μας, στην μεγαλειώδη καρυφωή της, συμπυκνώνει και εκφράζει μιά ολόκληρη εποχή, μιά κουλτούρα διαπαιδαγώγησης στα υψηλά ιδανικά, αφοσίωση σε αρχές και τα οράματα.

Σήμερα, που ακούγονται ανέξοδα φωνές ψευδοεθνικοφροσύνης και ψευδοπαλικαρισμού, θα έπρεπε με ευθύνη της ποικιλώνυμης πνευσίας να η Ενθική Αντίσταση.

Ο γιορτασμός του ΕΑΜ στις σύγχρονες συνθήκες της Πατρίδας μας, παίρνει διαστάσεις τεράστιας Εθνικής, κοινωνικής και δημοκρατικής σημασίας, για τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, τους Πατριώτες και τους Δημοκράτες της Ελλάδας.

Βέροια 24-9-94 Κάγιας Νίκος.

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΜΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ.

Προχθές πήρα τη νουβέλα που μου έστειλε με ειδική αφιέρωση η ποιήτρια Σοφία Κωσταντινίδου-Σπάλα "ΠΛΗΓΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΛΕΙΝΟΥΝ" (έκδ. Θουκυδίδη 95).

Η συγγραφέας ήταν ίδια αντάρτης και την αντάρτικη ζωή και δράση ήθελε να μετουσιώσει σε ποίηση με τα έξη ποιητικά της έργα. Απ το 1982 ως το 1988 μας έδωσε έξη ποιητικά έργα: ΘΥΜΗΣΟΥ, ΣΠΕΙΡΕ ΣΠΟΡΙΑ, ΝΟΥΣΙΣΤΕΝ ΑΛΛΟ ΜΙΑ, ΤΟ ΧΡΕΟΣ (εφήμερη μνεία για το καλύτερο βιβλίο της χρονιάς), ΜΕΡΙΚΑ ΑΠ ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΛΥΡΙΚΑ ΤΟΥ Α ΣΠΟΥΣ [redacted]Ν (μετάφραση απ τα Ρουσικά) και το ΚΑΥΤΕΣ ΜΝΗΜΕΣ. και τώρα η Νουβέλα με τίτλο "ΠΛΗΓΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΛΕΙΝΟΥΝ"

Ο ποιητικός της λόγος είναι όσα μπορεί να πεί και να δώσει ένας αγωνιστής που έζησε άμεσα τα γεγονότα. Γράφει απλά, αγωνίζεται όταν γράφει. Η γλώσσα της άμεση, αναβλύζει οχι απ το μυαλό, αλλά απ την καρδιά. Εκφραστική αμηχανία δεν φαίνεται να τη βασανίζει. Οι λέξεις θαρρείς και ξαναγίνονται πρωτόγνωρες, παρθενικές. Ο λόγος της εχει αναφορικότητα, διαφάνεια, ανάμεσα στο σημαίνον και στο σημαινόμενο. Κανένας διχασμός σε τι ενοούμε μορφή και περιεχόμενο. Ο στίχος παραπέμπει τον αναγνώστη αμέσως στην εικόνα: στο βουνό, στο αντάρτικο λημέρι, στη παρθένα φύση, που τόσο φιλόξενα αγκάλιαζε και προστάτευε τους αντάρτες.

Η συγγραφέας βίωσε τον αγώνα στην πράξη, γι αυτό τον αποδίδει τόσο παραστατικά, έτσι που συγκλονίζουν και προβληματίζουν τον αναγνώστη. Με τον ίδιο αξιοθαύμαστο τρόπο χειρίζεται η Σοφία και τον πεζό λόγο. "Δίνω το παρακάτω περιστατικό, αληθινό και σε όλες τ[redacted] λεπτομέρειες..." ειναι τα λόγια της συγγραφέας. στον πρόλογο της Νουβέλας "ΠΛΗΓΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΛΕΙΝΟΥΝ"

Η Νουβέλα ειναι τραγικά επίκαιρη, καθώς οι έστω μερικές αποκαλύψεις για τα εκτεταμένα δίκτυα "υιοθεσίας" (εμπορίας) των βρεφών μας έχουν συγκλονίσει.

Πρόκειται για μιά εξαιρετικά επιμελημένη έκδοση αφιερωμένη στο παιδί. Με μιά πυκνή περιγραφή η Σοφία σμιλεύει μαστορικά την προσωπικότητα του παιδιού. Δίνει τις πληροφορίες για την Μάνα, την οικογένειά της, το συγγενικό και γενικότερα το περιβάλλον μέσα στο

οποίο γεννήθηκε και έζησε το παιδί. Το παιδί, που ειχε την κακή τύχη να γεννηθεί απο γονείς ή γονιό που δεν το θέλουν. Ιδιαίτερα σκληρή και αφύσικη συνάμα ειναι η συμπεριφορά της Μάνα βλέπει το παιδί της σαν ξένο και το κακομεταχειρίζεται.

Συγκλονισμένη απο το απερίγραπτο δράμα, που ζούν τα ανήλικα παιδιά των χωρισμένων γονιών που δυστυχώς στις μέρες μας παίρνουν διαστάσεις επιδημίας, θέλησε να καταθέσει αυτό το "αληθινό περιστατικό" προκειμένου να περιοριστούν αν οχι να εξαλειφθούν παρόμια περιστατικά.

Η συγγραφέας δεν αρκείται να παρακολυθήσει και καταγράψει τα γεγονότα. Ζητά να μάθει τις αιτίες που κρύβονται πίσω απο κάθε οικογενειακό και παιδικό δράμα. Εισχωρήσει στους μηχανισμούς προκειμένου να συλλάβει τα κίνητρα που κινούν τα πρόσωπα. Να δεί με ποιόν τρόπο, και γιά ποιόν λόγο προαποφασίστηκε η μοίρα αυτού, και τόσο άλλων στη θέση του παιδιών. Ψάχνει να βρεί τα προταρχικά ένστιχτα της Μάνας. Της Μάνας, που οχι μόνο κακομεταχειρίζεται, αλλά και να θεωρεί το παιδί της, το σπλάχνο της ξένο. Θέλει να βρεί για ποιό λόγο δυό προσφυγόπουλα, που αγαπιόταν (κλέφτηκαν) τρελά όταν δημιούργησαν οικογένεια αδηγήθηκαν σε αδιέξοδο.

Η οικογένεια έτσι όπως λειτουργεί σήμερα αποτελεί το νομικό και κοινωνικό στήριγμα της ιδιοκτησίας. Αυτή η ομάδα Ανθρώπων, που συνδέεται με φυσικούς και κοινωνικούς δεσμούς και ζούν κάτω απ την ίδια στέγη αν δεν λειτουργήσει σωστά καταλήγει να γίνει η φωλιά πολλών κοινωνικών αντιθέσεων, σπλαχνικό καταφύγιο για τις ράθυμες γυναίκες, λιμάνι για τους πατεράδες και κόλαση για τα παιδιά. Αυτήν ακριβώς την κόλαση των παιδιών περιγράφει η Σοφία. Με έναν δικό της ξεχωριστό τρόπο επιβεβαιώνει οτι η αγάπη ειναι το φυσικό περιβάλλον του παιδιού. Δίνει ενα μήνυμα, που σε αυτούς τους δύσκολούς και άχαρους καιρούς, της φθοράς και της παρακμής η αξία του Ανθρώπου εχει μειωθεί στο ελάχιστο.

Φαίνεται πως η ζωή της Σοφίας, σχεδιάστηκε έτσι, ώστε να μπορεί να υποφέρει και να αναπαριστά σε όλη την έκταση τη δυστυχία. Πότε με το όπλο στο χέρι, και πότε με την πένα ανατέμνει τα πρόσωπα και τις καταστ

τάσεις. Μπαίνοντας στο ψυχικό μηχανισμό του Ανθρώπου δείχνει οχι μόνο τί έγινε, αλλά και γιατί έγινε. Ο, τι νιώθει με το φακό της ψυχής, το αποτυπώνει στο χαρτί δημιουργώντας εικόνες που αγγίζουν την πραγματικότητα. Εχει το φοβερό πλεονέκτημα να λέει σπουδαία πράγματα με απλά λόγια. Με τη γεμάτη ζωντάνια διήγηση της καταφέρνει να αναπλάσει τα γεγονότα, την ψυχογραφία της οικογένειας και την ατμόσφαιρα, που επικρατούσε.

Οι ΠΛΗΓΕΣ που δεν κλείνουν, είναι μιά κοινωνική Νουβέλα, όπου οι ήρωες τοποθετούνται στις πραγματικές τους διαστάσεις της σγχρονης κοινωνίας, με τις αντιθέσεις και τα αντίστοιχα προβλήματα. Το έργο της αγγίζει τον αναγνώστη στην καρδιά. Εργα σαν αυτό βοηθούν με την βαθύτερη έννοια τους γονείς και τον Ανθρωπό γενικότερα. Η αγάπη της για το παιδί ήταν και είναι μεγάλη. Προϊόν αυτής της αγάπης είναι οι ΠΛΗΓΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΛΕΙΝΟΥΝ.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στην προσωπικότητα της συγγραφέως. Γεννήθηκε στην Πτολεμαΐδα, πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση και τον ΔΣΕ. Τραυματίστηκε πολλές φορές. Στον τελευταίο τραματισμό της έχασε το φώς της. Νοσηλεύτηκε σε διάφορες χώρες και την ΕΣΣΔ, όπου τελείωσε με άριστα ανώτερες σπουδές: Ρωσική φιλολογία και κοινωνικές επιστήμες. Εξέδωσε το πρώτο (ποιητικό) της έργο το 1982. Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Η Νουβέλα αυτή είναι το 7ο έργο της.

Απο τα βάθη της καρδιά μου σε ευχαριστώ, που γιά μιά ακόμα φορά με συμπεριέλαβες ανέσα σε αυτούς που θυμάσε απ τα παλιά και αγαπάς. Και εμείς Σοφία σε αγαπούμε και σε σκεφτόμαστε πάντα και σε συγχαίρουμε για την σημαντική προσφορά σου και στα γράμματα.

Βέροια 15-7-96 Καγιας Νίκος.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Στις 16-10-1992 θα συμπληρωθούν(80)ογδόντα χρόνια απο την λήξη του Μακεδονικού Αγώνα.Αν ομως σκεφτούμε ποτέ να γιορτάσουμε την έναρξή του όπως με την Επανάσταση του 21,θα πρέπει και για τον Μακεδονικό αγώνα,γιορτάζουν τα 171,και πλέον χρόνια του και όχι μόνο τα 80 της λήξης του.

Με τον γιορτασμό του Μακεδονικό αγώνα συμβαίνει κατι το ακατανόητο.Το ίδιο περίπου συμβαίνει και με τον "γιορτασμό"της Εθνικής Αντίστασης.Ενώ το 21,το γιορτάζουμε την 25η Μαρτίου,την ημέρα που"κηρύχθηκε"η Επανάσταση και το Αλβανικό την 28η Οκτωβρίου την ημέρα που άρχισε ο πόλεμος το 40.Για τον Μακεδονικό αγώνα δεν γιορτάζουμε έναρξη,αλλά την λήξη του.Το ίδιο και με τον γιορτασμό της Εθνικής Αντίστασης.Ενώ το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο ιδρύθηκε τον Σεπτέμβρη το 1941,εμείς γιορτάζουμε -Αν αυτό που κάνουμε θεωρείται γιορτή-στις 26 Νοέμβρη του 1942.Την ημέρα που οι Αντάρτες ανατίναξαν την γέφυρα του Γοργοποτάμου.Η ανατίναξη έγινε για την Ιστορία στις 25-11-42,και οχι στις 26-11-42,που την γιορτάζουμε.

Εται εκτός απο τον γιορτασμό της 28η Οκτωβριου που έμεινε αμετακίνητη η ημερομηνία,οι ημερομηνίες των άλλων επετείων για λόγους συγκεκριμένους έχουν μετακινηθεί.Βέβαια οι μετακινήσεις αυτές εχουν την εξήγηση τους για αυτούς που τις έκαναν.Και θα τις μάθουμε όταν κάποτε αποφασίσουμε να πούμε τα πράγματα με το ονομά τους και να γράψουμε την πραγματική Νεοελληνική ιστορία.Την ιστορία που θα ανανακλά και θα απεικονίζει τις αντικειμενικές κοινωνικό-οικονομικές και Εθνικό-πολιτικές συνθήκες.Τις συνθήκες που κάθε φορά έβαλάν σε κίνηση και δράση λαό και πγεσία για Απελευθέρωση απο τον ξένο ζυγό και την κοινωκό-οικονοκική απάντηση-λύση-των προβλημάτων που οδήγησαν στην οργάνωση και διεξαγωγή του αγώνα.Μα και στην Νίκη του αγώνα.

Τότε θαρθούν στο φώς οι πραγματικοί συντελεστές του αγώνα και της Νίκης.Τότε θα αποδειχεί οτι κανένας αγώνας δεν μπορεί να ειναι νικηφόρος δίχως την λαϊκή

υποδομή και στήριξη. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να γίνει όπως αναφέρει η Ελληνική ιστορια γενικά και του Μακεδονικού αγώνα ειδικά, ότι έγινε με τους λίγους Αξιωματικούς που έστειλε στην Μακεδονία το κέντρο.

Εταί όπως ειναι γραμμένη η Νεοελληνική ιστορία γενικά και του Μακεδονικού ειδικά μόνο αυτοί οι λίγοι Αξιωματική, άρχισαν, έκαναν και νίκησαν στον Μακεδονικό αγώνα. Όλοι οι άλλοι δεν αναφέρονται πουθενά οχι μόνο σαν συντελεστές που ήταν του αγώνα, αλλά ούτε καν και σαν συμμετέχοντες. Απλώς γίνεται μια απλή και συγκεχημένη αναφορά σε μερικούς. Ενώ οι κεντρικοί δρομοι των Μακεδονικών Πόλεων φέρνουν τα ονόματά αυτών των ολίγων Αξιωματικών και τα αγάλματά τους κοσμούν τις πλατείες.

Ο λαός. Αυτός ο Ερμος ο λαός. Ο εθελοντής λαός που σήκωσε και σηκώνει το κύριο, δυσβάσταχτο και ασήκωτο κάθε φορά βάρος του αγώνα ειναι ανύπαρκος. Ο λαό που προσφέρει τα πάντα και αυτό ακόμα το Αίμα του. Δεν μνημονέβεται. Δεν αναφέρεται πουθενά

Ενα και μόνο κομμάτι αρκεί για να φανεί ο τρόπος με τον οποίον ειναι γραμμένη η ιστορία γενικά και του Μακεδονικού αγώνα ειδικά.

Ο Παύλος Μελάς, ηρθε στην Μακεδονία στις 28-8-1904 και σκοτώθηκε στην Σιάτιστα στις 13-10-1904. Πριν πεθάνει ειπε "στην μέση με πήρε παιδιά". Μετα φώναξε τον Πύρδα, έβγαλε τον Σταυρό απο τον λαιμό του και είπέ"τον Σταυρό να τον δώσεις στην Γυναίκα μου και το τουφέκι, οπως σου είπα, του Μίκη, του Γιού μου και να τους πείς οτι το καθήκον μου το έκαμα"Υστερά απο λίγο άρχισε να φωνάζει"πονώ"και σε λίγο"είπε σκοτώστε με παιδιά"Ο Πύρδας γονάτησε τον φίλησε στο στόμα. τα χείλη του ήταν ψυχρά"πονώ"είπε και σε λίγο ξεψύχισε.

Με αυτόν περίπου τον τρόπο ειναι γραμμένη όλη σχεδόν η Νεοελληνική ιστορία. Και αναρωτιέται κανείς διαβάζοντάς την. Για ποιόν ακριβώς λόγο έγινε η Επανάσταση του 21; Και οι άλλοι Εθνικό-κοινωνικοί αγώνες; Πότε σαν Ελληνες θα μάθουμε ποιές ήταν οι συνθήκες Ζωής του λάου, πέρα απο την αόριστη φράση σκλαβιά και τυραννία; Με ποιόν τρόπο παρήγαγαν. Ποιός έπερνε το αποτέλεσμα του μόχθου τους. Απο ποιά κοινωνικό-οικονομικά ρεύματα ήταν επιρροιασμένες οι

κινητήριες λαϊκες δυνάμης και το βασικότερο ποιοί ηταν οι κοινωνικο-οικονομικοί στόχοι πέρα απο την Απελευθέρωση;Για ποιόν λόγω τέλως πάντων έβαλαν σε κίνδυνο την Ζωή τους οι Νεοέλληνες μαζί με αυτούς και ο Παύλος Μελάς;

Πότε Εμεις σαν λαός θα μάθουμε για ποιόν λόγω ξεσηκώθηκαν οι ραγιάδες και απο που θα το μάθουμε αυτό αν οχι απο την ιστορία;Αν δεν έχουμε σαφή αντίληψη γιατί ξέσπασαν διάφορα κινήματα πρίν απο το 21,κατα την έναρξη της Επανάστασης και κατά την διάρκεια του αγώνα;Αν δεν μάθουμε πώς έδρασαν οι Πρόγωνοι;Πώς θα τους μνηθούμε όταν σαν λαός βρεθούμε στην ίδια με αυτούς θέση;Θα συνεχίσουμε να αναζητούμε την ιστορική μας αλήθεια στις ξένες πηγές;Να αντλούμε στοιχεία απο τα όσα και όπως μας τα δίνουν οι ξένοι;

Στην Νεοελληνική ιστορία,διαβάζουμε οτι την επανάσταση του 21 την έκαναν οι Προύχοντες,οι κοτζαμπάσηδες και ο Κλήρος.Αυτοί έδιωξαν τους Τούρκους απο τον Μωριά και αργότερα απο την Στερεα Ελλάδα.

Να όμως τι γράφει ο Διδάσκαλος του γένους ο Αδαμάντιος Κοραής,για αυτούς που εμείς οφείλουμε να τους χρωστούμε ευγνωμοσύνη για την οργάνωση και διεξαγωγή του εθνικο-απελευρωτικό αγώνα.Που τους κάναμε αγάλματα και τους καίμε ασταμάτητα απο τότε λιβάνι:"Γελώ και μή θέλων,σσάκις συλλογισθώ οτι τους νύν ονομαζομένους και νομιζομένους α ρ χ ο ν τ α ς των Γραικών προσφυέστατα έθελέ τις συγκρίνει με τα πολλά εκείνα τετράποδα,όσα βλεπουμεν είς τάς αύλάς των μακελλείων τρεφόμενα,λακτίζονται,δακνώνονται,τρώγονται συναλλήλως έως να φτάση έκάστου η φοβερά της σφαγής ώρα και τότε ο Σαυλτάν χασάπης ...αποδείχνοντας του οτι δεν ήτο πλην ουτιδανός και κτηνώδες ανδράποδον"

Για αυτήν την ποιότητα των ανθρώπων και για τούς Εθνοπατέρες,που εμπορεύτηκαν τον αγώνα,έχυσε το άλικο Αίμα του το Πανελλήνιο.Εκείνο που δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να πεί ο μεγάλος Διδάσκαλος του Γένους ειναι οτι αυτή η αλληλοσφαγή των εθνοπατέρων,δεν γίνονταν για το θεαθήνε.Αλλά οτι αυτή ήταν η ουσία και το περιεχόμενο του δικού τους αγώνα.Οτι αποτελούσε την βάση και την υποδομή για το ποιός θα ιδιοποιηθεί -αρπάξει μεγαλύτερο

καμμάτι απο την Εθνική κληρονομιά-περιουσία μετά την Απελευθέρωση και ποιός θα καταλάβει περισσότερα κοινωνικά και πολιτικά αξιώματα.Και ποιός θα καταλάβει τις περισσότερες σελίδες στην Νεοελληνική ιστορία.

Οσο για τον Κλήρο:Αρκεί εκείνο το επαναστατικό αστροπελέκι που του πέταξαν οι Φιλικοί"Τι κάθεσε Καλόγερε και σου μαλιάξει ο κ...Και ενω οι Φιλικοί τους καλούσαν σε αγώνα αυτοί στα κηρύγματά τους έλεγαν:"Ο Θεός Αγαπητοί,μας έδωσεν την Οθωμανικήν τυραννίαν,δια να μας τιμωρήση δια τα αμαρτήματά μας και παιδεύντάς μας είς την παρούσαν Ζωήν,να μας ελευθερώση μετά το θάνατον απο την αιώνιον κόλασιν.Γι αυτό Αδερφοί,πρέπει να την υποφέρουμεν με καλήν καρδίαν και χωρίς γογγυσμόν και να ευχαριστηθώμεν με ο,τι κάμνει ο Θεός"Οι ιεροκήρυκες άρχινουν απο την"έλεημοσύνη-για αυτούς-και τελειώνουν είς την νποτείαν"Και όταν κάποτε στο ρητόν"Μάχου υπέρ πίστεως και Πατρίδος"ποτέ δεν εξηγούν"Τι έστί Πατρίς".

Αν δεχθούμε οτι τον Μακεδονικό αγώνα τον έκαναν οι λίγοι αξιωματικοί που έστειλε το κέντρο,και οι Μακεδόνες δεν ειχαν κάνει την αντίστοιχη απο κάθε άποψη υποδομή,θα πρέπει ο Μακεδόνας ή να τα ειχε βρεί με τον κατακτητή ή οι συνθήκες Ζωής,που ειχε εξασφαλίσει να ήταν αν οχι ρόδινες τουλάχιστο ανεκτές.

Να ομώς τι γράφει ο Γάλλος Μπωσούρ,για την κοινωνικό-οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκονταν οι Μακεδόνες το 1797:"Χιλιάδες εγράφονται για να τρέφουν τους λίγους Τσιφλικάδες.Μερικοί Τύραννοι βυζαίνουν απο ολόκληρες Επαρχίες τον όγκο της δουλειάς των των δουλευτάδων της Γης.Στους δυστυχισμένους αγρότες αφήνουν μόνο ενα μερτικό όσο για να ζούν κλπ..."

Αν ειχαν έστω και στοιχιώδη συνθήκες Ζωής μέχρι το 1904,που ήρθαν οι Αξιωματικοί στην Μακεδονία,δεν θα άρχιζαν τον αγώνα πολύ πρίν απο το 21.Να δώσουν τα χιλιάδες θύματα:Να σφάγουν όλοι σχεδόν οι Νουσαίοι.Να πέσουν οι Νουσαίες στην Αραπίτσα,και οι Γυναίκες της Βεργίνας-Παλατίτσια Μοναστήρι του Προδρόμου Βεροίας. Να σφαγουν στην Κασσάνδα 1200 αγωνιστές.Να υποχρεώσει σε φυγή ο Καρατάσιος στην Βέροια 4000 και πλέον χιλιάδες Τούρκο στρατό,που αν δεν πρόστρεχαν σε βοήθεια άλλες

δυνάμεις θα ειχε καταλάβει την Βέροια.

Οπως σε αλόκληρο τον Ελλαδικό χώρο,έτσι και στην Μακεδονία ήταν Απάνθρωπες.Και αυτές ακριβώς οι συνθήκες Ζωής σε συνδιασμό με την ψυχοσωματική δομή του Ανθρώπου,για λευτεριά και δίκαιο ειναι πάντα η κινητήρια δύναμη που διαμορφώνει και την υποδομή για τους Απελευθερωτικούς και κοινωνικούς αγώνες.Για λευτεριά και δίκαιο.Για πρόοδο και ειρήνη,που κάνουν ακατάπαυστα οι Ανθρωποι όπου Γής.

Υστερά απο αλά αυτά και πολλά άλλα. Δεν θα αποφασίσουμε κάποτε σαν λαός να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους;Να δούμε την ιστορία σαν την κινητήρια δύναμη των αγώνων και σαν το μεγαλύτερο κεφάλαιο και παρακαταθήκες αγωνιστικές για τις μελλοντικές γενιές.Σαν μπούσουλα για δράση αν και όταν συμβεί να βρεθούν σε μιά παρόμοια θέση.Ως πότε θα διαβάζουμε την"ιστορία"που έγραψαν οι θύτες για τα θύματά τους.

Μελετώντας κανείς την Νεοελληνική ιστορία,όσο καλόπιστος και άν ειναι ο μελετητής,δεν θα βρεί σε αυτήν καμιά απο τις αιτίες που έβγαλαν στο βουνό και την παρανομία τους αγωνιστές στο Πανελλήνιο.Θα βρεί όμως μιά εκτεταμένη αναφορά στους"μακρόχρονους και αιματηρούς αγώνες"επώνυμων Κατζαμπάσιδων,πρόκριτων και κληρικών ετσι που και αν ακόμα δεν το θέλει ο μελετητής να καταλήξει αβίαστα στο συμπέρασμα οτι όλους τους αγώνες το Εθνος μας Απελευθερωτικούς και κοινωνικούς τους έκανε η Εκκλησία με τους Δεσποτάδες και οχι με τον λαό,τον στρατό και τους Στρατηγούς ή μόνο με τους Στρατηγούς χωρίς τον έστολο πολίτη στρατευμένο ή εθελοντή.

Απο την μελέτη θα διαπιστώσει ακόμα οτι ενώ οι αγώνες και τα προβλήματα που απασχολούν το λαό ειναι καθαρά πολιτικά και Εθνοφυλετικά ώς δια μαγείας μετατρέπονται-μεταβάλονται σε θρησκευτικά.

Βέβαια θα ήταν ασυγχώρητο λάθος,να μην αναγνωρίσει κανείς την συμμετοχη και την συμβολή της Εκκλησία στους αγώνες του Εθνούς.Το θέμα όμως ειναι αν η συμμετοχή της ήταν ανάλογη με τις δυνατότητες που ειχε στους Εθνικούς αγώνες και ειδίκα στην Επανάσταση του 21.Αν αξιοποίησε

σωστά τα πολύπλευρα προνόμια που της ειχαν παραχωρηθεί απο την κατακτητή. Τον Μουάμεθ Β'. Προνόμια Διοικητικά και εξουσίες σε βαθμό που διαχώριζε τους υπηκόους της Αυτοκρτορίας σε Μωαμεθανούς και Ορθόδοξους Χριστιανούς.

Τα προνόμια αυτά υποτίθεται οτι αποτελούσαν την σκέπη και την καταφυγή οχι μόνο του Ελληνικού Εθνούς, άλλα και των άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Εθνοτήτων. Το ερώτημα λοιπόν σε ο,τι αφορά την Εκκλησία ειναι αν η συμμετοχή της Στον αγώνα ήταν τόση, όση της αναλογούσε απο τις δυνατότητες που ειχε και της επέβαλε το Εθνικό καθικόν που, αυτή ειχε απέναντι στο ποίμνιό της. Και αν το μέγεθος-μερίδιο που πήρε στην Νεοελληνική ιστορία ειναι αντίστοιχο με την συμμετοχή και την συμβολής στους πολλούς πολυπλευρούς και σκληρούς αγώνες που έκανε για την αναγέννησή του ο Ελληνισμός.

Οπως χωρίς φωτιά καπνός δεν βγαίνει. Ετσι και αγώνας δίχως προβλήματα -κίνητρα- δεν ξεκινάει. Πολύ περισσότερο δεν γίνεται και μαλιστα νικηφόρος. Αυτά ακριβώς τα κίνητρα ειναι που υποχρέωσαν λαό και ηγεσία να συνειδητοποιήσουν οτι τα προβλήματα αυτά οχι μόνο προϋποθέτουν αγωνα και θυσίες, αλλά και οτι δεν λύνονται χωρί αγώνα και θυσίες Προβλήματα: Οπως η Εθνική Απελευθέρωση. Η συγκρότηση Εθνικού Κράτους. Η απόσπαση της εμπράγματης ιδιοκτησίας απο τα χέρια του κατακτητή- Δεινάστη και η διανομή της στους πραγματικούς δικαιούχους. Η διαμόρφωση δομών και θεσμών που θα τα έλυναν με τον καλύτερο και δικαιώτερο τρόπο τα προβλήματα αυτά. Δομές και θεσμούς που θα διαμόρφωναν ενα Κράτος ελεύθερο, ανεξάρτητο, δίκαιο και ισότιμο. Αυτά ειναι μερικά απο τα προβλήματα που φλάγισαν τις καρδιές των ραγιάδων σε ολόκληρο τον Ελλαδικό χώρο πολύ πρίν απο το 21 και ξεδηκώθηκαν απ άκρου, σε άκρου για την λύση τους χωρίς να λογαριάσουν συνέπειες, θυσίες και αίμα.

Σε ο,τι λοιπόν αφόρα την μετακίνηση των ημερονηνιών αυτών των επετείων, δυό εξηγήσεις μπορεί να δώσει κανείς. Η πρώτη ειναι οτι αυτοί που επικράτησαν μετά την Επανάσταση του 21, αφού έβγαλαν απο την μέση αυτούς που εξέφρασαν εκτός απο την Απελευθέρωση και το κοινωνικό της περιεχόμενο της Επανάστασης, προσεταιρίστηκαν τον

αγώνα των Ραγιάδων και τα ωφέλη που προέκυψαν απο αυτόν και κυρίως το θέμα της μεταφοράς της εμπράγματης ιδιοκτησίας απο τον κατακτητή-δεινάστη στους πραγματικούς δικαιούχους ήταν η πραγματική αιτία που οδήγησε στον εμφύλιο σπαραγμό. Μα και την αδιαφορία για το υπόλοιπο σκλαβωμενο γένος.

Το μοίρασμα της εμπράγμα της ιδιοκτησίας που προέκυψε απο το διώξιμο του κατακτητή ηταν εκείνο το

στοιχείο, που καθόρισε την έκβαση της Επανάστασης. Το [redacted] του Κράτους, των δομών του και τα μελλοντικά του σχέδια για το γένος των Ελλήνων.

Οι Προύχοντες, οι Κοτζαμπάσιδες και ο Κλήρος ειχαν άριστες σχέσεις και πολύπλευρους δεσμούς με τον κατακτητή. Υποτακτικοί και ανιδιοκτήτες ήταν οι Ραγιάδες, οι οποίοι ακούγοντας τα συνθήματα για Ελευθερία, Ισότητα και Δικαιοσύνη ξεσηκώθηκαν. Με την κατάληξη που πήραν τα πράγματα αυτοί που σήκωσαν το βάρος του αγώνα έμειναν πάλι Ραγιάδες αφού η Εθνική ιδιοκτησία αντί να μοιραστεί δίκαια στους ακτήμονες την πήραν οι Κοτζαμπάσιδες και ο Κλήρος. Αν δινόταν η Γή στους αγρότες θα ειχαν διαμορφωθεί άλλες εντελως διαφορετικες σχέσεις παραγωγής. Σχεσεις ανάπτυξης και διεύρυνσης των συναλλαγών. Δεδομένα που θα συνέβαλαν να ειδωθεί ευρύτερα το Εθνικό θέμα. Θα υπήρχε εντονο το ενδιφέρον και για το υπόλοιπο Εθνικό χώρο. Εται που δεν θα έμεινε η Θεσσαλία υπόδουλη μέρχι το 97. Η Μακεδονία και η Θράκη μέχρι το 12 υπόδουλη στους Τούρκους.

Αντί για Εθνικη ενιαία σκέψη και δίκαιο που θα [redacted]γούσε στην ενότητα-ταύτιση των συμφερόντων όλων των ελεύθερων και μη Ελλήνων και οχι μόνο των Κοτζαμπάσιδων των Προύχοντων και του Κλήρου. Η τέτοια ταύτιση συμφερόντων θα δημιουργούσε την ανάγκη για διεύρυνση των συναλλαγών και παραγωγικών σχέσεων σε ολόκληρο τον Ελλαδικό χώρο. Γεγονός που θα διαμόρφωνε τις προύθέσεις εκείνες που οχι μόνο θα επέτρεπαν, αλλά και θα επέβαλαν την συχνότερη και στενότερη συνεργασία ανάμεσα σε ολόκληρο το Γένος των Ελλήνων, καθώς και την ανάγκη για συντονισμό και επίσπευση του αγώνα στον υπόλοιπο

Ελλαδικό χώρο.

Οι τοπάρχες όμως αντί για αυτό το Εθνικό και κοινωνικό σωτήριο έργο, επιδώθηκαν στην εξόντωση με όλα τα μέσα αυτών που εξέφραζαν το κοινωνικό περιεχόμενο της Επανάστασης και στην αρπαγή της Εθνικής ιδιοκτησίας.

Έτσι ύστερα απο τον αφεταιριομό του αγώνα και την Εθνική ιδιοκτησία καθιέρωσαν το δίκαιο που τους βόλευε. Το στενό και περιορισμένο τοπικό δίκαιο Το δίκαιο που περιόριζε αντί να διευρύνει τον ορίζοντα. Εφάρμοσαν το παλιό εθιμικό δίκαιο. Το δίκαιο αυτό αν[redacted] να ειναι ο φωτοδώτης, του αγώνα στάθηκε ο φωτοσβέτης. Ενα δίκαιο που, οχι μόνο δεν έδεινε φτερά και προοπτική στον υπόλοιπο σκλαβωμένο και υπόδουλο Ελληνισμό, αλλά απογοήτευε και αποδυνάμωνε τον ήδη σε προχωρημένη μορφή και οργάνωση αγώνα. Και τον αποδυνάμωνε γιατί με την κατάληξη του ειχε στον Μωριά ο αγώνας έχασε το κοινωνικό-οικονομικό του περιεχόμενο. Το εθιμικό δίκαιο αντί να μεταλαμπαδεύσει την Επαναστατική φλόγα περιόρισε τα ενδιαφέροντα στον εσωτερικό ανταγωνισμό. Για το ποιός θα πάρει πόσα. Το εθιμικό-δουλοκτητικό-δίκαιο οδήγησε στον διχασμό πρωτα και τον εμφύλιο μετά.

Ο αγωνιστής απο συνιδιοκτήτης του Εθνικού πλούτου μετά την ήττα των εκφραστών του κοινωνικού περιεχομένου έμινε πάλι κολλίγος. Και μάλιστα σε πολύ χειρότερη θέση απο την προηγούνη. Σε βαθμό που ο Άγγλος Τόρντων λέει επί λέξη: "Κάτω απο το μαχαίρι των Τούρκων ο Ρωμιός ήταν σκλάβος. Κατω όμως απο την εξουσία των συγχωριανών του-κατσαμπάσιδων-γδύνεται και ειναι εκατό φορές πιό δυστυχισμένος απο πρίν. Στερείται Ελευθερία και δίκ[redacted]".

Αυτήν την προεργασία και κατάληξη άρχισε να διαβλέπει ο Κολοκοτρώνης και οι συνεργάτες του και υποχρεώθηκε να πεί εκείνο το περίφημο: "Βάλτε φωτιά και τσεκούρι, στήσατε φούρκα και παλούκι" για τους συνεργάτες τους σπιούνους και τους πτωχοπαθείς. Και εννοούσε αυτούς που εμπορεύονταν και υπονομεβάν το πραγματικό περιεχόμενο του αγώνα.

Οταν κάποιος εμφορείται απο τοπικισμό και έχει εξασφαλίσει την δική του λευτεριά μπορεί να σκέφτεται τους άλλους; Με τον τρόπο αυτο η Επανάσταση ενώ ήταν

Πανελλήνια, κατέλιξε τοπική. Και απο Αστικο-Δημοκρατική μετατράπηκε σε Αστικό-Τσιφλικάδικη. Με όλα τα γνωστά επακόλουθα. Ενα απο τα οποία ηταν να υποτιμηθεί και σε συνέχεια να ξεχαστεί η συμβολή του Μακεδονικού αγώνα στην Απελευθέρωση του Μωριά. Αυτοί-οι Τοπάρχες- αφού οδήγησαν την Επανάσταση εκεί που ήθελαν και έλυσαν τα δικά τους προβλήματα, που απο ο,τι φαίνεται δεν ηταν, άλλα απο το να σφεταιριστούν την Εθνική ιδιοκτησία. Και για να εκμεταλλευτούν και τον λαϊκο-κοινωνικό αγώνα άρχισαν να γράφουν την ιστορία του αγώνα στα δικά τους μέτρα.

Και σαν καλοί Τόπο-Πατριώτες, που ήταν Διέγραψαν και καταχώνιασαν πρωτα τον Ρήγα, και σε συνέχεια τους ομοίδεάτες του. Και καλά τους "έκαναν" αφού ήταν "αγνόμωνες" και ήθελαν-κήρυταν-ελευθερία, ισότητα, Αδερφότητα, Δικαιοσύνη και "Βαλκανική Ομοσπονδία". Αυτοί που δεν δύστασαν να διαγράψουν ολόκληρη την φιλική. Να δικάσουν σε θάνατο τον Κολοκοτρώνη. Να στραγκαλίσουν τον Ανδρούτσο και να σκοτώσουν τον Κατσαντώνη, γιατί τους αμφισβήτησε μερικές απο τις αφθαίρεσίες. Θα αναγνώριζαν την προσφορά των Μακεδόνων το 21, και θα συμπεριφέρονταν διαφορετικά στους μικρο-Μακεδόμες. Θα καταδέχονταν να εχουν και οι Μακεδόνες την ίδια με αυτούς χρονολογικά ιστορία;

Ε! όχι αυτό θα μας εξίσωνε. Για να μην συμβεί αυτό το "ανωτιούργημα" και για να υπάρχει η χρονολογική διαφορά γιορτάζουμε. Αντί την έναρξη. Την λήξη του Μακεδονικού αγώνα. Απο ό,τι φαίνεται σ' αυτό το γεγονός οφείλεται κατά κύριο λόγο η μετακίνηση χρονολογικά της γιορτής του Μακεδονικού αγώνα.

Ίδια αντίληψη φαινεται επικράτησε και για την γιορτή της Εθνικής Αντίστασης. Απο τις 27-9-41, που ιδρύθηκε το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ) και μερικές μέρες αργότερα. Ο Εθνικός Δημακρατικός Ελληνικός Συνδεσμός (ΕΔΕΣ) την γιορτάζουμε στις 26-10-42, που έγινε η ανατίναξη της Γέφυρας του Γοργοποτάμου. Και αυτή η μετακίνηση έγινε για να συμμετάσχουν και κάποιοι άλλοι στην Αντιστασιακή ιστορία.

Αφού λοιπόν, αξιοποίησαν και τον μακρόχρονο Μακεδονικό Αγώνα και βολεύτηκαν στα με τα επινίκεια, οχι μόνο ξέχασαν, αλλά και διατήρησαν την αντίληψη αυτή

και όταν ακόμα οι Μακεδόνες ξανά πήραν τα όπλα οχι βεβαια το 1912,οπως τον γιορτάζουμε,αλλά πολλα χρόνια πρίν.Αν και για να ήμαστε ιστορικά αντικειμενικοί,δεν τα άφησαν ποτέ.

Με την βόρεια Ελλάδα όμως και τον Μακεδονικό αγώνα δεν ειναι μόνο η μετακίνηση της γιορτής που πειράζει.Ειναι η μακρόχρονη και συστηματική καθυστέρηση της ανάπτυξης αυτού του χώρου,παρά τις δυνατότητες που έχει και την γειτνίαση του με τον υπόλοιπο Βαλκανικό και Ευρωπαϊκό χώρο.

Μιλάμε εδώ και πολλά χρόνια για αποκέντρωση και συν-πρωτεύουσα.Μέτρα πρακτικά όμως για αποκέντρωση πά δεν πάρθηκαν.Με αποτέλεσμα ο Σουφλιώτης,ο Φλωρινιώτης και ο Καστοριανός,και γενικά ο βορειολλαδίτης για το παραμικρό να υποχρεώνεται να κάνει ενα μακρόχρονο,κουραστικό και πολυδάπανο ταξίδι στην Αθήνα.Αυτά σε ο,τι αφορά την εκγατάλλειψει του βορειοελλαδίκου χώρου.

Εκείνο όμως που Σοκάρει.Βίγει και μειώνει τον Βορειολλαδίτη ειναι εκείνο το βούλγαρε.Που λέγεται με τόσο πάθος λές και οι Μακεδόνες δεν...καθώς και η μακρόχρονη απρεπής συμπεριφορα οριομένων παλαιοελλήνων.Μέχρι πρίν απο λίγο.Γιατι οχι και τώρα-Βουλγάρους μας ανεβάζουν.Βουλγάρους μας κατεβάζουν γενικά και σε αυτό το ποδόσφαιρο ειδικά.Μα και σε όλες τις γενικότερες πολιτικο-κοινωνικές εκδηλωσεις.

Αν οι απόψεις αυτές προέρχονταν απο απλούς Ανθρώπους.Απο Ανθρώπους που εχουν άγνοια για το πώς έγινε ο Μακεδονικός αγώνας και ποιά ήταν η σημασία του για την Αναγέννηση του Ελληνισμού και η συμβολή του στην Νίκη της Επανάστασης του 1821.Βέβαια και πάλι πείραξε.Δεν θα πείραζε όμως τόσο όσο οταν η υποτίμηση του προέρχεται απο επίσημα χείλη.Και ειναι τόσο μακρόχρονη.Και τόσο εδραιωμένη αυτή η άποψη,που σχεδό έχει γίνει αποδεκτή.Εχει γίνει βίωμα.Και το πιό άσχημο.Το εγκληματικό ειναι οτι δεν βρέθηκε κάποιος ούτε ένας να βάλει τα πράγματα στην θέση του.Να κατακρίνει και γιατί οχι να καταδικάσει αυτό το πριόνισμα και την υπονόμευση που γίνεται στον Εθνικό κορμό.Ετσι λοιπόν παρά την μακρόχρονη και πολύπλευρη έκφραση αυτών των καταστροφικών τριβών στον κοινωνικό

ιστό της χώρας,δεν εκδηλώθηκε ούτε μια ενέργεια έστω και απο κάποιον διαιτήτη να καταδικάσει τις εκδηλώσεις αυτές με την διακοπή έστω κάποιου αγώνα ή και να ακυρώσει τον αγώνα που εκδηλώνονται αυτου του είδους οι διαχωρισμοι ή και στην ανάγκη να τιμωρήσει αυτούς που εκφράζονται κατ αυτόν τον τρόπο.Βέβαια και πάλι θα πείραξε.Δεν θα έθιγε ομως τόσο,όσο όταν η υποτίμηση του προέρχεται απο επίσημα χείλη και απο αυτους που Απελευθερώθηκαν πρώτοι.

Αν δεν μπούν τα πράγματα στην θέση του και δεν αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια.Η τέτοια συμπεριφορά Η[redacted]ν,είναι και παραμένει υποτίμηση.

Βέβαια η αξία και η σημασία κάθε Εθνικού Αγώνα δεν μειώνεται απο το πόσο τον εκτιμά η τον υποτιμά κάποιος.Οπως κάθε αγώνας για λευτεριά και δίκαιο έτσι και Μακεδονικός αγώνας,που άρχισε πολλά χρόνια πρίν και ήταν ακληρός και πολύπλευρος σε ολόκληρη την Μακεδονία ούτε έχασε,ούτε πρόκειται να χάσει την σημασία και την αξίας του σε ο,τι αφορα την συμβολή του στο ιστορικό και κοινωνικό γίγναισθε του Ελληνισμου και της Νεοελληνικής ιστορίας.Και ούτε θα υποστήλει την αγωνιστική του διάθεση-θέληση γιατί βρέθηκαν ή και θα βρεθούν ακόμα μερικοί απο αυτούς που δεν δύστασαν να παραποιήσους και να κακοποιήσουν την Νεοελληνική μας ιστορία προκειμένου να διατηρήσουν την πρωτοκαθεδρία.

Ο Μακεδονικός αγώνας,δεν ήταν αγώνας που αποσκοπούσε στην κατάκτηση ξένου εδάφους,αλλά απόβλεπε στο να απαλλαγεί απο τον ξένο δεινόστη.Να γίνει κύριος και αφέντης στον τόπο του.Απο την άποψη αυτή δεν ήταν κατακτητικός πόλεμος,όπως ενδεχομένως τον"θεωρούν" μερικοί αλλά απελευθερωτικός.Γι αυτό και σύσωμος ο Μακεδονικός λαός τον στήριξε με όλα τα μέσα και συμμετείχε με πικοίλους τρόπους σε αυτόν τον αγώνα.

Θα αποφύγω την προοπάθεια να αποδείξω την Ελληνικότητα της Μακεδονίας.Αφού ειναι γνωστό και ιστορικά επιβεβαιώμενο οτι τέσσερες(4000)χιλιάδες χρόνια αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Ελληνικής Γής και ιστορίας.Οτι το όνομα της Μακεδονία-Αλέξανρδος,Φίλιππος- ειναι συνδεδεμένο με όλες τις μεγάλες και ιστορικές στιγμές του Ελληνισμού.Οτι στο διάβα των Αιώνων ακολούθησε τις

τύχες του και πήρε ενεργό μέρος σε όλες τις εκδηλώσεις της Ελληνικής δημιουργίας και οτι πρόσφερε αφειδώς θυσίες και Αίμα στους ηρωϊκους αγώνες για τον λυτρωμό του Ελληνισμού.

Το ίδιο θα αποφύγω να απαριθμήσω στοιχεία που επιβεβαιώνουν το δίκαιο του αγώνα και την τεράστια συμβολή του στην Αναγέννηση του Ελληνισμού το 1821. Θα πώ όμως λίγα πράγματα σε ο,τι αφορά την αναγνώριση απο το επίσημο κράτος αυτού του αγώνα. Την ελλειπή ιστορική του καταγραφή και την σχολική ιστορική ύλη καθώς και στην σχεδόν εγκατάλειψει του Μακεδονικού χώρου απο το κέντρο, ξεχνώντας οτι η Μακεδονία ειναι η τρόφος του κέντρου.

Επρεπε φαίνεται να αμφισβητηθεί η Ελληνικότητα της Μακεδονίας για να σκεφτούμε οτι υπάρχει. Οτι παραμελήσαμε την βόρεια Ελλάδα και ειδικα την Θράκη. Οτι πρέπει. Ειναι καίρος να αναπτυχθεί "κ$ίνο στην θεσσαλονίκη"-λες και αυτό ειναι το μόνο πράγμα που λείπει απο την Μακεδονια και την Θράκη-γενικά και τουριστικά ειδικά-ο κ Πυλαρινός-και αλλα πολλά λόγια χιλιοειπομένα και επαναλαμβανόμενα. Ποτέ ομως πραγματοποιημένα. Λόγια πρόχειρα. Λόγια φτηνά. Λόγια πολιτικάντιδων!!! Λόγια που στο βάθος της ψυχής του ποτέ δεν τα πίστεψε ο λαός. Μα και ούτε θα τα πιστέψει πρίν ή η πολιτική Ζωή της χώρας εξυγειανθει. Και ο μόνος τρόπος που έμεινε για την εξυγείανση του πολιτικού και Εθνικού μας Βίου ειναι αντί να μας ξητούν την ψήφο εν λευκό να μας την ξητούν για κάποιο συγκεκριμένο προγράμμα. Ετσι που να μπορούμε και Εμεις οι ψηφοφόροι οταν δεν υλοποιήσουν τα λόγια σε έργα στις επόμενες εκλογές να τους στείλουμε απο εκεί που ήρθαν.

Τα ανάφερα αυτά τα λίγα γιατί Εμεις οι Νεοέλληνες, έχουμε εκείνο που ο λαός το αποκαλεί κατάρα: Οτι κερδίζουμε με θυσίες και σκληρό αγώνα στο πόλεμο τα χάνουμε στην ειρήνη. Και τα χάνουμε γιατί δεν αξιοποιούμε την προσφορά μας στους γενικότερους αγώνες. Οσον αφορά την αιτία της κατάρας-διχασμός που ακολουθεί ύστερα απο κάθε αγώνα του λαού μας οφείλεται στο γεγονός οτι ενώ τον αγώνα τον κάνει πάντα ο λαός. Αυτό ζώνεται τα όρματα. Κάνει τις υλικές θυσίες. Αυτός βάζει το Αίμα. Η ολιγαρχία του πλούτου ή δεν

συμμετέχει-εγκαταλείπει την χώρα- ή η συμμετοχή της ειναι τυπική και πάντα αφού κριθεί η νικηφόρα έκβαση του αγώνα.Με σκοπό και πρόθεση να προσεταιριστεί τα ωφέλει,που θα προκύψουν αφήνοντας τον λαό οχι μόνο στην ίδια και χειρότερη κατάσταση απο άποψη δικαιωμάτων παρά τον αγώνα που έκανε για αυτά. Αλλά και τον υποχρεώνει να επανορθώσει και τις ζημιές που έγιναν κατά την διάρκεια του αγώνα.

Επειδή ο αγώνας γίνεται με τα άρματα.Και τα άρματα κατά την διάρκεια του αγώνα τα εχει ο λαός.Για να μπορέσει να προσεταιρίστει η ολιγαρχία του πλούτου τα κέρδη του αγώνα και για να μην προωθήσει ο λαός τα Δημοκρατικά και κοινωνικά του δικαιώματα σαν ανταμοιβή για την διεξαγωγή του αγώνα:Πρέπει πρώτα να αφοπλιστεί.Και επειδή ο καλύτερος τρόπος για να αφοπλιστεί ένας λαός ειναι ο εμφύλιος πόλεμος.Για να

οδηγηθεί ομως ο λαός σε εμφύλιο πόλεμο πρέπει να προηγηθεί ένας κολοστημένος ΔΙΧΑΣΜΟΣ.Να λειτουργήσει η κατάρα που βαραίνει την Νεοελληνική μας ιστορία.

Και επειδή η ίδια η ολιγαρχία ειναι ολιγάριθμη προκειμένου να τσακίσει την θέληση του λάο για Δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη,καταφεύγει στους ξένους απο τους οποίους ζητά την βοήθεια τους.Και Σαν αντάλλαγμα για την βοήθεια κάνει συμβιβασμούς και υποχωρήσεις.Ξεπουλά τον Εθνικό πλούτο.Επιτρέπει την εγκατάσταση και λειτουργία ξένων βάσεων στο Εθνικό έδαφος.Υποθηκεύει την Εθνική ανεξαρτησία κλπ κλπ.Αρκεί να αφοπλίσει τον λαό και σε συνέχεια να τον υποτάξει.Αυτό για την ολιγαρχία ειναι το πρωτεύον.Όλα τα άλλα ειναι δευτερεύοντα.

Οπως σε όλη την Ελλάδα,έτσι και στην Μακεδονικό χώρο παρά τις διαφορετικές συνθήκες η επανάσταση άρχισε πολύ πρίν απο το 21.Εμφορούνταν απο τα ίδια ιδανικά.Η Επανάσταση όμως στον Μακεδονικό χώρο παρουσίαζε πολλές διαφορές σε σχέση με αυτόν του Μωριά.Και αυτές ακριβώς οι διαφορές και οι επι μέρους ιδιομορφίες που παρουσίαζε ο Μακεδονικός αγώνας σε σχέση με αυτον της Πελοποννήσου ειναι η μεγάλη πίκρα και ο πόνος που νοιώθουν οι Μακεδόνες απο την τέτοια εγκατάλειψη και

μεταχείριση που τους γίνεται στις διάφορες εκδηλώσεις. Στα γήπεδα και όπου αλλού και με όποιον τρόπο και αν εκδηλώνονται αυτές οι διακρίσεις.

Και επειδή κανένας δεν μπορεί να επικαλείται διαφορές και ιδιομορφίες χωρίς να τις αποδείξει θα αρκεστώ να αναφερθώ σε μερικές μόνο απο αυτές.

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία την εποχη εκείνη ειχε υπό την καταχή της ολόκληρη την μέση Ασία, την Αίγυπτο, μεγάλο μέρος της Αραβίας και ολόκληρη την Βαλκανική Χερσόνησο μέχρι τα Αυστρουγγρικά σύνορα. Με Πρωτεύουσα την την Κωνσταντινούπολη.

Μια ματιά στον Γεωγραφικό χάρτη της Ελλάδας, αρκεί να καταλάβει και ο ποιό ανίδεος την Γεωστρατηγική σημασία που ειχε ο Μακεδονικός χώρος για την Οθωμανική τότε Αυτοκρατορία. Μέσω του Μακεδονικού χώρου δέσποζε και έλεγχε όλο τον Βαλκανικό χώρο. Το λιμάνι της Θεσσαλονίκης και ολόκληρος ο χερσαίος χώρος ειχαν για την Αυτοκρατορία την μεγαλύτερη Στρατηγική σημασία απο όποιανδήποτε άλλο χώρο την εποχη που διαμορφώνονταν οι προϋποθέσεις και άρχισε η Επανάσταση του 1821. Μέσω του Μακεδονικού χώρου μεταφέρονταν ο Στράτος. Τα πολεμοφόδια και ο ανεφοδιασμός του. Ετσι και έχανε τον έλεγχο της Μακεδονίας θα έχανε αν οχι αυτόματα, αλλά οπωσδήποτε τον έλεγχο σε ένα μεγάλο μέρος του Βαλκανικού χώρου, καθως και την ομαλή και σύντομη διακίνηση στρατού, πολεμοφοδίων και ανεφοδιασμού του Βαλκανικού χώρου.

Ο Μακεδονικός χώρος εκτός απο την Γεωστρατηγική σημασία που ειχε για την Αυτοκρατορά ηταν αν οχι ο μοναδικός σιτοβολώνας, ωστόσο η Μακεδονική παραγωγή έπαιζε ένα βασικό ρόλο για τον στρατό κατοχής και γενικότερα για τα Βαλκάνια.

Αυτήν ακιβώς η καθοριστικής σημασίας Γεωστρατηγική θέση της Μακεδονίας για την Οθωμανική τότε Αυτοκρατορία, ήτα που ανάγκαζε τον αιμοσταγη, απάνθρωπο και αδύσταχτο κατακτητή να συμπεριφέρεται σκληρά και βάναυσα. Να οργανώσει στον Μακεδονικό χώρο Σώματα Γενιτσάρων που δρούσαν χιλιάδες φορές πιό βάρβαρα και εγκληματικά και απο αυτήν ακόμα την λεγεώνα των Ξένων. Με μοναδικό σκοπό και γνώμονα να εμποδίσει πρώτα και να τσακίσει μετά κάθε Επαναστατική κίνηση και δράση. Η συμπεριφορά των Γενιτσάρων δεν ήταν μόνο

εγκληματική. Ηταν και ανεξέλεκτη. Και το ακόμα πιό χειρότερο και δύσκολο. Τα σώματα των Γεννητσάρων συγκροτούνταν κατά κύριο λόγο απο Ελληνόπουλα. Αυτό οπως ηταν φυσικό δυσκόλεβε περισσότερο τον Μακεδονικό αγώνα απο το γεγονός οτι οι μάχες με τους Γεννήτσαρους να μετατρέπονταν σε ενα είδος εμφυλίου πολέμου. Δεν ήταν λίγες οι φορές που το ένα απο τα αδέρφια ήταν γεννήτσαρος και ο άλλος στον Μακεδονικό αγώνα. Να τροφοδώτουν τα χαρέμια της Πόλη και της μέσης Ασίας με Μακεδονοπούλες.

Απόδειξη οτι συνέβαινε αυτό αποτελεί το γεγονός η θυσία των Γυναικών της Νάουσας στον Γκρεμό της Αραπίτσας και στο Μοναστήρι του Προδρόμου Βεροίας την θυσία των Γυναικών της Βεργίνας-Παλατίτσια, για να αποφύγουν ακριβώς τον βιασμό και την μεταφορά τους στα διάφορα χαρέμια.

Τα σώματα των Γεννητσάρων υπάγονταν απευθίας και αποκλειστικά στον Σουλτάνο και τον Υπουργό των στρατιωτικών. Προέρχονταν απο Χριστιανικές οικογένειες και ο τρόπος που στρατολογούνταν ήταν το παιδομάζωμα. Οι Γεννήτσαροι ήταν ο ισχυρότερος και ακαταμάχητος στυλοβάτης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και η μεγαλύτερη και η σοβαρότερη μάστιγα των Χριστιανών της Βαλκανικής Χερσονήσου και ειδικά της Μακεδονίας.

Σε ολόκληρος τον Μακεδομικό χώρο προκειμένου ο δεινόστης να κρατήσει την συνοχή της Αυτοκρατορίας η βαρβαρότητα και η δήωση του πληθυσμού και της ελάχιστης περιουσίας του ηταν χωρίς προηγούμενο. Ολα τα ορεινά χωριά σε ολόκληρο Μακεδονικό χώρο καταστράφηκαν έσβησαν απο τον χάρτη. Ο πληθυσμός αποδεκατίστηκε. Και τα πεδινότερα δεν ξανά χτίστηκαν όπως η ανατολική και δυτική πλευρά του Βερμίου, του Βοΐου κλπ.

Βέβαια δεν χωράει αμφιβολία οτι ο κατακτητής δεινόστης, την ίδια συμπεριφορά ειχε και στον υπόλοιπο Ελλαδικό χώρο. Και ομως λόγω στρατηγικής σημασίας που ειχε ο Μακεδονικός χώρος για την Οθωμανική Αυτοκρατορία σε σχέση με αυτήν του Μωριά, ηταν πιό σκληρή και πιό Απάνθρωπη.

Γιά κάθε κατακτητή ολόκληρος ο Γεωγραφικός χώρος που εχει υπό την κατοχή του ειναι πολύτιμος και γιά κανένα λογω δεν θέλει να χάσει αν ειναι δυνατον ούτε

μιά πιθαμή του. Συμβαίνει όμως σε ο,τι αφορά τον χάρο η κάθε πιθαμή να έχει διαφορετική δική του στρατηγική σημασία.

Βέβαια και η Πελοπόννησος εχει για την Αυτοκρατορία την στρατηγική της σημασία. Αν ρίξουμε όμως μια προσεκτική ματιά στον χάρτη της τότε Οθωμανικής Αυτοκρατοριας θα διαπιστώσουμε οτι η στρατηγική σημασία του Μακεδονικο χώρου σε σχέση με αυτον της Πελοποννήσου ήταν τεραστια. Για να γίνει κατανοητή αυτή η διαφορά θα μπορούσε κανείς να παρομοιάσει την τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία με τον Ανθρώπινο οργανισμό. Τον Μακεδονικό χάρο με ενα μέρος απο τις βασικές του αρτηρίες, χωρίς τις οποίες ο οργανισμός, δεν θα πέθαινε βέβαια, αλλά θα ατονούσε σε οτι αφορά ένα μεγάλο μέρος του Βαλκανικού χώρου. Ενώ τον Πελοποννησιακό σε ό,τι αφορα την γεωστρατηγική του σημασιά με αυτήν της σκολικοΐδους απόφυσης.

Βεβαια και αυτήν για να υπάρχει σημαίνει οτι την χρειάζεται ο οργανισμός. Όμως και όταν αφαιρεθεί ο οργανισμός ακολουθεί να Ζεί και να λειτουργεί φυσιολογικά. Ενω αν του λείπουν μερικές αρτηρίες Ζεί μεν αλλά δεν ειναι πλέον αυτό που ήταν πρίν πάθει ανεπανόρθωτη βλάβη και παρουσιάσει τις ανωμαλίες το κυκλοφορικό του δίκτυο.

Γιά να μην βρεθεί συνεπώς σε αυτήν την θέση δεν δύστασε με τα βάρβαρα και απάνθρωπα μέσα να τσακίση εν τη γεννέση της κάθε σπίθα και κίνηση Επαναστακικής δράσης. Παρά όλα αυτά ο αγώνας φούντωσε και έβαλε πράγματι σε κίνδυνο και μαλιστα μεγάλο την Αυτοκρατορία. Για να την τιθασεύσει πρωτα και να την τσακίσει μετά υποχρεώθηκε να σωριάσει σε ερείπια-να κάψει-τα χωριά απο όλους τους ορεινους όγκους και να μεταφέρει τους κατοίκους στις κωμοπόλεις για να μην επιβιώσουν Επαναστάτες αγωνιστές.

Και όμως οι Μακεδόνες αγωνιστές πολύ πρίν απο το 21, άρχισαν τον απελευθερωτικό αγώνα αψηφώντας τις συνέπειες όποιες και αν ήτααν αυτές.

Και κάτι ακόμα που διαφοροποιεί τον Μακεδονικό αγώνα απο αυτόν της Πελοποννήσου το 21, και του άλλου Ελλαδικού χώρου αργότερα ειναι το γεγονός οτι οι οπλαρχηγοι του Μακεδονικού αγώνα παρ όλο οτι γνώριζαν

την τεράστια στρατηγική σημασία που είχε για την Αυτοκρατορία και ότι για αυτόν ακριβώς τον λόγω σε κάμια περίπτωση δεν θα επτρέψει στούς αγωνιστές να βάλουν σε κίνδυνο την Αυτοκρατορική της ύπαρξη μόνο και μόνο γιατί μερικοί δεν άντεχαν τον φυγό.

Ενώ λοιπόν, γνώρισαν το μάταιο του αγώνα τους όσον αφορά την έκβαση του συνέχισαν απτόητοι τον αγώνα με μοναδικό σκοπό και γνώμονα να συμβάλουν στην Νίκη τών Αγωνιστών του Μωριά. Μα και όταν κάτω απο τα ανελέητα κτυπήματα του Δεινάστη κατακτητή κρίθηκε η τύχη του άνισου αγώνα. Όσοι απο αυτούς γλύτωσαν απο την πάλα του κατακτητή. Δεν σταμάτησαν τον ιερό αγώνα που άρχισαν. Όλοι πέρασαν στην Νότια Ελλάδα για να συνεχίσουν τον αγώνα.

Όπως όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε τα αντιμετοπίζουμε πρόχειρα, περιστασιακά και άκρως κομματικά, και αυτά τα Εθνικά ακόμα. Έτσι και τον Μακεδονικό αγώνα προσπαθούμε, να τα προσεταιριστούμε τοπικά, κομματικά, μα και ατομικά ακόμα. Και το ακόμα πιό Ελληνικότερο : Αν δεν μπορέσουμε να το πετύχουμε αυτό, γιατί συντρέχουν αμετάκλητοι όροι ή η αλήθεια βουνό άρα και αμετακίνητη τότε δεν δυστάζουμε ή να του μειώσουμε την πραγματική αξία. Το υποτιμούμε ή και το αγνοούμε ακόμα.

Βέβαια το σωστό είναι η συμπεριφορά μας σαν άτομα και λαός να είναι πάντα και σε όλες τις περιπτώσεις σωστή και δίκαια. Αφοβα. Σαν Άνθρωποι μπορεί σε μερικά θέματα, να αμβύνουμε την συνείδηση μας. Να υποχωρίσουμε ή και να αδικήσουμε ακόμα σε ορισμένα θέματα σχέσεων και συναλλαγών. Αν όμως αυτό "επιτρέπεται" στις καθημερινές μας συναλλαγές σε καμιά περίπτωση αυτο δεν επιτρέπεται στα Εθνικό-κοινωνικά θέματα. Για αυτά πρέπει να λέμε και να γράφουμε την αλήθεια και μόνο την αλήθεια.

Και η αλήθεια είναι ότι και η Μακεδονία πρόσφερε την δική της συμβολή στον κοινό Εθνικό αγώνα. Και η αλήθεια λέει και η Ζωή επιβεβαιώνει-Δ Βερολίνο, Κορέα, Ταϊβαν κλπ-ότι η Μακεδονία που είναι ο Εθνικός χώρος που απελευθερώθηκε τελευταίος αντί να τον έχουμε αναπτύξει-έχει και τις προυποθέσεις-έτσι που να σταθεί πρότυπο για τους γύρω λαούς Εμείς την εγκαταλείψαμε

στο Ελεός του Θεού. Διαφημήσαμε, υποτιμήσαμε οι ίδιοι αυτον τον μακραίωνο αγώνα.

Διαμαρτυρόμαστε-και δίκαια-οτι στην συγγραφή της Ευρωπαϊκης ιστορίας αγνοήθηκε η Μακραίωνη Ελληνική ιστορία. Βέβαια σωστή, δίκαια και δικαιολογημένη η διαμαρτυρία μας. Πως όμως να ερμηνεύσει κανείς την δική μας στάση απέναντι στην δική μας ιστορία; Οταν Εμεις οι ίδιοι εγκαταλείπουμε εκατό (100) και πλέον χρόνια ιστορίας του Μακεδονικού αγωνα και δεκατέσσερες (14) μήνες Αντιστασιακής ιστορίας-Σεπτέβρης 1941, άρχισε. Νοέμρη 1942, γιορτάζουμε. Απαιτούμε απο τους άλλους να μας σκφτούν και να μας δικαιώσουν;

Μας αμφισβητούν οι Ευρωπαίοι την συμβολή μας στον Ευρωπαϊκό και Παγκόσμιο πολιτισμό. Βέβαια αυτό το γεγονός ειναι ένα απο τα μεγαλύτερα λάθη που διέπραξαν αυτοί που έγραψαν την Ευρωπαϊκη ιστορία και ειδικά ο κ Ντε Ξωρέ, που στην συγγραφεί της ενιαίας Ευρωπαϊκης ιστορίας παρέλειψαν να ενσωματώσουν σε αυτήν ο,τι αξιόλογο ειχε να δώσει η Αρχαία Ελληνική ιστορία μα και η Νεοελληνική παρά τις ενδοελληνικές ασάφιες που υπάρχουν σε ο,τι αφορα τις εσωτερικές αντιπαραθέσεις και τον τρόπο που αυτή γράψτηκε. Το γεγονός αυτό δεν μειώνει τους αγώνες και την συμβολή του λαού μας για λευτερία, Δημακρατία και κοινωνική δικαιοσύνη. Για την ειρήνη, την πρόοδο και τον πολιτισμό.

Η παράλειψει αυτή έκανε οποσδήποτε πιό φτωχή την Ευρωπαϊκη ιστορία. Η επανόρθωση αυτού του μεγάλου λάθους απο την πλευρά των Ευρωπαίων Συγγραφέων θα κάνει οχι μόνο πλουσιότερη, αλλά και δικαιότερη την πρώτη ενιαία Ευρωπαϊκη ιστορία. Ειναι κρίμα που απο το πρώτο ακομη ξεκίνημα οι Ευρωπαίοι Συγγραφείς μα και οι λαοί της Ευρώπης, επέτρεψαν να διαπραχθεί αυτό το μεγάλο λάθος. Και το ακόμα χειρότερο οτι δεν ενεργοποιούνται προς την κατεύθυνση να επανόρθωθει. Η παράλειψη αυτή εκτός του οτι πίκρανε και πλήγωσε τον Ελληνικό λαό. Εναν λαό με μιά τεράστια συνεισφορά και προσφορά στον Ευρωπαϊκο και Παγκόσμιο Πολιτισμό έδειξε και τον μεροληπτικό τρόπο με τον οποίο λειτούργησε το συγχρονο Ευρωπαϊκό πνεύμα. Το Μακεδονικό πρόβλημα για μιά ακόμα φορά εγινε για την Ελλάδα το κύριο και καθοριστικής

σημασίας θέμα.Και την φορά αυτή καποιες άλλες δυνάμεις θέλουν να παίξουν τον ρόλο που έπαιξε η Οθωμανική Αυτοκρατορία στον Μακεδονικό χώρο.Για αυτήν ακριβώς την Γεωστρατηγική σημασία που εχει η Ελλάδα γενικά και ο Μακεδονικός χώρος ειδικά για τις δυνάμεις που ενδιαφέρονται για τα Βαλκάνια και την Μεσόγειο έφεραν στην επικαιρότητα τα Σκοπιανά.Οι δυνάμεις που ενδιαφέρονται για την περιοχή αυτή αναζητούν προγεφυρώματα.Και απο ό,τι φαίνεται προς αυτην την κατεύθυνση-Προγεφύρωμα-χρησιμοποιούνται τα Σκόπια.

Οι στιγμές για την χώρα μας ειναι κρίσιμες.Και όπως πάντα-σαν Ελληνες-ενώ έχουμε ανοιχτά Εθνικά και οικονομικά μέτωπα.Εμείς πγεσία και λαός,δεν σκύψαμε σαν ένας Ανθρωπος στο πρόβλημα.Μα και ούτε θα μπορέσουμε να σκύψουμε αν δεν πούμε και την φορά αυτή τα πράγματα με το όνομά τους.Αν οπως πάντα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε τα γεγονότα να περνούν απο μπροστά μας και Εμεις αδιάφορα σηκώνουμε τους ώμους.Γυρίζουμε απο την άλλη μεριά και αλλάζουμε την συζήτηση σε άλλα πιό ευχάριστα και εύκολα θέματα.Αν εξακολουθούμε να αναλυκλώνουμε την καθημερινή τριβή και μιζέρια-που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ενα Νέο ΔΙΧΑΣΜΟ-και δεν αποτινάξουμε τα δεσμά και τις αγγυλώσεις αυτών των

αντιλήψεων,συμπεριφοράς και νοοτροπίας,που μας οδήγησαν στα σημερινά δύσκολα και τραγικά αδιέξοδα.Αν δεν αποφασίσουμε σαν πγεσία και λαός να συγκροτήσουμε επιτέλους Ενα στρατηγικό όργανο-Εθνικό Συμβούλιο-που θα αντιμετωπίσει ψυχραιμα και λογικά και κυρίως υπέρ κομματικά τα Εθνικά και γενικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σαν λαός και Γεωγραφικός χώρος

Ισως αργότερα δεν θα μπορούμε όπως πάντα να Πούμε:Κι εκεί που λές:ποιός Ζωντανός πιά μένει;Τα κόκκαλα στά μνήματα βλογώ,και να,στο Φώς πετιόνται Ανδρειωμένοι:Φώς και Ζωή κι ανάσταση ειμ Εγώ! Που τόσο ευστοχα και έξοχα τραγούδησε ο Ποιητής,ή και αν το πούμε το κόστος που θα πληρώσουμε σαν λαός θα είναι τεράστιο.Για να το αποφύγουμε αυτό το κόστος Ενας τρόπος μόνο υπάρχει:Να σταθούμε υπεύθυνοι πγεσία και λαός και αντιδράσουμε σωστά ΣΑΝ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.Σε αυτές τις δύσκολες για την

χώρα και το λαό στιγμές.

Και επειδή τα γραφόμενά μου μπορεί να προκαλέσουν ερωτηματικά, να παρεξηγηθούν ή και δισαρέσκεια σε μερικούς. Διαβεβαιώ ότι ποτέ, μα ποτέ και για τίποτα στον κόσμο δεν θα επέτρεπα στον εαυτό μου να φέρω σε αντιπαράθεση τους Μακεδόνες με τους υπόλοιπους Ελληνες. Απλώς γράφοντας τα όσα έγραψα θέλησα να θυμίσω ορισμένα βασικά ιστορικά λάθη του παρελθόντος. Ετσι ώστε στις σημερινές δύσκολες στιγμές που περνάει η χώρα μας να μην τα επαναλάβουμε. Και στο βαθμό που μπορούμε να διορθώσουμε αυτά του παρελθόντος.

Πριν κλείσω θα ήθελα, να θυμίσω στον Κύριο Πρωθυπουργό, που αρνείται επίμονα την συκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου που απο καιρό τώρα προτείνει ο Συνασπισμός, με το αιτιολογικό ότι πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει, ενώ γνωρίζει πολύ καλά ότι υπάρχει και λειτουργεί στην Κύπρο. Φαίνεται πως στην βιασύνη του να απορρήψει την πρόταση του ΣΥΝ, ξέχασε ότι και επί Μοναρχίας, υπήρχε και λειτουργούσε κατα καιρούς το Συμβούλιο του Στέμματος.

Θα θυμίσω ακόμα ότι οι καμματικές σκοπιμότητες και οι επάρσεις των στιγμαίων νικών ποτέ δεν στάθηκαν καλοί σύμβολοι των Κυβερνώντων. Οι εγωϊσμοι της παντογνωσίας και η διάθεση χειραγώγησης του λαού, πάντα κακό έκαναν στον λαό και την χώρα.

ΒΕΡΟΙΑ 10-4-1992. κόγιας νίκος

ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΝΑΡΩΤΙΕΤΑΙ:ΩΣ ΠΟΤΕ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΘΑ ΕΞΑΚΟΚΟΥΘΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΝΕΥΘΥΝΗ ΧΩΡΑ.

Ειναι γεγονός οτι κάθε ιδεολογική σύγκρουση εχει κάποιες κοινωνικό-οικονομικές σύνέπειες.Η ιδεολογική σύγκρουση όμως ανάμεσα στη Δημοκρατία και τον φασισμό ήταν τεράστια και χωρίς προηγούμενο.Το ίδιο και οι καταστροφές,που αυτή προκάλεσε.Η φασιστική πίεση ήταν τρομερή.Και ήταν τρομερή γιατί δεν κινήθηκε μόνο η πιό φοβερή πολεμική μηχανή που γνώρισε ο κόσμος. Επ[illegible] προηγηθεί η σατανική πέμπτη φάλαγγα,που σε πολλές χώρες,μέσω των ντόπιων αντιδραστικών δυμάμεων ειχαν αποσυνθέση τον Δημοκρατικό κοινωνικό Ιστό.

Οι υπόδουλοι λαοί,προκειμένου να αντισταθούν στον αφανισμό,χρειάστηκε να κινητοποιήσουν και το τελευταίο απόθεμα ηθικού στένους,τόλμης και αυτοθυσίας.Επρεπε να αρχίσουν μόνοι απ την αρχή και χωρίς μέσα την ένοπλη Αντίσταση κατά των κατακτητών και των ντόπιων συνεργατών τους.

Μέσα στην ένδοξη χορεία των λαών της Ευρώπης,που ύψωσαν το αναστημά τους στον Μουσουλίνη πρώτα και τον Χίτλερ μετά,μα και της εγχώριας πέμπτης φάλαγγας και έγραψε με το αίμα του ενα ασύγκριτο ΕΠΟΣ πρώτος,ανάμεσα στους πρώτους,ειναι ο Ελληνικός λαός.Αρχισε με το ΕΠΟΣ στα Αλβανικά βουνά.Συνέχισε τον ανειρήνευτο τετράχρονο αγώνα στα βουνά και τις πόλεις της χώρας.Συνέβαλε τα μέγιστα στη Νίκη του συμμαχικό αγώνα και την απελευθέρωση και της χώρας μας ειδικά.Γιά την αυτή πήρε τη θέση του,ματωμένος,γυμνός,πεινασμένος,αλλά περήφανος και πανάριος ο λαός μας με τη δικη του Αντίσταση στην πρώτη-πρώτη γραμμή των ένδοξων λαών της Ευρώπης.Στο πλευρό των μεγάλων συμμάχων και την παγκόσμια ιστορία.

Ειναι γεγονός οτι κάθε κατεχόμενη χώρα και λαός δέχθηκε ένα μεγάλο μέρος απο αυτόν τον κατακλυσμό αιδήρου,φωτιάς και θανάτου που έπεσε πάνω τους κατεχόμενους λαούς στη διάρκεια του Β! παγκ πολέμου.Ο λαός και η χώρα μας όμως αναλογικά εχει υποστεί τις μεγαλύτερες υλικές καταστροφές και Ανθρώπινα θύματα.

Συγκεκριμένα η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ Γερμανία προξένησε,κατά

τη διάρκεια της κατοχής, συμαντικότατες καταστροφές στη χώρα μας: εκτελέσεις, θανάτους απο υποσιτισμό και πείνα, θανάτους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και χώρους καταναγκαστικής εργασίας. ΔΗΩΣΕΙΣ και καταστροφές χωριών και πόλεων, πυρπολήσεις οικοδομημάτων, καταστροφές σε δημόσια έργα (γέφυρες, σιδηροδρομικό και οδικό δίκτυο, λιμάνια και, διώρυγες-Κορίνθου-κλπ). Καταστροφές στην αγροτική οικονομία και τη Ναυτιλία, λεπλασίες και κλοπές με τη μέθοδο της αγοράς με καταχικό, χωρίς αντίκρυσμα χατρονόμισμα, διαρπαγές και επιτάξεις και με ισιόμορφη αφαίμαξη του εθνικού πλούτου της χώρας, με τη σύναψη επισήμων αναγκαστικά επιβεβλένων ΔΑΝΕΙΩΝ.

Οι θυσίες του Ελληνικού λαού σε Ανθρώπινες ζωές υπερβαίνουν κατά πολύ το ένα εκατομμύριο και κατά τους μετριότερους υπολογισμούς ανέρχεται στο 13,5 του όλου πληθυσμού της πατρίδας μας, θυσία που αναλογικά την καθιστά πρώτη σε σχέση με όλες τις χώρες που κατακτήθηκαν απο τη ναζιστική Γερμανία.

Η ιστορία διδάσκει και η ζωή επιβεβαιώνει οτι μετά τη λήξη κάθε πολέμου γίνονται διάφορες συσκέψεις προκειμένου να προσδιοριστούν οι υλικές καταστροφές και τα Ανθρώπινα θύματα, αλλά και να προσδιοριστούν τα μεγέθη των πολεμικών επανορθώσεων, τον τρόπο και τον χρόνο πληρωμής. Έτσι:

Σύμφωνα με την απόφαση του Διασυμμαχικού Οργανισμού Επανορθώσεων, που συνήλθε στο Παρίσι, στις 14 Ιανουαρίου 1946, οι υποχρεώσεις της Γερμανίας προς την Ελλάδα; για τις καταοχέσεις, καταστροφές και αρπαγές που είχαν κάνει τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής ανέρχονται σε 7.100 δις δολάρια, και 3,5 δις δολ απο τα αναγκαστικά δάνεια που πήραν οι ναζοί απο την Ελλάδα για την συντροφή των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής και της στρατιάς του Ρόμελ στην Αφρική. Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί οτι η Γερμανία, μας οφείλη άλλα 80 εκατομ γερμανικά μάρκα υπόλοιπο απ τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και 523.773.000 εκατομ δολ υπόλοιπο διαφοράς του κλήριγκ απο τις συναλλαγές του μεσοπολέμου.

Αυτές οι εκτιμήσεις όσον αγορά τα πιό πάνω ποσά που μας οφείλη η Γερμανία έχουν εκτιμηθεί με βάση την αγοραστική αξία του 1938. Στα ποσά αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται οι απώλειες σε Ανθρώπινες ζωές, οι ανα

πρίες και τα ωφέλη που προσπορίστηκε η Γερμανία απο την καταναγκαστική εργασία που επέβαλε στο εσωτερικό της χώρας, τους με τη βία εργάτες που στρατολόγησε και την εργασία των ομοίρων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Το 1952 σε σύσκεψη με αντικείμενο των "πολεμικών εν γένει επανορθώσεων" που συνήλθε στο Λονδίνο στην οποία συμμετείχαν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η Αγγλία και η Γαλλία ειχε συμφωνηθεί απο όλους, οτι η καταβολή απο τη Γερμανία των πολεμικών εν γένει επανορθώσεων θα γίνει αμέσως μετά την ενοποίηση της Γερμανίας. Στη σύσκεψη αυτή έγινε σαφής οχι μόνο ο χρόνος που η Γερμανία θα καταβολή την αξία των πολεμικών επανοθρώσεων αλλά και συγκεκριμένα την υποχρέωσαν να πληρώσει τα αναγκαστικά δάνεια που έχει συνάψει το 3ο Ράιχ απο τις τράπεζες των κατεχομένων χωρών ώς το 1989.

Δυστυχώς όμως η Γερμανία γιά άλλη μιά φορά δεν συμορφώθηκε ούτε με τη μιά ούτε με την άλλη απόφαση της διάσκεψης σε αντίθεση με την Ιταλία και τη Βουλγαρία, που εχουν συμορφωθεί με τις αποφάσεις της διάσκεψεις και εχουν εκληρώσει αυτές τις υποχρεώσεις.

Ενώ αυτές ειναι οι αποφάσεις των Νικητών του Β! παγκοσμίου πολέμου, η Γερμανία μέχρι σήμερα παρ όλο που οι όροι των αποφάσεων αυτών εχουν εκπληρωθεί-εφτά χρονια πέρασαν απ το 1989 και έξη απο την ενοποίηση της Γερμανίας-οχι μόνο δεν υλοποίησε τις αποφάσεις, αλλά με διάφορα σαθρά επιχειρήματα: "απο το δεν μας χρωστούν ούτε ένα μάρκο, μέχρι οτι μάς τα έχουν αποπληρώσει μέσω του ΝΑΤΟ, της ΕΟΚ κλπ".

Αυτά όσον αφορά τις αποφάσεις των Νικητών για τα ποσά που μας οφείλει η Γερμανία, τον τρόπο και τον χρόνο πληρωμής των επανορθώσεων και ειδικά του δανείου, και η γνωστή μέχρι σήμερα στάση της Γερμανίας.

Το πρόβλημα ειναι τί κάνουμε Εμείς σαν λαός και χώρα προκειμένου να υποχρεώσουμε την Γερμανία να υλοποιήσει τις πιό πάνω αποφάσεις. Ειναι γεγονός υπήρξαν κατά καιρούς διάφορες δηλώσεις απο προσωπικότητες και και απο ορισμένα κόμματα στη βουλή. Ποτέ όμως επίσημα η κυβέρνηση δεν πρόβαλε στο Γερμανικό κράτος τις αξιώσεις της Ελληνικής πολιτείας.

Εμείς οι Αντιστασιακοί, σημειώνουμε με ικανοποίηση τη δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου οτι το θέμα των

γερμανικών πολεμικών επανορθώσεων και αποζημιώσεων αν τιμετωπίζεται και οτι η κυβέρνηση θα επιλέξει το χρόνο και τον τρόπο προβολής αυτού του θέματος.

Ειναι τόσο δίκαιες αυτές οι απαιτήσεις ώστε πριν απο καιρό ακόμα και ο τύπος του εξωτερικού και αυτής της Γερμανίας ασχολήθηκαν με το θέμα αυτό, αλλά και το ίδιο το Γερμανικό κοινοβούλιο.

Οι Αντισταασιακοί, θεωρούμε οτι τώρα ειναι η πιό κατάλληλη χρονική στιγμή, να θυμίσουμε στο Γερμανικό λαό οτι πρεπει επιτέλους να σεβαστεί τον εαυτό του και να αναλάβει τις ευθύνες του για τις καταστροφές που προξένησε στη διάρκειας του Β παγκ πολέμου στις κατεχόμενες χώρες. Και ΖΗΤΟΥΜΕ απ την κυβέρνηση στην περίπτωση που η Γερμανική κυβέρνηση αρνηθεί ή καθυστερήσει την ικανοποίηση των δίκαιων αυτών αιτημάτων και απαιτήσων, η κυβέρνηση το συντομότερο δυνατό να προσφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο ώστε να δωθεί ενα τέλος σε αυτήν την μακρόχρονη εκκρεμότητα.

Βέροια 16.8.1996 Κόγιας Νικός.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ 1821-1912

Στους μακραίωνους αγώνες της φυλής μας για τη γέννηση-αναγέννηση και διατήρησει του Νεοελληνικού έθνους τόσο στην αυγή της συγκότησής του σαν ενιαί ος χώρος,άλλο τόσο και στη συνέχεια,ο Μακεδονικός ήταν ο αγριότερος,ο σκληρότερος και ο πιό μακρόχρο νος στη Νεοελληνική ιστορία αλλά και στην αρχαιότη τα αφού το"Μακεδνόν έθνος"ειναι αυτό που έδωσε το [illegible]αμα στη χώρα.Και ήταν μακρόχρονος(και μακραίωνος συνάμα η Μακεδονική δυναστεία αρχίζει το 818 με ιδ ρυτή το βασιλιά Κάρανο)γιατί αμέως μετά την κατάλη ψη της Κωνσταντινούπολης απο τους Τούρκους το 1453 ο Ολυμπος για τους Μακεδόνες έγινε το κέντρο της κλεφτουριάς.Και ήταν αγριότερος και σκληρότερος στα Νεοελληνικά χρόνια γιατί εκτός του ότι ο Μακε δονικός αγώνας διεξάγονταν σε ένα Γεωστρατηγικό χώ ρο,όπου χτυπούσε η καρδιά της Οθωμανικής Αυτοκρατο ρίας ειχε να αναμετρηθεί όχι μόνο με έναν εχθρό(ό πως έγινε σε άλλους Ελλαδικούς χώρους)αλλά με (3) τρείς διεκδικητές,που ό καθένας διεκδικούσε τον Μα κεδονικό χώρο για λογαριασμό του.

Και οχι μόνο τον διεκδικούσαν αλλά και πολεμούσαν σκληρά ο καθένας:Οι Τούρκοι να την κρατήσουν και να εξισλαμίσουν τους κατοίκους.Οι Βούλγαροι και οι Σέρ βοι να την κατακτήσουν.Αν σε αυτούς προστεθούν και οι Τουρκολάτρες(ευτυχώς ελάχιστοι)ο καθένας αντιλαμ βάνεται κάτω απο ποιούς όρους έγινε ο Μακεδονικός [illegible]ώνας,μα και πόσο δύσκολος,σκληρός και αιματηρός ήταν.Επειτα δεν πρέπει να ξεχνάμε οτι η Επανάστα ση του 1821 άρχισε αρκετές μέρες πρίν απο την Αγια Λάβρα με βασικά κέντρα:τη Νάουσα (Αραπίτσα),τη Χαλ κιδική και το Ελευθεροχώρι Πιερίας και οτι μέχρις ότου συμφωνήσουν μερικοί Πρόκριτοι,Κοντζαμπάσηδες και κυρίως ο Κλήρος να σηκώσουν την σημαία της Ε πανάστασης στην Μακεδονία ειχαν ήδη σφαγεί αγωνι ζόμενοι 30 χιλιάδες Ελληνες,εναλάρτητα απο το γλωσ σικό ιδίωμα γιατί πίστευαν οτι ειναι Ελληνες και α

γωνίζονταν για την Ελλάδα.

Ακόμα δεν πρέπει να ξεχνάμε οτι οι Μακεδόνες αγωνιστές όντας αρκετοί φιλικοί(Κουτούνιος κλπ) γνώριζαν οτι τα περιθώρια της της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας σε δυνατότητες διεξαγωγής πολέμου όσον αφορά την Μακεδονία δεν ειχαν εξαντληθει,συνεπώς ο αγώνας τους δεν θα δικαιωθεί και όμως πολεμούσαν με να κρατήσουν όσο το δυνατόν περισότερες εχθρικές δυνάμεις τον Μακεδονικό χώρο,ώστε να ανακουφίσουν την Επανάσταση στο Μωριά πρώτα και τη Ρούμελη μετά.

Παρά τους μακρόχρονους,σκληρούς και αιματηρούς αγώνες λόγω της μεγάλης αντίδρασης των Μεγάλων Δυνάμεων και μετά την αναγνώριση του Ελληνικού κράτους η Μακεδονία παραμένει στους Τούρκους.

Οι Μακεδόνες οπλαρχηγοί όμως δεν εγκατάλιψαν τον Απελευθερωτικό αγώνα.Συνεχίζουν τον αγώνα τόσο στη Μακεδονία,άλλο τόσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Το κόστος που πλήρωσε ο λαός της Μακεδονίας για τη λευτεριά ήταν τεράστιο τόσο πρίν απο την Επανάσταση του 21,κατά την διάρκεια,άλλο τόσο και στα υ

πόλοιπα (91)χρόνια μέχρι την απελευθέρωση το 1912.

Κινήματα και εξεγέρσεις διαδέχονταν το ένα το άλλο σε κάθε γωνιά της Μεδονικής γής.Ενας τέτοιος αγώνας ήταν επώμενο να εγγράψει αξιόλογες υποθήκες που πάρθηκαν σοβαρά υπόψη όταν κρίνονταν η τύχη της Μακεδονίας.

Ειναι γεγονός οτι και στον Μωριά έτρεξε αίμα και μάλιστα πολύ.Το πολύ όμως το έχυσαν οι τουρκολάτρες που προκειμένου να αφαιρέσουν το κοινωνικο περιεχόμενο της Επανάστασης της έδωσαν ταξικό χαρακρα και την οδήγην μετά την απελευθέρω σε πολλούς εμφυλίους πολέμους.

Ο Μακεδονικός αγώνας σε συνδιασμό με τον Β! παγκόμιο πόλεμο ήταν αυτός που την πρώτη δεκαετία του 20ου αιώνα,οχι μόνο σηματοδώτησε,αλλά και εδραίωσε την επιβεβαίωση του Ελληνικού Εθνους ανά

τους αιώνες.Και αν το Ελληνικό κράτος μετά την απε
λευθέρωση της Μακεδονίας λειτουργούσε έστω με λίγη
φαντασία και κυρίως δεν εμφορούνταν απο τη γνωστή
δυστυχώς και σήμερα ακόμη βαθιά ριζωμένη νοοτροπία
του Μακεδονιστάν,ίσως το Μακεδονικό να μην ειχε τη
σημερινή ένταση.

Πιστεύω οτι τα ιστορικά γεγονότα εχουν συνέχεια
και δεν πρέπει κάποιοι μεμονωμένα να κρίνουν ιστο
ρικά δεδομένα που συνέβησαν στο παρελθόν χωρίς να
εχουν μελετήσει για το πώς εχουν συμβεί αυτά.

Για παράδειγμα το παράρτημα της Παμακεδονικής Ε
νωση Βεροίας,στο συγχαρητήριο-ευχαριστήριο κείμε
νο προς τους αδερφούς Βλαχογιάννη,για τη δωρεά του
αρχοντικού τους στην Μητρόπολη Βεροίας υπο τον απα
ράβατο όρο να γίνει Μακεδονικό Μουσείο γράφει"Ο Μα
κεδονικός αγώνας ειναι η δευτερη μεγάλη Επανάσταση
μετά το 1821,το ξέπλημα του 1897 και το ξεκίνημα ε
νός νέου αγώνα...".Και σε συνέχεια"Αυτοί που ήρθαν
απο όλη την Ελλάδα και έδωσαν το αίμα τους,τα πόδι
α τους,τα χέρια τους,τα μάτια τους για τη Μακεδο
νία μας,έγιναν το ξεκίνημα για να φτάσει η Ελλάδα
απο Σαραντάπορο στη Φλώρινα και στον Εβρο.Κάνει
μιά σύκγριση της"Ελλάδας με την Αλβανία"και συνεχί
ζει"Αυτοί λοιπόν οι Μακεδονομάχοι σίγουρα σήμερα
θα νοιώθουν αγαλίαση,δε θα θεωρούν τον εαυτό τους
ξεχασμένο αφού βρέθηκε χώρος να στεγαστεί η μνήμη
του και υπάσχονται ότι θα δώσουν όλες τις δυνάμεις
...".

Φαίνεται όμως πως αυτή η διάκριση των αγωνιστών
του Εθνικού αγώνα απο μερικούς Ανθρώπους μα και
την πολιτεία που πρώτη διέπραξε το τραγικό ατόπημα
της διάρκισης εχει γίνει βίωμα και οχι ιστορία εδ
ραιωμένη στην ιστορία του κάθε τόπου.Και λέω ειναι
ναι βίωμα γιατί δεν θυμάμαι πιά ακριβώς εποχή ήρθε
το τρένο και στη Βέροια να προβάλλει τον Μακεδονι
κό αγώνα δεν υπήρχαν παρά ελάχιστα κάδρα αγωνιστών
της Μακεδονίας.Οι πολλοί και οι αξιόλογοι ήταν αυ
τοί που"ήρθαν απο την Ελλάδα"και ήταν αυτοί που τα
ονματα και τις προτομές συναντούμε στους δρόμους
και τις πλατείες των Μακεδονικών πόλεων.

Ο Μεγάλος Ροΐδης έγραφε:"Κάθε τόπος έχει την πλη
γή του και η Ελλάδα την δική της:Τη Μεγάλη Ιδέα"Βέ
τη μεγάλη ιδέα μπορεί να την αφήσαμε κάπου στο Σα
γγάριο ποταμό και στα ματωμένα κράπεδα της Μικράς
Ασίας,Και ενώ ο απλός λαός γαλοχούνταν με το όραμα
της"μεγάλης ιδέας"η επίσημη ιδεολογία των κυβερνών
των και της Ελίτ για αρκετές 10τίες με όλα τα μέσα
προσπαθούσε να πείσει τους απανταχού Ελληνες οτι η
Ελλάδα ειναι η Ελλάδα του Μωριά και τώρα της Αθή
ναϛ και πέραν αυτής ΥΟ.

Βέβαια,και σήμερα εχουμε αυτούς που"καπηλικά πατ
ριδολαγούν,(Βρακάδες κλπ)υποκριτικά θεολαγούν και
αδύσταχτα ψευδολαγούν"εκτοξεύοντας μύδρους κατά
των"Ανθελίνων της Εσπερίας"ξεχνώντας οτι όταν τα
συνθήματα ξεφτίζουν και αναπόδραστα έρχεται και η
μοναξιά των συνθηματολοντών όπως για άλλη μιά φορά
επιβεβαίωθηκε τον περασμένο μήνα στη Θεσσαλονίκη.

Στις Επαναστάσεις-είτε απελευθερωτικές,είτε και
νωνικές-πρωταρχικό ρόλο δεν παίξουν μόνο τα όπλα,
αλλά και οι ιδέες.Αυτές μάλιστα έχουν το προβάδισ
μα χρονικά.Αυτές ανοίγουν το δρόμο,ξεχερσώνουν το
έδαφος,ρίχνουν το σπόρο.Φωτίζουν τους καταδυνασ
τευόμενους,κεντρίζουν τη λαχτάρα τους μέχρι την
ώρα που ο λήθαργος θα γίνει αγανάκτηση,η υπομονή
εξέγερη,και η υποταγή αγώνας και μάχη.

Και οι ιδέες καρποφορούν στο χώρο που σπέρνον
ται και μόνο εκεί υλοποιούνται.Αϛ μαϛ πούν οι στη
τάξαντες το κείμενο αν γνωρίζουν κάποιον αγώνα ή
Επανάσταση που να εχει μέλλον αν δεν στηρίζεται
στους Ντόπιους.Γιατί αν δεν δεχθούμε αυτήν την ά
ποψη,τοτέ δεν μένει παρά να παραδεχθούμε οτι η Ελ
λάδα τότε απελευθερωτικό πόλεμο,αλλά ιμπεριαλιστι
κό,κατακτητικό κατί βέβαια που δεν συνέβει.

Σε μιά κοινωνία όμως που δεν λειτουργεί με βάσει
αρχές και ιδανικά,που δεν αμείβει τους Αθρώπους α
νάλογα με την Αξία και την Προσφορά ειναι επώμε
νο να συμβούν και αυτά.

Σαν συμπολίτης οχι μόνο ευχαριστώ και εγώ τους

Αφ/ους Βλαχογιάννη, αλλά νοιώθω και περήφανος σαν Βεροιώτης για την δωρεά και κυρίως για τον δεσμευτικό όρο να χρησιμοποιηθεί για Μακεδονικό Μουσείο, αν και θα προτιμούσα να το δωρήσει στο Δήμο, έτσι ώστε να εκφάξει όλλους τους Ελληνες.

Βέροια 8.3.1995 Κόγιας Νίκος.

ΜΙΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ

Η διάσκεψη της Κριμαίας που συνήλθε στην τελευταία περίοδο του πολέμου, (4-12-Φεβρουαρίου 195) ήταν η συμαντικότερη, σε ολόκληρη την παγκόσμια ιστορία, των διεθνών συνάντήσων. Ηταν η λογική συμπλήρωση και ολκλήρωση των απόψεων όλων των άλλων διασκέψεων που ειχαν προηγηθεί. Η σύγκληση της διέψευσε και τις τελευταίες απεγνωμένες ελπίδες του χίτλερ και των φασιστών όλου του κόσμου για διάσπαση του συμμαχικού συνασπισμού και για διάσωση των φασιστικών εφεδρειών. Η επίδρασή της στη πορεία των γεγονότων ήταν αποφασιστική. Το ίδιο αποφασιστικός ήταν και ο ρόλος της στην πολιτική, οικονομική και ηθική διαμόρφωση του κόσμου μετά τη συντριβή του χιτλερισμού.

Η κοσμοϊστορική σημασία της Διάσκεψης της Κριμαίας, δεν βρίσκεται μόνο στο οτι, συμπληρώνοντας τις προηγούμενες συμμαχικές Διασκέψεις, αποτέλεσε ενα ουσιαστικό "συνέδριο ειρήνης" και έλυσε τα σοβαρότερα πολεμικά και άμεσα μεταπολεμικά προβλήματα του Β! παγκοσμίου πολέμου: Εβαλε τα θεμέλια για τη διατήρηση της ειρήνης και ασφάλειας των λαών. Προσδιόρισε την πορεία για το άμεσο και απώτερο μέλλον.

Ολες οι διασκέψεις που έγιναν κατά τη διάρκεια του πόλεμο, (Ατλαντικού, Ντάμπαρτον Οουκς, Μπρέττον Γούντς, Μόσχα, Τεχεράνη, Κριμαία, Σαν Φραντσίσκο), καθώς και η πρώτη μεταπλεμική της Ευρώπης (Πότσταμ), παρά τις δυσκολίες που αντιμετόπισαν, συμπλήρωναν η μιά το έργο της άλλης: Εβαξαν τη βάση της πολεμικής συνεργασίας για τη συντριβή του κοινού εχθρού και προσδιόρισαν επακριβώς τα προβλήματα που θα παρουσίαζε η ττημένη χιτλερική Γερμανία και γενικότερα.

Η ξεχωριστή σημασία της διάσκεψης αυτής οφείλεται στο γεγονός, οτι καθόρισαν με κάθε λεπτομέρεια τα στρατιωτικά σχεδια, για μιά κοινή συντριπτική επίθεση σε Ανατολή και Δύση, σε Βορρά και Νότο. Με την απόφαση αυτή η θανατική καταδίκη της Γερμανίας ειχε υπογραφεί. Αλλη διέξοδο απο τη στρατιωτική συν

τριβή στα πεδία των μαχών ή τη συνθηκολόγηση χωρίς

όρους δεν υπάρχει. Σε μικρό πλέον χρονικό διάστημα, η Ευρώπη και η Ανθρωπότητα ολόκληρη θα έχουν απαλλαγεί από το μεσαιωνικό άγος του χιτλερισμού. Ακόμα αντίκρισε και την μεταπολεμική οργάνωση του κόσμου. Καθόρισε νέα γεωγραφικά σύνορα και τρόπο αποζημίωσης των καταστροφών που προκάλεσε η φασιστική λαίλαπα στις κατεχόμενες χώρες. Έβαλε τις βάσεις για το πώς θα συγκροτηθούν, στις απελευθερωμένες χώρες, οι κυβερνήσεις: Αντιπροσωπευτικές με ελεύθερες εκλογές. Διακήρυξε τον πόθο όλων των λαών για σταθερή και μόνιμη ειρήνη. "Μόνο μιά τέτοια ειρήνη θα μπορέσει να εξασφαλίσει τέτοιους όρους, ώστε όλοι οι Άνθρωποι, σε όλες τις χώρες, να μπορούν να ζήσουν ολόκληρη τη ζωή τους απαλλαγμένοι απ τη φτώχια και το φόβο".

Διατύπωσε την άποψη οτι οι αποφάσεις αυτές δεν έχουν σκοπό να εξολοθρέψουν τον Γερμανικό λαό, (γεγονός ενθαρυντικό για το λαό) αλλά οτι τα μέτρα αυτά αποβλέπουν στην εξάλειψη της μήτρας που τα προκαλεί γιατί: "μόνο όταν ξερριζωθούν ο χιτλερισμός και ο μιλιταρισμός, θα υπάρξει ελπίδα για να αποκτήσει ο Γερμανικός λαός μιά ύπαρξη αξιοπρεπη και μιά θέση μέσα στην παγκόσμια κοινωνία". Ακόμα ασχολήθηκε με την τιμωρία των εγκληματιών πολέμου και τον δοσιλογισμό.

Και το βασικότερο, αξιοποιώντας την πρόσφατη πικρή πείρα της Ανθρωπότητας, αποφάσισε τη συγκρότηση ενός "Διεθνούς Οργανισμού για τη διατήρηση της Ειρήνης και της Ασσφάλειας" να δώσει σάρκα και οστά στην ελπίδα για μόνιμη ειρήνη α): με το να προλαμβάνονται οι επιθέσεις και β) με το να παραμερίζεται κάθε αιτία πολέμου, πολιτική, οικονομική ή κοινωνική με μιά διαρκή και μόνιμη συνεργασία όλων φιλειρηνικών λαών. Αυτός ο Διεθνής Οργανισμός Ειρήνης και Ασφάλειας θα αποτελλει τον "ακρογωνιαίο λίθο" της μεταπολεμικής συνεργασίας. Στο μηχανισμό του θα κρέμεται το μέλλον της παγκόσμιας ειρήνης. Το καταστατι

κό του θα αποτελέσει το"Χάρτη των Ενωμένων Εθνων" που θα ειναι η πρακτική αποκρυστάλλωση του χάρτη

του Ατλαντικού.Στη διάσκεψη της Κριμαίας μπήκαν οι βάσεις του Οργανισμού Των Ηνωμένων Εθνών.

Σε ένα μέτωπο χιλιάδων χιλιομέτρων,όπου οι συμμορίες του χίτλερ,σαν τα πιό αιμοβόρα τέρατα σκορπούσαν το θάνατο,την καταστροφή και τον όλεθρο:Ρώσικες στέπες,τα παράλια της Βαλτικής και της Μαύρης θάλασσας,την Κεντρική Ευρώπη,τα Βαλκάνια,την Αφρική. Και όπου αλλού η δολοφονική σημαία τους κατόρθωσε να κυριαρχήσει για λίγο κινούμενα σε όλα τα μέτωπα τα ανθρωπόφορφα τέρατα απο τους συμμαχικούς στρατούς και τις Εθνικές Αντιστάσεις,το πλυπλόκαμο χιτλερικό φίδι άρχισε να κουλουριάζεται κάτω απ τα διαδοχικά κτυπήματα.Στο τέλος,πληγωμένο και κατακομματιασμένο απο τα θανατηφόρα κτυπήματα του κόκκινου στρατού στο δρόμο της ατιμωτικής φυγής παραδώθηκε στις όχθες του Ρήνου και του Βιστούλα.

Βέβαια καμιά απο τις συμμαχικές Διασκέψεις δεν τελείωσε με ευχαίρια το έργο της και αυτό γιατί η διαμετρικά αντίθετη ιδεολογία δημιουργούσε προβλήματα.Η διάσκεψη αυτή με τις αποφασεις της συγκλόνισε τον κόσμο,αφού κατόρθωσε να τις ξεπεράσει.

Οι αποφάσεις της Κριμαίας,σα σύνολο ήταν ανυπόλογιστης πρακτικής αξίας για την ειρήνη και την ασφάλεια του κόσμου.Μπόρεσε μέσα στις συνθήκες του πολέμου-σε αντίθεση με αυτήν του Α!παγκοσμίου πολέμου που άφησε τόσες εκκρεμότητες-άρχισε να θεμελιώνει στέρεα,συστηματικά και κλημακωτά το οικοδόμημα της ειρήνης.

Πενήντα χρόνια πρίν,τότε που η Ελλάδα έβγαινε νικήτρια στο πλευρό των συμμάχων του Β! παγκοσμίου πολέμου.Τότε λαός της Ελλάδας ταλαιπωρημένος,ρακένδυτος,αλλά γεμάτος περηφάνεια και οράματα,αντιμετώπιζε το μέλλον του με αισιοδοξία.Ηταν η γενιά του 1940,ήταν η γενιά της Εθνικής Αντίστασης.Οι αναγεντές της έβγαιναν υπερήφανοι και με ψηλά το κεφάλι, γιατί ήταν Νικητές.Η ρημαγμένη Ελλάδα αγωνιούσε,πε

ρίτμενε να δικαιωθεί, να καθήσει μαζί με τους συμμά
χους να διεκδικήσει το μερίδιό της, τα δικαιώματά
της, μας προέκυψε ψυχρός πόλεμος, που τόσες επιπτώ

σεις ειχε στη ζωή της κοινωνίας των Ανθρώπων γενι
κά και στην χώρα μας με τον εμφύλιο κλπ.

Η Αμερική βγήκε απο τον πόλεμο πολύ πιό ενισχυμέ
νη και ισχυρή-εισέπραξε την αξία του-η βιομηχανία
της εκτός του οτι ήταν πολλαπλάσια της προπολεμι
κή ήταν απόλυτα προσαρμοσμένη στις σύγχρονες τότε
συνθήκες της πολεμικής παραγωγής. Ο στρατός της ισ
χυρός και εμπειροπόλεμος. Ο στόλος της ο μεγαλύτε
ρος του κόσμου σε συνδιασμό με την αεροπορία που
ειχαν συγκεντρώσει πείρα απ το Δυτικό μέτωπο και
τις εκτρατείες στον Ειρηνικό Ωκεανό και όπου αλλού
χρειάτηκε. Στην τεράστια αυτή δύναμη προστέθηκε και
η ατομική βόμβα.

Το γεγονός αυτό επιτρέπει στον Πρόεδρο Τρούμαν,
που έγινε πρόεδρος μετά το θάνατο του Ρούσβελτ να
επεμβαίνει στην Κίνα, να κρατά για λογαριασμό της Α
μερικής ό,τι απέκτησε στον Ειρηνικό, την Ασιατική
Ηπειρο, την Αφρική και την Μέση Ανατολή, έλεγχο στα
Βαλκάνια. Αποφασίζει μονομερώς με απλή κάλυψη του
Τσιώρτσιλ, να ρίξει την ατομική βόμβα στη Χιροσίμα
και το Ναγκασάκι και σε συνέχεια να διευθύνη μονοκ
ρατορικά στην Ιαπωνία, χωρίς στο μεταξύ να την απο
τοξινώνει απο τον φασισμό όπως προέβλαπαν οι αποφά
σεις όλων των διασκέψεων, δεδομένα που ενέτεινε τ~ν
ψυχρ πόλεμο.

Κατά τον ίδιο τρόπο λειτούργησε και στη Γερμανία
γεγονός που δημιούργησε την υπόνοια στους Ρώσους ό
τι προσπαθούσαν (δεν έκαναν τον επιβαλόμενο βιομηχα
νικό αφοπλισμό), να δημιουργήσουν μια ισχυρή Γερμα
νία σαν αντίρροπο στη Σοσιετική Ενωση.

Ετσι ενώ η διάσκεψη της Κριμαίας συγκλόνισε με
τις αποφάσεις της τον κόσμο, παράλληλη δημιούργησε
και τις προϋπθέσεις για τον ψυχρό πόλεμο. όμως παρ
τα όσα βοίρια σου ψυχρού πολέμου, η ευρωπη έβγαλε
βίβο αιώνα χωρίς πόλεμο

Βέροια 10-2-95 Κόγιας Νίκος

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΗΡΥΤΤΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΗ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΖΗΤΑ ΤΗΝ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ.

Αύριο η Ελλάδα,θα βρεθεί ύστερα απο 54 χρόνια και πάλι το παγκόσμιο προσκήνιο.Η Ανθρωπότητα,γυρνώντας τον δείκτη της ιστορικής μνήμης 54 χρόνια πίσω,θα θυμιθεί και άθελά της ακόμα αυτό το στραυροδρόμι του κόσμου που λέγεται Ελλάδα.Και αφουγκραζόμενη,θα ακούσει τον αντίλαλο απο το Βροντερό"ΟΧΙ" που είπε ο λαός μας στο Διεθνή φασισμό.Και θα το θυμιθεί και θα το ακούσει,γιατί ο τρόπος και ο χρόνος που το είπε αυτό το μεγάλο ΟΧΙ ο λαός μας,μαζί με την Νίκη των Αγγλων στη μάχη της Μάγχης:καθόρισαν την πορεία και την έκβαση του Β!Παγκομίου πολέμου.

Η απόβαση της Ιταλίας στην Αλβανία τον Απρίλιο του 1939,και ο τορπιλισμός της ΕΛΛΗΣ στις 15 Αυγούστου το 1940,βάζει τα Βαλκάνια στο προσκήνιο της Διεθνους επικαιρότας.Ο Μουσουλίνη,επιμένει να εχει ένα μερίδιο στα Βαλκάνια,σύμφωνα με την κατανομή του κόσμου την οποία ειχε αποφασίσει ο άξονας.

Με αυτές τις συνθήκες,η απόβαση στην Αλβανία δεν ήταν απλώς μιά απειλη,αλλά απο τα ίδια τα πράγματα αποτελούσε ένα πρώτο"τελεσίγραφο"το οποίο σήμαινε ;οτι στην,Ελλάδα δεν επιτρέπεται να ασκεί ούτε φιλο-Αγγλική πολιτική,ούτε πολιτική"ουδετερότητας"πλέον. Εθελοντικά ή βίαια θα ενταχθεί στον άξονα,όπως έχει προαποφασιστεί.Και εντασσόμενη θα μπεί υπό την Ιταλική Συριαρχία και οχι την Γερμανική όπως επιθημεί το καθεστώς της 4ης Αυγούστου.Συνεπώς αν υπήρχε κάποια διαφορά αυτή αφορούσε μόνο ώς προς το ποιός θα την έχει λεία:Ο Χίτλερ ή ο Μουσουλίνη.

Μετά την ολοκλήρωση της πρώτης φάσης,τα χαράματα της 28ης Οκτωβρίου 1940,ο Ιταλός Πρεβευτής την Αθήνα,επέδωσε στον τότε Πρωθυπουργό της χώρας Ι Μεταξά το τελεσίγραφο του Ντούτσε.Στο τελεσίγραφο,ήταν έτσι διατυπωμένες οι Ιταλικές απαιτήσεις,ώστε να είναι βέβαιη η απόρριψή του απο την Ελλάδα.

Οταν το πρωϊ έγινε γνωστό,οτι η Ιταλία μας κήρυξε τον πόλεμο,οχι μόνο οι στρατεύσιμοι,αλλά και ανήλι

κα παιδιά και γέροι έδωσαν το πατριωτικό παρόν και ξήτησαν να φορέσουν το χακί.Και ξήτησαν,γιατί εκτός απο τον φασισμό,που μας επιτέθηκε υπήρχε και ο εσωτερικός φασισμός.

Ο Ελληνικός λαό,μισούσε θανάσιμα τον εσωτερικό φασισμό.Για αυτό και ξεσηκώθηκε σαν ένας Ανθρωπος να αποκρούσει τους ξένους εισβολείς,να υπερασπιστεί την Εθνική του ανεξαρτησία και να ξανά-αποκτήσει τη Δημοκρατία,που τόσο βάναυσα του την ειχε στερήσει η 4ο Αυγουστινή καμαρίλα.Η αντίθεση του λαού στον ξένο φασισμό,η αυθόρμητη προσέλευση και ολόψυχη συμμετοχή στον πόλεμο,συνδέονται με τον κρυφό πόθο και το αίσθημα ανακούφισης οτι επιτέλους ήρθε η ώρα να γλυτώσει και απο την εσωτερική τυραννία.

Αυτό το μαζικό πνεύμα της Παλαϊκής Αντίστασης τους φασίστες επιδρομείς,το εκφράσανε με γράμμα τους οι κρατούμενοι κομμουνιστές και αντιφασίστες-Δημοκράτες,που πρώτοι ειχαν σηκώσει τη σημαία του αγώνα κατά του ντόπιου φασισμού και για αυτόν ακριβώς τον λόγο ήταν κρατούμενοι.

Γωρίζοντας,ο δικτάτορας τα αντιφασιστικά αισθήματα του λαού,υποχρεώθηκε κάτω απο την αδήρητη ανάγκη και με βαριά καρδιά να πεί"οχι..."στον Ιταλό Πρεσβευτή.Το πραγματικό:"ΟΧΙ",το μεγάλο και βροντερό"ΟΧΙ".Το"ΟΧΙ"που συγκλόνισε την οικουμένη το ειπε ο Ελληνικός λαός και οι τίμιοι Δημοκράτες Αξιωματικοί.

Το ματωμένο κορμί της Ελλάδας,ντύθηκε τον αστραφτερο μανδύα της δόξας.Μιάς δόξας που δεν ειχε ίσως γνωρίσει ούτε στα μεγαλύτερα κορυφώματα της ιστορίας της.Ο μύθος της παντοδυναμιάς των μηχανοκίνητων φαλαγγών.Του αστραπιαίου πολέμου,της εύκολης εισβολής και της εντός όλιγων ημερών στην Θεσσαλινίκη και την Αθήνα διαλύθηκε τις πρώτες ακόμα μέρες στο Καλπάκι.Ενταφιάστηκας στα βαυνά της Πίνδου απο τις Τσαρουχο-αρβιλοκίνητες φάλαγγες.

Η αρνητική απάντηση του Μεταξα,μέσα σε λίγες ώρες απο στόμα σε στόμα την αυγή έγινε το μεγάλο,το συνολίκο"ΟΧΙ".Το θρυλικό"ΟΧΙ"του λαού.Το"ΟΧΙ",που σαν αστραπή έφτασε στα πέρατα του κόσμου και έγινε εγερτήριο μήνυμα και σάλπισμα για αγώνα.Ολόκληρη η Ανθ

ρωπότητα,όταν άκουσε την απόρριψη έμεινε κατάκλικτή με το τόλμημα γιατί η απόρριψη του τελεσιγράφου,σή μαινε πόλεμο και έγινε σε μιά εποχή που οι δυνέμεις του άξονα θεωρούνταν ανίκητες και στο διάβα τους σά ρωναν όποιον τολμούσε να αντισταθεί.

Τη στιγμή που ολόκληρη η Ευρώπη,στέναξε κάτω απο την μπότα του άξονα,η Ελλάδα μόνη και αβοήθητη,αντέ ταξε την απροσδόκητη για τους κατακτημένους λαούς της Ευρώπης,οχι μόνο άρνηση,αλλά πρόβαλε και αντί σταση στον επίδοξο κατακτητή.Οι λαοί του κόσμου ελεύ θεροι και κατακτημένοι,πήραν μιά βαθειά ανάσα ακού γοντας,πως ένας μικρός λαός με την απόρριψη του τε λεσιγράφου διέλυε το μύθο για το αήττητου του άξονα.

Η άρνηση στην υποταγή και οι πρώτες Ελληνίκες νί κες έφεραν την Ελλάδα στο επίκεντρο της παγκόσμιας κοινής γνώμης.Ο αντίλαλος του"ΟΧΙ" και της νίκης έφ ταασε στα πέρατα της οικουμένης και έγιναν όπως λέει και ο ποιητής:"Μήνυμα για τους ελεύθερους να ετοιμα στουν και σάλπισμα για τους σκλάβους να ξεσηκωθούν.

Η 28η Οκτωβρίου βρίσκει την Ελλάδα ανέτοιμη υλικά -πολεμικά,παρ όλες τις θριαμβευτικές κραυγές της δικτατορίας,οτι η Ελλάδα ήταν ένα πάνοπλο φρού ριο.Και ήταν ανέτοιμη γιατί η 4η Αυγουστινή δικτα τορία ήταν Ναζιστικής έμπνευσης.Δικτατορία φιλο-Γερ μανική.Επεβλήθηκε για να εξυπηρετήσει τους αντικει μενικους σκοπούς της Χιτλερικής Γερμανίας,για να κα ταστήσει την Ελλάδα ένα δορυφόρο της Γερμανίας,όπως την ήθελε ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος το 1916.Η επιβολή της αποτελούσε αντεκδίκηση της Γερμανόφιλης φατρίας του 1916.Σε αυτήν ακριβώς την αντίληψη δομήθηκε και η"ουδετερότητα"που σε όλους τους τόνους διατυμπάνιζε ο Μεταξας και που ουσία και περιεχόμενο εξυπηρετούσε τα σχέδια του Διεθνούς φασισμού.

Για την ιστορία.Η έξάρτηση της χώρας μας,μετά την Ναυμαχία του Ναβαρίνου (1827) στις μεγάλες δυνάμει ειναι δεδομένη.Μέχρι το 1930,γινεται ένας κληρός αγώνας δρόμου ανάμεσα τις μεγάλες δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία)για το πιά απο τις τρείς θα βάλει κάτω απο τον ελεγχό της αυτήν την τεράτιας σημασίας Γεωστρατηγική γωνιά του κόσμου.Νικητής σε αυτόν τον αγώνα βγήκε η Αγγλία.Η εξάρτηση της χώρας απο την

Αγγλία μέχρι τον Α!παγκόμιο πόλεμο (1914-18),ήταν απόλυτη.Δεν αντίμετώπιζε κάποιον αντίπαλο αποφασισμένο να την εκτοπίσει,πάση θυσία.

Με τον γάμο όμως του Βασιλιά Κωνσταντίνου,με την αδερφή του Αυτοκράτορα Γουλιέλμου ΙΙ της Γερμανίας, με επικεφαλής τον ίδιο σχηματίζεται μιά φιλογερμανική φατρία στην Ελλάδα,με πλοκάμια στο στρατό,που με πείσμα προωθεί την Γερμανική πολιτική στην Ελλάδα.

Το γεγονός αυτό,οδήγησε στα γνωστά ιστορικά για τη χώρα μας δεδομένα-Μπιζάνη,αντί για Θεσσαλονίκη, Ρούπελ,Μ Ασιατική καταστροφή,διχασμός κάθοδος Βενιζέλου στην Μακεδονία στην κατοχή κλπ-ειναι απόρροιες της προσπάθειας να αλλάξουμε αφέντη.

Η πολιτική του Γερμανικού επεκτατισμού προωθούνταν με βάση την"ουδετερότητα".Και επειδή η Γεωστρατηγική πραγματικότητα των μεγάλων χωρών δεν αλλάζει,ο,τι ήταν σωστό,δίκαιο και αληθινό για τον Αυτοκράτορα Γουλιέλμο,ήταν και για τον Χίτλερ,όσον αφορά τα συμφέροντα και τις συμμαχίες της Γερμανίας.

Γι αυτόν ακριβώς το λόγω το"ΟΧΙ"έχει δυό όψεις:Αλλη για το καθεστώς της 4ης Αυγούστου και άλλη για τον Ελληνικό λαό.Σε ό,τι αφορα τον λαό αυτός έκανε στο ακέραιο τον Ανθρωπινο,Πατριωτικό και Εθνικό καθήκον.Μόνος του και σχεδόν χωρίς πολιτική και στρατιωτική ηγεσία,μεγαλούργησε στην Αλβανία γιατί πίστευε στην Ελευθερία και τη Δημοκρατία,γιατί πίστευε πώς πολεμώντας τους φασίστες επιδρομείς,πολεμούσε και τον Ελληνικό φασισμό.

Θα έλεγε κανείς,πως ο Αλβανικός πόλεμος και,η συνέχειά του,ο ένοπλος και όποια άλλη Αντίσταση εναντίον των κατακτητών:Ηταν και σαν σύλληψη και σαν εκτέλεση έργο του Ελληνικού λαού.

Το ίδιο μεγαλούργησε όταν λίγους μήνες αργότερα είπε και το δεύτερο"ΟΧΙ",το σύγχρονο"ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ"του λαού μας.Αυτό το "ΟΧΙ" ήταν πιό πρωϊκο,πιό δραματικό και πιό βροντερό απο το πρώτο.Με αυτό το δεύτερο "ΟΧΙ"ο λαός μας στα οχυρά της Μακεδονία και αργότερα στην Κρήτη έγραψε ένα καινούριο Εποs.Τα οχυρά της Μακεδονίας στάθηκαν οι σύγχρονες Θερμοπύλες.Μια χούφτα ήρωες αντιμετώπισαν με θεϊκη καρτερία τα αλλεπάλ

λπλα κύματα των ατσαλόφρακτων φαλάγγων και μιάς άλ
λης Αυτοκρατοράς εννενήντα και πλέον εκατομμυρίων.
Οι Γερμανοί,βλέποντας πόσο λίγοι ήταν οι Ελληνες
και με πιά μέσα τους κράτησαν τόσο χρόνο καθυλωμέ
νους και το κόστος σε αίμα που πλήρωσαν προκειμένου
να μπούνουν στο Ελληνικό έδαφος,στάθηκαν προσοχή και
προυσίασαν όπλα στους σωρούς των νεκρών που υπερασπί
στηκαν μέχρι εσχάτων την Ιερή Γή τους.
Στην ιστορία του Ελληνικού στρατού(σελ 251)δημοσι
ύεται Γερμανικό ανακοινωθέν της 11-4-1941,που ανα
φέρεται στις πολεμικές εκείνες συγκρούσεις και ανά
μεσα στα άλλα γράφει:"Εκλεκτά Ελληνικά στρατεύματα
υπεράσπισαν με εντελώς εξαιρετικόν πρωϊσμόν τα οχυ
ρά της γραμμής Μεταξα.Προεκλήθησαν ώς εκτούτου συγ
κρούσεις εξ εγγυτάτης αποστάσεως,τόσον πείσμονες
και έντονοι,όσον δεν ειχαν λάβει μέχρι τούδε χώραν
είς κανέν άλλο πολεμικό θέατρο..."
Ομως πέρασαν.Και τότε ο ήρωας της Πίνδου,των Μακε
δονικών οχυρών και της Κρήτης,έγινε ο Αγωνιστής της
Εθνικής Αντίστασης.Ο μάρτυρας του Σπηλαιοπηρίου,των
Καλαβρύτων,του Διστόμου,της οδού Μέρλιν,του Χαϊδαρι
ού,του Παύλου Μελά,του Χορτιάτη,των Πύργων και ...
Η κατάληψη της χώρας απο τα στρατεύματα κατοχής
δεν σήμαινε για την Ελλάδα και το τέλος-όπως μερι
κοί πολύ θα το ήθελαν-της Αντίστασης του λαού κατά
των κατακτητών.Απο την ημέρα της κατάκτησης,ενας
νέος αγώνας αρχίζει.Ενας αγώνας πρωτάγνωρος,που θα
να έφερε την Ελλάδα στην Παγκόσμια σκηνή με το κατέ
βασμα της Γερμανικής σημαίας απο την Ακρόπολη,τον
Θεργοπόταμο κλπ.Αγώνας και πράξεις που δόξαν την Ελ
λάδα το 1941-44.
Το Αντιστασιακό φρόνημα του λαού,πάρα την εγκατά
λειψη απο τους Πάππους,προς Πάππους"ειδικούς προστά
τες",μέρα με τη μέρα δυνάμωνε γιατί ο Ελληνας σαν
ιδανικό του εχει την Ελευθερία.Ξέρει,οτι χωρίς αυ
τήν η ζωή του Ανθρώπου δεν εχει καμιά απολύτως αξία.
Η εμπλοκή της Γερμανίας στα Βαλκάνια και η δεσμευ
ση πολλών επίλεκτων δυνάμεων της-πολλές απο τις οποί
ες και μετά την κατάκτηση της Ελλάδας,λόγω της συνέ
χισης του αγώνα-που διαφορετικά θα ειχα χρησιμοποιη
θεί σε άλλα μέτωπα συνετέλεσε στην ήττα των Γερμανων

στο Ανατολικό Μέτωπο και έδωσε την δυνατότητα στην Αγγλία να σταθεροποιήσει τη θέση της στην Εγγύς Ανατολη,και στην Αφρική.Το γεγονός αυτό ειχε καθοριστικής σημασίας επιπτώσεις για την εξέλιξη του πολέμου.

Οι συνεχιστές του αγώνα,που αρχισαν την 28η Οκτωβρίου,θα οργανωθούν σε Αντιστασιακες ομάδες πρώτα και σε Πανελλαδικές μετά(με κύριο όγκο το ΕΑΜ),θα γίνουν ο εφιάλτης των κατακτητών,θα τους καθυλώσουν πόλλες αξιόμαχες δυνάμεις και θα του προκαλέσουν τεράστιες και ανεπανόρθωτες ζημιές με αποκορύφωμα τον Γοργοπόταμο.

Με τα δυό βροντερά"ΟΧΙ",που η Ελλάδα είπε τις δυό αήττητες μέχρι τότε Αυτοκρατορίες,απόδειξε στην οικουμένη οτι η αιώνια Ελλάδα.Η Ελλάδα των Θερμοπυλών ,του Μαραθώνα και του 21 υπάρχει.Και οχι μόνο υπάρχει αλλά αγωνιζόμενη δίνει το παράδειγμα της αρετής, της αυτοθυσίας και την απροσμέτρητη λατρεία της προς την Ελευθερία.Να αποδείξει,πώς εδώ στην Ελλάδα ,παλιότερα και τώρα γράφτηκαν αρκετές απο τις λαμπρότερες σελίδες της Ανθρώπινης ιστορίας.

Εκεί στην Πίνδο,τα οχυρά της Μακεδονίας,την Κρήτη και την Παλαϊκή Αντίσταση ενάντια στην τριπλή κατοχή δόθηκε το μέτρο-μάθημα σε όλο τον κόσμο,πως δεν υπάρχει τίποτε πολυτιμότερο και ιερότερο στη ζωή απο την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ.

Με το πέρασμα του χρόνου,όπως οι Θερμοπύλες και ο Μαραθώνας,έγιναν πέρα απο τα όρια των καιρών και των τόπων τα μοναδικά σύμβολα Πατριωτισμού,Ανδρείας και Αρετής.Ετσι και η 28η Οκτωβρίου 1940 και η Αντίσταση 1941-44,θα γίνουν σύμβολα διαχρονικά.

Αυτά τα γνωρίζει η Παγκόσμια κοινή γνώμη.Τα εχει καταγράψει η Παγκόσμια ιστορία.Ειναι πράξεις ξεχωριστές-μοναδικές,που δεν μπορούν να ξεχαστούν.

Η Ελλάδα αύριο,θα βρεθεί σύσωμη κοντά στον Αλβανο μάχο.Και σαν λαός,θα ανέβουμε στο πιό ψηλό μετερίζι της Νεότερης ιστορία μας,ταπεινοί προκυπτές των γιγάντων που δεν δύστασαν να δώσουν και τη ζωή τους ακόμα για τη χιλιάκριβη τη Λευτεριά και τη δόξα της Ελλάδας

Τιμή και δόξα σε εκείνους-όπως λέει και ο ποιητής

-όπου στη ζωή όριαν να φυλάγουν Θερμοπύλες,ποτέ απο το χρέος μη κινούντες,δίκιοι και ίσοι σε όλες τους τις πράξεις.

Βέροια 27 Οκτώβρη 1994 Κάγιας νίκος.

Ο ΑΤΤΙΛΑΣ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΖΕΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΔΟΛΟΦΩΝΕΙ ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Μέρες μνήμης και θανάτου είναι οι μέρες του Ιούλη για την Κύπρο, που πρίν απο 22 χρόνια έβαλαν σε άμεσο κίνδυνο την επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού. Θα μείνει παντοτινά η αίσθηση του διπλού εγκλήματος, της ενθικής προδοσίας, πρώτα, με το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974, που στάθηκε στη συνέχεια το έναυσμα και η αφορμή της εισβολής της Τουρκίας. Εισβολή που από καιρό καραδοκούσε την ευκαιρά ξέροντας οτι εχει απέναντί της μιά Ελλάδα σε αποδιοργάνωση και ανίσχυρη μετά το δυγό της στρατιωτικής χούντας να δράση.

Πρίν απο λίγες μέρες τιμήσαμε αυτούς που χάθηκαν άδικα στη λαίλαπα του πραξικοπήματος κατά του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και της εισβολής του Αττίλα. Δυστυχώς όμως πρίν ακόμα στεγνώσουν τα δάκρυα για τα αδικοσκοτωμένα και αγνοούμενα αδέρφια μας, του 74, του 1989 και του περασμένου Ιούνη, οι "Γκρίζοι Λύκοι" ενισχυμένοι απ τον πάντα παρώντα Αττίλα, με μιά εγκληματική και αποτρόπαιη πράξη κτύπησε μιά ειρηνική εκδήλωση του Κυπριακού λαού, που συμμετείχε στην πορεία των μοτοσικλετιστών. Μια πορείας, που ξεκίνησε την 1η Αυγούστου απο το Βερολίνο, διάσχισε πέντε(5) Ευρωπακές πρωτεύουσες προκειμένου οι Ευρωπαίοι πολίτες, που έζησαν το τείχος του Βερολίνου να εκφράσουν την αντίθεσή τους στην επί εικοσι δύο(22) χρόνια διχοτόμηση της Κύπρου.

Με την πράξη τους αυτή θέλησαν να διεθνοποιήσουν το δράμα που ζεί ο λαός της Κύπρου. Αμεσως στόχος-αί[illegible] η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΩΜΕΝΑ, κατί που γίνεται με τους Τουρκοκύπριους που περνούν στην ελεύθερη Κύπρο χωρίς να συμβεί το παραμικρό, ενώ αντίθετα Ελληνοκύπριος που θα περάσει στα κατεχόμενα χωρίς ειδική άδεια θα αφήσει εκεί τα κοκκαλάκια του όπως συνέβει με τον 24τετράχρονο Τάσο Ισάακ και τα κομμάτια απο τις σάρκες που άφησαν οι άλλοι 40 και πλέον τραυματίες. Αυτος ήταν ο ένας στόχος που ήθελαν να συνειδητοποιήσει η παγκοσμια κοινότητα με την 10ήμερη ειρηνική πορεία και ο απώτερος η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ,

έτσι ώστε να πάψει κάποτε να διαιωνίζεται το δράμα ο λοκλήρου του Κυπριακού λαού. Να ξαναζήσουν ειρηνικά ό πως έζησαν ειρηνικά και αγαπημένα τόσους αιώνες.

Αυτό λοιπόν, το αναφαίρετο, φυσικό δικαίωμα κάθε ελε ύθερου Ανθρώπου που Απάνθρωπα καταπατείται εδώ και (2 2) χρόνια στην Κύπρο, προσπάθησαν να θυμίσουν στους δι εθνείς οργανισμούς ΟΗΕ κλπ οι Ευρωπαίοι, Ελληνες και Κύπριοι μετοικλετιστές τους οποίους σαν Ελληνες συγ χαίρουμε και τους ευχαριστούμε.

Ας σημειωθεί οτι στην προσπάθεια τους αυτή δεν "ειχαν καμιά βοήθεια, εκτός απο την Εκκλησία που τους συμπαραστάθηκε και οικονομικά. Τα κόμματα της Κύπρ παρά την ενημέρωση δεν δέχτηκαν την αντιπροσωπεία των μετοαικλετιστών και ούτε πήραν θέση για την πο ρεία". Αυτή ειναι δήλωση του προέδρου της ομοσπονδίας μετοσικλετιστών Κύπρου Γ. Χατζηκώστα. Υστερα απ τη δή λωση αυτή, δεν μένει παρά να δούμε πώς αντέδρασε η κά θε πλευρά που σχετίζεται με το Κυπριακό θέμα, και για τί το θέμα αυτό μένει άλυτο μισό σχεδόν αιώνα.

Η Τουρκία εχει έναν σαφή και συγκεκριμένο στόχο: Α νεξάρτητα απο το ποσοστό του πληθυσμού διεκδηκεί τη μισή Κύπρο. Για να επιτύχει το σκοπό της δεν δυστάζει να διαπράξει τα γνωστά φρικτά εγκλήματα.

Η Αμερική, η τόσο "ευαίσθητη" στις τζιδιωτικές αδηγί ες, τα εμπάρκο και τους τρομονόμους, παρά τις πομπώδι κες "πρωτοβουλίες" δεν έκανε τίποτε μέρχι τώρα. Μα και ούτε μπορεί να κάνει γιατί αυτή έκανε τον Αττίλα. Αυ τή τον επέβαλε. Τώρα ειναι υποχρεωμένη και να τον συν τηρεί. Και για να τον συντηρήσει πρέπει να συμπαραταχ θεί μαζί του. Χαραζε λοιπόν, την πράσινη νεκρή γραμμή και τώρα με δήλωση του εκπροσώπου της απο ενδοκυπρ κό που ήταν το θέμα θέλει να το μετρέψει σε Ελληνοτο υρκικό. Οσο για τον ΟΗΕ, όλα δείχνουν οτι η Αμερική τον εχει μετατρέψει σε δικό της παραμάζωμο. Εκείνο που κά νει εντύπωση ειναι η δήλωση του εκπροσώπου του ΟΗΕ ο τι "λόγω έλλειψης χρημάτων δεν εχει τον αντίστοιχο ε ξοπλισμό και εκπαίδευση". Αφού δεν εχει τα αντίστοιχα εφόδια γιατί αναλαμβάνει αποστολές που δεν μπορεί να ανταποκριθεί.

Με διαφορετικό τρόπο και επιχειρήματα αντίκρουαν

το Κυπριακό θέμα και οι τόσο"ευαίσθητοι"Ευρωπαίοι σε θέματα ελευθερίας και Ανθρωπίνων δικαιωμάτων.Αντί να πάρει πρωτοβουλίες και να δράση καταλυτικά ακολουθώντας παρεγκλιτα τα"σχέδια",τις"ιδέες"και τις"προτάσεις"των ΗΠΑ,ταυτίστηκε με την πολιτική των ίσων αποστάσεων.Δεν έκαναν κάτι συγκεκριμένο για τη λύση του με αποτέλεσμα να διαιωνίζεται 22 χρόνια.

Για την Κυπριακή τραγωδία,ύστερα απο τη δήλωση του Χατζηκώστα,αναρωτιέται κανείς,γιατί δεν πήραν έστω θέση για την πορεία.Η μόνη απάντηση που μπορεί να δώσει κανείς για τη στάση αυτή είναι οτι δεν θα άφηναν τους"μακριμάλλιδες"να υποκαταστήσουν σε πρωτοβουλίες τη νόμιμη Κυπριακή πραγωδία.Αυτή επι 22 χρόνια εχει κάνει τα πάντα και τώρα,με μιά μικροεκδήλωση να τους αρπάξουν την παράσταση απο τα χέρια.

Και η Ελλάδα;Τι έκανε η Ελλάδα για τη λύση του Κυπριακού;Οταν μπορούσε να λυθεί σωστά και στο σύνολο το Κυπριακό,η τότε δεξιά στα παγκόσμια συνέδρια που λύνονταν τα εθνικά θέματα αντί να τα διεκδικήσει,εκλυπαρούσε τους συμμάχους,να τις δώσουν τα μέσα να τσακίσει τον"εσωτερικό κίνδυνο".Ολες οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις δεν έκαναν σχεδόν τίποτε για τη λύση του γι αυτό όλες εχουν διαπράξει το αδίκημα της παράλειψης.Και σήμερα οι εκφραστές του συντιρητισμού διακατέχονται απο δυό αλληλοσυκρουόμενα σύνδρομα:το σύνδρομο του υπερεθνικισμού και το παθητικά σύνδρομα του ανάδερφου Εθνους και του διαρκούς"θύματος"υποβιβάζον τας τον ρόλο της Ελλάδας σε θέση διαδίκου,αντί πρωταγωνιστού στην περιοχή των Βαλκανίων και τη Μ.Ανατολή.

Ο λαός της Κύπρου,εχει ταχθεί υπέρ της ανεξαρτησίας της εδαφικής ακεραιότητας και της ενότητας της χώρας του,υπό ένα ομοσπονδιακό σύστημα διακυβέρνησης με καταχύρωση της ισοτιμίας των πολιτών και των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλο το λαό της Κύπρου.

Απέναντι στην αντίληψη αυτή η στάση των ΗΠΑ και των άλλων Ευρωπαϊκών δυνάμεων ήταν και παραμένει αρνητική,με την απαράδεκτη ανεκτικότητα που έδειξαν στην επιθετική στάση της Τουρκίας και την αδιαφορία για την παραβίαση της διεθνούς νομιμότητας.

Και αυτή η πολυαίμακτη μάχη του λαού της Κύπρου εν

τάσεται δίπλα στις τόσες άλλες που έδωσε για την λευτερία και την ανεξαρτησία. Αυτή η μάχη όμως έδωσε κάτι το καινούριο, κάτι που με τον χρόνο εικε καταλαγιάσει. Και το καινούριο και ενθαρρυντικό για την Κύπρο, ειναι οτι εχει μπεί στον αγώνα η νεα γενιά. Ειναι η αυθόρμητη υλική και ηθική βοήθεια των Νέων που τα προηγούμενα χρόνια ήταν περιορισμένη. Λέγεται μάλιστα οτι ο Ισάακ προχωρώντας προς το συρματόπλεγμα ειπε σε φίλο του "θα δώσω και την ψυχή μου να φτάσω ώς την άκρη".

Οταν υπάρχουν τέτοιες απόψεις ας ειναι βέβαιοι οτι τα σχέδια των ξένων και των δεν "βαριέσαι" ντόπιων κύκλων συνέβαλαν με υπογραφές και πράξεις να οδηγηθεί το κυπριακό σε αυτήν την τραγική θέση τα σχέδιά αυτά δεν θα περάσουν

Βέροια 10-8-96 Κόγιας Νίκος.

Ο ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ
ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΠΟΥ ΕΒΑΛΕ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Θα Τιμηθεί και φέτος,απο την πολιτεία,τον λαό και τους αγωνιστές που εχουν μείνει ακόμα ξωντανοί,η επέτειος της Εθνικής Αντίστασης γενικά και η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου ειδικά.Η τιμή αποδίδεται,πρώτ απο όλα σε όλους όσοι έδωσαν τη Ζωή τους για την λευτεριά της πατρίδας και έναν καλύτερο κόσμο.Σε όλους όσους συμβάλανε με έναν οποινδήποτε τρόπο(στο βουνο και τις πόλεις)στον δύσκολο και σκληρο αγώνα να απελευθερωθεί η χώρα απο τους τρείς κατακτητές και να απαλλαγεί η Ανθρωπότητα απο το καρκίνωμα του φασισμού. Οι αγωνιστές εκείνης της εποχής μιά πατρίδα ελεύθερη,ανεξάρτητη και δίκαιη μέσα σε έναν κόσμο ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.Και ειχαν κάθε λόγο να το πιστεύουν αυτό γιατί πρωταγωνιστές στη συντριβή του φασισμού ήταν οι ίδιοι οι λαοί:Ο λαός μας. Νοέμβρης 1942.Εικοσιπένται του μήνα.Το μεγάλο και ιστορικό γεφύρι,που συνδέει στιδηροδρομικώς την Ευρώπη με την Μέση Ανατολή και την Αφρική δεν υπάρχει πιά.Εχει τιναχθεί στον αέρα.Το γεφύρι απο το οποίο γίνονταν κατά κύριο λόγο ο ανεφοδιασμός των Γερμανών.Το γεφύρι απο το οποίο περνούσε όλη πολεμική μηχανή του άξονα για τα πολεμικά μέτωπα της Αφρικής όπου παιζόταν η τύχη της Ανθρωπότητας,ειναι σωριασμένο σε ερείπια στην κοίτη του ιστορικού ποταμού. Ο κρότος της πτώσης ακούστηκε σε πέρατα του κόσμου.Ολόκληρη η Ανθρωπότητα συγκλονισμένη απο το γεγονός έτριβε τα μάτια της.Δεν μπορούσε να το πιστέψει πώς αυτός ο ολιγάνθρωπος λαός που είπε τα δυό βροντερά ΟΧΙ στις δυό αυτοκρατορίες επιβουλεύοντας την Ανθρώπινη υπόσταση των λαών του κόσμου άρχισε να γράφει ένα καινούργιο ΕΠΟΣ.Το ΕΠΟΣ της Εθνικής Αντίστασης. Μετά το κατέβασμα της σβάστικας απο την Ακρόπολη απο τον Μανώλη Γλέζο και τον Σάντα τον Μάη του 1941,την ανατίναξη απο την ΠΕΑΝ στις 22 του Σεπτέμβρη 1942 των γραφείων της προδοτικής οργάνωσης ΕΣΠΟ.Στις 25-26 Νοέμβρη 1942,αντάρτες του

ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ πολεμούν και συντρίβουν τις Ιταλικές φρουρές. Αγγλοι και Ελληνες σαμποτέρ ανατινάξουν στον αέρα το μεγάλο σιδηροδρομικό γεφύρι του Γοργοποτάμου. Θριαμβικό ορόσημο, στον αγώνα της αντίστασης κατά των

κατακτητών. Νίκη και άθλος. Θετική προϋπόθεση-πρόσβαση στη λευτεριά της πατρίδας, ανεκτίμητη συμβολή στον συμμαχικό αγώνα της βόρειας Αφρικής. Ποιοί συνεργάστηκαν και πώς το έφεραν σε πέρας ένα τόσο δύσκολο έργο. Ενα τόσο μεγάλο κατόρθωμα κάτω απο τη μύτη των άγρυπνων λόγω της τεράστιας σημασίας πολυάριθμων φρουρών. Για την ιστορία: Τη νύχτα στις 30 Σεπτέμβρη προς την 1η Οκτώβρη έπεσαν με αλεξίπτωτα στις πλαγιές της Γιώνας οκτώ Αγγλοι. Ηταν μιά ειδική αποστολή του στρατηγείου Μέσης Ανατολής με σκοπό να ενεργήσει σε συνεργασία με Ελληνες αντάρτες, σαμποτάζ σε μιά απο τις τρείς γέφυρες-Παπαδιάς- Ασώπου και Γοργοποτάμου της σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας-Λάρισα. Στις 23 του μήνα, το πρωί ξεκίνησαν απο την καστριώτισσα :150 αντάρτες του ΕΛΑΣ με επικεφαλής τον Αρη Βελουχιώτη, 60 αντάρτες του ΕΔΕΣ, με επικεφαλής τον Ναπολέων Ζέρβα και η Βρετανική στρατιωτική αποστολη 10-12 αξιωματική και σαμποτέρ. Ωρα οχτώ το βράδι της 25 του Νοέμβρη τα τμήματα και αποχαιρετιούνται. και κατά τομείς. Οι αντάρτες πρίν χωρίσουν φιλιώνται και αποχαιρετούνται Αν υπήρχε φώς εκείνη τη στιγμή τα μάτια όλων θα ήταν βουρκωμένα. Ενωμένοι οι μαχητές στη λύπη και τη χαρά, στη ζωή και στο θάνατο με τη στενή φιλία που σφυρηλατήθηκε στην τραχύτητα και τις στερήσεις του ανταρτοπόλεμου και στη φωτιά του αγώνα ξεκίνησαν αποφασισμένοι να τινάξουν στον αέρα το γεφύρι διακόπτοντας τον ανεφοδιασμό του Αφρικανικού Γερμανικού μετώπου με πολεμικό υλικό. Νύχτα κατάμαυρη σαν την πίσσα και λάσπη ως το γόνατο. Οι ομάδες-με επικεφαλείς τους οδηγούς, απο τα γύρω χωριά-γλιστράνε αθόρυβα. Βαθύ σκοτάδι απλώνεται παντού και νεκρική σιγή βασιλεύει. Προχωρούν προσέχοντας να μην κυλήσει καμιά πέτρα, γιατί αν πάρει τον κατήφορο θα φτάσει στο ποτάμι. Χωρίς κουβέντες, ούτε βήξιμο. Το παραμικρό μπορεί να προδόσει την επιχείρηση. Με κομμένη

.την ανάσα. Τα δευτερόλεπτα περνούν.Η καρδιά σφίγγεται.Τα μάτια υγραίνονται απο την συγκίνηση και την αγωνία.Και όμως παρά τα τόσα προφυλακτικά μέτρα οι σκοποί αντιλήφθηκαν τις κινήσεις.Και η μάχη άναψε. Ολη η περιοχή δονείται απο τις ριπές πολυβόλων, οπλοπολυβόλων και άλλων αυτομάτων όπλων.Αλλά και απο τις εκρίξεις των χειρομβοβίδων.Επικράτησε πραγματικό πανδεμόνιο.Ομως παρά το πανδεμόνιο το σάλπισμα "προχωρείται-προχωρείται"ξάφνιασε τους Ιταλους και

εξουσίασε τους αντάρτες.Σε 18 λεπτά το βασικό φυλάκιο κατελήφθει.Ειχαν γίνει κύριοι του πεδιού της μάχης.Σε 18 λεπτά της ώρας,δύναμη 80 και πλέον Ιταλών με καλά οργανωμένες θέσης άμυνας και με γερό οπλισμό ειχε εξουδετερωθεί.Μόνο ενα Ιταλικό πολυβόλο συνέχιζε να βάζει ασταμάτητα. Οι δυναμιτιστές αψηφώντας και αυτήν ακόμα την έκβαση της μάχη που εξελίσσεται στο σημείο του βάθρου κολλάνε γρήγορα-γρήγορα τις"μαγνητικές χελώνες"στη βάση της γέφυρας ατάραχοι και ανεπηρέαστοι,δείχνοντας πραγματικό πρωϊσμό με πρώτο και καλύτερο απο όλους τον"Εντυ". Μόλις άρχισε η μάχη και γενικεύτηκε ο αγώνας,στην Πόλη της Λαμίας τα φώτα έσβησαν.Δέκα στρατιωτικά αυτοκίνητα τρέχουν με υλιγγιώδη ταχύτητα προς το Λιανοκλάδι.Οι στιγμές κρίνουν πιά την έκβαση.Η Ιταλική διοίκηση άρχισε να κινεί ενισχύσεις.Στο Λιανοκλάδι οι ενισχύσεις επιβιβάστηκαν στη θωρακισμένη αμαξοστοιχία με προορισμό τη γέφυρα όπου ήταν και το πεδίο της μάχης.Σε λίγα λεπτά το τρένο ανηφορίζει απο το Λιανακλάδι προς το Γοργοπόταμο.Λίγα δεπτερόλεπτα αργότερα μιά τεράστια φλόγα συνοδεύει την έκρηξη.Το τρένο περνά απο το σημείο της έκρηξης-ήταν οι δυναμίτες που ειχαν βάλει στις ράγες οι αντάρτες-χωρίς να ανατραπεί.Μιά βροχή απο σφαίρες δέχθηκαν οι Ιταλοι στρατιώτες του τρένου απο τους αντάρτες. Οι Ιταλοί που πηδούσαν απο τα βαγόνια έπιναν θέσεις και απαντούσαν στα πυρά των ανταρτών.Εκείνη ακριβώς τη στιγμή ένας σεισμός συγκλόνισε τη γή.Μια λάμψη σπκώθηκε ώς τα μεσούρανα και μια βροντή αντήχησε στα βουνα,τον κάμπο, τη Λαμία και ολόκληρη την οικουμένη.

Το πρώτοφώτισμα της 26ης του Νοέμβρη βρήκε τον ατσάλινο γίγαντα σωριασμένο στην κοίτη του ποταμού. Η επιτυχία ήταν πλήρης. Για έξι βδομάδες θα κοπεί η συγκοινωνία. Η μόνη γραμμή προς τον Πειραιά καταστράφηκε. Έτσι αποκόπηκε ο μόνος δρόμος ανεφοδιασμού των χιτλερικών δυνάμεων που μάχονταν στη Β! Αφρική και μάλιστα σε μιά κρίσιμη περίοδο των επιχειρήσεων στο Ελ-Αλαμέϊν. Η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου ήταν ιστορική. Είχε μεγάλη στρατιωτική και πολιτική σημασία. Γιατί δεν περιορίστηκε μόνο να διακόψει για μερικές βδομάδες τον ανεφοδιασμό των Γερμανών στη Β! Αφρική και να συμβάλει στην συντριβή του Ρόμελ, αφού παρεμπόδισε τη Γερμανική υποχώρηση μέσω Λιβύης μετά τη μάχη του Ελ-Αλαμέϊν. Ηταν και το πρωτο

σοβαρό χτύπημα που δόθηκε στις δυνάμεις κατοχής απο την Ευρωπαϊκή αντίσταση και μάλιστα σε ανοιχτό οχυρωμένο στρατιωτικό στόχο και έδειξε τη σημασία που είχε για τον συμμαχικό πόλεμο η ανάπτυξη ισχυρών ενόπλων κινημάτων στις κατεχόμενες χώρες. Παράλληλα βοηθούσε να ανέβει το ηθικό των λαών και των αντιστασιακών δυνάμεων σε ολόκληρη την κατεχόμενη απο τις δυνάμεις του άξονα Ευρώπη. Ειδικά για τη χώρα μας η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου είχε τεράστια σημασία και απήχηση. Ανέβασε το πατριωτικό φρόνημα του λαού και έδωσε νέα, γρήγορη παρόρμηση στο αντάρτικο. Κατά δεκάδες νέοι εθελοντές προσχωρούσαν στις δυνάμει του ΕΛΑΣ και ΕΑΜ και των άλλων αντιστασιακών οργανώσεων ΕΔΕΣ κλπ. Τη σημασία της ανατίναξεις την αντιλήφθηκαν οι κατακτητές και αντέδρασαν αμέσως. Με την βοήθεια των προδοτών έκαναν εκτεταμένες συλλήψεις αθώων πατριωτών στη Λαμία και την Υπάτη. Εξη μέρες μετά την ανατίναξη δεκά εννέα(19) κρατούμενοι πατριώτες εκτελέστηκαν μπροστα στα γρκεμισμένα βάθρα του γεφυριού και τρείς στο χωριό Καστέλια της Παρνασσίδας. Λίγο πρίν την εκτέλεση των(19)ο Ταγματάρχης Αθανάσιος Παπακυριαζής που ήξερε Αγγλικά και Ιταλίκα φώναξε πρός τους Φασίστες Ιταλούς: "Εσείς δεν είστε Ευρωπαίοι, εσείς είστε κτήνη. Εκτελείτε

εμάς τους άοπλους σήμερα αλλά το αίμα μας θα το

εκδικηθούν οι Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!". Ολοι τους στάθηκαν ήρωες.Το ίδιο ηρωϊκά αντιμετώπισαν το θάνατο και οι τρείς στα Καστέλια. Και επειδή η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου ειχε άμεση σχέση με την διακοπή του ανεφοδιασμού των των χιτλερικών δυνάμεων στη Β!Αφρική με πολεμικό υλικό και πολεμοφόδια θα πρέπει να τονιστεί οτι η Χ Μεραρχία του ΕΛΑΣ,που την αποτελούσαν το 16ο σύνταγμα Βεροίας,το 30ο Εδέσης και το 50ο Κατερίνης κύρια αποστολλη και ευθύνη ειχε να πλ[illegible]εμποδίσει με όλα τα μέσα και αντί πάσης θυσίας την μεταφορά πολεμικού υλικού πρός τα μέτωπα της Β! Αφρικής. Τομέας ευθύνης της Χης Μεραρχίας ήταν κατά κύριο λόγο να ενεργεί σαμποτάζ σε όλο το μήκος της σιδηροδρομικής γραμμής απο το Αμύνταιο μέρχι τα τέμπη και να απασχολεί όσο το δυνατόν περισσότερες Γερμανικές δυνάμεις,που θα τις χρησιμοποιούσε στα μέτωπα της Αφρικής και να μην επιτρέψει μέσω αύτου του κύριου άξονα μεταφοράς την μεταφορά στρατού,πολεμικού υλικού στην Αφρική και την Μέση Ανατολή. Η ιστορία

του Β! παγκοσμιού πολέμου και της εθνικής αντίστασης,που ειναι η συνέχειά του,δεν έχει ούτε σκιαγραφηθεί ακόμα.Γι αυτό εκείνος που θα θελήσει κάποτε να καταπιαστεί,με αυτό το θέμα,αφου μελετήσει βαθεία όλα τα αυτά τα συγκλονιστικά γεγονότα:Τα Αλβανικά και της Εθνικής Αντίστασης να δώσει μια ολοκληρωμενη, σφαιρική εικόνα αυτού του μεγάλου αγώνα τ[illegible]ελευτεριάς ανάντια στις δυνάμεις του σκότους και του εγκλήματος,θα ειναι υποχρεωμένος να βάλει-δώσει στην Ελλάδα κεντρική μορφή στην παγκόσμιας τραγωδίας που καταματωμένη οδηγήτριά της,σε μιά περίλαμπρη θέση.

Μάταια θα αναζητήσει ο ιστορικός,σε όλα τα μέτωπα του παγκοσμίου πολέμου και της Εθνικής Αντίστασης,κάτι που θα μπορέσει να το παραβάλει με τα κατοθρώματα και τους άθλους της Αλβανικής και Αντιστασιακής Ελληνικής ΕΠΟΠΟΙΙΑΣ. Τα δύο μεγάλα και ανεπανάληπτα Νεοελληνικά ΕΠΟΙ,που δόνησαν την Ελληνική ψυχή και αρετή ειναι προορισμένα να μείνουν αθάνατα,άσπιλα και

αμόλυντα απο πολιτικές σκοπιμότητες. Θα μείνουν στους Αιώνες σαν μιά ιερή παρακαταθήκη για να θυμίζουν στην Ανθρωπότητας πώς η ΕΛΕΥΡΕΡΙΑ, η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και το ΔΙΚΑΙΟ ειναι τα μοναδικά υλικά πάνω στα οποία δομήθηκε και υπάρχει η κοινωνία των Ανθρώπων και οτι για την διατήρησή τους πρέπει να θυσιάζονται τα πάντα. Αυτό ακριβώς έπραξαν οι Ελληνες στο διάβα των Αιώνων. Εδωσαν τα πάντα και θα τα δώσουν όσες φορές αυτά τα ΙΔΑΝΙΚΑ θα διατρέξουν και τον παραμικρό κίνδυνο.

Αιώνια η μνήμη στους νεκρούς και επιζώντες ήρωες της παλαϊκής Εθνικής μας Αντίστασης.

Βέροια 23 Νοέμβρη 1993 κόγιας νίκος

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΗΡΥΤΤΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΗ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΖΗΤΑ ΤΗΝ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ.

Αύριο η Ελλάδα θα βρεθεί ύστερα απο 54 χρόνια και πάλι το παγκόσμιο προσκήνιο. Η Ανθρωπότητα, γυρνώντας τον δείκτη της ιστορικής μνήμης 54 χρόνια πίσω, θα θυμιθεί και άθελά της ακόμα αυτό το στραυροδρόμι του κόσμου. Και αφουγκραζόμενη, θα ακούσει τον αντίλαλο απο το Βραντερό ΟΧΙ που είπε ο λαός μας στο Διεθνή φασισμό. Και θα το θυμιθεί και θα το ακούσει, γιατί ο τρόπος και ο χρόνος που το είπε αυτό το μεγάλο ΟΧΙ ο λαός μας, μαζί με την Νίκη των Αγγλων στη μάχη της Μάγχης: καθόρισαν την πορεία και την έκβαση του Β! Παγκοσμίου πολέμου.

Ο Ελληνικός λαός μόνος και σχεδόν χωρίς πολιτική και στρατιωτική ηγεσία μεγαλούργησε στην Αλβανία γιατί πίστευε την Ελευθερία και τη Δημοκρατία, γιατί πίστευε πώς πολεμώντας τους φασίστες επιδρομείς, πολεμούσε και τον Ελληνικό φασισμό.

Ο Ελληνικός λαό μισούσε θανάσιμα τον εσωτερικό φασισμό, για αυτό και ξεσηκώθηκε σαν ένας Ανθρωπος να αποκρούσει τους ξένους εισβολείς, α υπερασπιστεί την Εθνική του ανεξαρτησία και να ξανά-αποκτήσει τη Δημοκρατία, που τόσο βάναυσα του την είχε στερήσει η Αυγουστινή καμαρίλα. Η αντίθεση του λαού στον ξένο φασισμό και η αυθόρμητη προσέλευση και ολόψυχη συμμετοχή στον πόλεμο συνδέονται με τον κρυφό πόθο καιι το αίσθημα ανακούφισης οτι επιτέλους σήμαινε η ώρα να γλυτώσει απο την εσωτερική τυραννία.

Θα έλεγε κανείς πως ο Αλβανικός πόλεμος και, η συνέχειά του, ο ένοπλος και όποια άλλη Αντίσταση εναντίον των κατακτητών ειναι και σαν σύλληψη και σαν εκτέλεση έργο του Ελληνικού λαού.

.....Η 28η Οκτωβρίου βρίσκει την Ελλάδα ανέτοιμη

πθικά και υλικά, παρ όλες τις θριαμβευτικές κραυγές της δικτατορίας οτι η Ελλάδα ήταν ένα πάνοπλο φρούριο.... Το οχι έχει δυό όψεις. Αλλη για το καθεστώς της 4ης Αυγούστου και άλλη για τον Ελληνικό λαό. Σε ό,τι αφορα τον λαό αυτό έκανε στο ακέραιο τον Ανθρωπινο, Πατριωτικό και Εθνικό καθήκον.

Για την ιστορία. Η έξάρτηση της χώρας μας μετά το Ναβαρινό (1827) στις μεγάλες δυνάμει ειναι δεδομένη. Μέχρι το 1930, γινεται ένας κληρός αγώνας δρόμου ανάμεσα στις μεγάλες (Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία) για το πιά απο τις τρείς θα βάλει κάτω απο τον ελεγχό της αυτήν τη Γεωστρατηγική γωνιά του κόσμου. Νικητής σε αυτόν τον αγώνα βγήκε η Αγγλία. Η εξάρτηση της χώρας απο την Αγγλία μέχρι τον Α! παγκόμιο πόλεμο (1914-18) δεν αντί μετώπιζε κάποιον αντίπαλο αποφασισμένο να την εκτοπίσει, πάση θυσία.

Με τον γάμο όμως του Βασιλιά Κωσταντίνου, με την αδερφή του Αυτοκράτορα Γουλιέλμου ΙΙ της Γερμανίας με επικεφαλής τον ίδιο σχηματίζεται μιά φιλογερμανική φατρία στην Ελλάδα, με πλοκάμια το στρατό που με πείσμα προωθεί την Γερμανική πολιτική στην Ελλάδα.

Το γεγονός αυτό οδήγησε στα γνωστά ιστορικά για τη χώρα μας δεδομένα-Μπιζάνη, αντί για Θεσσαλονίκη, Ρούπελ, Μ Ασιατική καταστροφή, διχασμός κάθοδος Βουλγάρων στην Μακεδομία στην κατοχή κλπ-ειναι απόρροια της προσπάθειας να αλλάξουμε αφέντη.

Η πολιτική του Γερμανικού επεκτατισμού προωθείται με βάση την "ουδετερότητα". Και επειδή η Γεωστρατηγική πραγματικότητα των μεγάλων χωρών δεν αλλάζει, ό, τι ήταν σωστό, δίκαιο και αληθινό για τον Αυτοκράτορα Γουλιέλμο ήταν και για τον Χίτλερ, όσον αφορά τα συμφέροντα και τις συμμαχίες της Γερμανίας.

Η δικτατορία της 4ης Αυγούστου ήταν δικτατορία Ναζιστικής έμπνευσης, δικτατορία φιλο-Γερμανική. Επεβλήθηκε για να εξυπηρετήσει τους αντικειμενικους σκοπούς της Χιτλερικής Γερμανίας, για να καταστήσει

την Ελλάδα ένα δορυφόρο της Γερμανίας όπως την ήθε

λε ο Βασιλειάς Κωνσταντίνος το 1916. Η επιβολή της αποτελούσε αντεκδίκηση της Γερμανόφιλης φατρίας του 1916. Σε αυτήν ακριβώς την αντίληψη δομήθηκε και η "ουδετερότητα" που σε όλους τους τόνους διατυμπάνιζε ο Μεταξάς.

Η απόβαση της Ιταλίας στην Αλβανία τον Απρίλιο του 1939 και ο τορπιλισμός της ΕΛΛΗΣ τον δεκαπενταύγουστο βάζει τα Βαλκάνια στο προσκήνιο της Διεθνούς επικαιρότητας. Ο Μουσουλίνι επιμένει να έχει ένα μερίδιο στα Βαλκάνια, σε σχέση και σύμφωνα με την κατανομή του κόσμου την οποία είχε αποφασίσει ο άξονας

Με αυτές τις συνθήκες, η απόβαση στην Αλβανία δεν ήταν απλώς μιά απειλή, αλλά απο τα ίδια τα πράγματα ένα πρώτο "τελεσίγραφο" το οποίο σήμαινε οτι στην Ελλάδα δεν επιτρέπεται να ασκεί ούτε φιλο-Αγγλική πολιτική, ούτε πολιτική "ουδετερότητας" > Εθελοντικά ή βίαια θα ενταχθεί στον άξονα. Και ενταγμένη θα μπεί υπό την Ιταλική κυριαρχία και οχι την Γερμανική όπως επιθυμεί το καθεστώς της 4ης Αυγούστου. Η διαφωνία συνεπώς ήταν μόνο ώς προς το ποιός θα την έχει λεία: Ο Χίτλερ ή ο Μουσουλίνι.

Μετά την ολοκλήρωση της πρώτης φάσης τα χαράματα της 28ης Οκτωβρίου 1940, ο Ιταλός Πρεσβευτής την Αθήνα, επέδωσε στον τότε Πρωθυπουργό της χώρας Ι Μεταξά το τελεσίγραφο του Ντούτσε. Στο τελεσίγραφο ήταν έξυπνα διατυπωμένες οι Ιταλικές απαιτήσεις ώστε να είναι βέβαιη η απόρριψή του απο την Ελλάδα.

Οταν το πρωί έγινε γνωστό οτι η Ιταλία, μας κήρυξε τον πόλεμο, οχι μόνο οι στρατεύσιμοι, αλλά και ανήλικα παιδιά και γέροι έδωσαν το πατριωτικό παρόν και ζήτησαν να φορέσουν το χακί. Και ζήτησαν να φορέσουν το χακί γιατί εκτός απο τις προβολές και τις προκλήσεις του εχθρού ο λαός μας μισούσε θανάσιμα τον εσωτερικό φασισμό για αυτό και ξεσηκώθηκε σαν ένας Αν-

ρωπος να αποκρούσει τους εισβολείς υπερασπιζόμενος την Εθνική Ανεξαρτησία και να ξαναφέρει τη Δημοκρα

τία που τόσο βάναυσα του την είχε στερήσει ο λαομι
σητος δικτάτορας που γνωρίζοντας τα αντιφασιστικά
αισθήματα του λαού, υποχρεώθηκε κάτω απο την αδήρητη
ανάγκη και με βαριά καρδιά να πεί "οχι..." στον Ιταλό
Πρεσβευτή. Το πραγματικό όμως "ΟΧΙ", το μεγάλο και βρο
ντερό "ΟΧΙ". Το "ΟΧΙ" που συγκλόνισε την οικουμένη το
είπε ο Ελληνικός λαός και οι τίμιοι Δημοκράτες Αξε
ματικοί.

Αυτός που λίγους μήνες αργότερα είπε και το δεύτε
ρο "ΟΧΙ", το σύγχρονο "ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ" του λαού μας. Αυτό το
"ΟΧΙ" ήταν πιό πρωϊκο, πιό δραματικό και πιό βροντερό
απο το πρώτο. Με αυτό το δεύτερο "ΟΧΙ" ο λαός μας στα
οχυρά της Μακεδονίας και αργότερα στην Κρήτη έγραψε
ένα καινούριο Εποξ. Τα οχυρά της Μακεδονίας στάθηκαν
οι σύγχρονες Θερμοπύλες. Μια χούφτα ήρωες αντιμετώπι
σαν με θεϊκη καρτερία τα αλλεπάλληλα κύματα των ατ
σαλόφρακτων φαλάγγων και μιάς άλλης Αυτοκρατορίας εν
νενήντα και πλέον εκατομμυρίων.

Οι Γερμανοί, βλέποντας πόσο λίγοι ήταν οι Ελληνες
και με πιά μέσα τους κράτησαν τόσο χρόνο καθυλωμέ
νους και το κόστος σε αίμα που πλήρωσαν προκειμένου
να μπούνουν στο Ελληνικό έδαφος, στάθηκαν προσοχή και
προυσίασαν όπλα στους σωρούς των νεκρών που υπερασπί
στηκαν μέχρι εσχάτων την Ιερή Γή τους.

Στην ιστορία του Ελληνικού στρατού (σελ 251) δημοσι
εύεται Γερμανικό ανακοινωθέν της 11-4-1941, που α
φέρεται στις πολεμικές εκείνες συγκρούσεις και ανά
μεσα στα άλλα γράφει: "Εκλεκτά Ελληνικά στρατεύματα
υπεράσπισαν με εντελώς εξαιρετικόν πρωϊσμόν τα οχυ
ρά της γραμμής Μεταξα. Προεκλήθησαν ώς εκτούτου συγ
κρούσεις εξ εγγυτάτης αποστάσεως, τόσον πείσμονες
και έντονοι, όσον δεν είχαν λάβει μέχρι τούδε χώραν
εις κανέν άλλο πολεμικό θέατρο..."

Ομως πέρασαν. Και τότε ο ήρωας της Πίνδου, των Μακε

δονικών οχυρών και της Κρήτης, έγινε ο Αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης. Ο μάρτυρας του Σποπευτηρίου, των Καλαβρύτων, του Διστόμου, της οδού Μέρλιν, του Χαϊδαρι

ού, του Παύλου Μελά, του Χορτιάτη, των Πύργων και ...

Η κατάληψη της χώρας απο τα στρατεύματα κατοχής δεν σήμαινε για την Ελλάδα και το τέλος-όπως μερι κοί πολύ θα το ήθελαν-της Αντίστασης του λαού κατά των κατακτητών. Απο την ημέρα της κατάκτησης ενας νέος αγώνας αρχίζει, ενας αγώνας πρωτόγνωρος που θα να έφερε την Ελλάδα στην Παγκόσμια σκηνή με το κατέ βασμα της Γερμανικής σημαίας απο την Ακρόπολη, τον Γοργοπόταμο κλπ. Αγώνας και πράξεις που δόξαν την Ελ λάδα το 1941-44.

Το Αντιστασιακό φρόνημα του λαού, πάρα την εγκατά λειψη απο τους Πάππους, προς Πάππους "ειδικούς προστά τες", μέρα με τη μέρα δυνάμωνε γιατί ο Ελληνας σαν ιδανικό του εχει την Ελευθερία. Ξέρει οτι χωρίς αυ τήν η ζωή του Ανθρώπου δεν εχει καμιά απολύτως αξία.

Η εμπλοκή της Γερμανίας στα Βαλκάνια και η δεσμευ ση πολλών επίλεκτων δυνάμεων της-πολλές απο τις οποί ες και μετά την κατάκτηση της Ελλάδας, λόγω της συνέ χισης του αγώνα-που διαφορετικά θα ειχα χρησιμοποιη θεί σε άλλα μέτωπα συνετέλεσε στην ήττα των Γερμανων στο Ανατολικό Μέτωπο και έδωσε την δυνατότητα στην Αγγλία να σταθεροποιήσει τη θέση της στην Εγγύς Ανα τολή και την Αφρική. Το γεγονός αυτό ειχε καθοριστι κή σημασία επιπτώσεις για την εξέλιξη του πολέμου.

Οι συνεχιστές του αγώνα, που αρχισαν την 28η Οκτωβ ρίου, θα οργανωθούν σεΑντιστασιακες ομάδες πρώτα και σε Πανελλαδικές μετά (με κύριο όγκο το ΕΑΜ), θα γίνουν ο εφιάλτης των κατακτητών, θα τους καθυλώσουν πόλλες αξιόμαχες δυνάμεις και θα του προκαλέσουν τεράστιες και ανεπανόρθωτες ζημιές με αποκορύφωμα τον Γοργο πόταμο.

Με τα δυό βροντερά ΟΧΙ που η Ελλάδα είπε τις δυό αήττητες μέχρι τότε Αυτοκρατορίες απόδειξε στην ου

κουμένη οτι η αιώνια Ελλάδα. Η Ελλάδα των Θερμοπυλών, του Μαραθώνα και του 21 υπάρχει. Και οχι μόνο υπάρχει αλλά αγωνιζόμενη δίνει το παράδειγμα της αρετής, της αυτοθυσίας και την απροσμέτρητη λατρεία της

προς την Ελευθερία. Να αποδείξει, πώς εδώ στην Ελλάδα, παλιότερα και τώρα γράφτηκαν αρκετές απο τις λαμπρότερες σελίδες της Ανθρώπινης ιστορίας.

Εκεί στην Πίνδο, τα οχυρά της Μακεδονίας, την Κρήτη και την Παλαίκή Αντίσταση ενάντια στην τριπλή κατοχή δόθηκε το μέτρο-μάθημα σε όλο τον κόσμο πως δεν υπάρχει τίποτε πολυτιμότερο και ιερότερο στη ζωή απο την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ.

Με το πέρασμα του χρόνου, όπως οι Θερμοπύλες και ο Μαραθώνας, έγιναν πέρα απο τα όρια των καιρών και των τόπων τα μοναδικά σύμβολα Πατριωτισμού, Ανδρείας και Αρετής, έτσι και η 28η Οκτωβρίου 1940 και η Αντίσταση 1941-44, θα γίνουν σύμβολα διαχρονικά.

Τιμή και δόξα σε εκείνους-όπως λέει και ο ποιητής -όπου στη ζωή όριαν να φυλάγουν Θερμοπύλες, ποτέ απο το χρέος μη κινούντες, δίκιοι και ίσοι σε όλες τους τις πράξεις.

Βέροια 28 Οκτώβρη 1994 Κόγιας νίκος.

Αυτό το μαζικό πνεύμα της Παλαϊκής Αντίστασης τους φασίστες επιδρομείς το εκφράσανε με γράμμα τους οι κρατούμενοι κομμουνιστές και αντιφασίστες-Δημοκράτες, που πρώτοι ειχαν οπκώσει τη σημαία του αγώνα κατά του ντόπιου φασισμού και για αυτόν ακριβώς τον λόγο ήταν κρατούμενοι.

Η αρνητική απάντηση του Μεταξά, μέσα σε λίγες ώρες απο στόμα σε στόμα την αυγή έγινε το μεγάλο ΟΧΙ. Το θρυλικό ΟΧΙ του λαού. Το ΟΧΙ, που σαν αστραπή έφτασε στα πέρατα του κόσμου και έγινε εγερτήριο μήνυμα.

και σάλπισμα για αγώνα. Ολόκληρη η Ανθρωπότητα, όταν ακουσε την απόρριψη έμεινε κατάκλοκτή με το τόλμημα γιατί η απόρριψη του τελεσιγράφου σήμαινε πόλεμο και έγινε σε μιά εποχή που οι δυνέμεις του άξονα θεωρούνταν ανίκητες και στο διάβα τους σάρωναν όποι

ον τολμούσε να αντισταθεί.

Τη στιγμή που ολόκληρη η Ευρώπη στένα ξε κάτω απο την μπότα του άξονα, η Ελλάδα μόνη και αβοήθητη, αντέ ταξε την απροσδόκητη για τους κατακτημένους λαούς της Ευρώπης περήφανη οχι μόνο άρνηση, αλλά και αντί σταση στον επίδοξο κατακτητή. Οι λαοί του κόσμου ελεύ θεροι και κατακτημένοι πήραν μιά βαθειά ανάσα ακού γοντας πως ένας μικρός λαός μα την απόρριψη του τε λεσιγράφου διέλυε το μύθο για το αηττητου του άξονα.

Η άρνηση στην υποταγή και οι πρώτες Ελληνίκες νί κες έφεραν την Ελλάδα στο επίκεντρο της παγκόσμιας κοινής γνώμης. Ο αντίλαλος του ΟΧΙ και της νίκης έφ τασε στα πέρατα της οικουμένης και έγιναν όπως λέει και ο ποιητής: "Μήνυμα για τους ελεύθερους να ετοιμα στούν και σάλπισμα για τους σκλάβους να ξεσηκωθούν.

Το ματωμένο κορμί της Ελλάδας ντύθηκε τον αστραφ τερο μανδύα της δόξας Μιάς δόξας που δεν ειχε ίσως γνωρίσει ούτε στα μεγαλύτερα κορυφώματα της ιστορί ας της. Ο μύθος της παντοδυναμιάς των μηχανοκίνητων φαλαγγών. Του αστραπιαίου πολέμου, της εύκολης εισβο λής και της εντός όλιγων ημερών στην Θεσσαλονίκη και την Αθήνα διαλύθηκε τις πρώτες ακόμα μέρες στο Καϊμάκι. Ενταφιάστηκας στα βουνά της Πίνδου απο τις Ταραυχο-αρβιλοκίνητες φάλαγγες.

Ο ΠΟΥΟΥΧΟΣ ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΓΙΕΣ

Την αφορμή για το σημείωμα αυτό μου την έδωσε η απόφαση του Εμπορικού Συλλόγου Βεροίας, να καθορίσει σαν ημιαργιά τη γιορτή του Αγίου Αντωνίου Πολυούχου της Βέροιας. Η απόφαση αυτή γύρισε την μνήμη μου ακριβώς μισό Αιώνα πίσω: Τον Δεκέμβρη του 1943. Στο κ[illegible]μα της Ενθικής Αντίστασης οργανώθηκα το καλοκαίρι του 1942 στο ΕΑΜ ΝΕΝΩΝ. Την εποχή αυτή δούλευα Τσαγγάρης στο κατάστημα του κ Μ Καμενίδη, μαζί με τον κ Κώστα Σαβουλίδη. Απ το Σεπτέμβρη του 1943, ήμουν ήδη Ανταρτο-Επονίτης: Σύνδεσμος και συνοδός διαφόρων μετακινήσεων, μονάδων και εφοδίων. Επειδή δεν με είχαν περάσει ακόμα στη λίστα καταζητουμένων (στη μαύρη όπως την έλεγαν τότε) πολλές φορές έμεινα στην πόλη αρκετές μέρες. Έτσι κατά διαστήματα περνούσα απ το κατάστημα δώ τους φίλους και όταν δεν υπήρχε αποστολή έκανα και απο κανένα μεροκάματο. Στούς παλιότερους είναι γνωστό, ότι οι πρώτοι Επαναστατικοί πυρήνες στην Ελλάδα, αποτελούνταν απ τους Τσαγγαράδες, τους Ραφτάδες, τους Κουρείς τους Δασκάλους κλπ. Το ίδιο έγινε και στη διάρκεια της κατοχής. Αυτοί οργανώθηκαν σχεδόν απ τους πρώτους. Και ενώ οργανώναμε Αντίσταση για την Απελευθέρωση της χώρας, δεν είχαμε όπλα. Και όχι μόνο όπλα κα[illegible]λπλα και αρκετά να πολεμήσουμε τα αλυσσοφόρα άρματα-τέρατα, που προξενούσαν γήινο σεισμό στο περάσμά τους και δέος σ αυτούς που τα έβλεπαν, αλλά δεν είχαμε καθόλου όπλα εκτός απ τα λίγα που είχαν κρύψει οι Αλβανομάχοι και τα ελάχιστα των συμμάχων. Επρεπε συνεπώς τα όπλα με τα οποία θα τους πολεμούσαμε να τα πάρουμε απ τους ίδιους τους κατακτητές: Στη μάχη, με κλοπές, την εξαγορά κλπ. Έτσι λοιπόν, βασικό, κύριο και πρωταρχικό μέλημα των οργανώσεων γενικά και του καθένα ξεχωριστά, ήταν η

αναζήτηση αυτού του πολυπόθητου ΣΙΔΕΡΙΚΟΥ, όποιας μορφής και μεγέθους και αν ήταν αυτό. Συνήθως οι Ανθρωποι που δουλεύουν μαζί δημιουργούν πέρα απ τις επαγγελματικές σχέσεις και σχέσεις Ανθρώπινες, φιλικές. Ετσι λοιπόν, απ την προπολεμική ακόμα περίοδο είχαμε δημιουργήσει μια παρέα την οποία εκτός απ την επαγγελματική και τη φιλική συνοχή την συνέδεε και η ιδεολογική συγγένεια. Την παρέα αυτή την συνεχίσαμε και στη διάρκεια της κατοχής και αποτελούνταν απ εμένα, τον Κώστα και τον Χρήστο Σαβουλίδη, τον Νεόφυτο Τσακιρίδη και τον καταστηματάρχη Μιχάλη Καμεσίδη. Το κατάστημα υπάρχει ακόμα. Ειναι στην οδός Φιλίππου δίπλα απ το κατάστημα του κ Α Βαφείδη. Τώρα ειναι το Παντοφλαδικο ΕΛ-ΜΑΡ. Οι Ανθρωποι αυτοί, που ήταν κατ εξοχήν γλεντζέδες, γνώρισαν ένα Γερμανό-Πολωνό, που συστήθηκε σαν Τσαγγάρης στο επάγγελμα και τώρα Νοσοκόμος, με το όνομα Βίλη. Αν αυτό ήταν το πραγματικό όνομα και αν ήταν πράγματι Τσαγγάρης ειναι κάτι που δεν το μάθαμε ποτέ. Στην αρχή τα έπιναν έξω. Στα τέλη του Σεπτέμβρη του 1943, μιά μέρα που είχαμε νυχτέρι και δεν τους βρήκε έξω-εγω την εποχή αυτή δεν έβγαινα μαζί τους-ήρθε στο μαζαζί. Ας σημειωθεί οτι το εργαστήρι ήταν στο πατάρι και η σκάλα ήταν πολύ στενή. Ο δέ Γερμανό-Πολωνός ολόκληρο θηρίο. Με πολύ δυσκολία κατόρθωνε να την ανεβαίνει. Ηταν όμως γερός πότης και του άρεζαν οι καλοί μεζέδες. Κυρίως τα αρνήσια εντόστια, το κοκορέτσι, μπακαλιάρο σκορδαλιά και τα αρμυρά στραγάλια. Τα έτρωγε όλα. Προτιμούσε όμως αυ[redacted]. Απο την πρώτη φορά που με πολύ δυσκολιά ειναι αλήθεια ανέβηκε στο πατάρι, αφού πήρε μια βαθιά ανάσα το περιεργάστηκε. Γύρισε κοίταξε τη σκάλα και μονολογώντας είπε: Γιατί ένα τέτοιο βολικό πατάρι να εχει μιά τοσο στενή και δύσκολη σκάλα. Μας το εξήγησε με τα νοήματα και τα λίγα σπασμένα Ελληνικά που έμαθε αυτός και τα λίγα Γερμανικά που ξέραμε εμείς. Τότε όλοι σχεδόν είχαμε μάθει απο λίγες λέξεις. Λόγο κατοχής, για οικονομία χρημάτων, αλλά

και χρόνου στο παταρι είχαμε μιά γκαζγέρα και τα αντίστοιχα εργαλεία: Τιγάνι, κατσαρόλα, μπρίκι φλυτζάνια κλπ. Αντί για το καφενείο και την ταβέρνα καφέ, τσάϊ και τους μεζέδες για το τσίπουρο τα κάναμε μόνοι μας. Οταν λοιπόν, ανέβηκε ο Γερμανό-Πολωνός την πρώτη φορά, Εμείς είχαμε σχολάσει και τα κουτσοπίναμε. Το τσίπουρο το παίρναμε απ τον κ Ρήγα και τους μεζέδες απ τον κρεοπώλη Γ Κιτσόπουλο. Φαγάς και λιχούδης καθώς ήτανε μόλις του προτείναμε να καθίσει θρονιάστηκε σε μιά καρέκλα. Επειδή την εποχή εκείνη τα πράγματα στα μέτωπα του αξονα δεν πήγαιναν καλά και ειδικά στο Ανατολικό μέτωπο, όλοι ξούσαν-όπως μας έλεγε με το φόβο της μετάθεσης στο μέτωπο αυτό που το θεωρούσαν, σκληρό και δύσκολο Και επειδή, καθως έλεγε τους παρακολουθούσαν, το πατάρι ήταν ένα καλό και αθέατο-ασφαλές καταφύγειο. Και μιά που συγκέντρωνε πολλές απ τις προϋποθέσεις που αυτός ήθελε, έκτοτε κάθε φορά που ειχε έξοδο αντί για την ταβέρνα η συνάντηση γίνονταν στο αθέατο πατάρι. Εμεις έχοντας πάντα κατά Νού, αν κάποια μέρα τα πράγματα έρχονταν βολικά να του μιλήσουμε για κάποιο ΣΙΔΕΡΙΚΟ τον δεχόμασταν με "χαρά" και αντίστοιχη με τον σκοπό και στόχο που ειχε πέρασει απ το μυαλό μας. Ετσι λοιπόν, μόλις ερχόταν κάναμε τα αδύνατα δυνατά να τον ευχαριστήσουμε. Αυτή η προσφορά μας, τον υποχρέωσε φαίνεται σαν Ανθρωπο. Και σαν Ανθρωπος ένοιωθε την ανάγκη μιάς κάποιας ανταπόδοσης, αυτό τουλάχιστο φάνηκε στην αρχή. Ετσι άρχισε να φέρνει απο λίγο καφέ, τσάϊ και ζάχαρη και αργότερα με τη γνωριμιά μιά και ήταν Νοσοκόμος τον ρωτήσαμε αν μπορεί να φέρει φάρμακα -μορφίνες σύριγγες και βελόνες με ντράχμες. Εμείς αυτά, εκτό απ λίγο καφέ, τσάϊ και ζάχαρη τα δίναμε στην οργάνωση. Ετσι φτάσαμε στις 28 του Οκτώμβρη, μέρα που αυτός ειχε έξοδο. Γέμισε τις τσέπες φάρμακα και πήγε στο μαγαζί. Το βρήκε κλειστό την επομένη που ήρθε ρώτησε γιατί ήταν κλειστό το μαγαζί. Με αφορμή το ερώτηση, του εξηγήσαμε την σημασία που εχει για το λαό και τη χώρα η μέρα αυτή. Γέλασε Το γεγονός όμως αυτό στάθηκε η απαρχή να επεκτύνουμε τη συσπείρωση

για την εξέλιξη που έπερναν τα πράγματα στα διάφορα μέτωπα. Σε κάποια στιγμή αφού αμφισβήτησε τις δικές μας εκτιμήσεις μας ρώτησε αν πιστεύομε στην νίκη, πώς πάει το ντάρτικο και απο που βρίσκει τα όπλα. Στην αρχή ειναι αλήθεια οτι παγώσαμε και όλοι προσπαθούσαμε να μαντέψουμε τι ακριβώς ενοούσε και κυρίως σε τί απέβλεπε η ερωτηση. Εμεις παρά τις συζητήσεις που κάναμε τακτικά σχετικά με την εξέλιξη του πολέμου και ειδικά για το Ανατολικό μέτωπο που τόσο πολύ φοβόταν όλοι, κάναμε πως δεν κατάλαβαίναμε ή οτι δεν είχαμε σχηματισμένη άποψη. Το γεγονός αυτό το συζήτησα με την οργάνωση. Μου είπαν να προχωρήσω αφού πρώτα συζητήσαμε αναμεσά μας και σε έκταση με τον καταστηματάρχη σχετικά με τις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν λόγο της ιδιομορφίας που ειχε το πρόβλημα. Αποφασίσαμε να του μιλήσω εγώ, που μπορούσα αν προέκυπτε κάτι απροσδόκητο να φύγω οριστικά στη μονάδα μου. Υστερα απο δυό μέρες τον ρώτησα αν μπορει και θέλει να επεκτύνουμε το αλεσβερίσι και σε οπλισμό, που μπορούσε να μεταφερθεί εύκολα: πιστόλια, σφαίρες και καμιά χειρομβοβίδα. Τον περιμέναμε να έρθει στις 3 Νοεμβρίου. Δεν ήρθε. Ηρθε την επομένη. Την ημέρα αυτή ενώ του ειχαμε πεί να φέρει φάρμακα, που θα τα "πουλούσαμε" σε δυό πλούσιες γριές, έφερε δυό τανάλιες, μιά δωδεκάδα φαλτσέτες και αρκετές λίμες. Τα φάρμακα ειπε οτι θα τα φέρει άλλη μέρα και κάνοντας χιούμορ είπε: "Φτάνει να μην πεθάνουν μέχρι τότε οι γριές". Εγώ την ημέρα αυτή οχι μόνο έπινα περισσότερο -έπινα νερό- απ όλους, αλλά και τους παρακινούσα να σηκώσουν τα ποτήρια μαζί μου. Αυτό το κάναμε σκόπιμα με το σκεπτικό, αν κάτι δεν πάει καλά με τα όσα θα του έλεγα να θεωρηθούν λόγια ενός μεθισμένου παιδιού. Οταν θεώρησα ότι ήπιαμε αρκετα έκλεισα το μάτι στους αλλους να φύγουν και όταν μείναμε μόνοι απάντησα στα ερωτήματα που μας ειχε κάνει: Του είπα έξω απ τα δόντια, οτι ο άξονας θα χάσει τον πόλεμο και σε συνέχεια τον ρώτησα, λέγοντά του, οτι θα πληρωθεί καλά, αν μπορεί εκτός απ τα φάρμακα να φέρει και κανένα περίστροφο, σφαίρες ή

καμιά χειρομβοβίδα. Εμεινε για αρκετή ώρα σκεφτικός και αφού έριξε μερικά ποτήρια ακόμα, ειπε πως εχει ένα φίλο, θα το συζητήσει μαζί του και αν μπορεί να γίνει θα φέρει αλλά με λίρες και οχι με ντράχμες. Μέχρι της 4-12-43, έφερε δυό περίστροφα, ένα πιστόλι, (4) χερομβοβίδες, λίγες σφαίρες, αρκετά φάρμακα, σύριγγες και βελόνες και τρείς λαβίδες. Στις 3-12-43 μου έφερε ο σύνδεσμος ένα σημείωμα που έλεγε να συνενοηθώ με τον υπεύθυνο [redacted] ξών και με 10-12 άλογα και χωρίς να περάσουμε μέσα απ τη Φυτειά στις 6 το βράδυ να είμαστε στο λιμέρι Β. Ετσι λοιπόν, στις 4-12-43, ημέρα του Αγίου Σάββα 5 της Αγίας Βαβράρας και 6 του Αγίου Νικολάου που γιόρταζα δεν ήμουν στη Βέροια. Γύρισα την Κυριακή 7-12-43 το βράδυ απ την αποστολή και κοιμήθηκα σε ένα σπίτι στον Προμηθέα και την δευτέρα, μόλις άρχισε να σουρουπώνει πήγα στο Μαγαζί. Την ώρα που με ρωτούσαν αν συνέβει κάτι, και δεν υπήρχε σχεδόν καθόλου κίνηση σ όλο το τριήμερο των γιορτών-αργία: Λές και δεν ήταν γιορτές. Λές και δεν ειχε κόσμο η πόλη. Το ίδιο και την Κυριακή. Πρίν προλάβω να τους πώ, οτι τις μέρες αυτές κυκλοφορούσε η φήμη για την απόβαση, Νάσου και μπαίνει σαν σίφουνας και βρίζοντας ο Βίλη. Οταν ανεβήκαμε στο πατάρι ξέσπασε σε νέο ιβριολόγιο. Τον αφήσαμε να βρίζει. Δεν καταβαίναμε βέβαια τι έλεγε. Οταν εξάντλησε το Γερμανό-Πολωνικό ιβριολόγιο άρχιε να βρίζει Ελληνικά με τη λέξη: Γκαμότο Γρέκο.... Οταν [redacted] πησε τον ρώτησα τί με ήθελε και γιατί βρίζει. Αντί για απάντηση, μου ειπε οτι επι τρείς μέρες τώρα-λόγο της αναμπομπούλας- έφερνε δυό καινούρια Μπαραμπέλ και έβριοκε το μαγαζί κλειστό. Δεν ήξερε τι να τα κάνει. Κοίταξε μήπως μπορούσε να βρεί κάποιο άνοιγμα για να τα χώσει μέσα στο μαγαζί για να τα ξφορτωθεί απο πάνω του αλλά δεν βρίκε με αποτέλεσμα να υποχρεωθεί να τα ξαναγυρίσει και να τα βάλει πίσω στη θέση τους. Μετά μας εξήγησε, οτι όσο δύσκολο ήταν να τα πάρει και να τα περάσει απ την πύλη, πολύ πιό

δύσκολο ήταν να ξαναπεράσει μέσα και να τα βάλει στη θάση τους. Μόλις τελείωσε την περιγραφή άρχισε και πάλι να βρίζει επαναλαμβάνοντας την ίδια βρισιά. Όταν σταμάτησε να βρίζει με ρώτησε με προσταχτικό θα έλεγα τόνο: Γιατί 3 μέρες πρίν την Κυριακή ήταν κλειστό το μαγαζί και όλη η αγορά; Και μου είπε δείχνοντας τα χέρια πως θα τον έδεναν αν τον έπιαναν.

Του είπαμε πως έχει δίκαιο, αλλα οι μέρες αυτές για Μάς ειναι μεγάλες γιορτές και προσπαθήσαμε να τον πείσουμε λέγοντάς του το τρίπτυχο της Ορθοδοξίας: Σάββα σαβαώνει, Βαρβάρα βαρβαρώνει και Νικόλας παραχώνει. Γέλασε! Και αρχισε πάλι να βρίζει. Εμείς κουνούσαμε αμήχανα το κεφάλι. Ο Θείος Νεόφυτος, όμως προσπάθησε να του δώσει και μιά άλλη εξήγηση: Οτι αφού δεν έχουμε δουλειά για για όλους και μιά που θα μείνουμε χωρίς δουλειά τις εργάσιμες μέρες γιατί να μήν καθόμαστε όταν ειναι γιορτή. Στο άκουσμα αυτού του επιχειρήματος, έγινε κατά κόκκινος και άρχισε πάλι να βρίζει και συνάμα να λέει. Ω! Ω! Γκρέκο. ντέν έκει ντουλειά γι αυτό όλο γκιορτή. Και άμα όλο γκιορτή πότε ντουλέψει; Αμά "ντε Ντουλέψει ντε έκει Ντουλιά. Ντουλιά κάνει ντουλειά έχει ντουλειά όλοι. Ω! Ω! Γκρέκο λέει φτωχό. Νο Γκρέκο φτωχό. Γκρέκο πολύ γκιορτή λίγκο ντουλειά. Και έκλεισε με το Γκρέκο πολύ γκιορτή λίγκο ντουλειά: Γκρέκο χαζό. Αμ Ντουλέψει Γκρέκο πολύ, Γκρέκο καλό. Αυτά γίνονταν και λέγονταν τη δευτέρα το βράδυ 8-12-43, την άλλη μέρα 9-12-43 έφερε πράγματι τα δυό Μπαραμπέλ και ήταν αν οχι του κουτιού αλλά καινούρια και πολύ καλά τα οποία ήταν και τα τελευταία για τα οποία δεν πρόλαβε να τα πληρωθεί γιατί αφού πάντα τον πλήρωνα την άλλη μέρα. Όμως την άλλη 10-12-43 έφυγε για το Ανατολικό μέτωπο. Επρεπε να περάσουν δεν ξέρω πόσα χρόνια για να γίνουν έργάσιμες οι τρείς πιό πάνω γιορτές και πενήντα (50) ακριβώς χρόνια για να γίνει ημιαργία η γιορτή του Αγίου Αντωνίου, πολυούχου της πόλης μας. Την ημέρα αυτή όλοι οι δρόμοι της αγορά ήταν γεμάτοι απο κόσμο γιατί εκτός απ τους ντόπιους κυκλοφορούσαν και οι

όσοι ήρθαν απ τα χωριά και τις γύρω πόλεις και

Νομούς. Το ίδιο γεμάτες ήταν και οι βιτρίνες απο κόσμο, αλλά και τα καταστήματα. Ετσι η καθόλα σωστή απόφαση του Εμπορικού συλλόγου οχι μόνο έδωσε τη δυνατότητα να δουλέψουν ίσως περισσότερο απο κάθε άλλη μέρα, ενώ παράλληλα ένα τεράστιο ποσόν χρημάτων που θα ξόδευαν οι Βεροιώτες την ημέρα αυτή στην Θεσσαλονίκη έμειναν τη Βέροια. Η απόφαση του Εμπορικού Συλλόγου να ξεπεράσουμε ένα μακραίωνο Ταμπού ήταν ένα βήμα μποστά. Ευχή να τα συνεχίσει. Πάντα μπροστά.

Βέροια 20-1-1994 Κόγιας Νίκος.

απάντηση στα ερωτήματα που μας είχε κάνει πρίν απο λίγες μέρες. Βέβαια την ημέρα αυτή αντί για τσίπουρο το δικό μου ποτήρι το γέμισαν με καθαρό νερό. Ομως απ τα ίδια τα πράγματα ήμουν υποχρεωμένος από ένα σημείο και μετά να κάνω τον μεθυσμένο 11 του Νοέμβρη-το θυμάμαι σαν να ήταν χθές-αφού ετοιμάσαμε τους μεζέδες τ ης αρεσκίας του και ύπιαμε αρκετά .Την κυριακή 7-12-43 μέσω Κομνίνιου με το σουρούπωμα κατέβηκα στη γιάφκα των συνδέσμων στον Προμηθέα. Με πήγαν να κοιμηθω σε ενα άλλο σπίτι.

Ετσι και έγινε άρχισα στην αρχή λίγο και όσο η ώρα περνούσε και η ποσότητα του νερού επέβαλε να κάνω τον μεθυσμένο άρχισα να κάνω μερικές αντίστοιχες κινήσεις και όταν είδα πως και αυτός άρχισε να κοκκινίζει για τα καλά άρχισα να πετώ και απο καμιά ακαταλαβίστικη κουβέντα: Οτι η Γερμανία δεν τα πάει καλά στα μέτωπα. Οτι απο παντού δέχεται χτυπήματα απ τους οργανωμένους στρατούς, αλλά και τα κινήματα Αντίσταση που καθε μέρα που πέρνα όλο περισσότερα και ισχυρότερα γίνοντε κλπ. Οτι θα χάσει τον πόλεμο. Μετά αναφέρθηκα και στη δική μας Αντίσταση λεγοντάς του οτι έγω δεν έχω καμιά σχέση με αυτούς αλλά οτι υπάρχουν Ανθρωποι, που για ενα πιστόλι, λίγες σφαίρες και οτι άλλο μπαίνει στη τσέπη μπορούν να πληρώσουν μεγάλα ποσά για να τα πάρουν. Μας κοίταξε σιωπηλός και ακίνητος. Σε λίγο σηκώθηκε όρθιος με έπιασε απ την πλάτη και με τράβηξε στη γωνιά και με ρώτησε αν και οι άλλοι της παρέας γνωρίζουν αυτούς τους Ανθρώπους που πληρώνουν αυτά τα ποσά. Του απάντησα πώς και αυτοί όπως και εγώ δεν τους γνωρίζουν. Εγω όμως το ξέρω απο μιά συζήτηση που έγινε ανάμεσα σε δυό Ανθρώπους που τώρα εχουν πάει στην Αθήνα, αλλά αν αυτός ξέρει κάποιον που μπορεί να πουλήσει απ αυτά κάτι μπορει να γίνει. Σε συνέχεια με ρώτησε πόσα περίπου να πληρώνουν για ένα πιστόλι... Τη στιγμή αυτή ο Θείος Νεόφυτος, θέλοντας να διακόψει αυτό το τέτ ατέτ, φώναξε ε! τί τα λέτε εσεις εκεί μόνοι σας. Μετά τη διακοπή γυρίσαμε στο μπάγκο με τους μεζέδες και

αρχίσαμε να ξαπίνουμε όλοι μαζί τη φορά αυτή τσίπουρο. Στη διάρκεια που εμείς μιλούσαμε ο Θείος Νεόφυτος, είχε ετοιμάσει μιά τιγανιά λαχταριστό μπακαλλιάρο. Γιά αρκετή ώρα επικράτησε ησυχία και όλα έδειχναν οτι τίποτε δεν άλλαξε ανάμεσά μας. Αυτόν όμως απο εκείνη την ώρα κάτι άρχισε να τον βασανίζει. Μας κοίταξε έναν-έναν με τη σειρά λές και πρώτη φορά μας έβλεπε. Στο μεταξύ έβαζε στο ποτήρι τσίπουρο και πίνοντας το κάτι μουρμούριζε. Σε μιά στιγμή με έναν έντονο εκνευρισμό με ξαναπιάνει απ την πλάτη και ξαναπάμε στη γωνιά. Τη φορά όμως αυτή με πήγε στην αντίθετη πλευρά που η απόσταση ήταν μεγαλύτερη απ το μέρος του μπάγκου. Εκεί με ρώτησε πόσα λεπτά... Του είπα δεν ξέρω. Σε συνέχεια με ρώτησε που; Εγώ σήκωσα τους ώμους. Μου απάντησε πώς ξέρει κάποιον. Θα προσπαθήσει να τον πείσει και μεθαύριο θα μου πεί τί έγινε αλλά οτι είναι πολύ δύσκολο και επικίνδυνο. Γυρίσαμε πάλι στο μπάγκο μόνοι τη φορά αυτή. Ξανα σερβιρέ για δεύτερη φαρά μόνος (κατί που δεν το ειχε ξανακάνει μέχρι τότε) αφού γέμισε το δικό του ποτήρι έβαλε και στο δικό και τους άλλους και ζήτησε να τσικγρίσουμε τα ποτήρια. Μόλις άφησε το ποτήρι κάτω άρχισε να περιεργάζεται με πολύ προσοχή το πατάρι λές και ανέβηκε πρώτη φορά. Στη διάρκεια αυτή μου δώθηκε η ευκαιρία πώ στο Θειό Νεόφυτο-έτσι τον λέγαμε-που η αγωνία τους ειχε φτάσει στο κατακόρυφο, τί περίπου μου έλεγε. Η ώρα περνούσε και οι μεζέδες ειχαν τελειώσει. Αυτός ξαγέμισε τα ποτήρια και αφού τα τσικγρίσαμε πάλι αυτός το άδειασε μονορούφι. Σε λίγο με νοήματα συνενοηθήκαμε πώς πρέπει να το διαλύσουμε. Το δώσαμε το χρήματα για πράγματα που έφερε αρχίσαμε το κατέβασμα της σκάλας. Πρώτος κατέβηκε ο καταστηματάρχης, ακολούθησε ο Κώστας και ο Χρήστος Σαβουλίδης και άρχισα να κατεβαίνω έγω. Μόλις πρόλαβα να πατήσω στο δεύτερο σκαλοπάτι ένα χέρι με άρπαξε απ όλα τα ρούχα του γιακά καί καθώς ήταν σχεδόν σαν τον κ Κόλ, βρέθηκα σχεδόν κρεμασμένος πρώτα στο κενό και μερικά δευτερόλεπτα αργότερα με πήγε έτσι σηκωτό στην μέση του παταριού. Στα λίγα αυτά δευτερόλεπτα η ψυχή

μου οχι μόνο ειχε πάει στην κούλουρι που λένε. Παγωσα απο το φόβο. Δεν έλεγχα τον εαυτό μου. Οταν άρχισα να καταβαβαίνω που βρίσκομαι είπα μέσα μου, πώς μέχρι εδώ ήταν. Για να μήν αντιληφθεί κόκκινος καθώς ήμουν απ το φόβο έκανα πόλυ τον μεθισμένο και άφησα ένα σπαρακτικό γέλιο. Ο θείος Νεόφυτος, που ειχε μείνει επάνω θέλησε να κάνει παρέμβαση και είσπραξε ένα έντονο και παρατεταμένο Ράους δείχοντας του τη σκάλα. Ο θείος όμως δεν εκανε αυτό που του είπε ο Βίλη κατέβηκε λίγα σκαλιά έτσι που να μήν φαίνεται το κεφάλι του και περίμενε να ακούση ή και να δεί σε [redacted] βαθμό που ήταν δυνατόν απ τη θέση που βρίσκονταν πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Οταν μείναμε οι δυό μας και κατάβαβε το φόβο μου, έβαλε το χέρι του επάνω στον όμω και χτυπώντας μου την πλάτη με έβαλε να καθίσω σε μιά καρέκλα. Η αγωνία αυτών που ειχαν κατεβεί ειχε φτάσει στο κατακόρυφο και άρχισαν δείλα-δειλά να ανεβαίνουν τη σκάλα με πρώτο τον Νεόφυτο που άρχισε να φαίνεται το κεφάλι του. Οταν είδε να βγαίνει το κεφάλι επάνω απ τη σκάλα του έκανε νόημα να σταματήσει και γυρνώντας προς εμένα με νοήματα αλλά και χαμηλόφωνα με ρώτησε αν ειναι καλοί Ανθρωποι. Του απάντησα με το "άλλες γκούτ" Την ίδια στιγμή πήγε προς τη σκάλα και όταν τους είδε να ειναι όλοι σαν ένα τσαμπί κρεμασμένοι γέλασε, αλλά και φοβίθηκε συνάμα όπως μας το ειπε αργότερα. Για να διασκεδάσει τον φόβο του αλλά και να τους διαβεβαιώση οτι δεν συμβαίνει τίποτε με φωνή τρεμάμενη τους είπε "Νίκολα άλλες γκούτ" και σε συνέχεια όλα "άλλες γκούτ". Οταν αποκαταστάθηκε λίγο η [redacted] ανέβηκαν όλοι επάνω. Αυτός προσπάθησε να εξηγήσει οτι μου ειχε κάνει νόημα να μην κατάβω μαζί τους, αλλά να μείνω στο πετάρι μαζί του για λίγο και τους παρακάλεσε να κατέβουν και να μας αφήσουν για λίγο μόνους. Τώρα που μείναμε για δεύτερη φορά μόνοι κατω απ διαφορετικές συνθήκες άρχισε να λέει οτι θα βρεί το φίλο και θα του μιλήσει. Αν μπορεί να γίνει κάτι θα μας τον φέρει έδω επάνω στο πατάρι που ειναι όμορφο και σίγουρο μέρος. Ενα μέρος που του θυμίζει πόλλα πράγματα απ τη ζωή του. Τώρα πιά την

πρωτοβουλία τη ειχε αυτός. Ξεκίνησε προς στη σκάλα να τους φωνάξει να ανέβουν και αυτοί επάνω. Πρίν όμως τους φωνάξει με ξαναρώτησε αν τους έχω εμπιστοσύνη. Του ειπα πάλι πως αυτοί δεν τον γνωρίζουν αυτόν τον Ανθρωπο. Τον ξανά διαβεβαίωσα πως ειναι πολύ καλοί και τίμιοι Ανθρωποι. Εσκυψε και τους φώναξε να ανέβουν επάνω. Γέμισε πάλι αυτός τα ποτήρια με τσίπουρο. Τσιγκρίσαμε τα ποτήρια. Σφύξαμε τα χέρια και έφυγε. Οταν μείναμε μόνοι και οι τέσσεροι με ένα στόμα-φαίνεται απ το χρώμα- με ρώτησαν αν ειμαι καλά και τι ακριβώς συνέβει οταν μείναμε οι δυό. Οταν τους είπα πώς ειμαι καλά και ότι αν κατάλαβα καλά θα μας φέρει κάποιον για να συζητήσουμε για αυτό το θέμα. Χάρηκαν αλλά με τις επιφυλάξεις και τον φόβο που έχουν αυτές οι απρόβλεπτες περιπτώσεις. Πρίν προλάβουμε να πούμε τί θα κάνουμε απο πέντε μείναμε τέσσεροι. Ο Θείος Νεόφυτος, ειχε ήδη φύγει και παρακολουθούσε απο απόσταση τον Βίλη. μέχρι το καφενείο του Σρκέτ. Οταν τον είδε να σκαρφαλώνει τον ανήφορο τον άφησε απ τα μάτια του. Στο διάστημα αυτό εμείς συζητούσαμε τι μέτρα θα πάρουμε να μή μας συμβεί κάποιο κάκο. Το πρώτο πράγμα που αποφασίσαμε ήταν να μήν ήμαστε όλοι μαζί στο μαγαζί. Να κλείνουμε νωρίς το βράδυ. Να το παρακολουθούμε απο κάποια απόσταση και να περιμένουμε τον ερχομό του. Εγώ το ίδιο βράδυ ενημέρωσα την οργάνωση για το πώς εξελήχθηκαν τα πράγματα. Μου είπαν ότι ύστερα απ αυτό θα πάρουν μέτρα γιατί εκτός απο το καταστηματάρχη οι άλλοι τρείς ειχαν συλληφθεί απ τη Μεταξική δικτατορία. Απο εκείνη την ώρα που χωρίσαμε άρχισε η αγωνία της αναμονής. Την αλλή μέρα 12-11-43 στο μαγαζί πήγε μόνο ο καταστηματάρχης. Αφού δεν μεσολάβησε τίποτε τις πρωϊνες ώρες το μεσημέρι δούψαμε μέχρι να σουροπώσει και φύγαμε περιμένοντας με αγωνία τον ερχομό του. Την ημέρα αυτή 12-11-43, δεν ήρθε. Ούτε και την επομένη. Μα ούτε και την μεθεπομένη 14-11-43 ήρθε. Τώρα πιά η αγωνία μας ειχε φτάσει στο κατακόρυφο. Τα συναισθήματα ανάμικτα για το τί συμβαίνει. Μήπως μας παρακολουθούν προκειμένου να πιάσουν και άλλους εκτός απο Εμάς, που

για λόγους συνοματικούς δεν πηγαίναμε και Εμείε όλοι μαζί στο μαγαζί; Οπως ήταν φυσικό δεν ξέραμε τι να υποθέσουμε.Πάντος τα μεσιμέρια που δουλεύαμε για καλό και για κακό φυλάγαμε τσίλιες και για πρώτη φορά ψάξαμε απο πιό μέρος του παταριού θα το σκάσουμε σε περίπτωση που θα συνέβαινε κάτι.Πράγματι απο κάποιο σημείο του παταριού υπήρχε αυτή η δυνατότητα.Και καθώς η σκάλα του ήταν υπερβολικά στενή έδινε και τον αντίστοιχο χρόνο.Αυτό μας κατησύχασε κάπως δε έλυνε όμως το πρόβλημα. Και δεν τα έλυνε γιατί ο σκοπός μας δεν ήταν μόνο πως θα φ[redacted]ουμε μόνο- Βέβαια και αυτό ήταν ξητούμενο-αλλά και πώς θα εξασφαλίσουμε και το πολυπόθητο για την εποχή εκείνη σιδερικό. Και ενώ όλοι αυτοί οι προβληματισμοί και φόβοι βασάνιξαν το μυαλό μας την επομένη 15-11-43,στη συγκεκριμενή ώρα έκανε την εμφάνισή του ο Βίλη μόνος του στη γωνιά της οδού Φιλίππου,πίσω απ το κατάστημα του κυρίου Αρξόγλου.Εκεί ακριβώς στη διαγώνιο σε ενα Ραφείο,φύλαγα τσίλιες. Το άφησα να περάσει και αφού μπήκε στο μαγαζί και πέρασε κάμποση ώρα χωρίς να σημειωθεί καμιά άλλη κίνηση-έτσι ειχαμε συνενοηθεί-ξεκίνησα να πάω στο μαγαζί.Στο κατόπι μου ήρθε και ο Θείος Νεόφυτος-έτσι τον φωνάξαμε,ηταν φορτοποιός.Το εργαστήρι το ειχε στη γωνία Φιλίππου 12. Στην πόρτα μας περίμενε ο Κ Σαβουλίδης,ένδειξη οτι μπορούμε να πάμε.Ο Βίλη ειχε ανεβεί στο πατάρι και την ώρα που μπαίναμε εμείς ρωτούσε για τρίτη φορά που ειναι"Τανάση".Χάρηκε μόλις με είδε.Αφησα να περάσει λίγη ώρα και τον ρώτησα γιατί δεν έφερε και τ[redacted] φίλο του.Τον ρώτησα πόση ώρα θα μείνει να πάω για μεζέδες και αν έφερε τα φάρμακα για τη γιαγιά. Μας ειπε οτι έχει ώρα και οτι εχει απ την ημέρα που χωρήσαμε να βάλει στο στόμα του ποτό.Σ όλη αυτήν τη διάρκεια ο Χρ Σαβουλίδης φύλαγε τσίλιες. Επειδή δεν βρήκα εντόστια πήρα δυό λουκάνικα,λίγο παστρουμά,τυρί,παστές σαρδέλες και μια σακούλα αρμυρά στραγάλια που ήταν και η αδυναμία του. Η ατμόσφαιρα στο πατάρι στην αρχή φαινομενικά έδειχνε φυσιολογική. Και αυτός και Εμείς ειχαμε πάρει τις

αποστάσεις.Για να σπάσει ο πάγος αρχίσαμε να πίνουμε και να γελούμε έστω προσποιητά. Οταν η ατμόσφαιρα ξεστάθηκε κάπως τον ξαναρώτησα γιατί δεν έφερε και τον φίλο του.Με τράβηξε πάλι στην απομακρισμένη γωνιά και μου είπε πολύ σιγά οτι τον"βρήκε συζήτησε μαζί του,αλλά ο ίδιος δεν θέλει να έρθει.Τη δουλειά θα την κάνουμε μαζί.Με ρώτησε ξανά αν γύρισε αυτός απ την Αθήνα και αν όλοι οι άλλοι ειναι Ανθρωποι που μπορεί να τους έχει εμπιστοσύνη"Τον διαβεβαίωσα για άλλη μια φορά οτι ειναι καλοί σαν Ανθρωποι και οτι και αυτοί όπως και εγώ δεν έχουμε καμιά απολύτως σχέση με αυτούς που άκουσα να συζητούν για αυτά τα πράγματα. Ακούγοντας την απάντηση που του έδωσα στεναχωρέθηκε.Φαινεται πως αυτός αλλοιώς ειχε υπολογίσει τα πράγματα.Γέμισε το ποτήρι και αφού το κατέβασε μονοκόματο με ρώτησε"αν τις μέρες αυτές τον αναζήτησα και αν πιστεύω οτι θαρθεί και πότε". Του είπα οτι τον έψαξα,οτι δεν τον βρήκα,οτι θα έρθει γιατί ένω δεν ειναι απο τη Βέροια απο καιρό μένει στη Βέροια και οτι ειναι νεαρός.Μου έδωσε μιά δυνατή στην πλάτη δεν ειχε όμως βρεί το κέφι που ειχε τις άλλες μέρες πρίν Τότε χωρίς ίσως να το περιμένει τον ρώτησα μήπως συνέβει κάτι στην οικογένειες του-σε φωτογραφία μας έδειξε τη γυναίκα του και δυό παιδιά-και δεν έχει κέφι.Κούνισε το κεφάλι με την ένδειξη όχι και τότε το ξανά ρώτησα τί του συμβαίνει.Με πήρε πάλι στη γωνιά και μου είπε"Νίκ γκούτ που δεν βρήκες το δικό σου φίλο και μου έδειξε τη λαβή ενός πιριστρόφου που ειχε στην μέσα τσέπη της χλένης. Ενώ χάρηκα αλλά και τα έχασα.Δεν ήξερα τη να του πώ.Πώς να χειριστώ αυτό το απρόοπτο γεγονός.Αλλοιώς τα υπολογίζαμε και αλλοιώς ήρθαν τα πράγματα.Εμεινα για λίγο σκεφτικός και με φωνή κάπως φοβισμένη του είπα κοιτάζοντάς τον στα μάτια τον ρώτησα πόσα λεπτά θέλει.Μου απάντησε "γιατί ρωτώ για τα λεπτά αφού δεν βρηκα τον φίλο μου".Τότε πιά έκρινα πώς πρέπει να τα παίξω όλα για όλα.Τον ρώτησα ξανά πόσα λεπτά θέλει και αν με εμπιστεύεται να μου το αφήσει.Εγώ θα τον βρώ όπωσδήποτε.Χαμογέλασε. με χτήπησε στην πλάτη και όταν σύκωσα τα μάτια με κοίταξε και αυτός επίμονα

για αρκετη ώρα.Ενώ αυτός με κοίταξε έγω τον ξαναρώτησα πόσα-φίφιλ ντράχμες- του είπε ο φίλο του.Υστερα απ αρκετή σκέψη μου είπε πώς ο φίλος του θέλει τρείς(3)λίρες αλλά φοβάται να μου το αφήσει γιατί αυτό το ενδεχόμενο δεν το ειχε σπξπτήσει μαζί του γιατί πίστευε οτι και εγώ θα ειχα συναντήσει τον δικό μου.Οταν του είπα οτι ειναι πολλά.Τοτε μου αποκάλυψε πώς η γεμιστήρα ειναι γεμάτη και αρκετές σφαίρες απο άλλο όμως... Δεν προλαβε να ολοκληρώσει την φράση και του άπλωσα το χέρι να μου τα δώσει,κάνοντάς νόημα-λέγοντάς του τώρα που δεν μάς

βλέπουν οι άλλοι. Εκείνη τη στιγμή δεν μπόρεσα να καταλάβω αν πίστηκε με αυτά που του είπα ή αν αυτό περίμενε.Πάντος μου έδωσε το περίστροφο χωρίς τις υπόλοιπες σφαίρες.Μόλις το πήρα-σχεδόν το άρπαξα-απ το χέρι του το έχωσα ανάμεα σε κάτι χαρτώνια έτσι ώστε να φανεί πώς δεν θέλω να καταλάβουν οι άλλοι τις ξεχωριστές μεταξύ μας δοσοληψίες.Ετσι είχαμε αποφασίσει,οχι μόνο να μην συμμετάσχουν,αλλά να κάνουν και τον αδιάφορα. Τον χρόνο που Εμείς μιλούσαμε στη γωνιά οι άλλοι συζητούσαν δυνατά και κατά καιρούς γελούσαν.Πήγαμε και Εμείς κοντά τους πήραμε τα ποτήρια στο χέρι τα στιγκρίσαμε και συκωθήκαμε να φύγουμε.Βγαίνοντας απ την πόρτα την ώρα που του έλεγα το"οφίτερ ξίν"έβαλε τη χερούκλα του στην πλάτη μου και με τράβηξε σχεδόν μαζί του προς το δρόμο που θα πήγαινε αυτός. Τα παιδιά αναστατώθηκαν γιατί δεν προλάβαμε να ανταλλάξουμε μ[redacted]ε μιά κουβέντα για το τί συνέβει για να μην καταλάβει οτι ειναι και αυτοί γνώστες του θέματος.Οι άλλοι ανησύχησαν γιατί η ώρα ήταν σχεδόν εννιά(9) -δεν θυμάμαι αν ειχε αρχίσει να απογορεύεται ή οχι η κυκλοφορία-κρύφτηκαν στις γώνιες και παρακολουθούσαν απ μακριά. Την ημέρα αυτή αντί να φύγει ευθεία την οδος Φιλίππου,μόλις φτάσαμε στην Ιπποκράτους,έστριψε δεξιά και σε συνέχεια μπήκαμε στην Γ Γουδή. Κοντά στο σπίτι των Α/φών Μαζαράκη,σταματήσαμε.Με το που σταματήσαμε μου έβαλε στο χέρι (7)σφαίρες που τις

κρατούσε στη χούφτα γιατί ήταν ξεστές Μου είπε να βρώ τον φίλο.Να πάρω τις τρείς λίρες και οτι θα ξαναέρθει σε τρείς μέρες.Του υποσχέθηκα οτι θα προσπαθήσω,αλλά οτι ειναι πολλα τα "ντράχμες"που ζητά.Δεν απάντησε τίποτε.Τη στιγμή εκείνη ακούστηκε ένας θόρυβος λίγο πιό πέρα στην πάροδο Γ Γουδή,σχεδόν με σκούντησε με τη λέξη"ράους",χωρίς να πεί τίποτε άλλο.Χωρήσαμε. Στο σταυροδρόμι Ιπποκράτους και Πλατάνων ειχαν πιάσει απο μιά γωνιά και περίμεναν.Ανταλλάξαμε λιγά λόγια για την νέα εξέλιξη που πήραν τα πράγματα και αποφασίαμε πάλι να δουλέψουμε μόνο το μεσημέρι.Να φυλάμε τσίλιες και ο περίστροφο να το αφήσουμε χωρίς να πιάσουμε στα χέρια στην ίδια θέση. με το σκεπτικό αν συμβεί κάτι να κάνουμε τον ανήξερο ή οτι το έβαλε αυτός σκόπιμα ή να το κρύψει και σε κατάλληλο χρόνο να τό πάρει Ετσι ενώ τα πράγματα ειχαν πάρει κάποιον συγκεκριμένο και καλό δρόμο η αγωνία όσο χρόνος περνούσε χωρίς στο μεταξύ να μπορούμε να προβλέψουμε το επόμενο βήμα μας έβαζε σε πολύ δύσκολη θέση όλους βέβαια περισότερο όμως τον καταστηματάρχη και τους άλλους γιατί έγω στην ανάγκη θα έφευγα στο βουνό.Ενω ο καταστηματάρχης έκτος απ τον ίδιο κινδύνευε και το κατάστημα. Οταν πήγα στο σπίτι,η Μάνα μου,μού έδωσε ένα σημείωμα.Το σημείωμα έγραφε οτι μεθαύριο το βράδυ στις έξη(6) να βρίσκομαι στο λιμέρι της Φυτειάς χωρίς να περάσω μέσα απ το χωριό.Πρίν ομως φύγω για τη Φυτεία να ειδοποιήσω τον υπεύθυνο για τους αγωγιάτες να στείλει 10 ή 12 ζώα τα οποία χωρίς να περάσουν και αυτά απ το χωριό στις έξη η ώρα να βρίσκονται στο λιμέρι.Σε συνέχεια να πάω στους Γεωργιανούς και μαζί με τον Μπάρμπα Ιάκωβο να συντονίσουμε τα όσα εχουν σχέση με το πέρασμα στο δημόσιο και το Σάλι. Αυτό σήμαινε οτι έπρεπε να σταλεί σύνδεσμος στον Ισβορο και απο εκεί στη Συκιά.Οι υπεύθυνοι του Ισβόρου,να ετοιμάσουν τους Ανθρώπους για το Σάλι(η ώρα δέκα(10 με 10 και μισή το αργότερο να είναι στο Σάλι)και αυτοί της Συκιάς έκτος απ τους αντίστοιχους Ανθρώπους για το Σάλι και 10- 12 ζώα την ίδια ώρα σε μικρή απόσταση απ το

Σάλι. Το σημείωμα ήταν λιγόλογο αλλά σαφή, για αυτόν που μπορούσε να αποκρυπτογραφίσει, ότι πρόκειται για πολύ σοβαρή αποστολή. Για να μην χάσω χρόνο, την ίδια ώρα πήγα στο υπεύθυνο για τα ξώα (ήταν ο πρώτος μου ξάδερφος Ν Γκόγκος). Καθονταν στην όδος Κόδρου. Την άλλη μέρα το απόγευμα-δούλευα το μεσημέρι-μόλις τελείωσα τη δουλειά έφυγα για την Γεωργιανή. Συζητήσαμε για την όσο καλύτερη οργάνωση και αφού έγραψα τα αντίστοιχα σημειώματα για τον Ι[redacted]ορο και τη Συκιά και έφυγε ο συνδεσμος έγω μέσω τού Βρομοπήγαδου-ειδοποίησα και τον εκεί υπεύθυνο-γύρισα άργά το βράδυ στη Βέροια. Δεν πήγα στο σπίτι. Κοιμήθηκα σε ενα σπίτι στον Προμηθέα. Στον υπεύθυνο του Βρομοπήγαδου να στείλει ένα σύνδεσμο στο χωριό Κουμαριά για ετοιμάσουν κατάλυμα για την ομάδα των ανταρτών που στο γυρισμό θα διανυχτέρεβε στην Κουμαριά. Το πρωί έστειλα ένα απ τους συνδέσμους στο μαγαζί να μάθω νέα για το Βίλη και ο σιδερικό. Ο συνδεσμός μου ειπε επι λέξη: "ήρθε, τα ύπιαμε όπως τις άλλες φόρες και έφυγε". Το γεγονός αυτό μου έδωσε ξεχωριστή χαρά γιατί έδειχε οτι όλα πάνε καλά. Δεν κατέβηκα όμως στην πόλη γιατί έκρινα οτι η αποστολή ειναι σοβαρή συνεπώς έπρεπε να πάρω τα ανάλογα μέτρα. Εμεινα στον Προμηθέα, άλλα δεν κοιμήθηκα στο ίδιο σπίτι. Επειδή ειχα συμμετάσχει σε αρκετές τέτοιες αποστλές ήξερα καλά το δρομολόγιο και πιά μέτρα πρέπει να πάρω. Πρίν φύγω το απόγευμα μέσω Κωστοχωριού να ενημερώσω και τον εκεί υ[redacted]εύθυνο-Μιχάλη-ξανά έστειλα τον ίδιο σύνδεσμο στο μαγαζί. Του επαν να μου πεί τα ίδια ακριβώς πράγματα. Αυτό σήμαινε πως λα εξελίσσονταν ομαλά. Υστερα απ αυτήν την ευχάριστη θα έλεγα είδηση μέσω Κωστοχωριού η ώρα 4 και κάτι ήμουν στο λίμέρι. Εκεί έκτός απ τον Φρούραρχο, συνάντησα τον μέχρι έκει υπεύθυνο της αποστολής. Αφού ανταλλάξαμε συνθήματα και παρασυνθήματα, μου παρέδωσε τα φορτία και δυό με πολιτικά-μου είπε πως ειναι Αξιωματικοί και οτι το φορτίο στο μεγαλύτερο μέρος ειναι οπλισμός και πολεμοφόδια και οτι σε καμιά περίπτωση

δεν πρέπει να διατρέξουν κίνδυνο. Του υπέργαψα το φύλλο παραλάβης και πορείας.πήρε την όμαδο που τον συνόδευε και έφυγε.Σε λίγο ήρθε μιά όμαδα που θα συνόδευε την αποστολή αποτελούμενη-όλοι εθελοντές έτσι συγκροτήθηκε αυτήν τη φορά-απο ένα Δημοιρήτη και άλλους 7 αντάρτες οπλισμένοι ανάλογα με τη σημασία που είχε η αποστολή:Ενα οπλοπολυβόλο,ένα μιδράλιο-που το ειχε αχώριστο σύντροφο ο Βεροιώτης Δαμνιανός.....ένα μπαζούκας,δυό Στέν και μόνο ένα όπλο.Μετά απο λίγο ήρθαν και τα ζώα με επικεφαλής τον ίδιο τον υπεύθυνο. Οταν τον ρώτησα γιατί ήρθε ο ίδιος και γιατί έφερε περισσότερα απ ό,τι χρειαζόμασταν ζώα μου απάντησε:Οτι απ τα όσα του είπα κατάλαβε πως πρόκειται για κάτι σοβαρό,συνεπώς δεν μπορούσε να στείλει όποιον να ειναι,γι αυτο πήρε γέρους και έμπειρους για αυτές τις δουλειές-ξαναπερπατημένους-όσο για τα περισσότερα ζώα:Οτι όσο πιό ελαφριά ειναι φορτωμέμα τόσο πιό γρήγορα βαδίζουν και ελίσσονται. Του έδειξα τα φορτιά και έκανα γνωστες τις διαφορές που θα εχει αυτό το δρομολόγιο.Ο ίδιος το ειχε ξανακάνει μαζί μου αυτό το δρομολόγιο γι αυτό του μίλησα για τις διαφορές οτι θα πηγαίναμε απ Κωστοχώρι και το Βρομοπήγαδο και οχι απ το Αρκοχώρι και το Κομνίνιο που ήταν πιό κοντά. Το πρώτο πράγμα που ήταν να κάνει τα ένδεκα(11)φορτία δεκατρία(13)όσα ήταν και τα ζώα και σε συνέχεια ρωτησε τη ώρα πρέπει να ήμαστε στο Σάλι. Στη συζήτηση για το δρομολόγιο ήαν και οι άλλοι δύο αγωγιάτες-ενας Θείος του ο Μπαρπα Κούσης Γκόγκος μαζί με το Γιό του Αλέξη. Μέχρις ότου έρθει η ώρα να φορτώσουμε έβγαλαν για λίγο τα σαμάρια απ τα ζ να πάρουν άερα και να κυλιστούν,έκαναν έλεγχο των σαμαριών και τον εξοπλισμό κυρίως τις(ίγκλες),τα δέρματα κάτω απ την κοιλιά κλπ. Στην διάρκεια που οιαγωγιάτες τακτοποιούσα τα ζώα,με τους αντάρτες συζητούσαμε το δρομολόγιο και τη διάταξη που θα είχαν κάθε φορά η δύναμη πυρός,τα βασικά σημεία που έπρεπε να προσεκτούν και ειδικά το πέρασμα του δημόσιου δρόμου ανάμεσα στο χωριό Τριπόταμος-λίγο που πάνω απ το σημείο που ειναι σήμερα οι

εγκαταστάσεις του ΝΑΤΟ και την Γεωργιανή Τα πιθανα επικίνδυνα σημεία κλπ και οτι σε διάφορα σημεία του δρόμου εχω ξητήσεις απ τους τοπικούς υπεύθυνους να βγάλουν άνδρες του εφεδρικού ΕΛΑΣ και να καλύψουν με συνδέσμους το πέρασμά μας. Φορτώσαμε στη συγκεκριμένη ώρα και αφού έκαναν το σταυρό τους οι αγωγιάτες ξεκινήσαμε.Ακολουθήσαμε το δρομολόγιο όπως το ειχα προγραμματίσει:Απ το λιμέρι που ήταν επάνω απ τη Φυτειά το γύρω,μπήκαμε στο κτήμα του Τσούπελη,ανεβήκαμε στο Παλιομπάτξι,στο πάτωμα.Απ το πάτωμα στο Βρομοπήγοδο,στην Τσαρκόβιανη,περάσαμε το δ[redacted]σιο μπήκαμε στο κτήμα των Α/φών Κύρτσου και αριστερά απ το χωριό Ισβορο φτάσαμε με μισή ώρα καθυστέρηση στο Σάλι.Η καθυστέρηση οφείλονταν σε μιά μικρή φάλαγγα Γερμανικών αυτοκινήτων που περνούσε απ τη Βέροια προς την Κοζάνη. Εκεί με κάποια ανυσηχία για την καθυστέρηση μας περίμεναν οι συναγωνιστές απ τον Ισβορο και αυτοί που χειρίζονταν το Σάλι.Το ίδιο στην ώρα και στη θέση τους ήταν και όσοι έπρεπε να ειναι στην απέναντι πλευρά του Αλιάκμωνα. που θα συνέχιζαν-συνόδευαν μέχρι το χωριό Καταφί το φορτίο.

Στο δρόμο,εκτός απ τη φάλαγγα που μας καθυστέρησε λίγο δεν συναντήσαμε καμιά απολύτως δυσκολία.Ολα λειτούργησαν ομαλά όπως τα ειχαμε προγραμματίσει Το ίδιο και στο Σάλι.Ταχύτατα και χωρίς κανένα πανικό πέρασαν τα φορτία στην απέναντι πλευρά του Αλιάκμονα.Φορτώθηκαν τα ζώα και ξεκίνησαν. Ευχαρίστησα τους αγωγιάτες και τους είπα να διανυχτερέψουν στο Παλιομπάτξι και το πρωϊ να φορτώσουν αν ειναι δυνατόν ξύλα για να κατέβουν φ[redacted]τωμένα τα ζώα στην πόλη.Συνεχάρηκα τους αντάρτες και ειδικά τον Διμοιρήτη για την διάταξη Ανθώπων και όπλισμου.Και τους είπα οτι θα διανυχτερεύουν στο χωριό Κουμαριά που εχει ειδοποιηθεί για την διανυχτέρευσή τους. Το Σάλι στην αρχή ήταν μερικά μαδέρια καρφωμένα και ένα σκινί-φόρτωμα δεμένο απ την μιά άρκη στην άλλη,έτσι που να μπορούν να περνούν μικρά βάρη και ένας ένας οι Ανθρωποι.Ετσι το πρωτοβρήκα και πέρασα στα Πιέρια την πρώτη φορά.Τώρα το Σάλι ήταν πολύ μεγάλο σε σχέση με το τότε και

αντί για σκινί-φόρτωμα ειχε συρματόσκινο.Τώρα πιά και τα φορτία που περνούσαν και οι Ανθρωποι πολλοι. Εγω πήρα το δρόμο μέσω Ραχιάς για τη Βέροια.Εμεινα σε ενα σπίτι στην οδος Προύσης.Νωρίς το πρωϊ έστειλα συνδεσμο στο μαγαξί για να μάθω πως εξελίχθηκαν τα πράγματα και έναν στο βασικό μου συνεργάτη,Τσαγγάρη Λεωνίδα Παπαδόπουλο. Αυτός ειχε στείλει το σημείωμα στο σπίτι για την αποστολή και γνώστης για το πώς εξελίσσονται τα πράγματα με τον Γερμανό-Πολωνό.Χαρηκε που η αποστολή ειχε καλό και γρήγορο τέλος,οτι και το άλλο θέμα βρίσκεται σε καλό δρόμο,μου έστειλε και χρήματα για τον Βίλη,αν όλα συνεχίσουν να πάνε καλά. Το σίδερο να το πάω στον Αγιο Ανδρέα-Μαρία Ζιώγα,αδερφή του Μπαρούτα. Αυτή ήταν η απάντηση του Λεωνίδα και ο άλλος σύνδεσμος.Οσο για λίρες που θέλει έγραφε αν επιμένει να πάς στο κ Παστρουμά.Ηταν χρηματιστής. μου έφερε ένα σημείωμα με δυό μόνο λόγια:"Τα πράγματα ειναι όπως τα άφησες. Ερχεται κανονικά και σε ξητά επίμονα" Το μεσημέρι-την ώρα που οι Γερμανοί έπερναν συσίτιο-πήγα στο σπίτι να δώ τους γονείς μου και να αλλάξω ρούχα,αλλά και να μάθω νέα.Εφαγά και έφυγα αμέσως για το μαγαξί.Βρήκα τα πράγματα πράγματι όπως τα άφησα και το σιδερικό στην ίδια θέση.Τωρά πιά αγωνιούσαμε για το πώς θα εξελιχθούν το βράδυ τα πράγματα. Πράγματι το βράδυ ειναι αλήθεια με λίγη καθυστέρηση νάτος ο Βίλη. Μόλις με είδε άφησε ένα χαρούμενο επιφώνημα" ώ!Τανάση.Τι κάνω Τανάση! Καλό Τεσσαλόνικα.Μεγκάλο το Τεσσαλόνικα"Εγώ κουνούσα το κεφάλι και το γνωστό "γκούτ-γκούτ"αλλά Νο ψωμι-βρώτ-Νο χρυσό-γκόλτ-πολύ.Νο γκούτ-λαίβεν-ξωή. Βέροια άλλες γκούτ.Του ξών,(γίος),Τόχτερ(κόρη)γκούτ.ϊα,ϊα,άλλες γκούτ μας είπε γελώντας. Εφυγα για τα απαραίτητα ψώνια.Στη διάρκεια της ετοιμασίας με Ρώτησε αν συναντήθηκα με το φίλο και αν θα το πάρει το σίδερο.Του είπα γιά-γιά,αλλά οτι ειναι πολλά τα λεπτά που ξητά και οτι θέλει άλλα όμως με λεπτά και οχι με λίρες. Μου έσφυξε το χέρι μουρμουρίζοντας.έβαλε το δάκτυλο στο

στόμα σε ένδειξη σιωπής και του μέτα θα τα

πούμε. Εγίναν στο μεταξύ οι μεζέδες και αρχίσαμε να πίνουμε. Ηταν άλλοτε πολύ σκεπτικός, και άλλοτε χαρούμενος. Απο προηγούμενα ειχαμε συνενοηθεί πρίν τελειώσει ό μεζές να αρχίσουν ένας ένας κατά διαστήματα με κάποια δικαιολογία να φεύγουν πρώτα απ το πατάρι και μετά απ το μαξαζί έτσι ώστε αν συμβεί κάτι να μη κινδυνεύουν το ίδιο με μένα και αυτοί. Οταν μείναμε μόνοι σε μιά στιγμή περισιλογής τόλμησα και τον ρώτησα τη ειναι αυτό που τον στεναχωρεί και α[redacted]ό που τον κάνει την ίδια ώρα να φαίνεται χαρούμενος μου απάντησε απερίφραστα. Χαίρεται γιατί βρήκε εναν τρόπο και έναν Ανθρωπο να εξοικονομίσει λίγα λεπτά να βοηθήσει την οικογένειά του που υποφέρει και να κάνει έστω και ένα μικρό κακό στο χίτλερ. Συνάμα στεναχωριέται και μάλιστα πολύ γιατί με αυτό που κάνει αν τον πιάσουν κινδυνεύει η ζωή του: Στρατοδικείο ή Ανατολικό Μέτωπο. Σταμάτησε για λίγο και μου πέταξε την διαπίστωση που έκανε οτι δεν υπάρχει φίλος άλλα οτι εγω το θέλω. Ακόμα ειπε πως δεν πιστεύει οτι πήγα στη Θεσσαλονίκη. Και ύστερα απο λίγο όταν είδε οτι δεν τα έχασα με αυτά που είπε έσκεψε και μου είπε οτι και δικός του φίλος δεν υπάρχει. Με ρώτησε για άλλη μια φορά αν και αυτοί ξέρουν και αν μπορεί να τους έχουμε εμπιστοσύνη. Του

απάντησα και πάλι οτι δεν εχουν καμιά σχέση αυτοί με αυτά τα πράγματα αλλά σαν καλοί φίλοι που ειναι αν τ[redacted]ς το ζητήσουμε θα μας καταλάβουν. Μετά αρχισε να με ρωτάει πως βλέπουμε εμείς οι Ελληνες τα πράγματα και αν οι αντάρτες ειναι πολλοί. Και το ρωτάει αυτό γιατί στην Κουμαντατούρα άρχισαν κάτι κινησεις ασυνήθιστες μέχρι τώρα. Του επανέλαβα σχεδόν τα ίδια που του ειχα πεί πρίν απο μέρες με περισσότερη όμως έμφαση και πεποίθηση για την ήττα του άξονα και οτι πολύ γρήγορα οι αντάρτες θα γίνουν πολλοί. Γι αυτό ο φίλος μου θέλει όπλα και σφαίρες για να πάτε γρήγορα στα σπίτια σας. Γέλασε με κτύπησε στην πλάτη

και χωρίς να χάσει το κέφι μου ξήτησε τις λίρες.Του είπα οτι το περίστροφο ειναι στη θέση που το άφησα και για άλλη μιά φορά οτι δεν βρήκα το φίλο να πάρω τα λεφτά γι αυτό και δεν το πήρα.Αν τον ειχα βρεί θα το έπαιρνα και θα ειχα τα λεφτά. Οτι έγω δεν του λέω ψέμματα εχω φίλο και αυτός θα μου δώσει ντράχμες και οχι λίρες.Θα προσπαθήσω όμως να τον βρώ οπωσδήποτε.Οταν φέρω τα ντράχμες θα το πάρω. Συκώθηκε απότωμα όρθιος,ρώτησε αν θα γυρίσουν και σε πόση ώρα οι άλλοι όταν του ειπα οτι δεν θα γυρίσουν πήγε στη θέση που το είχαμε βάλει. Το πήρε και μου το έδωσε λέγοντάς μου να τον βρώ αύριο το φίλο και να του φέρω ντράχμες για δύο το άλλο θα το φέρει αύριο.Με πιστεύει οτι εχω φίλο γιατί και αυτός εχει:Οι δουλειές αυτές δεν γίνονται χωρίς φίλο. Παρά τις επιφυλάξεις και τον φόβο η χαρά μου ήταν απερίγραπτη. Χωρίσαμε στη γωνιά Φιλίππου και Ιπποκράτους.Τη φορά αυτή έφυγε απ την Κεντρική και έγω συνέχισα την Ιπποκράτους και τη Γουδή για τον προμηθέα.Κοιμήθηκα στο ίδιο σπίτι και το πρωί πήγα το περίσροφο στη κυρία Μαρία Ζιώγα. Η μέρα αυτή ήταν πολύ κρίσιμη και αποφασιστική.Θα ξεκαθάριζε πως θα εξελιχθούν τα πράγματα.Η αγωνία ανάμικτη με φόβο μας ταλάνιζε μέχρι την ώρα που ήρθε ό Βίλη.Η ώρα περνούσε.Κατεβήκαμε όλοι κάτω και την ώρα που ξεκινήσαμε να φύγουμε ωστε να μήν ήμαστε όλοι μαζί φάνηκε στη αρχή της Φιλίππου απ την πλευρά του Μπουλασίκη. Αφού βεβαιωθήκαμε οτι ήταν μόνος μπήκαμε στο μαγαζί και τον περιμέναμε. Μπήκε χαιρέτησε και σε λίγο ανεβήκαμε στο πατάρι πρώτος εγώ και σε συνέχεια αυτός.Οι άλλοι σκόπιμα καθυστέρησαν λίγο.Μόλις βγήκε με δυσκολία απ τη σκάλα μου έβαλε στο χέρι τη φορά αυτή ένα πιστόλι και μου είπε να το κρύψω και με ρώτησε αν έφερα ντράχμες.Του έκανα νόημα οτι τα έφερα. Ανέβηκαν και οι άλλοι.Εγώ για τα γνωστά ψώνια και οι άλλοι γεμάτοι αμηχανία για το μάτι που τους έκλεισα σύκωναν μερικά εργαλεία απ το μπάγκο για να κάθονται ίσια τα ποτήρια.Αρχίσαμε να πίνουμε,βγήκε στο μεταξύ και η πρώτη τιγανιά.Υστερα απο κάμπωση ώρα ένας ένας

άρχισαν να φεύγουν. Οταν μείναμε μόνοι του έδωσα τα χρήματα που ειχα για το ένα και του είπα οτι για το πρέπει να του το δώσω για να μου δώσει τα ντράχμες.Γέλασε.Τον ρώτησα αν εφερε σφαίρες και φάρμακα για τη γιαγιά μου ειπε μόργκεν-αύριο. Πράγματι την άλλη μέρα εφερε σφαίρες,φάρμακα και πολλές ξαχαρίνες και δεν έφερε σιδερικό.Του πλήρωσα το πιστόλι μόνο.Μου χάϊδεψε το κεφάλι λέγοντας δυό φορές Τανάση-Τανάση.Τον Ρώτησα,αν θα φέρει αύριο.Δεν απάντησε. Σύκωσε τους ώμους και με ρώτησε αν ακούμε στο βουνο Λονδίνο και λέει οτι βομβαρδίζουν τη Γερμανία και σε πιό μέρος.Οτι εχω μέρες να ακούσω και δεν ξέρω να του πώ σε πιό μέρος βομβαρδίζουν. Εκανε δυό μέρες ναρθεί.Την τρίτη που ήρθε έφερε δυό,αρκετές σφαίρρες και φάρμακα.Ηταν όμως πολύ ανήσυχος.Του έδωσα τα τράχμες που του χρωστούσα και τον ρώτησα γιατί ειναι τόσο ανήσυχος,μου είπε έσφυξαν πολύ τα πράγματα. Αλλά αυτό δεν σημαίνει οτι θα πάψει να έρχεται.Δεν θα κάθεται όμως πολύ ώρα όπως πρώτα.Ζήτησε να του πώ αν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στα παιδιά έτσι ώστε να αφήνει αυτό αυτά που φέρνει σ αυτούς και εγώ τα ντραχμες. Του είπα πάλι πώς αυτοί δεν έχουν καμιά σχέση με τα σιδερικά,αλλά μόνο με τα άλλα που φέρνει και οτι όπως τους εμπιστεύεται για αυτά μπορεί να τους εμπιστεύεται και για τα σιδερικά και οτι εγώ όταν θα μπορώ να τα πέρνω και θα αφήνω σ αυτούς τα ντράχμες.

Με μεγάλη χαρά άκουσα ενα μεγάλο παρατεταμένο Γκούτ-Γκούτ με όλες τις αμφιβολίες και τους φόβους βέβαια που οι περιπρώσεις αυτές έχουν απο μόνες τους αυτές ι δουλειές. Με την μεσολάβηση κυρίως του Κώστα Σαβουλίδη,προσπαθούσα να βλεπόμαστε όσο το δυνατόν λιγότερο με το Βίλη.Ετσι έπερνα ότι σιδερικό,σφαίρες και φ φάρμακα έφερνε και άφηνα στον Κώστα τα ντράχμες Μέχρι την ημέρα που ανατινάχθηκε η γέφυρα του Γοργοπότομου ειχε φέρει δυό(2)περίστροφα,τρείς(3)χειρομβοβίδες Μίλς,γύρω στις πενήντα(50)σφαίρες, αρκετά φάρμακα και μερικά χειρουργικά εργαλεία.Επειδη λόγο ανάγκης τον πληρώναμε καλά για τα ντράχμες δεν προέκυψε

διαφορά.έπερνε αυτά που του δίναμε. Την επομένη της ανατίναξης του Γοργοπόταμου,ζήτησε επίμονα να συναντηθούμε μόνοι στο πατάρι.Μου είπε για τα μέτρα που πέρνει η κουμαντατούρα και οτι πρέπει να σταματήσει για λίγο να δεί πως θα εξελιχθούν τα πράγματα και οτι αυτές τις μέρες απ τις κινήσεις φαίνεται οτι περιμένουν πολύ στρατό. Και σ συνέχεεια με ρώτησε αν βομβαρδίζουν και σε πιό μέρος της Γερμανίας. Επειδή δεν ήξερα που ακριβώς του είπα οτι πρίν απο λίγες έγινε Δρέστη. Χωρίσαμε χωρίς να ορίσουμε κάτι συγκεκριμένο χρονικά.Στις 30-11-43 πέρασε απ το μαγαζί και άφησε μια ακόμα χειρομβομβίδα και ζήτησε πάλι να με δεί.Υστερα απο τρείς μέρες 3-12-43 συναντηθήκαμε στο πατάρι.Εβγαλε και μου έδωσε ένα πολύ παλιό πιστόλι και μου είπε τώρα με πολύ στρατό δεν ξέρει πότε θα μπορέσει να ξαναφέρει και μου ζήτησε αν έχω τα ντράχμες να του δώσω.Του είπα όπως πάντα οχι τσουγρίσαμε τα ποτήρια και χωρήσαμε Την πρώτη βδομάδα του Δεκέμβρη,δεν θυμάμε για ποιόν άκριβως λόγο επικρατούσε η άποψη στην οργάνωση οτι κάτι πράκειτε να συμβεί και με ειδοποίησαν να πάω να μείνω στον Τριπόταμο στο στίτι του Μπάρμπα Αβραάμ... Και να μήν κατέβω χωρίς να με ειδοποιήσουν και κυλκοφορό καθόλου έξω. Στίς 6-12-43 το βράδυ μέρα Σάββατο-το θυμάμε γιατί την ήμέρα αυτή γιορτάζω ήρθε σύνδεσμος και μου έφερε δυό σημειώματα.Το ένα έργαφε να κατέβω στη Βέροια,γιατί με ζητάει κάποιος στο μαγαζί και το άλλο να το πάω στο Κουμανίτσι.

Ο ΠΟΥΟΥΧΟΣ ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΓΙΕΣ

Την αφορμή για το σημείωμα αυτό μου την έδωσε η απόφαση του Εμπορικού Συλλόγου Βεροίας, να καθορίσει σαν ημιαργιά τη γιορτή του Αγίου Αντωνίου Πολυούχου της Βέροιας. Η απόφαση αυτή γύρισε την μνήμη μου ακριβώς μισό Αιώνα πίσω: Τον Δεκέμβρη του 1943.

Στο κίνημα της Εθνικής Αντίστασης οργανώθηκα το καλοκαίρι του 1942 στο ΕΑΜ ΝΕΝΩΝ. Την εποχή αυτή δούλευα Τσαγγάρης στο κατάστημα του κ Μ Καμενίδη, μαζί με τον κ Κ Σαβουλίδη.

Απ το Σεπτέμβρη του 1943, ήμουν ήδη Ανταρτο-Επονίτης: Σύνδεσμος και συνοδός διαφόρων μετακινήσεων μονάδων και εφοδίων. Επειδή δεν με είχαν περάσει ακόμα στη λίστα καταζητούμένων (στη μαύρη όπως την έλεγαν τότε) πολλές φορές ή μέρες που έμεινα στην πόλη ήταν αρκετές. Έτσι κατά διαστήματα περνούσα απ το κατάστημα του κ Καμενίδη, να δώ τους φίλους και πολλές φορές όταν δεν υπήρχε αποστολή έκανα και απο κανένα μεροκάματο.

Στούς παλιότερους είναι γνωστό, ότι οι πρώτοι Επαναστατικοί πυρήνες στην Ελλάδα, αποτελούνταν απ τους Τσαγγαράδες, τους Ραφτάδες, τους Κουρείς τους Δασκάλους κλπ. Το ίδιο έγινε και στη διάρκεια της κατοχής. Αυτοί οργανώθηκαν σχεδόν απ τους πρώτους.

Και ενώ οργανώναμε Αντίσταση για την Απελευθέρωση της χώρας, δεν είχαμε όπλα. Και όχι μόνο όπλα κατάλληλα και αρκετά να πολεμήσουμε τα αλυσσοφόρα άρματα-τέρατα, που προξενούσαν γήϊνο σεισμό στο περάσμά τους και δέος σ αυτούς που τα έβλεπαν, αλλά δεν είχαμε καθόλου όπλα εκτός απ τα λίγα που είχαν κρύψει οι Αλβανομάχοι. Επρεπε

Βέβαια, τα έτρωγε όλα. Προτιμούσε όμως αυτά.

Απο την πρώτη φορά που με πολύ δυσκολιά ειναι αλήθεια ανέβηκε στο πατάρι, αφού πήρε μια βαθιά ανάσα το περιεργάστηκε. Γύρισε κοίταξε τη σκάλα και μονολογώντας είπε: Γιατί ένα τέτοιο βολικό πατάρι να εχει μιά τοσο στενή και δύσκολη σκάλα. Μας το εξήγησε με τα νοήματα και τα λίγα σπασμένα Ελληνικά που έμαθε αυτός και τα λίγα

Γερμανικά που ξέραμε εμείς. Τότε όλοι σχεδόν είχαμε μάθει απο λίγες λέξεις.

Λόγο κατοχής, για οικονομία χρημάτων, αλλά και χρόνου στο πατάρι είχαμε μιά γκαζιέρα και τα αντίστοιχα εργαλεία: Τηγάνι, κατσαρόλα, μπρίκι φλυτζάνια κλπ. Αντί για το καφενείο και την ταβέρνα καφέ, τσάϊ και τους μεζέδες για το τσίπουρο τα κάναμε μόνοι μας.

Οταν λοιπόν, ανέβηκε ο Γερμανό-Πολωνός την πρώτη φορά, Εμείς είχαμε σχολάσει και τα κουτσομπίναμε. Το τσίπουρο το παίρναμε απ τον κ Ρήγα και τους μεζέδες απ τον κρεοπώλη Γ Κιτσόπουλο. Φαγάς και λιχούδης καθώς ήτανε μόλις του προτείναμε να καθίσει θρονιάστηκε σε μιά καρέκλα.

Επειδή την εποχή εκείνη τα πράγματα στα μέτωπα του ανατολικά δεν πήγαιναν καλά και ειδικά στο Ανατολικό μέτωπο, όλοι ζούσαν-όπως μας έλεγε με το φόβο της μετάθεσης στο μέτωπο αυτό που το θεωρούσαν, σκληρό και δύσκολο

Και επειδή, καθως έλεγε τους παρακολουθούσαν, το πατάρι ήταν ένα καλό και αθέατο-ασφαλές καταφύγειο. Και μιά που συγκέντρωνε πολλές απ τις προϋποθέσεις που αυτός ήθελε, έκτοτε κάθε φορά που ειχε έξοδο αντί για την ταβέρνα η συνάντηση γίνονταν στο αθέατο πατάρι.

Εμεις έχοντας πάντα κατά Νού, αν κάποια μέρα τα πράγματα έρχονταν βολικά να του μιλήσουμε για κάποιο ΣΙΔΕΡΙΚΟ τον δεχόμασταν με "χαρά" και αντίστοιχη με τον σκοπό και στόχο που ειχε πέρασει απ το μυαλό μας. Ετσι λοιπόν, μόλις ερχόταν κάναμε

τα αδύνατα δυνατά να τον ευχαριστήσουμε.

Αυτή η προσφορά μας, τον υποχρέωσε φαίνεται σαν Ανθρωπο. Και σαν Ανθρωπος ένοιωθε την ανάγκη μιάς κάποιας ανταπόδοσης, αυτό τουλάχιστο φάνηκε στην αρχή. Ετσι άρχισε να φέρνει απο λίγο καφέ, τσάϊ και ζάχαρη και αργότερα με τη γνωριμιά τον ρωτήσαμε αν μπορεί να φέρει φάρμακα-μορφίνες σύριγγες και βελόνες σε μεγάλες ποσότητες με ντράχμες.

Εμείς αυτά, εκτό απ λίγο καφέ, τσάϊ και ζάχαρη τα δίναμε στην οργάνωση. Ετσι φτάσαμε στις 28 του Οκτώμβρη, μέρα που αυτός ειχε έξοδο. Γέμισε τις

τσέπες φάρμακα και πήγε στο μαγαζί. Το βρήκε κλειστό την επομένη που ήρθε ρώτησε γιατί ήταν κλειστό το μαγαζί.

Με αφορμή το ερώτηση, του εξηγήσαμε την σημασία που εχει για το λαό και τη χώρα η μέρα αυτή. Γέλασε Το γεγονός όμως αυτό στάθηκε η απαρχή να επεκτύνουμε τη συσπζήτηση για την εξέλιξη που έπερναν τα πράγματα στα διάφορα μέτωπα. Σε κάποια στιγμή αφού αμφισβήτησε τις δικές μας εκτιμήσεις μας ρώτησε αν πιστεύομε στην νίκη, πώς πάει το αντάρτικο και απο που βρίσκει τα όπλα και τα πολεμοφόδια.

Στην αρχή ειναι αλήθεια οτι παγώσαμε και προσπαθούσαμε να μαντέψουμε τι ακριβώς ενοούσε και κυρίως σε τί απέβλεπε. Εμεις παρά τις συζητήσεις που κάναμε τακτικά σχετικά με την εξέλιξη του πολέμου και ειδικά για το Ανατολικό μέτωπο το οποίο πολύ φοβόταν κάναμε πως δεν κατάλαβαίναμε ή οτι δεν είχαμε σχηματισμένη άποψη.

Το γεγονός αυτό το συζήτησα με την οργάνωση. Μου έδωσε το πράσινο Φώς. Το συζητήσαμε και αναμεσά μας και σε έκταση με τον καταστηματάρχη σχετικά με τις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν λόγο της ιδιομορφίας που ειχε το πρόβλημα.

Αποφασίσαμε να του μιλήσω εγώ, που μπορούσα

Ετσι λοιπόν,στις 4-12-43,ημέρα του Αγίου Σάββα 5 της Αγίας Βαβράρας και ό του Αγίου Νικολάου πο γιόρταζα δεν ήμουν στη Βέροια.Γύρισα την Κυριακή 7-12-43 το βράδυ απ την αποστολή και κοιμήθηκα σε ένα σπίτι στον Προμηθέα και την δευτέρα,μόλις άρχισε να σουρουπώνει πήγα στο Μαγαζί.

Την ώρα που να με ρωτούν αν ξέρω κάτι για το τη συνέβει και δεν υπήρχε σχεδόν καθόλου κίνηση παρά το τριήμερο των γιορτών-αργία:4 Δεκεμβρίου Αγιος Σάββας,5 Αγία Βαρβάρα και ό Αγιός Νικόλαος λές και δεν ήταν γιορτές.Λές και δεν ειχε κόσμο η πόλη.Τα ίδιο και την Κυριακή.Πρίν ολοκληρώσουν την λέξη Κυριακή,Νάσου και μπαίνει σαν σίφουνας βρίζοντας ο Βίλη.

Οταν ανεβήκαμε στο πατάρι ξέσπασε σε νέο ιβριολόγιο.Τον αφήσαμε να βρίζει.Δεν καταβαίναμε βέβαια τι έλεγε.Οταν εξάντλησε το Γερμανό-Πολωνικό ιβριολόγιο άρχιε να βρίζει Ελληνικά με τη λέξη: Γκαμότο Γρέκο....Οταν πρέμποε τον ρώτησα τί με

ήθελε και γιατί βρίζει.Αντί για απάντηση μου ειπε οτι επι τρείς μέρες τώρα-λόγο της αναμπομπούλας-έφερνε δυό καινούρια Μπαραμπέλ και έβριοκε το μαγαζί κλειστό.Δεν ήξερε τι να τα κάνει.Κοίταξε μήπως μπορούσε να βρεί κάποιο άνοιγμα για να τα χώσει μέσα στο μαγαζί για να τα ξφορτωθεί απο πάνω του αλλά δεν βρίκε με αποτέλεσμα να υποχρεωθεί να τα ξαναγυρίσει και να τα βάλει πίσω στη θέση τους.

Μετά μας εξήγησε,οτι όσο δύσκολο ήταν να τα πάρει και να τα περάσει απ την πύλη,πολύ πιό δύσκολο ήταν να ξαναπεράση μέσα και να τα βάλει στη θάση τους.Μόλις τελείωσε την περιγραφή άρχισε και πάλι να βρίζει επαναλαμβάνοντας την ίδια βριτιά.Οταν σταμάτησε να βρίζει με ρώτησε με προσταχτικό θα έλεγα τόνο:Γιατί 3 μέρες πρίν την Κυριακή ήταν κλειστό το μαγαζί και όλη η αγορά;

Του είπαμε πως εχει δίκαιο,αλλα οι μέρες αυτές

για Μάς ειναι μεγάλες γιορτές και προσπαθήσαμε να τον πείσουμε λέγοντάς του το τρίπτυχο της Ορθοδοξίας: Σάββα σαβαώνει, Βαρβάρα βαρβαρώνει και Νικόλας παραχώνει. Γέλασε! Και αρχισε πάλι να βρίζει. Εμείς κουνούσαμε το κεφάλι.
Ο Θείος Νεόφυτος όμως προσπάθησε να του δώσει και μιά άλλη εξήγηση: Οτι αφού δεν έχουμε δουλειά για για όλους και μιά που θα μείνουμε χωρίς δουλειά τις εργάσιμες μέρες γιατί να μην καθόμαστε όταν ειναι γιορτή.

Στο άκουσμα αυτού του επιχειρήματος, έγινε κατά κόκκινος και άρχισε πάλι να βρίζει και συνάμα να λέει. Ω! Ω! Γκρέκο. δεν έχει δουλειά γι αυτό όλο γκιορτή. Και άμα όλο γκιορτή πότε ντουλέψει; Αμά "ντε Ντουλέψει ντε έκει Ντουλιά. Ντουλιά κάνει ντουλειά έχει ντουλειά όλοι. Ω! Ω! Γκρέκο λέει φτωχό. Νο Γκρέκο φτωχό. Γκρέκο πολύ γκιορτή λίγκο ντουλειά. Και έκλεισε με το Γκρέκο πολύ γκιορτή λίγκο ντουλειά: Γκρέκο χαζό. Αμ Ντουλέψει Γκρέκο πολύ, Γκρέκο καλό.

Αυτά γίνονταν και λέγονταν τη δευτέρα το βράδυ 8-12-43, την άλλη μέρα 9-12-43 έφερε πράγματι τα δυό Μπαραμπέλ και ήταν αν οχι του κουτιού αλλά καινούρια και πολύ καλά τα οποία ήταν και τα

τελευταία για τα οποία δεν πρόλαβε να τα πληρωθεί γιατί αφού πάντα τον πλήρωνα την άλλη μέρα. Ομως την άλλη 10-12-43 έφυγε για το Ανατολικό μέτωπο.

Επρεπε να περάσουν δεν ξέρω πόσα χρόνια για να γίνουν εργάσιμες οι τρείς πιό πάνω γιορτές και πενήντα(50) ακριβώς χρόνια για να γίνει ημιαργία η γιορτή του Αγίου Αντωνίου, πολυούχου της πόλης μας.

Την ημέρα αυτή όλοι οι δρόμοι της αγορά ήταν γεμάτοι απο κόσμο γιατί εκτός απ τους ντόπιους κυκλοφορούσαν και οι όσοι ήρθαν απ τα χωριά και τις γύρω πόλεις και Νομούς. Το ίδιο γεμάτες ήταν και οι βιτρίνες απο κόσμο, αλλά και τα καταστήματα. Ετσι η καθόλα σωστή απόφαση του Εμπορικού συλλόγου οχι μόνο έδωσε τη δυνατότητα να δουλέψουν ίσως

περισσότερο απο κάθε άλλη μέρα,ενώ παράλληλα ένα τεράστιο ποσόν χρημάτων που θα ξόδευαν οι Βεροιώτες την ημέρα αυτή στην Θεσσαλονίκη έμειναν τη Βέροια.

Η απόφαση του Εμπορικού Συλλόγου να ξεπεράσουμε ένα μακραίωνο Ταμπού ήταν ένα βήμα μπροστά.Ευχή να τα συνεχίσει.Και πάντα μπροστά.

Βέροια 20-1-1994 Κόγιας Νίκος.

ΟΙ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Για αρκετά χρόνια μετά τον Β! παγκόσμιο πόλεμο η δύση και ειδικά η ΗΠΑ έλεγχαν απόλυτα τον ΟΗΕ.Μετά την διάλυση όμως της αποικιοκρατίας και την εισοδοχή των πρόην αποικιακών χωρών στον ΟΗΕ ο συσχετισμός άλλαξε. Η εποχή αυτή ειναι συνδεδεμένη με την πρώτη προσπάθεια των ΗΠΑ να κυριαρχήσουν σε όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη του πλανήτη.Προσπάθεια πυ οδήγησε στον ψυχρό πόλεμο.Με το που μπήκαμε στον ψυχρό πόλεμο ήταν επόμενο εκτός απο τον επίσιμο ΟΗΕ-στον οποίο ειχαν χάσει τον απόλυτο έλεγχο-αυτοί που φιλοδοξούσαν να κυριαρχήσουν στον κόσμο να δημιουργήσουν-οργανώσουν εναν άλλο ΟΗΕ,που θα αποφάσιζε και θα δρούσε προς την ίδια κατεύθυνση για λογαριασμό τους στα παρασκήνια.Για αυτόν ακριβώς τον σκοπό τον Μάη του 1954,δημιούργησαν την"λέσχη"Μπίλντεμπεργκ.

Πρίν απο λίγες μέρες ήρθαν στη χώρα μας οι πραγματικοί ΑΦΕΝΤΕΣ του κόσμου.Οι Ανθρωποι που κινούνται έξω και πάνω απο την κοινωνία.Αυτοί που ρυθμίζουν και προαποφασίζουν για τις τύχες του κόσμου.Αυτοί που ενώ λειτουργούν στο σκοτάδι απο το 1954,αποτελούν την πολυενθική υπερκυβέρνηση του δυτικού κόσμου.Αυτοί που ελέγχουν επιτελεία,μυστικές υπηρεσίες,μέσα ενημέρωσης-τύπο,τηλεόραση,ραδιόφωνο και κυβερνήσεις.Αυτοί που διακινούν στρατούς και όπλα.Κηρύττουν πολέμους και μοιράζουν τον κόσμο ανάλογα με τα συμφέροντα μα και τις ορέξεις τους ακόμα. Αυτοί που αποτελούν το συντονιστικό κλεντρο του διεθνούς κεφαλαίου.Αυτοί που αποτελούν το παρακράτος-παραμάζωμα του ΟΗΕ.Αυτοί διευθύνουν και κατευθύνουν απο τα σκοτεινά παρασκήνια τον ΟΗΕ.Αυτοί που ουσία και περιεχόμενο αποτελούν τον αόρατο Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών. Αυτοί που δεν ξέχασαν ούτε για μιά στιγμή το ήθος και το ύφος της αποικιοκρατίας.Αυτοί που εχουν μετατρέψει το NATO σε μπαλαντέρ και μέσω του NATO απειλούν τους πάντες και τα πάντα.

Αυτοί οι επικυρίαρχοι του κόσμου που ανεμίζουν μέσω των μηχανισμών τις σημαίες των Ανθρωπίνων

δικαιωμάτων,με ειλικρίνεια ή και υπερβολή,όπου υπερετούνται τα συμφέροντά τους,ενώ όπου η εφαρμογεί της χάρτας των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα έθιγούν έστω και στο ελάχιστο τα συμφέροντά τους με θεωρητικές και υποκριτικές καταγγελίες γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τις θεμελιώδεις αρχές της διεθνούς νομιμότητας.Τα δικαιώματα Ανθρώπων και λαών.

Ηρθαν κοντά στα γεγονότα.Στην νέα επικερδής επιχείρηση που άνοιξαν στον βαλκανικό χώρο προκειμένου να μοιράσουν,άλλα και να τιμωρήσουν την παλιά λείσα που για μερικά χρόνια τους ειχε ξεφύγει.

Και επειδή επικυριαρχία των μέσων μαζικής ενημέρωσης και επικοινωνίας μέσω των οποίων καλλιεργούν ψευτική συνείδηση και διεστραμμένη εικόνα του κόσμου.

κλείσιμο:υπάρχουν δυστυχώς ακόμα πολλοί-και οχι μόνο την χώρα μας-που δεν κατάλαβαν πόση εκρηκτική δύναμη περιέχει το αίτημα για τα Ανθρώπινα δικαιώματα Η αξίωση να γίνουν σεβαστά απο όλους και για όλους δεν ειναι αίτημα για παραχώρηση άλλα επιταγή του σύγχρονου διεθνούς νόμου.Δεν υπάρχει αμφιβολία οτι η επιμονή στα Ανθρώπινα δικαιώματα χρησιμοποιείται επιλεκτικά-λάτουχο-απο τις μεγάλες δυνάμεις,όπου αυτό υπηρετεί τα συμφέροντά τους,όπως ήδη ανάφερα Το ίδιο δεν υπάρχει αμφιβολία οτι η καταγραφή του σεβασμού τους στα θεμέλια των σημερινών διεθνών σχέσεων θα αποτελέσει συμαντικό όπλο των λαών και ας ειναι βέβαιοι οτι θα στραφεί και εναντίον όσων θα επιμένουν να κάνουν επιλεκτική υπεράσπιση και χρήση.

Αυτοί που κατασκευάζουν την νέα τάξη πραγμάτων.Που πέρνουν τις αποφάσεις και αναθέτουν στα όργανα-υποτακτικούς-τους να τις κάνουν πράξη.Ειναι λάτρεις της δύναμης.Της δύναμης που δεν υποχωρεί μπροστά και σε αυτόν τον θεό.

Αυτοί που μοιράζουν τον κόσμο σε σφαίρες οικονομικής και πολιτικής επιρροής ανάμεσά τους.Που μετατρέπουν τους Ανθρώπους σε δούλους,παρίες και κλασάρ.Η οικονομική υποδούλωση,σαν μόνιμη κατάσταση των λαών.Αυτοί που στόχο έχουν την στασιακή απάλειψη απο το Συντάγματα των δικαιωμάτων των λαών .....Η λέσχη λένε δεν έχει μέλη.Εχει πρόεδρο-ενα βρετανό λόρδο-και

ολιγομελή γενική γραμματεία. Προκειμένου να διαμορφώσει την πιλοτική της καλεί πρόσωπα ισχυρά της πολιτικής και οικονομικής Ζωής. Αυτοί που παίρνουν μέρος εκτός που είναι άτομα της απολύτου εμπιστοσύνης υποχρεώνονται να υπογράψουν έγγραφο ότι θα τηρήσουν για τον εαυτό τους και μόνο τα όσο είπαν ή άκουσαν στην σύσκεψη ,γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα μπούν στην μαύρη λίστα.

Παρά τις πολλές και επίμονες διαψεύσεις και τις διαβεβαιώσεις ότι δεν αναμειγνύονται στην πολιτική κανενός κράτους οι Μπιλντερμπέργκερς αποτελούν μιά παγκόσμια υπερκυβέρνηση η οποία όχι μόνο καπελώνει τις εθνικές κυβερνήσεις αλλά σε πολλές περιπτώσεις καπελώνει και αυτόν τον ΟΗΕ.

Απόδειξη ότι επεμβαίνει στις εθνικές κυβερνήσεις αποτελεί το γεγονός κυρίαρχο θέμα της πρώτης συνάντηση το 1954 ήταν:"Πώς θα αντιμετωπιστεί ο κομμουνιστικός κίνδυνος στην Ευρώπη και την Αμερική"καθώς και το γεγονός πολλές απο τις αποφάσεις που παίρνονται-προηγούνται των εξελίξεων στον διεθνή χώρο:

Πολλά και ποικίλα είναι τα σκάνδαλα και οι πόλεμοι αίματος και πείνας που έχουν προαποφασιστεί απο αυτήν την"μικρή"αλλά πανίσχυρη λέσχη.Η απαρίθμησή τους θα χρειαζόταν πόλυς χώρος αφού τα ενδιαφέροντα και η εμβέλεια της"λέσχης" είναι διεθνής και απεριόριστη.Αρκούν λίγα απ τα δικά μας για να γίνει κατανοητό για το πώς λειτουργεί αυτή"αφιλοκερδής"και"ανθρωπιστική"λέσχη:Συνέχιση με "ειρηνικά"μέσα του εμφυλίου πολέμου μέχρι το 1963.Το εκλογικό πραξικόπημα του 1961.Το βασιλικό το 1965,Η χούντα των συνταγματαρχών,η επέμβαση στην Κύπρο και μια σειρά άλλες"διευκολύνσεις".

Μετά την πτώση του υπαρκτού η ουδαιγκτων όλο και πιό συχνά χάνει την υπομονή της.Όλο και πιό συχνά γίνονται τα τηλεσίγραφα,οι ταξιδιωτικές οδηγίες και οι χειρουργικές επεμβάσεις.Το ίδιο και οι αποφάσεις του ΟΗΕ εφαρμόζονται μόνο και όταν είναι σύμφωνες και εκφράζουν σε όλη την έκταση τα δικά τους και μόνο συμφέροντα.

Ποτέ η δύση δεν έχει εγκαταλήψη-ξεχάσει την παλιά καλή εποχή της αποικιοκρατίας.Απο το 1989 όμως ο

παραλογισμός και ο πόθος για επανασύσταση

μεγαλώνει.Θεωρούν οτι αρχίζει μια νέα αποικιακή περίοδο. Μιά νέα ευκαιρία για νεκρανάσταση. Οι ευρωπαίοι και η ΗΠΑ στο θέμα των Βαλκανίων ξεχνούν ή τα συμφέροντά τους δεν τους αφήνουν να δούν οτι ο επίδοξος συμπαραστάτης τους(Τουρκία)ήταν για τετρακόσια χρόνια ο αδιαμφισβήτητος αφέντης και δεινάστης των Βαλκανικών λαών και οτι ένας μεγάλος αριθμός αυτών των πρόην αφεντάδων που δεινάστευαν τους Βαλκανικούς λαώς Ζούν ακόμη και οχι μόνο νοσταλγούν αλλά και ενεργούν να επανακτήσουν τον χαμένο τους παράδεισο.Ηδή το Μουσολμανικό τόξο διαμορφώθηκε. τόσο στα Βαλκάνια όσο και στις Μουσουλμανικές χώρες της πρόην Σοβιετική Ενωση.Η μήπως συμπίπτουν οι απόψεις για αναβίωση.....

Απο ο,τι φαίνεται ειναι τόσο σατανικά οργανωμένα αυτά τα αόρατα κέντρα εξουσίας έτσι που αναρωτιέται κανείς μήπως έχουμε πράγματι να κάνουμε με την προετοιμασία ενός νέου τύπου τυραννία που μπροστά της να ωχριούν οι μέχρι τώρα γνωστές;Μια τυραννία που μπροστά της οι ιθαγενείς Πρωθυπουργοί,Υπουργοί, Αρχηγοί,κόμματα,υπηρεσίες ασφαλείας θα ειναι μαριονέτες στα χέρια τους. Μια εξουσία που εχει την αίσθηση πώς τελικά όλα επιτρέπονται,οτι όλα γίνονται οτι δεν υπάρχουν όρια,πλαίσια(Εθνικά και Διεθνή)αναστολές και φραγμοί.Οτι όλα μπαίνουν στην υπηρεσία των ανόμων σκοπών και επιδιώξεων των υπεράνθρώπων της υπερεξουσίας.

Ο ΟΗΕ η μόνη ελπίδα του κόσμου δεν έχει και αυτός καταφέρει να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις σύγκλισης.δεν εχει βέβαια και τα μέσα γιά κάτι τέτοιο.Και σε όλους ειναι γνωστό γιατί δεν τις εχει.Ως να λειτουργήσει δημοκρατικά ο ΟΗΕ,όταν άλλοι κρυφά προαποφασίζουν.Πώς να τον εμπιστευτούν οι λαοί του κόσμου.Πώς να ελπίζουν και πώς να εναποθέσουν τα πάντα στον ΟΗΕ

Το ζητούμενο γιά τον ΟΗΕ ειναι η αναχώνευση και η αναγέννηση μέσα απο έναν ανοιχτό διάλογο έτσι ώστε να βλαστήσει μια σύγχρονη ιδεολογία που να εκφράζει τα σημερινά δεδομένα,χωρίς την ανακύκλωση του παρελθόντος.Το παρελθόν που οι λαοί του κόσμου πλήρωσαν

πολύ,μα πάρα πολύ ακριβά και στην χώρα μας (600000)ακριβότερα.

Σημερα ακριβώς που η καθολική διεθνοποίηση της οικονομίας,η ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών και η καλλιέργεια μιάς νέας αντίληψης για την ενότητα του κόσμου ανοίγει την προοπτική της υπέρβασης των εθνικών ορίων πράς όφελος της κοινωνίας των Ανθρώπων.

Σήμερα που η προσπάθεια για εθνική επιβίωση,μπορεί και πρέπει να οδηγήσει σε νέες μορφές ειρηνικής συμβίωσης και συνεργασίας,πρέπει πολύ αυστηρά αυτή η προσπάθεια α διαχωρίζεται απο την αναμόχλευση-καλλιέργεια της εχθροτητας ανάμεσα στα Ε[illegible]η,του ρατσιστικού μίσους και τις αντιλήψεις για περιούσια φυλή-άρια ή ένθους.

Σήμερα που τα φαινόμενα αυτά,που συνδέθηκαν με το φασισμό και το ναζισμό παρουσιάζονται και πάλη σε ανησυχητική έκταση στις Ευρωπαϊκές χώρες και γενικότερα συνδέονται με τις γενεσιουργές αιτίας που τις έθρεψαν στον μεσοπόλεμο:Την Εντατική εκμετάλλευση που οδηγεί στην οικονομική κρίση (σκόπιμη):Την εκτατιμήνη ανεργία(το ίδιο):Το μίσος κατά των ξένων(οι Εβραίοι παλιά η μετανάστες σήμερα). Σήμερα που δεν υπάρχει το αιτιολογικό(ο κομμουνιστις κίνδυνος που τους έλυνε τα χέρια να κάνουν πράξη την θέληση και τα κέφια)για μιά κάποια ευθύγραμμη δημοκρατική πορεία των λαών της δύσης αυτήν ακριβώς την προσπάθεια ειναι που θέλουν να εμποδίσουν.

Σήμερα που το εθνικό συναίσθημα προσπαθεί να βρεί τις πραγματικές και σωστές-υγιές του ρίζες.Σήμερα ακριβώς οι επικυρίαρχοι προσπαθούν να μεταλλάξουν αυτό το εθνικό αίσθημα σε εθνιστική ιδεολογία.Ιδεολογία που χ[illegible]ιμοποιήθηκε απο τμήματα(λέσχες)είτε για να αποπροσανατολίσουν τους εργαζόμενους,είτε για να καλύψουν εχθρικέσπρος την ομολή λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών προσπάθειες των λαών.

...Καπιλεύονται τα αγνά εθνικά αισθήματα και τα κακευθύνουν σε αδιέξοδα μίσους,μισαλοδοξίας,εχθρότητας προς τους λαούς και προπαρασκευάζουν το έδαφος για τα νέα δεσμά της επικυριαρχίας γενικά και σε κάθε χώρα χωριστά. ....Η δράση αυτής της λέσχης επιφύλαξε μέχρι τώρα δεινά και αν την αφήσουμε να δράση ανενόχλητη θα συσσωρεύσει μεγαλύτερα.Και θα συσσωρεύσει γιατί ειναι

αυτή που κατασκευάζει ιστορικά δεδομένα, πλάθει κινδύνους, προαποφασίζει, προδικάζει και αποφαίνεται για τα πάντα και για τους πάντες.

Ειναι αυτοί που καλλιεργούν τις διχόνιες, τα μίση και τα πάθη, που διαμορφώνουν δίκαιο και νόμους με δύο όψεις. Δίκαιο πέρα και πάνω απο τους νόμους. Που δεν πτοούνται και δεν οροδούν μπροστά σε τίποτε, που έχουν κάκει πιστεύω και σκοπό της ζωής τους τις ιδιολογίες του μίσους, που στήνουν τα φονικά δόκανα, που κατυθύνουν την παραπληροφόρηση. Τις χρηματιστηριακές δραστηριότητες. Που παράγουν τις κρίσεις: οικονομικλες και πολιτικές. Που πιστεύουν οτι το δίκαιο βρίσκεται και ειναι πάντα συνώνυμο με την δύναμη και οτι η Ελεθευθερία ειναι μιά αφηρημένη έννοια. Οτι υπάρχει πάντα ο εσωτερικός εχθρός. Οτι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα.

Οτι η πιό επικερδής επιχείρηση ειναι ο πόλεμος.

Αυτοί που περιθωριοποιούν τους πολίτες. Που τους κάνους υπηκόους έτσι
ώστε να μην μπορούν να σκεύφτονται πολιτικά.

Αυτοί που πρίν ανοίξουν τα στόμα τους κλείνουν ερμητική όλες τις χαραμάδες του χώρου μέσα στον οποίο κάθε φορά βρίσκονται.

Αυτοί ειναι οι εκπρόσωποι των υπερεθνικών εταιρειών και των χρηματιστηριακών οργανισμών που κυριαρχούν και διευθύνουν την παγκόσμια οικονομία. Ειναι τα ίδια τα αόρατα χέρια που ελέγχουν το σχεδιασμό, την παραγωγή και τις επενδύσεις. Αυτοί που την διεθνή τράπεζα, το διεθνές νομισματικό ταμείο και άλους οικονομικό-παραγωγικούς οργανισμούς και που μέσω αυτών των οργανισμών συνέβαλαν στα να δημιουργηθεί το χάσμα που χωρίζει τις πλούσιες απο τις φτωχές χώρες και επιπρόσθετα ενώ οι λαοί του νότου πεθαίνουν απο την πείνα αυτοί προσανατολίζουν την παραγώγη των χωρών αυτών προς τις εξαγωγές με αποτέλεσμά να υπάρχουν στις χώρες υποίδες υπερβολικών προνομίων μέσα σε μια θάλασσα αθλιότητας και απελπισίας.

Οι κυβερνητικές δομές επέδειξαν οχι μόνο τάση προσκόλλησης στα συμφέροντα των οικονομικών δυνάμεων αλλά θα έλεγε κανείς οτι τείνουν να ταυτιστούν, έτσι ώστε ο καπιταλισμός της αγοράς να μην διατρέχει κάνεναν κίνδυνο για τους κυρίαρχους. Μέσω-με τον τρόπο αυτό: Το

ΔΝΤ, η διεθνής τράπεζα, η ομάδα των εφτά πιό εκβιομηχανισμένων χωρών(7)και άλλοι οργανισμοί σχεδιασμένοι για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των πολυεθνικών και των χρηματιστηριακών εταιρειών και τραπεζών έγιναν ΔΤΕ ΦΑΚΤΟ η παγκόσμια κυβέρνηση και ΟΗΕ των παρασκηνίων.

Με τον τρόπο αυτό προσεγγίζουμε το τόσο ποθητό ιδανικό του κεφαλαίου: Τυπικές δημοκρατικές διαδικασίες χωρίς πραγματικό νόημα. Ηδη τα τελευταία χρόνια βλέπουμε ταχύτατα και σε μεγάλο βαθμό να αδειάζει το περιεχομενο της δημοκρατίας ενώ παράλληλα διαμορφώνενται οι συνθήκες που θα επιτρέψουν και τον έναν άλλο βασικό στόχο του διεθνούς κεφαλαίου: Ενα επιχειματικό περιβάλλον σε παγκόσμια κλίμακα, ελεύθερο απο κυβερνητικές παρεμβάσεις. Για να μπορεί η αισχρή αρχή των κυριάρχων να προωθείται ανενόχλητα. Ενα κλίμα που θα επιτρέπει το παράδοξο: Ασθενής οικονομία, μεγάλα κέρδη

Η νέα εποχή της αυτοκρατορίας σηματοδοτεί μιάν αλλαγή κατεύθυνσης προς τους νέα αντιδημοκρατικούς και αντιδραστικούς στόχους. Ενας απο τους κύριους στόχους της λέαχης ειναι να αυξήσουν την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας μέσα στην οποία συγκαταλέγονται η τεχνολογία γενικά, η βιοτεχνολογία και οι πατέντες των σπόρων, φαρμάκων κλπ.

Οι αποφάσεις και τα πρακτικά μέτρα που παίρνουν αποσκοπούν στο να διαφυλάξουν και να διασφαλίσουν κάθε απειλή εθνικού οικονομικού σχεδιασμού και ανεξάρτητης εθνικής ανάπτυξης.

Αυτή ειναι η υπριοχύουσα ανθρώπινη αξία στην οποία θα πρέπει να υποταγούν όλα τα άλλα για αυτούς δεν εχουν την σημασία πυ εμείς αποδίδουμε σε αυτά. ...Πρέπει να συστρατευτούμε για να υπερασπιστούμε-προστατεύσουμε την δημοκρατία. Δημοκρατία και αγορά ειναι δεμένες μεταξύ τους. Αλλά δεν ειναι μια αναγκαιότητα αναπόφευκτη, ενα είδος μοίρας να κυριαρχείται η αγορά απο ενα μικρό αριθμό τεραστίων οικονομικών συγκροτημάτων, τα οποία εργάζονται για δικό τους λογαριασμό, μόνο και μόνο στο όνομα των συμφερόντων τους και χωρίς να δίνουν

λογαριασμό σε κανένα.δεν μπορούμε να μετράμε όλες τις Ανθρώπινες αξίες δραστηριότητες με το κριτήριο του χρήματος. ....Εθνη και κοινωνίες που έκλεισαν νόημα και περιεχόμενο Ζωής ή που λειτούργησαν με βάση αυτά τα κίνητρα εχουν καταστραφεί ή εκφυλιστεί πρόωρα. ...Η ιερότητα του κέρδους και του συμφέροντος όταν γίνουν αυτοσκοπός. Βωμός που πάνω του θυσιάζονται τα πάντα,αλλα και πανάκεια.Τίποτε τότε δεν υπάρχει που δεν γιατρεύει ή δεν διορφώνει το χρήμα φτάνει να το εχουν και για να το εχουν ενεργούν σαν ασπάλακες στο σκοτάδι. ....Και επειδή τίποτε σε αυτό τον κόσμο δεν γίνεται τυχαία ας σκεφτούμε και ας προσέξουμε σαν λαός πρίν ειναι πολύ αργά.

ΟΙ ΠΕΝΙΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΟΙ ΕΞΙ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΟΣ:ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΝΟΣΤΑΛΓΟΥΝ ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΤΙΣ ΑΓΧΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΗΣΙΜΟ ΤΗΣ ΓΚΙΛΟΤΙΝΑΣ.

Η ΖΩΗ,για ολόκληρο την έβμιο κόσμο εχει την ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ,γι αυτό και ο καθένας αντιλαμβάνεται τί σημαίνει ζωή και τί θάνατος και κυρίως τί σημαίνει για λόγους υποκειμενικούς η αφαίρεση της ζωής ενός Ανθρώπου.Χάρις σε αυτήν την μοναδικότητα,δεν υπάρχει Ανθρωπος στον πλανήτη Γή,που δεν θα έδινε τα πάντα για να ζήσει έστω και μερικά μόνο χρόνια ακόμη.Ειλοιπόν, αυτόν ακριβώς την πόθο για ζωή,οριομένοι ανθρωποι,που ο λαός τους έστειλε στη βουλή,ακριβώς για να την υπερασπιστούν,οχι μόνο την επιβουλεύονται,αλλά την υποθηκεύβουν για να διασφαλίσουν την επιβίωση του κεφαλαιοκρατικού συστήματοςτο και δικό τους σαρκίο.

Η ζωή και ο θάνατος ειναι φαινόμενα που Νοούνται απο την αντίθεσή τους.Συνεπώς,μπορούμε να χαρακτηρίσουμε,αλλά οχι και να ορίσουμε τη ζωή.Στην αρχαιότητα οι αθάνατοι πρόγονοί μας έκαναν εκτεταμένες φιλοσοφικές έρευνες γύρω απο το Νόημα και την Αρχή της Ζωής. Στον Μεσαίωνα όμως οι έρευνες αυτές σταμάτησαν,γιατί το θέμα της ζωής θεωρήκηκε λυμένο με τη παραδοχή πώς η ζωή εκπορεύεται αποκλειστικά απο το Θεό.

Με τον όρο θάνατο εννοούμε το σταμάτημα των ζωϊκών λειτουργιών ενόργανου όντος.Το σταμάτημα των πνευματικών λειτουργιών και κατ επέκταση της πνευματικής ζωής.Το ποιός γέννησε το θάνατο αποτελεί πρόβλημα.Παντως η Θεογονία του Ησίοδου,τον δέχετει σαν τέκνο της νύκτας ή τουλάχιστο σαν θρέμμα της.Ενώ στη Ιλιάδα ο θάνατος θεωρείται σαν δίδυμος αδερφός του ύπνου.Ο θάνατος και ο ύπνος κατοικούν στα σκοτεινά τάρταρα που δεν φωτίζονται ποτέ απο τον Ηλιο.

Ειναι γεγονός οτι ο Ανθρωπος,γεννιέται με μιά κατάδίκη σε θάνατο,χωρίς βέβαια προσδιορισμένη την ημερομηνία λήξης-εκτέλεσης αυτής της καταδίκης.Ευτυχώς γιατί αν ήταν γνωστή η ζωή του θα ήταν ακόμα πιό τραγική απο ό,τι ειναι σήμερα.Αυτό λοιπόν,το απροσδιόριστο της ημερομηνίας που την κάνει υποφερτή,αλλά και όμορφη ορισμένοι"εθνοπατέρες"θέλουν να την κάνουν συγκεκριμένη για το λαό μας,γεγονός που σημαίνει οτι απο

την ημέρα που η πρόταση τους θα γίνει Νόμος του κράτους ολόκληρος ο λαός μας θα νοιώσει την ανατριχίλα της ΘΥΛΙΑΣ στο λαιμό, κάποια ΣΦΑΙΡΑ να τρυπά το κορμί του και το ΛΕΠΙΔΙ, να χωρίσει στα δυό το κορμί του.

Και λέω, ολόκληρο το λαό, γιατί η παρεμβολή του ανθρώπινου Νόμου στον μεταφυσικό χώρο όπως η πείρα του άμεσου παρελθόντος διδάσκει, ανοίγει διάπλατα την πόρτα να ξανάδοθεί στο Ποινικό Δίκαιο ρόλος ηθικού τιμητή και τιμωρού, τον οποίο ρόλο όσες φορές του ανατέθηκε οδήγησε την Ελλάδα στη γνωστή πρόσφατη σκοτεινή και αιματηρή ιστορία.

Αλήθεια ποιός θα πίστευε Ανθρωποι, που εγκατάλειψαν εθελοντικά τα ποιό αγαπημένα τους πρόσωπα και ό, τι άλλο πολύτιμο είχαν στη ζωή, για να πολεμήσουν τους κατακτητές, θα κατάληγαν με την προπολεμική Νομοθεσία και το Ν 509, στα εκτελεστικά αποσπάσματα και στη φυλακή με βαριές ποινές και σε μακρόχρονη εξορία; Ποιός θα πίστευε όταν ο Μεταξάς, έκανε το Ν 375, που πρόβλεπε την ποινή του θανάτου για τους κατασκόπους, ο ίδιος αυτός Νόμος θα έστελνε αρκετούς ιδεολογικούς και πολιτικούς αντιπάλους του κατεστημένου στο απόσπασμα;

Και ποιά εγγύηση υπάρχει, οτι και ο Νόμος αυτός που θα προβλέπει την ποινή του θανάτου για εμπόρους Ναρκωτικών, δεν θα λειτουργήσει τελικά έτσι όπως λειτούργησε και ο Νόμος 375, που θεσπίστηκε με το αιτιολογικό να προστατεύσει τη απο τους κατασκόπους; Βέβαια, ο Ν 375 και ο 509 καταργήθηκαν. Η φιλοσοφία τους όμως μας οδήγησε στην 21η Απριλίου το 1967.

Είναι πλέον σε όλους γνωστό, οτι η δικτατορία έγινε α): Να μήν γίνουν οι ήδη προκηρυγμένες για τις 5 Μαΐου του 1967 εκλογές. Εκλογές που θα εδραίωναν τις δημοκρατικές δυνάμεις στην εξουσία και β) να διασφαλίσουν με δίκους τους πλέον ανθρώπους τις βάσεις στην Ελλάδα οι Αμερικάνοι και το NATO, για τον πόλεμο των 7 ημερών για να υποτάξουν τους λαούς της Μ. Ανατολής.

Η δικτατορία θεωρητικά στηρίχθηκε και έγινε με το αιτιολογικό οτι η χώρα διέτρεχε άμεσο κομμουνιστικό κίνδυνο. Μετά την επιβουλή και επιβολή της επάρατης δικτατορίας όταν οι δημοσιογράφοι ρώτησαν-ζήσπασαν απο τον Δικτάτορα Παπαδόπουλο, να κάνει σαφή-αποδείξει πώς ακριβώς εκφράζονταν υλικά και χρονικά ο κομμουνιστ

ικός κίνδυνος η απάντησή του ήταν:"Μα τους προλάβαμε ".Η απάντηση αυτή,σημαίνει αν μή τί άλλο,ότι πρόλαβαν τη σκέψη των κομμουνιστών να κάνουν ύστερα απο...χρόνια την δική τους Επανάσταση.

Πάνω στην ίδια ακριβώς φιλοσοφία λειτούργησαν και οι Ν 375 και ο 509.Βέβαια ο 509,λόγω του εμφυλίου πολέμου ειχε την άνεση να στείλει στο απόσπασμα,όποιον και όσους ήθελε.Δεν χρειάζονταν στοιχεία και αποδείξεις.Αρκούσε που ήσουν ιδεολογικός αντίπαλος και ιδίως κομμουνιστής.Μάλιστα όταν η πλάστιγγα έκλινε υπέρ της"νίκης"τα στρατοδικεία,δεν έκαναν ούτε κάν τον κόπο να ρωτήσουν τον κατηγορούμενο αν ειναι"κομμουνιστ "Επίγονταν να απαλλάξουν ή τουλάχιστον ανακουφίσουν τον τόπο,όσο περισσότερο μπορούσαν απο τους ΕΑΜοβουλγάρους και το"μίασμα" του κομμουνισμού.

Βέβαια,τότε τα γεγονότα έτρεχαν.Μάχες γίνονταν δεν υπήρχε λόγος και χρόνος να χάσιμο για αναζήτηση στοιχεία και αποδείξεις.Αρκούσαν τα όσα είπε ο παρακρατικός χαφιές.Μαλιστα μερικοί Συνήγοροί,που επέμεναν να προσκομιστούν στοιχεία και αποδείξεις κινδύνεψαν με την επιμονή τους να κάτσουν και οι ίδιοι στο σκαμνί.

Μετά όμως τη λήξη του εμφυλίου πολέμου δεν υπήρχαν πιά οι πιό πάνω λόγοι.Η αιμάτινη γραμμή όμως έπρεπε να βαθύνει όσο το δυνατόν περισσότερο το διχασμό ανάμεσα στο λαό.Και το αίμα ειναι το κατ εξοχήν υλικό-μέσο για να βαθύνει ο διχασμός.Για να τον κάνουν αγεφύρωτο αφου εξέλειπαν οι λόγοι για τη λειτουργία του 509,τράβηξαν απο τη ναφθαλίνη το Ν.375.

Ο Νόμος αυτός για όποιον τον γνωρίσει,στηρίζεται κατά κύριο λόγω στη πρόληψη διάπραξης πράξης κατασκοπείας.Με βάση το Νόμο 375 μετά το 1950,έστειλαν στο εκλεκτικό απόσπασμα αρκετούς ιδεολογικούς και πολιτικούς αντιπάλους για κατασκοπεία.Και όταν οι κατηγορούμενοι και οι Συνήγοροι ζητούσαν να προσκομίσουν τα στοιχεία και τις αποδείξεις που συνιστούσαν πράξη κατασκοπείας η απάντηση της έδρας του στρατοδικείου ήταν:"Σκεφτήκατε-είχατε την πρόθεση να κάνετε κατασκοπεία είς βάρος της χώρας αλλά σάς προλάβαμε".Με βάση τη σκέψη και την πρόθεση καταδικάστηκαν σε θάνατο αρκετοί αγωνιστές όπως:ο Μπελογιάννης,ο Πάτσης και πολλοί άλλοι που τους πήραν απο το δυπλανό κελί.

Το ίδιο συνέβει και με το ΙΔΙΩΝΥΜΟ. Ψηφίστηκε απο τη βουλή ώς "κατοχυρωττικό" του Δημοκρατίκού πολετεύματος απο ενδεχόμενη παλινόστιση της μοναρχίας. Ο πρώτος όμως που τον γεύτηκε στο πετσί του, με καθέραιρεση απο την Πρωθυπουργία και με εκτόπισή του στη Σαντορίνη ήτα ο "πατέρας" της δημοκρατίας Αλεξ. Παπανασταστίου.

Αν Νόμος αυτός γίνει Νόμος του κράτους όπως το επιθυμούν οι ΓΥΠΕΣ της ζωής, ο Νόμος αυτός δεν θα αποτελεί παρά το χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου, που θα επικρέμεται στο κεφάλι του καθέ Ελληνα. Με έναν τρόπο αδιαφανή και αυθαίρετο, θα εκχωρηθεί η ζωή του κάθε Ελληνα, όπως έγινε στο πρόσφατο παρελθόν για λόγους καθαρά προσωπικής αντιδικίας, συμφέροντος και [redacted] οδοξίας. Ετσι γιά άλλη μιά φορά η ζωή των Ελλήνων θα μπεί απροκάλυπτα στο ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ, τη ΘΥΛΙΑ και το ΛΕΠΙΔΙ, προς δόξα των ανθρώπων, τύπου Γιακουμάκου, (ήταν και στο υγείας), Ψωμιάδη κλπ που δεν νοιώθουν άνετα ή δεν μπορούν να ζήσουν, χωρίς να έχουν υποθήκη τη ζωή των συνελλήνων.

Μήπως όμως δεν ειναι θέμα των 55+6, αλλά οτι αυτή η μορφή διακυβέρνησης, όποιο μανδύα και άν έχει: κοινοβουλευτική ή μή εντέλεται να υπάρχει μόνο και μόνο για να διασφαλίσει την ζωή, την περιουσία και τον πολλαπλασιασμό της οριομένων συγκεκριμένων ανθρώπων, γράφοντας στα παλιά της υποδύματα τον λαό; Η μήπως αυτή η μορφή διακυβέρνησης δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς νόμους που να αφαιρούν ζωές Ανθρώπων. Ανθρώπων που δεν συμφωνούν με τους πιό πάνω στόχους; Με αποτέλεσμα κάθε φορά που νοιώθει να φεύγει το έδαφος κάτω απ τα πόδια της και συνεπώς δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην αποστολή που της έχουν ανεθέσει με έναν ιδιόμορφο τρόπο διογκώνει τεχνητά ένα απο τα θέματα, όπως αυτό τ[redacted] Ναρκωτικών τώρα. Καταφεύγει στη δημιουργία κλίματος και με την βοήθεια οριομένων υπερπατριωτών, που θεωρούν οτι κάθε κυβέρνηση πρέπει να εκτελεί απαρέγκλιτα τα καθήκοντα που της έχουν ανάθέσει αυτοί οι συγκεκριμένοι ανθρωποι που ασκούν την εξουσία. Γιατί ας μή γελιόμαστε. Αλλο πράγμα ειναι η κυβέρνηση και άλλο η εξουσία.

Ετσι λοιπόν, οταν συναντά αντιδράσεις στην απρόσκοπτη υλοποίηση των καθηκόντων για να μήν υστερήσει στη

ν υλοποίηση καταφεύγει στη ποινή του ΘΑΝΑΤΟΥ.Η καταφ
υγεί όμως στην θανατική ποινή υποδηλώνει δυό βασικά
δεδομένα:α)Η οτι η πολιτεία ειναι ανίκανη να προστατ
εύσει τους πολίτες απο τους κινδύνους που επικαλείτ
αι οτι διατρέχουν ή β)οτι τα δίς που διακινούνται μέ
σω των Ναρκωτικών τα χρειάζονται χωρίς ΑΝΤΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑ
Ι ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ κάποιοι διακεκριμένοι.Και η ποινή του θα
νάτου ειναι η μόνη ποινή που τα διασφαλίζει.

Πιστεύουν πράγματι οι υπέρμαχοι της επαναφορά της
θανατικής ποινής και η ανακύκλωση της βίας μπορεί να
δώσει λύση στο πρόβλημα της εξάπλωσης των Ναρκωτικών;
ή οτι εφαρμοζόμενη θα μείωση την εγκληματικότητα;Η π
οινή του θανάτου,ειναι μιά ποινή,που δεν επιδέχεται
καμιάς μορφής επανόρθωσης στις περιπτώσεις δικαστική
ς πλάνης.Η ποινής που δίνει το δικαίωμα να αφαίρεί ζ
ωές σε ένα μόνο σκοπό αποβλέπει:Την ανταπόδοση με απ
οτέλεσμα το σύστημα της ποινικής δικαιοσύνης να μετα
τραπεί όπως παλιά σε όργανο εκδίκησης.Με την ύπαρξη
της ποινής του Θανάτου θα ανοίξουν και πάλι οι Αοκοί
του Αιόλου,όπως στην κατοχή και τον εμφύλιο με τα γν
ωστα αποτελέσματα.Θα λιγοστέψουμε επικίνδυνα οι Ελλη
νες.

Τότε που απόντες,δοσίλογοι,κράτος και παρακράτος κ
αι κυρίως οι Αγγλό-Αμερικάνοι που χρησιμοποίησαν θεο
ύς και δαίμονες και πολλαπλασίασαν με γεωμετρική πρό
οδο την εκδίκηση.Τότε στομώσαμε το δρεπάνι του χάρου.
Ας μην του δώσουμε άλλη μια φορά αυτή τη χαρά.

Η χώρα μας ειναι η πιό εθισμένη χώρα,τουλάχιστο στ
ον Ευρωπαϊκό χώρο στο ξόδεμα του αίματος.Οι θεασώτες
του θανάτου δεν άντεξαν ούτε εικοσι(20)χρόνια χωρίς
το εργαλείο του θανάτου.Υπάρχουν-ξούν ακόμα χαροκαμέ
νες Μάνες,Γυναίκες και παιδιά που κλαίν για τον αδικ
ό χαμό των αγαπημένων τους προσώπων.Ακόμα οι φωνές τ
ων εκτελεσμένων(αρκετοί για φόνους ανθρώπων που ζούν
ακόμα)βρούν στα αυτιά χιλιάδων τότε κρατουμένων.

Οι Νόμοι που στόχο εχουν την εκδίκηση,όταν μάλιστα
πρόκειται για αφαίρεση ζωής έχουν οπωσδήποτε παρενέρ
γειες.Και θα έχουν γιατί τα Δικαστήρια δικάζουν με β
άση τα στοιχεία που θα καταθέσουν οι μάρτυρες.Όμως υ
πάρχουν μάρτυρες και μάρτυρες.Μάρτυρες πραγματικοί,μ
άρτυρες κασκευασμένοι,πληρωμένοι και μάρτυρες που έχ

ουν λόγους να εκδικήθούν τον κατηγορούμενο.Αν σε αυτ
ό προστεθεί και η επικρατούσα αντίληψη που διατυπώθη
κε χωρίς προσχήματα και περικολκάδες απο τα πιό επίσ
ημα χείλη οτι:"Οποιος έχει μεγάλη οικονομική επιφάνε
ια εξαγοράξει καλύτερη"υπεράσπιστη"για αυτό και πάντ
α απαλλάσσεται,χωρίς να παρθεί υπόψη το αξίκημα αυτό
καθ εαυτό.Καθώς και το γεγονός οτι τους πολύ πλουσίο
υς:"Σε καμιά περίπτωση,με κανένα τρόπο,μέσο και λόγω
δεν μπορούμε να ελέγξουμε την προέλευση των χρημάτων
"και του πλούτου που διαθέτουν.Αυτοί που ενδέχεται ν
α ειναι οι...θα μείνουν στο απυρόβλητο.Τότε ποιούς σ
τοχεύσει ο Νόμος που θα προβλέπει την ποινή του θανά
του;

Το ίδιο περίπου ισχύει και για το μάρτυρα των οργά
νων της τάξης,που τόσα και τόσα ακούμε και διαβάζουμ
ε κάθε μέρα για την συμμετοχή τους σε διάφορα κυκλώμ
ατα,καθώς και τους"ιδιόμορφωφους"μηχανισμούς που εχο
υν διαμορφώσει για άντληση πληροφοριών.Οταν μιά δίκη
γίνεται με τις πιο πάνω προϋποθέσεις πάντα υπάρχει ο
κίνδυνος το Δικαστήριο να οδηγηθεί και σε πλάνη.Δεν
ειναι λίγες οι φορές που στή διάρκεια του εμφυλίου π
ολέμου καταδικάστηκαν Ανθρωποι σε θάνατο και εκτελέσ
τηκαν οχι μόνο για φόνο που δεν έκαναν,αλλά και για
φόνο που το"θύμα ζούσε και βασίλευε"για πολλά χρονια
ακόμα μετά την εκτέλεση του"φονιά του".Ενα τέτοιο γε
γονός πολλές φορές το επικαλέστηκε σε ομιλία του στη
βουλή ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ Ε.Γιαννόπουλος.

Η επιβολή και η εκτέλεση της θανατικής ποινής εινα
ι μιά πράξη μή αναστρέψιμη.Οσο ακριβοδίκια και αν πρ
οσπαθήσει να απονεμηθεί η δικαιοσύνη,το στοιχείο της
αδικίας και της πλάνη συνυπάρχει.Μια ποινή που αφαι
ρεί Ανθρώπινη ζωή,ειναι μιά πράξη που ανοίγει τουλά
σκούς του Αιόλου στην αντεκδίκηση.Οι γονείς ή τα παι
διά των Ανθρώπου που θα εκτελεστεί πώς θα αντιδράσου
ν;Θα δικαιολογήσουν την επιβολη και την εκτέλεση της
ποινή του θανάτου;Θα τη δεχθούν αδιαμαρτύρητα ή θα π
ροκαλέσουν αλυσοωδιτές αντιδράσεις και την αυτοδικία
κατά του μάρτυρα ή και του Δικαστή ακόμα;Αυτόν τον
παραλογισμό να"σκοτώνουμε"κάποιον γιατί σκότωσε πρέ
πει να βάλει οχι μόνο τους βουλευτές σε σκέψη αλλά κ
αι ολόκληρη την κοινωνία και τους κοινωνικούς φορείς

Το μεγαλείο των Ανθρώπων της Εθνικής Αντίστασης κα
ι του εμφυλίου πολέμου,που δεν αντεκδίκησαν και ούτε
κράτησαν κακία για την άδικη καταδίκη και εκτέλεση τ
ου Μπαμπά,της Μαμάς,του παιδιού και του αδερφού.Η μο

ναδικότητα της ζωής και η προστασία της αξίας του Αν
θρώπου,απαιτεί σεβασμό.

Αλήθεια η άρχουσα τάξη της χώρας μας δεν νοιώθει ά
νετα χωρίς ένα Νόμο που να προβλέπει την ποινή του θ
ανάτου;Ενα Νόμο τον οποίο θα μπορεί να μεταφράζει το
περιεχόμενό του όπως αυτή θέλει;Επιτέλους δεν μπορεί
να απουσιάζει τον εαυτό της απο την ποινή του θανάτ
ου;Δεν ικανοποιήθηκε ακόμα απο το μακρόχρονη κρατάλι
σμα των αποσπασμάτων;Ως πότε ο Κρόνος θα τρώει τα πα
ιδιά του και το σπαργανωμένο λίθο ακόμα απο το φόβο
να μη χάσει εξ αιτίας τους την εξουσία;Ούτε η ένταξή
μας στην Ευρωϊκή Ενωση δεν στάθηκε ικανή να την επιβε
βαιώσει,ώστε να της καταπραΐνει τη διάθεση για θάνατο
του απείθαρχου,του ατίθασου και αυτού που της αμφισβ
ητεί την εξουσία.Και μήν μου πεί κανείς οτι δεν θα χ
ρησιμοποιηθεί για άλλες περιπτώσεις παρά μόνο για το
υς εμπόρους Ναρκωτικών,γιατί η μόνο απάντηση που υπά
ρχει ειναι οτι όλοι οι Νόμοι που οδήγησαν Ανθρώπους
στην Κρεμέλα ή στα Εκτελεστικά,με κάποιο σαν αυτό το
δικαιολογητικό έγιναν.

Λές και δεν έφταναν οι 55 της Νέας Δημοκρατίας,μας
ξεφύτρωσαν και άλλοι έξη(6) απο αυτούς που μέχρι τώρ
α μας έλεγαν άλλα πράγματα.Και άς πούμε καλά για το
50% των βουλευτών της Ν.Δ.Η κυβέρνηση γιατί ΣΙΩΠΑ;Δε
ν την ανησυχεί για τίποτε;Ούτε γιατί αναβάλονται δίη
μερίδες απο τα παιδιά της"Χρυσαυγής"και του"Στόχου";
Ουτε που τα"Ειδικά Σώματα των ΜΑΤ"χορεύουν με το πού
λί της 21ης Απριλίου στο πιλίκιο;Δεν ξέρει ή κάνει ο
τι δεν καταλαβαίνει;Το ίδιο κάνει πως δεν καταλαβαίν
ει οτι ο Ανθρωπος προστατεύέται με περισσότερη Ανθρ
ωπιά και η Δημοκρατία με περισσότερη Δημοκρατία;Δεν
ξέρει οτι αυτές οι δυό παθήσεις μόνο με τη μέθοδο τη
ς ομοιοπαθητικής θεραπεύονται;

Πολλά και θερμά συγχαρητήρια στην Νεολαία της Νέας
Δημοκρατίας ΟΝΝΕΔ που τάχτηκαν ανοιχτά εναντίον της

ποινής του θανάτου.
Βέροια 14.11.1997 Κόγια Νίκος

//////////

Π Α Ι Δ Ο Μ Α Ζ Ω Μ Α

ΤΟ ΣΤΗΓΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ

Στόχος της προσπάθειας αυτής ειναι κυρίως να γνωρίσει, να μαθητεύσει θα έλεγα η Νέα Γενιά πάνω στο κομμάτι αυτό της πρόφατης ιστορίας. Της ιστορίας που οχι μόνο δεν έξησε, αλλά και αυτήν που της επέτρεψαν να διαβάσει, εκτός του οτι ήταν και παραμένει διαστρεβλωμένη και παραποιημένη και άς θεωρείται "επίσημη". Να διαβάσει για πράγματα που εχει ακούσει σαν σκρόπια αφηγήματα, και νά διαβάσει κάθε φορά που οι στοχασμοί της θα αναξητήσουν την ίδια επαφή με την πηγή. Πηγή που με ειλικρίνεια καταργάφη την ιστορική αλήθεια. Και μόνο την ΑΛΗΘΕΙΑ.

Ο λαός μας όμως λέει: ο καιρός εχει γυρίσματα και οτι στο σπίτι του κρεμασμένου μιλάνε για σκηνί. Και δεν μιλάνε, γιατί και Παιδομάξωμα χωρίς εισαγωγικά υπήρξε και Γενίτσαροί προέκυψαν απο το Παιδομάξωμα που έγινε με πρωτοβουλία της Φρειδερίκης Κ Σία.

Γενίτσαροι, με πολλές και ιδιόμορφες αποχρώσεις κατέληξαν τα παιδιά του "Βασιλικού ιδρύματος" Τα παιδιά, που άρπαξαν τα λόκ κυρίως και οι εμπροστοφυλακές απο την αγκαλιά και το βυζί της Μάνας, όταν έμπαιναν στις Ανταρτοκρατούμενες περιοχές. Το ίδρυμα αυτό δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μια λεόντια εμπορευματοεμπορευματική εταιρεία, που δημιούργησε η Φρειδερικη Κ Σία με το πρόσχημα να τα "σώσει" απο τους ίδιους τους γονείς τους.

Τόσο επίμονη, και τόσο έντονη ήταν η προσπάθεια αναξήτησης παιδιών, που θα έλεγε κανεις οτι για μερικούς φαντάρους-ενημερωμένοι ίσως-ήταν το μόνο τους μέλημα: Λές και η μόνη τους αποστολή ήταν αυτή. Σαν να βρίκονταν σε ειδική διατεταγμενη υπηρεσία, με σκοπό και στόχο την αναξήτησει παιδιών. Απόδειξη αποτελει το γεγονός, οτι δεν αρκούνταν να πάρουν τα

παιδιά που συνέβαινε να συναντήσουν στο δρόμο, στο πέρασμά τους σε κάποιο χωριό ή σε κάποιο σπίτι που έμπαιναν για έρευνα ή για να κάψουν κάποιο σπίτι,

που δεν κάθονταν "φρόνημα". Εκαναν ειδικές και πολλές φορές επιλεγμένες συλλήψεις. Πολύωρες και επίπονες ανακρίσεις προκειμένου να αποσπάσουν την πληροφορία για κάποιο παιδί που το έκρυβε η Μάνα του.

Κάτι δηλ, που δεν έκαναν μετά την τροπή που πήραν τα πράγματα για τον Δημακρατικό Στρατό, ούτε για να ανακαλύψουν κάποιον κρυμένο αντάρτη, όπλα και πυρομαχικά. Εκείνο που τους ενδιέφερε ήταν τα παιδιά και μόνο τα παιδιά.

Μια τέτοια αγωνιώδη προσπάθεια, που δεν περιορίζονταν στα τυχαία περιστατικά "διάσωσης όπως ιχυρίζονται" αρπαγή παιδιών, δεν μπορεί παρά να περιέχει κάποιο δόλο και να λειτουργούσε βάση προδιαγεγραμμένου σχεδίου και συγκεκριμένου σκοπού και στόχου.

Πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς, τον τόσο ζήλο και σπουδή με την οποία λειτουργούσε αυτός ο εξεχωριστός και ιδιόμορφος μηχανισμός σε εκείνο τον κρίσιμο χρόνο; Τον χρόνο που οι γονείς δεν μπορούσαν πλέον να προστατεύσουν τα παιδιά τους παρά μόνο με το να τα πάρουν μαζί τους.

Για ποιόν ακριβώς λόγο, άφηναν το γάμο πήγαιναν για πουρνάρια; Γιατί δεν κινηγούσαν τον Πατέρα, που σε λίγο θα τους ξαναπολεμούσε; Τον Πατέρα που μόλις είχε φύγει απο το σπίτι ή το χωριό και έψαχναν να βρούν και να αρπάξουν το παιδί του; Το παιδί, που δεν πρόλαβε να το πάρει φεύγοντας ο Πατέρας;

Αυτά ειναι ερωτήματα που θέλουν απαντήσεις. Απαντήσεις, που όχι μόνο να αιτιολογούν, αλλά και να δικαιολογούν αυτές τις απάνθρωπες και εγκληματικές πράξεις του επίσημου κράτους. Και κυρίως να δωθούν απαντήσεις που να φωτίζουν αυτήν την μαύρη σελίδα. Αυτό το στίγμα της σύγχρονης ιστορίας μας.

Αυτήν ακριβώς την εποχή, που οι γονείς ένοπλοι

και μή, αντιμετώπιζαν, εκτός απο τη δική τους ζωή και την ζωή των παιδιών τους, σαν το βασικότερο πρόβλημα. Αυτήν την εποχη οι εντεταλμένοι για τον σκοπό αυτό: Συστηματοποίησαν και Τελειωποίησαν την Εμπορευματομεσιτική Επιχείρηση ονομάζοντάς την" επιχείρηση διάσωσης των εγκαταλλειμένων παιδιών" Λές και οι γονείς εγκαταλλείπουν στο δρόμο τα παι

διά για να τα μαζέψει κάποια αυτόκλητη εταιρεία.

Αυτή ακριβώς, η ανελέητη αρπαγή και ο βάναυσος τρόπος που μεταχειρίζονταν τα παιδιά, ήταν που οδήγησε στη σκέψη τους άνδρες του Δημοκρατικού Στρατού όταν πιά κρίθηκε ο άγωνας και άρχισε η υποχώρηση προς τις Σοσιαλιστικές τότε χώρες να πάρουν και τα παιδιά τους μαζί φεύγοντας.

Οταν ό κάθε γονιός, που θα έφευγε, γνώριζοντας απο προσωπική πείρα τις συνέπειες που προκειται να υποτούν τα παιδιά του, αποφάσισε να τα πάρει μαζι του. Πολλά απο τα παιδιά που πήραν μαζί τους φεύγοντας, ήταν παιδιά που ειχαν σκοτωθεί οι γονείς τους ή ειχαν συλληφθεί. Ηταν παιδιά συγγενών, φίλων και συγχωριανών, που βρίκονταν σε άλλα τμήματα που δρού σαν την εποχή εκείνη σε άλλες περιοχές.

Αυτό που οι τότε επίσημες κυβερνήσεις, χαρακτήρι ξαν "παιδομάζωμα", ήταν μιά επιπρόσθετη πατριωτική προσπάθεια, που έκανε με πολύ κόπο και κινδύνους ο Δημοκρατικός Στρατός, να σωθούν όσο το δυνατόν περισσότερα παιδιά απο τα ΔΙΑΦΘΟΡΕΙΑ της Φρειδερικής, τα στρατόπεδα, τα διάφορα άσυλα και τις φυλακές ανηλίκων. Να σωθούν τα παιδιά αυτά που σήμερα η χώρα μας στο μεγαλύτερο μέρος τα καμαρώνει Επιστήμονες, τεχνικούς και ειδικευμένους εργάτες.

Τα παιδιά αυτά, που απο την πρώτη μέρα που επέστρεψαν στη πολυπόθητη Πατρίδα, εντάχθηκαν χώρις το παραμικρό πρόβλημα στον παραγωγικό μηχανισμό της χώρας.

Στην περίοδο του εμφυλίου πολέμου, υπήρξε πράγμα τι Παιδομάζωμα. Αυτό που οι τότε κυβερνήσεις το χαρακτήρισαν "Παιδομάζωμα" όπως χαρακτήρισαν και τον εμφύλιο πόλεμο "συμμορητοπόλεμο". Δεν ήταν παρά η προσπάθεια των γονιών να πάρουν τα παιδιά μαζί τους φεύγοντας απο την Ελλάδα. Οι γονείς που έφευγαν κινηγημένοι για κάποια άλλη χώρα, δεν έπρεπε να σκεφτούν και να φροντίσει για τη ζωή του παιδιού του;

Και αφού η μόνη λύση, που τους είχε απομείνει ήταν να τα πάρουν μαζί τους, ποιός είχε το δικαίωμα αυτή τη γονική φροντίδα και αγάπη να την χαρακτηρίσει "παιδομαζωμα" και την αρπαγή από άγνωτους Επιχείρηση διάσωσης"; Πώς θα χαρακτήριζαν τους γονείς αυτούς αν φεύγοντας δεν έπαιρναν τα παιδιά μαζί τους;

Βέβαια, παιδομάζωμα υπήρξε και ήταν αυτό της Φρειδερίκης Κ Σία. Αυτό ήταν ουσία και περιεχόμενο, παιδομάζωμα. Και σαν τέτοιο ήταν και παραμένει καταγραμένο στην μνήμη και τη συνείδηση του λαού μας.

Ανθρωποι, εντελώς ξένοι και άσχετοι. Ανθρωποι, που δεν ειχαν κανένα δεσμό και σχέση με τα παιδιά αυτά. Πώς ειναι δυνατόν, αυτοί που τα άπραξαν βίαια και με το έτσι θέλω απο την αγκαλιά και το βυζί της Μάνας, για να τα κλείσουν σε κάποιο ίδρυμα, άσυλο ή φυλακή, αυτοανακηρύχθηκαν "σωτήρες" και οι γονείς έκαναν "παιδομάζωμα" τα ίδια τα παιδιά τους. Και το πιό τραγικό τα πήραν με "σκόπο να τα κάνουν Γενίτσαρ[illegible]ς"

Η Εθνική Αντίσταση, στάθηκε σχολείο λαϊκής πρωτοβουλίας, μαχόμενης λευτεριάς και ζωντανής δημιουργίας. Τα παιδιά της προφυγιάς, ήταν τα περισσότερα παιδιά Αντιτασιακών. Ζώντας, τα παιδιά αυτά τα ιδανικά για τα οποία πολέμησαν οι γονείς τους. Ιδανικά που αποτελούν διαχρονικές αξίες, εμπνεουν και καθοδηγούν κάθε ελεύθερη ψυχή, πέρα απο τα στενά χρονικά ή τοπικά πλαίσια, προσαρμόστηκαν γρήγορα στά εκεί δεδομένα αξιοποιώντας σωστά τις δυνατότητες

που τους πρόσφεραν οι χώρες που τους φιλοξένησαν(ποτέ δεν θα ξεχάσουν τα παιδιά αυτά την απλόχειρη προσφορά)όχι μόνο έμειναν Ελληνες και γύρισαν Ελληνες αλλά και μορφωθηκαν Ελληνικά.

Αντίθετα,αυτά που κατόρθωσαν να αρπάξουν οι ανθρωποι της Φρειδερίκης,οδηγήθηκαν στα ιδρύματα"σχολές"της Λέρου,τα αναμορφωτήρεια και τα περισότερα απο αυτά κατέληξαν στις φυλακές ανηλίκων:Βίδο,Κασσαβέτια κλπ.

Εκεί έχουν υποστεί όλων των ειδών τις ντροπές και ταπεινώσεις κυρίως τα κορίτσα.Βέβαια και τα αγόρια δεν ειχαν καλύτερη μεταχείριση και τύχη.Οπως αποδείχθηκε,ορισμένες απο τις επικεφαλείς αυτών των"ιδρυμά των"ήταν διεφθαρμένες γυναίκες και προσπαθούσαν να παρασύρουν και τα παιδιά στο δικό τους βούρκο.Πολλά κορίτσα μετά το"πάθημά"τους-υπήρξαν

αρκετές αυτοκτονίες-δεν τολμούσαν,μετά την"αποφοίτηση"να ξαναγυρίσουν στα σπίτια τους.

Πολλοί απο τους γονείς αυτών των παιδιών,ειχαν σκοτωθεί στη διάρκεια της κατοχής πολεμώντας τους κατακτητές και τον εμφύλιο πόλεμο ή βρίσκονταν στα στρατόπεδα και τις φυλακές και πολλών ειχαν εκτελεστεί.Οι γονείς σκοτωμένοι ή κρατούμενοι τα χωριά-σπίτια κατεστραμένα με αποτέλεσμα μετά την" αποφοίτηση"απο τα"κολέγεια"δεν ειχαν που την κεφαλή κλίνει.

Χωρίς μέσα και γνώσεις μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου,έμειναν απροστάτευτα.Με εξαίρεση ορισμένων περιπτώσεων,τα υπόλοιπα έμειναν Ερμαια στη διάθεση του κάθε Νταβατζή και των διαφόρων κυκλωμάτων:Οργανα λαθρεμπόρων,βαποράκια ναρκωτικών,πρώτη ύλη για τα πορνεία και τα Μοναστήρια(Καλογριές),αλλά και για την επάνδρωση του παρακράτους με νέο αίμα.....

Την εποχή εκείνη τα"κολέγεια"της Φρειδερίκης ήταν η κύρια πηγή που τροφοδοτούσε τους οίκους ανοχής,που φύτρωναν σαν τα μανιτάρια,σε αριθμό και μέ

γεθος,που προκαλεσαν την οργή και την αγανάκτηση του κόσμου.

Το 1953,η χώρα μπήκε στο NATO.Εκτοτε ο έκτος(6) στόλος κατακλύζει τα Ελληνικά λιμάνια.Επρεπε συνεπώς,να φέρουμε σε αρμονία και τους οίκους ανοχής με τους πελάτες που έπρεπε να εξυπηρετήσουμε.Για αυτό και καταργήθηκαν με Νόμο για να γίνουν εκείνα τα κατ οίκων πολυτελή πορνεία για να στεγάσουν τις"απόφοιτες".Πολλά απο τα παιδιά αυτά εχουν υιοθετηθεί ή και πουληθεί σε άτεκνες οικογένειες στο εξωτερικό.

Εκτοτε πέρασαν 45 χρόνια.Οι προβλέψεις και οι πόθοι,θα έλεγα,οτι τα παιδιά των πολιτικών προσφύγων θα γίνουν"Γενίτσαροι"δεν επαληθεύτηκαν.Γιατί άραγε το επίσημο κράτος-πολιτεία,αλλά και καλοπληρωμένοι τότε κοντυλοφόροι,τύπου Σβολόπουλου κλπ,που"Γενίτσαρους"τους ανέβαζαν"Γενίτσαρους τους κατέβαζαν. Που δεν υπήρχε λέξη ιβριτική,ταπεινή και Απάνθρωπη,που δεν την χρησιμοποίησαν στην προσπάθεια να αποδείξουν οτι πράγματι πρόκειται για διαπαιδαγώγηση"Γενιτσάρων."

Που ειναι αυτοί,που έριχναν ασύστολα τα πύρινα και φαρμακερά τους βέλη ενάντια στα παιδιά αυτά,ενώ γνώριζαν πολύ καλά πως ζούν και διαπαιδαγωγούνταν,σε αντίθεση με τα όσα διαδραματίζονταν σε βάρος των παιδιών του πραγματικού Παιδομαζώματος της Φρειδερίκης.

Αλήθεια,πότε επιτέλους θα αποφασίσουν οι κονδυλοφόροι να δώσουν τα του Καίσαρα στον Καίσαρα και τα του Θεού στο Θεό;Πότε θα αποφασίσουν,να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να πούν με ειλικρίνεια στο λαό μας,πως τα παιδιά των προσφύγων και στα βάθη ακόμα της Ασίας διατήρησαν την Ελληνική ταυτότητα, την αξιοπρέπεια και την Εθνική συνείδηση.Πότε θα τολμήσουν να μιλήσουν για τα δράματα,τις τραγωδίες. Τα απάνθρωπα,ειδεχθή και αποτρόπαια εγκλήματα,πθι

κά και μή, που διαπράχθηκαν σε βάρος των παιδιών στα διαφθορεία της Φρειδερίκης;

Η μήπως όλα πρέπει να τα κουκουλώνουμε γιατί δεν συμφέρει ακόμα και γιατί άν μετακινηθεί έστω και λίγο το πώμα θα ξεχειλήσει ο βόθρος; Πότε επιτέλους θα μάθουν οι νεώτερες γενιές τι ακριβώς σημαίνει η λέξη Παιδομάζωμα. Ποιοί το έκαναν και ποιές ήταν οι συνεπειές και κυρίως ποιός τις πλήρωσε αυτές τις συνέπειές και για ποιόν ακριβώς λόγο; Η μήπως φοβούνται πώς άν ειποθεί η αλήθεια, θα φανεί η στάθμη των ανθρώπων, και της ιδεολογίας που τότε κυβερνούε την χώρα. Αυτά αγαπητοί μου, ειναι πράγματα ιστορικά και αυταπόδεικτα. Περιττώ να τα αποσιωπούμε ή να τα κρύβουμε. Καιρός να λυτρωθούμε λέγοντας ατόφια την αλήθεια.

29 Αυγούτου 1994 Κάγιας Νίκος

ΠΑΛΙΑ ΚΟΛΛΗΤΟΙ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ

Εκει που ο χρόνος πήγε να κλείσει και με ένα μετέωρο βήμα,χωρίς άλλες εκπλήξεις θα περνούσαμε στα επόμενα,που θα μας οδηγούσαν στιν τρίτη χιλιετερίδα:Νά σού όμως και οι κύριοι βουλευτές,19 τον αριθμό,που Ζήλωσαν την"δόξα"της Ιεράς συνόδου,με προεξάρχοντα τον κ Ξαρχά,έτσι ώστε εκτός απο την Ιερά σύνοδο και την"βουλή"(18) να συμμετάσχει και το Προεδρείο της Βουλής.

Πρώτα η Ιερά σύνοδος με δικής της πρωτοβουλία αιτεί και απαιτεί απο την κυβέρνηση να"αποφυλακίσει τους πραξικοπηματίες "και σε συνέχεια οι βουλευτές,με επερώτησή τους στην βουλή,αιτούν και απαιτούν και αυτοί,Υπουργός δικαιοσύνης"να κινήσει την διαδικασία απομονής χάριτος".Να δώσει χάρη στους χουντικούς που δεν την ζήτησαν οι ίδιοι.

Τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούν και αυτοί ειναι Ανθρωπιστικά"κρατούνται απο εμπάθεια και εκδίκηση"!και πολιτικά"η δημακρατία ειναι ισχυρή"και οτι η κράτησή τους αποτελεί"ύβρις για τον πολιτισμό μας"!

Φαίνεται πώς και οι κ κ Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας,όπως και η Ιερά σύνοδος,ξεχούν πώς τίποτε δεν ειναι δοσμένο μιά για πάντα και οτι όλα κατακτώνται κάθε μέρα,κάθε ώρα και κάθε στιγμή.Το ίδιο ισχύει και για αυτό το ευαίσθητο λουλούδι,που ακούει στο όνομα Δημοκρατία.

Την Δημοκρατία θα μπορούσε να την παρομοιάσει κανείς με μιά φωτιά που πρέπει να διατηρήθει αναμένη.Τα υλικά (ξύλα) με τα οποία διατηρείται αναμένη αυτή η συγκεκριμένη φωτιά:Ειναι τα χάρτα-τα πόα-γεγονός,που σημαίνει,πώς αν δεν τροφοδοτείται συνεχώς θα σβήσει και απο μόνη της.Πόσο μάλλον όταν υπάρχουν και αυτοί,που δεν βλέπουν την ώρα να την σβήσουν.Να κόψουν και να μαδήσουν αυτό το όμορφο και ευωδιαστό λουλούδι.Αυτό το κόσμημα της κοινωνίας των Ανθρώπων,που απο καταβολής κόσμου δομεί πετραδάκι το πετραδάκι.

Η Δημακρατία κύριοι,ειχει,εχει και θα εχει εχθρούς,πολλούς και ισχυρούς και ειδικά-δυστυχώς στην

χώρα που γεννήθηκε- στην χώρα μας,που κατά καιρούς οχι μόνο το μαδήσαμε- ταλακώσαμε,αλλά και το ξεριζώσαμε πολλές φορές.Συνεπώς κάθε μέρα κινδυνεύει,για αυτό και πρέπει να την περιφρουρούμε.

Η Δημοκρατία,όπως και η φωτιά με τα χόρτα,για να διατηρηθεί πρέπει να τροφοδοτείται συνεχώς με νέες δομές και θεσμούς.Να θωρακίζεται.Και η θωράκισή της πετυχαίνεται με το βάθαιμα και το πλάταιμα των Δημοκρατικών θεσμών και δομών.Με περισσότερη Δημοκρατία και οχι με την αποφυλάκιση αυτών,που την στραγγάλισαν πρώτα,την έβαλαν στο γύψο μετά και σε συνέχεια ξεριζωναν κάθετι που θύμιζε Δημοκρατία.Η μήπως αυτό που ο λαός θεωρεί δικτατορία,ειναι για μερικούς Δημοκρατία;

Γι αυτό και όλες τις φορές απο τις γραμμές και τα σόϊα τους προέρχονται οι δικτάτορες.Απο τις τάξεις τους οι δειλοί,οι άβουλοι και οι μοιραίοι,που αντί να αντικρίσουν τα προβλήματα και τον λαό μέσα απο την Δημοκρατία και με περισσότερη Δημοκρατία καταφεύγουν κάθε φορά που τους αρέσει σε δικτατορία.

Με τον όρο"Εμπάθεια και εκδίκηση"οι 19 βουλευτές,ελέγχοντας και επικρίνοντας την πολιτεία και την Δημοκρατία,και αποδίδοντας την καταδίκη των χουντικών σε λάγους"εμπάθειας και εκδίκηση"ξεχνούν πως η καταδίκη τους δεν ειχε αναφορά την"εμπάθεια και την εκδίκηση"αλλά τα συγκεκριμένα εγκλήματα που διέπραξαν σε βάρος του λαού και της χώρας.Ξεχνούν ακόμα οτι η πολιτεία μετέτρεψε την ποινή του θανάτου σε ισόβια και οτι η παραμονή των χουντικών στην φυλακή δεν εχει την έννοια οτι ειναι επικίνδυνοι ή οτι θα προκαλέσει όπως ισχυρίζονται διχασμό.Αυτοί ό,τι ειχαν για"κεφάλαιο,ιδανικά και οράματα"τα υλοποίησαν στην 7ετία.Τα αποτελέσματα τα ξήσαμε όλοι στο πετσί μας.

Η ποινή για την Δημοκρατία,δεν ειναι αυτοσκοπός.Η δημοκρατική πολιτεία τιμωρεί για να πετύχει οριομένους σκοπούς που θεωρεί απαραίτητους:Την πρόληψη και την μή επανάληψη και το βασικότερο όταν πρόκειται για δικτάτορες,για να εγγράψει υποθήκες και παρακαταθήκες-και εχουμε πολλές τέτοιες απο τους προγόνους μας-για τις νέες γενιές και την ιστορία,που πολλοί επιμένουν να μην γραφτεί ούτε και την φορά αυτή

αντικειμενικά.Θα πρέπει ακόμα απο την θέσει που κατέχουν να γνωρίζουν οτι η Δημοκρατία δεν εκδικείται και ούτε εμπαθής ειναι.Και ειναι κρίμα, κοινοβουλευτικοί ανδρες,να της αποδίδουν τέτοια πρόθεση.

Ειναι να απορεί και να θαυμάζει κανείς πώς τους νοσταλγούς της χούντας και τους εραστές της δικτατορίας,τους βολεύει να μεταφράζουν την λέξη δικτατορία και τα συγκεκριμένα εγκλήματα που διέπραξαν στην 7ετία οι δικτάτορες,σε"εμπάθεια και εκδίκηση"και τους δικτάτορες απριλιανούς.Το ίδιο δυστυχώς κάνουν και κρατικά Μ Μ Ε. Οσον αφορά το επιχείρημα,οτι η παραμονή τους στην φυλακή αποτελεί"υβρίς για τον πολιτισμό μας"

Ειναι γεγονός οτι ο πολιτισμός και η Δημοκρατία εχουν μιά αδιάρηκτη διαλεκτική ενότητα.Δεν υπάρχει πολιτισμός χωρίς Δημοκρατία και αντίστροφα.Και μιά που το ένα επιχείρημα αναφαίρεται στον πολιτισμό:Αλήθεια για ποίον πολιτισμό μιλάνε οι κύριοι αυτοί προκειμένου να τεκμεριώσουν επιχειρήματα υπέρ των δικτατόρων και την αποφυλάκισή τους;

Μήπως αυτό του Μεταξά,με τους Φαλαγγίτες που χαιρετούσαν όπως χαιρετούσαν τα ΕΣ,ΕΣ.Αυτόν που μετέτρεψε τα Νησιά του Αιγαίου σε στρατόπεδα,στέλνοντας σε αυτά όλο το πνευματικό και αγωνιστικό κεφάλαιο που διέθεται η Ελλάδα την εποχη εκείνη,που άδειασε όλες τις βιβλιοθήκες της χώρας και έκαψε όλα τα βιβλία που έκαναν αναφορά στον Ανθρωπο,την Επιστήμη και την πρόοδο της κοινωνίας των Ανθρώπων;Η μήπως αυτό του Παπαδόπουλου,Πατακού,Ιωαννίδη Κ,Σια με το"ελλάς ελλήνων χριστιανών"που απο τις πρώτες ακόμα μέρες ειχε βάλει πλώρη για τον Μεσαίωνα.Αυτός που ήταν η εκίνηση και ο προπομπός του νεοφασισμού στην Ευρώπη;Για να θυμιθούμε τους πρόσφατους"φωτοβώτες"του πολιτισμού.Αυτόν τον πολιτισμό που ξανά λειτούργησε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και αυτό το Κολαστήρι της Γυούρας,στέλνοντας εκεί χωρίς καμιά κατηγορία και λόγω χιλιάδες πολιτικούς κρατούμενους;

Αν αυτοί οι συγκεκριμένοι η μερικοί απο αυτούς,δεν μας είχαν συνηθίσει σε εκλήξεις,όλα τα επιχειρήματα που επικαλούνται θα είχαν το στοιχείο της έκπληξης τωρα

απλώς γεννούν ερωτηματικά. Εκείνο ομώς που προκαλεί όχι μόνο έκπληξη αλλά φρίκη και αποτροπιασμό είναι, ο τρόπος που είναι διατυπωμένο το αίτημα-απαίτηση. Απο ό,τι φαίνεται δεν είναι μακρυά η μέρα, που θα μας Πούν να τους ζητήσουμε συγνώμη για την "παράνομη" καταδίκη και να τους δώσουμε μια γεναία αποζημείωση για την "παράνομη" κράτησή τους στην φυλακή.

Ενα άλλο γεγονός, που πρέπει να βάλει σε σκέψη όλο τον Δημοκρατικό κόσμο της χώρας για τον κίνδυνο που διατρέχει η Δημοκρατία είναι ο χρόνος που διάλεξαν να ζητήσουν την αποφυλάκιση των ανθρώπων που πρώτοι άνοιξαν τον δρόμο της αναβίωσης του φασισμού: Τώρα π[illegible] τα παιδιά με τα ξυρισμένα κεφάλια και τους ναζιστικούς-χιτλερικούς- χαιρετισμούς. Τα παιδία που πυρπολούν τα σπίτια των μεταναστών-αυτών που με τα μεροκάματα πείνας ανόρθωσαν την οικονομία της Γερμανίας και με τον ιδρώτα και το αίμα την ανοικοδόμησαν-και χαράξουν την σβάστικα στα μάγουλα των κοριτσιών είναι η κορυφή του παγόβουνου.

Τώρα που η Νεκρανάστη των φαιών βρυκολάκων, φέρνουν στη μνήμη τα κρεματόρια του θανάτου και τις δεκάδες τα εκατομμύρια των νεκρών της φασιστικής θηριωδίας. Που οι σκοτεινές δυνάμεις βυσσοδομούν στο παρασκήνιο και στο προσκήνιο πολλαλπασιάζονται οι δολοφονίες, οι εμπρισμοί και βαστικές εμφανίστηκαν σ όλες σχεδον τις Ευρωπαϊκές χώρες.

Τωρά που οι απόγονοι των ναζί, που στις 13-12-1943 έκαψαν τα Καλάβρυτα και αυτοί με το χάραγμα του αγγελωτού σταυρού στο μέτωπο της ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ μετανάστριας, στο ΕΛΛΗΝΙΚΟ σχολείο και το ΕΛΛΗΝΙΚΟ σπίτι ολοκλήρωσαν το αποτρόπαιο και μισάνθρωπο έργο τους, π[illegible] η συμβολική τους έννοια είναι οτι πιό εγκληματικό μπορούσε να γίνει σε βάρος της χώρας και του λαού μας.

Αλήθεια, τόσο η Ιερά σύνοδος. άλλο τόσο και οι 19, βουλευτές και όσοι άλλοι είναι πίσω τους, δεν κατάλαβαν τους συμβολισμό αυτών των τριών καλομελετημένων απο τους ναζί ενεργειών;

Δεν κατάλαβαν οτι η γενοκτονία του λαού των Καλαβρύτων και η μετατροπή της Πόλης-με την βοήθεια και του ντόπιου φασισμού-απ την οποία άρχισε η υλοποίηση των Εθνικών πόθων για λευτεριά και δίκαιο, σε ωρούς

ερειπίων απο τους πατεράδες των σημερινών ναζί,σήμαινε οτι αμφισβήτησαν την σύγχρονη Εθνική μας Οντότητα.Δεν κατάλαβαν οτι η ενέργειά αυτή ειχε αυτήν ακριβώς την συμβολική έννοια;

Δεν κατάλαβαν οτι τα χάραγμα του αγγελωτού σταυρού σε Ελληνικό σπίτι,στο όμορφο και φωτεινό μέτωπο της Ελληνίδας και του Ελληνικού σχολείου εχουν την ίδια συμβολική εννοια;Το σπίτι:Αμφισβήτησης της Εθνικής μας οντότητας.Το Μέτωπο:Τον Ελληνισμό.Το σχολείο:Τον πολιτισμό μας;

Δεν ξέρουν οτι μετά το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων στο καθεστώς της ιδιοκτησίας,εδώ σε αυτό το μικρό κομμάτι Γής,έγινε η αναμέτρηση ανάμεσα στην Ζωή και τον θάνατο.Του σκοταδιού με το Φώς και οτι έκτοτε ποτάμια Φώς,αν οχι όλο το Φώς του κόσμου,απο αυτήν την χώρα ξεχύθηκε σε ολόκληρο τον κόσμο.Δεν κατάλαβαν οτι αυτό ακριβώς το Φώς ήθελαν να σβήσουν με το σύμβολο του σκοταδισμού στο σχολείο και το μέτωπο της Ελληνίδας;

Δεν κατάλαβαν,οτι αυτήν εδώ την χώρα-σπίτι-που δεν λέει και με όλα της τα χάλια να πεθάνει πέντε χιλιάδες χρόνια τώρα.Αυτό το λίκνο της Δημοκρατίας.Αυτή την κοιτίδα του πολιτισμού.Αυτούς τους Ιερούς μαστούς που αιώνες έθρεψαν και θρέφουν ακόμα όλη την Ανθρωπότητα.Αυτόν τον Φωτοδώτη-Ζωοδώτη πυρσό θέλουν να σβήσουν απο προσώπου Γής.

Τώρα που στο θερμοκήπιο των παρασκηνίων εκολάπτεται το νέο αιματοκύλισμα της κοινωνίας των Ανθρώπων.Ο αφανισμός του Ανθρώπινου γένους.

Τώρα που τα φαντάσματα και της δικής μας χούντας τύπου Γεωργαλά Κ Σια,βγαίνουν ξανά στο προσκήνιο και οι χουντικοί ξπτούν να δικαιωσουμε τα εγκλήματα τους με αυτήν σας την πράξη.

Τώρα που και τα δικά μας"ξωπρά και άγνωστα"παιδιά καταστρέφουν τα Πανεπιστήμια,καίνε Πρυτανείες και καταστήματα.Σπάνε βιτρίνες και τα κεφάλια του κόσμου ανενόχλητοι και ειδικά συμβολικά στην πλατεία Συντάγματος η απόφαση των 19 βουλευτών ήρθε-αποτελεί το-σαν επιστέγασμα για τους ομογάλακτους της Μεταξικής και Παπαδοπουλικής χούντας.Ο Ρατισμός,ο φασισμός και ο στείρος Εθνικίσμος πάντα πηγαίνουν αντάμα και το

σημερινό τους πάντρεμα,αν δεν τους υποχρεώσουμε σε αποβολή θα έχουμε τερατογέννηση.

Πρέπει κάποτε να το πάρουν απόφαση αυτοί και όποιοι άλλοι θεωρούν τον εαυτό τους"υπερέλληνες"οτι όλοι οι Ελληνες ειναι το ίδιο Πατριώτες και Αγαπούν την Ελλάδα,την πονούν και όταν χρειάζεται χύνουν και το αίμα της για αυτήν.Και το βασικότερο αν η Ελλάδα στηρίζονταν μόνο σε αυτούς που "ελέω Θεού αυτοανακήρυξαν τον εαυτό τους ιδιωκτήτες και αφέντες"πολλά θα ήταν τα ερωτηματικά για το που και πόση...

Ασφαλώς οι κ κ βουλευτές της Ν Δ,πρίν προβούν στη διατύπωση της επερώτησης θα σκέφτηκαν:Τι ευτυχείς που ήταν οι προκάτοχοί μας.Πόσο εύκολα και καλά κυβερνούσε τότε η παράταξή μας.

Αχ Θεέ μου,γιατί δυσκόλεψαν τόσο τα πράγματα σήμερα,που για να βγάλουμε τους ανθρώπους μας απο την φυλακη πρέπει να πάρουμε την συγκατάθεση και άλλων:Των πολιτικών μας αντιπάλων.Που ειναι αυτό το ειδυλλιακό και αξέχαστο παρελθόν:Προπολεμικό και μεταπολεμικό και ειδικά απο το 1936 και μετά,που αντί για ιδεολογία και προγράμματα,για ανάπτυξη και πρόοδο,εξουδετερώναμε τους πολιτικούς μας αντιπάλους,με το ριτσινόλαδο και τις παγοκολώνες-Μεταξική δικτατορία-τα έκτακτα μέτρα 1945-Σεπτέμβρης 1963:Με τις Ασφάλειες,τις συλλήψεις.Τα βασανιστήρια, τα στρατόπεδα και τα έκτακτα Στρατοδικεία-1946-52.Τις φυλακες και τα εκτελεστικά αποσπάσματα και αργότερα,όταν πιά δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν τα έκτακτα Στρατοδικεία,η πτωματολογία και ο Νόμος 375 αντικαταστούσαν τα προγράμματα.

Τότε που στο όνομα του αντικομμουνισμού σκοτώναμε συστηματικά και ατιμώρητα τα λίγα ψίγματα δημοκρατίας.Τότε που αντί για προγράμματα και έργα κυβερνούσαμε με την μετανάστευση,την αντιπαροχή και τα αυθαίρετα.Τότε που στους δικούς μας εκτός απο χαμόγελα,δώρα και ευχές μοιράζαμε θέσεις και προνόμια και τους αντιπάλλους ξύλο,εξορίες και φυλακες.Τότε που την εξωτερική πολιτική την ασκούσαν για λογαριασμό μας οι επικυρίαρχοι και τα εσωτερικη:Οικονομικά και πολιτικά τα ασκούσε ο αλλίστου μνήμης πρεσβευτής των ΗΠΑ Πιούρι Φόϊ.Τότε που οι δικοί μας ονειρευόνταν κάθε

είδους προνόμια και χώρους εξουσίας ο λαός έβλεπε εφιάλτες.

Και όταν ο λαός αντιδρούσε σε αυτόν τον τρόπο διακυβέρνησης και ζητούσε προγράμματα και λύση των προβλημάτων που σωρεύτηκαν απο την απελευθέρωση και μετά κάναμε τον Απρίλη του 1967. Και τόσα άλλα που εχουν σχέση με την βία την νοθεία και τα εκλογικά μαγειρεία. Για να αρκεστώ σε αυτά τα 40 περίπου χρόνια.

Καλά η Ιερά σύνοδος σκέφτηκε και ενέγρησε "κατά

Θ[redacted]"Εσείς κύριοι βουλευτές, με πιά κίνητρα οδηγηθήκατε στην επερώτηση; Αν πράγματι ήταν η Ανθρωπιά, ο Κύριος Λεντάκης, έκανε μιά συγκεκριμένη πρόταση-με την οποία συμφωνώ-καταθέστε ένα Νομοσχέδιο, ώστε το Ανθρώπινο κίνητρο να ισχύει για όλους τους κρατούμενους. Εκτός πιά και η επερώτηση αφορά στους εκλεκτούς συγγενείς και φίλους.

Η άρνηση να υποβούν αίτηση χάριτος και η απαίτηση της Ιεράς συνόδου και η δική σας για αυτεπάγγελτη απονομή χάριτος αποβλέπει, έμμεσα πλήν σαφώς στην "δικαίωση" της χουντικής τυραννίας. Η λύση αυτή προσφέρεται να αναβαθμιστούν οι παλιοί σωτήρες και να αναδειχθούν νέοι. Γι αυτό όταν αποφασίσουν να υποβάλουν αίτηση, θα πρέπει μαζί με την αιτηση χάριτος να υπάρχει και η αίτηση συγνώμης απο τον Ελληνικό λαό, για το έγκλήματα που διέπραξαν σε βάρος του λαού και της χώρας. Η πολιτεία, να κάνει βέβαια δεκτή την αίτηση, πλήν όμως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να μήν τους δώσει χάρη σαν πολιτικούς κρατούμενους, αλλά σαν κρατούμενους του [redacted]ικού δικαίου, με μετριασμό της ποινής στο μέγθος της παραμονής τους στην φυλακή και με χωρίς άρση των άλλων συνεπειών που πρόβλεπε η καταδικαστική απόφαση.

Τόσο γρήγορα ξεχάσατε τις συμφορές και τα εγκλήματα που προξένησαν στον λαό και την χώρα οι ανθρωποι που την αποφυλάκιση τους ζητάτε; Τόσο γρήγορα ξεχάσατε την Κύπρο, τους νεκρούς, τους αγνοούμενους και τον Αττίλα; Το σταλάκωμα της αξιοπρέπειας του λαου μας, την ταπείνωση και τον διασυρμό της χώρας στα πέρατα της οικουμένης; Τόσο γρήγορα ξεχάσατε πόσο σκληρός Απάνθρωπος και αιμοσταγής ειναι ο φασισμός ανεξάτρητα

αν ειναι ξένος ή ντόπιος.Εκτός πιά και κρίνεται οτι ήρθε η ώρα όπως το 1967,να αξιοποιήσουμε για το"καλό της χώρας και του λαού"την συμπυκνωμένη πείρα τους.Δεν έχετε αντιληφθεί ακόμα πώς τα δάνεια που ψάχνουμε στα πέρατα του κόσμου προκειμένου να σταθούμε στα πόδια με αντάλλαγμα την υποθήκη της χώρας και την επικυριαρχία του λαού στους δανειοδώτες.Και τα πακέτα Ντελόρ,ειναι το αποέλεσμα της δικής τους"διακυβέρνησης"; Βέβαια κάπου οι χουντικοί εχουν δίκαιο:Αφού έμειναν ατιμώρητοι οι Μεταξικοί,οι συνεργάτες των Γερμανών και αυτοί που οδήγησαν την χώρα και τον λαό στον εμφύλιο πόλεμο γιατί να τιμωρηθούν αυτοί.Γιατί να γίνει αυτή η εξάιρεση. Επειτα μπορεί,αυτοί που τους παρότρυναν και τους βοήθησαν υλικά και ηθικά στο εθνοσωτήριο έργο τους,να τους ειχαν διαβεβαιώσει οτι και αν κάποτε τους ζητηθούν ευθύνες.Θα εχουν την συμπαράσταση τους και δεν πρόκειται να τιμωρηθούν.

Τα πράγματα βέβαια,δεν ήρθαν όπως τα υπολόγιζαν.Αυτό το καταλαβαίνουν οι χουντικοί.Απο αυτό το σημείο όμως,μέχρι που να μήν τους σκέφτεται κανείς και κυρίως να επιτρέπουν στους πολιτικούς αντιπάλους να τους ζητούν να υποβάλουν οι ίδιοι την αίτηση χάριτος.Και το ακόμα πιό χειρότερο,αντί να τους αναγνωρίσουν το έργο επιτρέπουν αδιαμαρτύρητα να αξιωνουν να ζητήσουν συγνώμη απο τον λαό για το"καλό"που του έκαναν.

Κάτω απο αυτούς τους όρους δεν καταλαβαίνουν αυτοί που τα συμφέροντά τους ίσως χρειαστεί να εξυπηρετηθούν με μιά νέα 21η Απριλίου,πως θα δυσκολευτούν να βρούν ανθρώπους πρόθυμους να τους φανούν χρήσιμοι;Ενώ αν ειχαν τηρήσει την υπόσχεση όλα θα εξελίσσονταν"ωραία,δίκαια και ομαλά".

Συνεπώς πιστοί στο πνεύμα της αλληλεγγύης και την διάσωση της"αξιοπρέπειας"των χουντικών:Ιερά σύνοδος και οι 19 βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ζητούν η μέν Ιερά σύνοδος να δώσει η πολιτεία χάρη και ευσημα στους χουντικούς,οι δε βουλευτές ο Υπουργός Δικαιοσύνης να κινήσει την διαδικασία απονομής χάριτος χωρίς οι ίδιοι οι χουντικοί να την ζητήσουν.

Αντί να δώσουν στοιχεία για να γραφτεί η Μαύρη Βίβλος της δικτατορίας στην Ελλάδα έτσι που η 21-4-67 να ειναι η τελευταία οι στόχοι ειναι σαφείς και δεν

αφήνουν περιθώρια για εφησυχασμό, γιορτές και πανυγήρια, γιατί τέτοιου είδους παραδοξολογίες μόνο στην Ελλάδα μπορούν να συμβούν και να μαίνουν ατιμώρητοι: Όπως το αίσχος του Μεταξά το 1936, οι συνεργάτες των κατακτητών-τάγματα ασφαλείας-οι εμπνευστές του εμφυλίου πολέμου και η αποφράδα 21η Απριλίου 1967, θα αποτελούν εσαεί μελανά στίγματα στην νεότερη ιστορία του Εθνούς, καθώς και οι εμπνευστές τους. Εμπνευστές και στυλοβάτες κάθε ολοκληρωτικού καθεστώτος. Κάθε στραγκαλιστή της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας είτε αυτοί λέγονται Μεταξάδες, ταγματασφαλίτες, υποκινητές του εμφυλίου πολέμου, είτε Παπαδοπουλική χούντα.

Οι κοινωνίες και ο κόσμος γύρω μας προχωρούν με γοργούς ρυθμούς στην λύση των προβλημάτων που τους απασχολούν, ενώ Εμείς κυνηγούμε χίμαιρες με ένα σωρό ανοιχτά μέτωπα.

Αντί οι κ κ βουλευτές, να βοηθήσουν την παράταξη τους να αποτοξινωθεί απο τα κατάλλειπα και τις αγγυλώσεις του παρελθόντος. Αντί επιδίωξη, σκοπό και στόχο τους να ειναι και η παράταξη στην οποία ανήκουν το: Βάθεμα και το πλάτεμα της Δημοκρατίας, έτσι ώστε να εξαλυφθούν τα πολλά και μεγάλα ελλείμματα που υπάρχουν. Τον Εκουγχρονισμό της κοινωνικό -οικονομικκής και πολιτικής Ζωής. Την πρόοδο και το μέλλον της χώρας, η Ιερά σύνοδος και Οι κ βουλευτές αναπολούν, σχεδιάζουν και ενεργούν να ξαναγυρίσουμε σε εκείνα τα μαύρα, τραγικά και Απάνθρωπα χρόνια.

Βέροια 23-12-1992 Κόγιας Νίκος

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΟΥ Β! ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Οι ηγέτες του κόσμου που συμμετείχαν στον Β!παγκόσμιο πόλεμο θα συγκεντρωθούν στο Λονδίνο και σε συνέχεια στην Μόσχα για να γιορτάσουν τη λήξη του πολέμου και,την ήττα του φασισμού,καθώ και τα (50) χρόνια ειρήνης στην Ευρώπη.

Απ το 1932 ο φασισμός άρχισε να διαμορφώνει το δράμα του Β!παγκοσμίου πολεμου.Ο Ισπανικός εμφύλι[redacted] πόλεμος,ο Κινεζο-Ιαπωνικός πόλεμος,τα πραξικοπήματα του χίτλερ στο Ρήνο,την Αυστρία,του Μουσσολίνη στην Αλβανία και το δικό μας Βασιλο-Μεταξικό ήταν δεδομένα που τον σηματοδωτούσαν.

Η κατάληψη της Τεχοσλοβακίας το 1939,κήρυξη πολέμου τον Ιούνιο 1941 στη Σ.Ενωση,η συμμετοχή των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας στον πόλεμο τον γενίκευσαν σε παγκόσμιο.Σέ έκταση,ένταση,όγκο και τελειότητα πολεμικών μέσων και η συμμετοχή Ανθρωπίνων δυνάμεων στα μέτωπα και τα μετόπισθεν δεν υπήρχε προηγούμενο.

Ο πόλεμος αυτός,ήταν ο μεγαλύτερος κατακλυσμός οι δήρου,φωτιάς και θανάτου,που έπεσε ποτέ πάνω στην Ανθρωπότητα,(25)χρόνια μετά τον πρώτο.Θα ήταν τραγικό αν ο κατακλυσμός αυτός περνούε χωρίς βαθύτερες αλλαγές στη σκέψη των Ανθρώπων.Πρίν ξεσπάσει ο πόλεμος,έγιναν προσπάθειες να εμποδιστεί αυτή η φρικτή αλληλοσφαγή.Ομως όταν παρά την προσπάθεια η φασιστική παραφροσύνη και οι συνεργοί τους μέσα στις δημοκρατικές χώρες οδήγησαν δεκάδες εκατομμύρια Ανθρώπων [redacted] πεδία των μαχών.

Ο κίνδυνος να βυθιοθεί ολόκληρη η Ευρώπη και μαζί της ολκληρος ο κόσμος,σε σκοτάδι βαθύ και δουλεία αιώνων απο ενδεχόμενη νίκη του φασισμού ήταν υπαρκός. Κατακτήσεις και πολιτισμοί αιώνων θα ειχαν εξαφανισθεί αν επικρατούσε ο φασισμός,η πιό απάνθρωπη θεωρία και πρακτική που μέχρι τότε ειχε εμφανισθεί.

Οι λαοί του κόσμου μπροστά σ αυτόν τον κίνδυνο ενωσαν τη θέληση και τις δυνάμεις τους να συντρίψουν μιά για πάντα τον φασισμό.

Στη Σ.Ενωση,την Αγγλία και την Αμερική,οι μεγάλοι

αυτοί λαοί,παρά τις διαφορές στην κλίμακα της προσ
πάθειας και τις θυσίες,συντόνισαν τις ενέργειες προ
κειμένου να πτπηθεί η λαίλαπα του φασισμού στα απέ
ραντα πολεμικά μέτωπα και τα μετώπισθεν.

Η ιδεολογική σύγκρουση ανάμεσα στη Δημοκρατία
και το φασισμό ήταν τεράστια.Το ίδιο και οι καταστ
ροφές.Η χιτλερική πίεση ήταν φοβερή.Και ήταν τρομε
ρή γιατί δεν κινήθηκε μόνο η πιό τρομερή πολεμική
μηχανή του γνώρισε ο κόσμος.Είχε προηγηθεί η σατανι
κή πέμπτη φάλαγγα,που σε πολλές χώρες είχε αποσυνθέ
σει τον Δημοκρατικό,αλλά και τον Εθνικό Ιστο.

Οι Πετέν στη Γαλλία,οι Κουίσλίγκς στη Σκανδυναβία,
οι φίλωφ στη Βουλγαρία,Αντωνέκου στη Ρουμανία,οι Μι
χαήλοβιτς στη Σερβία και στη χώρα μας οι Μεταξάδες,
είχαν κάνει το πάν για να ανοίξουν διάπλατα το δρό
μο στη πολεμική μηχανή του χίτλερ.Μα και όταν τα τά
ντς τσαλαπάτησαν τους λαούς της Ευρώπης,η πέμπτη φά
λαγγα ήταν αυτή που έδωσε στο χίτλερ τους συνεργά
τες:Πετέν,Τσολάκογλου,Ράλληδες κλπ,για να στεριώσει
άνετα την εξουσία του στις κατεχόμενες χώρες και έ
βαλαν παντού στη διάθεσή του τα αντίστοιχα προδοτικά
όπλα με τα"τάγματα ασφαλείας"ωστε να μήν απασχολεί
δικό του στρατό.

Οι υπόδουλοι λαοί,προκειμένου να αντισταθούν στον
αφανισμό,χρειάστηκε να κινητοποιήσουν και το τελευ
ταίο απόθεμα ηθικού στένους,τόλμης και αυτοθυσίας.
Επρεπε να αρχίσουν μόνοι απ την αρχή και χωρίς μέσα
την ένοπλη Αντίσταση κατά των κατακτητών και των
ντόπιων συνεργατών τους.

Μέσα στην ένδοξη χορεία των λαών της Ευρώπης,που
ύψωσαν το αναστημά τους κατά του Μουσουλίνι πρώτα
και του χίτλερ μετά και της εγχώριας πέμπτης φάλαγ
γας και έγραψε με το αίμα του ένα ασύγκριτο ΕΠΟΣ
πρώτος,μέσα στους πρώτους,ειναι ο Ελληνικός λαός.
Αρχισε με το έπος στα Αλβανικά βουνά.Το συνέχισε
στις πόλεις και τα βουνα της χώρας.Λευτέρωσε τη χώ
ρα μόνος του.Και πήρε τη θέση,ματωμένος,γυμνός,πει
νασμένος.αλλά περήφανος και πανώριος ο λαός μας με
τη δική του Αντίσταση στην πρώτη-πρώτη γραμμή των
ένδοξων λαών της Ευρώπης.Στο πλευρό των μεγάλων

συμμάχων.

Με τη νίκη των συμμάχων και τα μέτρα που τότε πήραν ειχαν δημιουργήσει την εντύπωση οτι ειχε πτώθεί για πάντα ο φασισμός και τα παράγωγά του. Δυστυχώς οι πόθοι αυτοί δεν επιβεβαιώθηκαν. Ο φασισμός για την εξαφάνισει του οποίου, σύσωμη η Ανθρωπότητα έκανε τόσες υπένθρωπες θυσίες αναβιώνει. Απο καιρό άσχεσε να λειτουργεί η Μήτρα του: Ο Ρατσισμός, η Ξενοφοβία κλπ έκαναν την εμφάνιση τους. Το ίδιο και ο επεκτατισμός, που ειναι ο προάγγελος του "ζωτικού χώρου" έχουν τεθεί σε κίνηση. Οχι μνο στη Γιουγκοσλαβία αλλά και σε άλλες περιοχές του κόσμου.

Η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η Ανθρωπότητα ειναι ζοφερή. Δέν αρκούν οι γιορτές, τα ηχηρά και μεγαλόστομα συνθήματα με τα οποία καταδικάζουμε το φασισμό. Χρειάζεται αναζήτηση ενός νέου συστήματος αξιών σε πλανητικό επίπεδο, που να ειναι σε θέση ν αναχετίσει τον ανερχόμενο φασισμό. Τούτη την ώρα Χρειάζεται τόλμη για να καταπολεμηθεί η αναβίωσή του. Και κυρίως χρειάζεται να διατηρήσουμε άσβεστη την μνήμη.

Η λογική αδυνατή να συλλάβει το μέγεθος του εγκλήματος που δέπραξε ο φασισμός. Ο φόρος αίματος που πλήρωσαν οι λαοί ήταν πάρα πολύ βαρύς. Δεν εχει προηγούμενο, στην ιστορία της Ανθρωπότητας. Η θύμιση ειναι τόσο οδυνηρή, που η κοινωνία των Ανθρώπων δεν θα τη ξεχάσει ποτέ. Στο βάθος του ΕΙΝΑΙ της, ολόκληρη η Ανθρωπότητα θα κρατήσει ανέσπερη τη φλόγα της θύμησης και την μνήμη αυτών που έχασαν τη ζωή τους στα πεδία των μαχών και τους θαλάμους αερίων.

Ας ειναι ελαφρή το χώμα όπου Γής αυτών που έδωσαν τη Ζωή τους για να μήν υπάρξει ξανά φασισμός.

Βέροια 5.5.1995 Κόγιας Νίκος.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ

Μελετώντας κανείς πώς εξελίχθηκαν τα ιστορικά γεγονότα μετά τον Β!παγκόσμιο πόλεμο και πώς λειτούργησε η δικαιοσύνη,καταλήγει αβίαστα στο συμπέρασμα οτι η δικαιοσύνη των ισχυρών,για τον καθένα και της διεθνούς εξουσίας(ΟΗΕ και άλλοι διεθνείς οργανισμοί) δεν είναι μόνο τυφλή,για τους μικρούς και αδύναμους,αλλά και μονόφθαλμη,όσον αφορά τα διάφορα γεγονότα που έλαβαν χώρα κατα τη διάρκεια του πολέμου και μετά.

Τρανή απόδειξη οτι οι διεθνείς οργανισμοί λειτούργησαν τυφλά και μονόφθαλμα,αποτελεί το γεγονός οτι χαρίζονται επί χρόνια τους πραγματικούς ανά τον κόσμο εγκληματίες πολέμου.αλλά και σε αυτούς που ενώ κατά τη διάρκεια του πολέμου προξένησαν τεράστιες καταστροφές και οδήγησαν στον πιό φρικτό θάνατο χιλιάδες αθώους πολίτες,οχι μόνο δεν παίρνουν τα αντίστοιχα μέτρα,για την επανόρθωση των όποιων καταστροφών προκάλεσαν τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις μικρές χώρες όπως:Την Ελλάδα,το Βέλγιο,τη Δανία,την Ολανδία,Πολωνία και την Τσεχία.Για να μην τα χαλάσουν με μιά μεγάλη χώρα σαν τη Γερμανία καταφεύγουν σε μαγικές φόρμουλες σαν αυτή του:"ΔΥΟ ΣΥΝ ΤΕΣΣΕΡΑ"για να υποκαταστήσει την αναμενόμενη συμφωνία ειρήνης που υπόχρεώνει τη Γερμανία να αποζημιώσει τις καταστροφές που προκάλεσε και στις πιό πάνω χώρες.

Στην Κύπρο,τον εγκληματία πολέμου Ντεκτάς για την εν ψυχρώ δολοφονία πολλών εκατοντάδων Ελληνοκυπρίων αι Ελλαδιτών αιχμαλώτων πολέμου το 1974:Οι αιμάλωτοι πέρασαν απο"Λεπίδι"δήλωσε κυνικά ο Ντεκτάς.Ποιός αλήθεια προσφέρει αυτήν την αουλία στο δεδηλωμένο σφαγέα;Ενώ γιά στο Ιράκ,μόλις στραβοπάτησε λίγο,όλοι οι ισχυροί της Γής,από κοινού έτρεξαν και τίμωρησαν σκληρά τον Ιρακινό λαό.Εκεί οι σύμμαχοι με τους βάρβαρους βομβαρδισμούς και το εγκληματικό εμπάργκο δολοφόνησαν χιλιάδες ζωές-κυρίως αμάχους γέροντες,αρρώστους και παιδιά.Και τώρα απειλείται πάλι με πόλεμο με το αιτιολογικό,οτι αρνείται να δεχθεί τη διάκριση που κάνει το Συμβούλιο Ασφαλείας,σε βάρος των άλλων μονίμων μελών του Συμβουλίου να υπάρχει στη σύνθεση της Ε

πιτροπής έρευνας για τα χημικά όπλα Αμερικανική πλειοψηφία.Ποιοί το έκαναν αυτό και ποιοί θα κάνουν το κατωμούργιο μακελειό;Μα οι μεγάλοι σύμμαχοι και ο χειραγωγημένος απο τον Λευκό Οίκο ΟΗΕ και το ΝΑΤΟ.

Μιά άλλη έξ ίσου τρανή απόδειξη για το πώς λειτουργούν οι ισχυροί του κόσμου το διεθνές δίκαιο ειναι το θέμα των πολεμικών επανορθώσεων,που οφίλει ο Γερμανία στις πιό πάνω μικρές χώρες.Γιά να μήν τα χαλάσουν με τη Γερμανία,μιά χώρα,που ενώ από την επομένη της λήξης του πολέμου πληρώνει με Πρωσική σχοστικότητα και επιμέλεια παχυλές συντάξεις στους θύτες του ναζιστικού καθεστώτος και τους απογονους,αρνείται να πληρώσει για το αναίτιο μακελειό και τις βιβλικές καταστροφές που προκάλεσαν στο λαό και τη χώρα μας τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής.Αρνείται,λόγου μεγέθους και δύναμης να αναλάβει σαν χώρα την ευθύνη για τα χιλιάδες απάνθρωπα εγκλήματα:Τις κρεμάλες,τους βιασμούς, την αλληλέγγυα ευθύνη που εκτεταμένα εφάρμοξεν Βέρμαχτ,τις κλούβες θανάτου που χρησιμοποιούσαν σάν ασπίδα για να προφυλάξουν το"πολύτιμο σαρκίο τους"για να μπορούν να κάνουν τα κανιβαλίκα όργια,σε ανυπάσπιστους και αθώους:Γυναίκες,Μωρά και Γέροντες.Όργια που δεν μπορεί να συλλάβει η ανθρώπινη φαντασία.Όργια σαν τη σφαγή στό Δίστομο και όλα τα άλλα Δίστομα και"αναίτια μακελειά"και την μετατροπή σε ερείπια των χωριών και κομοπόλεων με τα οποία έκδικήθακαν τον λαό μας.

Οτι η σφαγή στο Δίστομο ήταν καθαρή και προσχεδιασμένη εγκληματική πράξη,δεν χωράει αμφιβολία.Ενα"ΑΝΑΙΤΙΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ"το χαρακτήρισε ο ίδιος ο Γερμανός Αξιωματικός της Βλερμαχτ,όταν κατέθεσε για το Δίστομο στη δίκη της Νυρεμβέργης.Ειναι πράγματι,λυπρό και τραγικό μαζί,για μιά χώρα σαν τη Γερμανία,που προκειμένου να μήν πληρώσει το αντίτιμο των εγκλημάτων και των καταστροφών που προκάλεσαν στη χώρα μας,να καταφεύγει το υπουργείο εξωτερικών παίρνοντας προ ημερών θέση έναντι της ετυμηγορίας του δικαστηρίου της Λιβαδειάς, να εγκληματεί εκ νέου με τον ισχυρισμό οτι οι ναζί δεν διέπραξαν έγκλημα στο Δίστομο,αλλά ό,τι έγινε στο Δίστομο:"επρόκειτο για μέτρα στα πλαίσια της διεξαγωγής του πολέμου".Ετσι λειτουργούν οι μεγάλοι όταν θίγονται έστω και στο ελάχιστο τα συμφέροντά τους.Οσο

για την πθική...Αυτή ειναι για τους μικρούς και αδύν
αμους

Αυτό το επιχείρημα θα το δεχόμαοταν και σαν χώρα κ
αι λαός,που οχι μόνο κανάμε Εθνική Αντίσταση μετά τη
ν κτάκτηση της χώρας μας,αλλά και πρίν ακόμα καταλη
θεί η χώρα που με την σθεναρή άμυνα του στρατού μας
τους χαλάσαμε τη σούπα πρώτα στα Μακεδονικά βουνά.Η
άμυνα αυτή τους ανάτρεψε το σχέδιο"Μαρίτσα"που πρόβλ
επε οτι η κατάληψη της Ελλάδας,θα γινόταν μέσα σε ε
λάχιστες μέρες με ένα κεραβνοβόλο συντριπτικό χτύπημα.
Μαλιστα προτού λήξη η προθεσμία του τελεσιγράφου.Το
ίδιο στρατός και λαός με μιά υπεράνθρωπη άμυνα δεν ε
πέτρεψαν στην Κρήτη να εφαρμοστεί σχέδιο"Ερμής".Το σ
χέδιο"Ερμής",όπως και το"Μαρίτσα"πρόβλεπε η κατάληψη
της Κρήτης να γίνει μέσα σε ελάχιστο χρόνο.Και το βα
σκότερο,πρίν ακόμα ολοκληρωθεί η κατάληψη ολόκληρης
της Ελλάδας(στη Κρήτη οι εχθοπραξίες έληξαν στις 31
του Μάη)ο λαός μας με μιά πρωτόγνωρη πράξη Αντίσταση
ς μια ομάδα Φοιτητών με επικεφαλής το Γλέζο και το Σ
άντα,κατέβασαν(30.5.41)τη Γερμανική σημαία απο τη Ακ
ρόπολη και στον ίδιο κοντό ανάβασαν την Ελληνική σημ
αία.Η πράξη αυτή ήταν μιά σαφής προειδοποίηση οτι ο
λαός μας,οχι μόνο δεν θα μείνει με σταυρωμένα χέρια,
αλλά οτι απ την ημέρα αυτή και μέχρι την απελευθέρωσ
η της χώρας απ τα στρατεύματα κατοχής θα βρισκεται σ
ε κατάσταση πολέμου μαζί τους.

Σαν εμπόλεμοι λοιπόν,δεχόμαστε το επιχείρημα αυτό
με την προϋπόθεση οτι τα αντίποινα"μέτρα στα πλαίσια
της διεξαγωγής του πολέμου"θα τα ~~ξιχαν~~ οι διαπράξ
αντες τις πράξεις που προκάλουν τα αντίποινα.Και στη
συγκεκριμένη περίπτωση οι ένοπλοι αντάρτες ΕΛΑΣίτες
και οχι επειδή κάποιος συνεργάτης κουκουλοφόρος έφερ
ε την είδηση οτι στο Δίστομο κλπ διανυκτέρευσαν αντά
ρτες κυκλώνανε τα ΕΣ,ΕΣ το χωριό για να τους συλλάβο
υν ή να εξοντωθεί ολόκληρη την ένοπλη μονάδα.Και αφο
ύ,δεν κατόρθωσαν,σε αντίποινα για τα ένα η δυό θύματ
α,που σκοτώθηκαν στην μάχη που έγινε στην προσπάθεια
φυγής των ανταρτών απο τον μπλόκο,δεν αρκέστηκαν στη
δολοφωνία όλους του πληθυσμού,ενεξάρτητα φύλου και η
λικιας,ξεθεμελίωσαν και το χωριό.

Σε μιά εμπόλεμη κατάσταση όπως ήταν το Εθνικό Απελ

ευθερωτικό Μέτωπο με τα στρατεύματα κατοχής το μόνο"μ
έτρο στα πλαίσια της διεξαγωγής του πολέμου"που μπορ
ούν να πάρουν αμοιβαία οι εμπόλεμοι σαν αντίποινα γι
α τα ανθρώπινα θύματα και τις υλικές ζημιές που παθέ
νει η κάθε πλευρά απ τους εν πολέμους είναι η αναξήτη
σει και η τιμωρία αυτών που προκάλεσαν τα θύματα και
τις ζημιές και οχι επειδή δεν μπορούσε παρά την πολλ
απλάσια αριθμητική δύναμη και δύναμη πυρός να εφαρμό
ξει λόγο αυτής ακριβώς της αριθμητικής δύναμης και δ
ύναμης πυρός να εφαρμόξει την αλληλέγγυα ευθύνη,συλλ
αμβάνοντας αδιάκριτα αθώους και άμαχους άσχετους πολ
ίτες.Κρεμάντας,βιάζοντας και καίγοντας στους φούρνου
ς των χωριών Γυναίκες,Γέροντες,Ανηλικά Παιδιά και Ν
ήπια ακόμα.

Οι αντάρτες,δεν ακότωναν,ούτε δολοφωνούσαν άμαχους
και ανυπεράσπιστους Γερμανούς,αλλά οπλισμένους σαν α
στακούς και με τα πιο σύγχρονα όπλα στρατιώτες.Ενώ α
υτοί έχοντας έναν ολόκληρο λαό όμηρο ασελγούσαν επι
του ασφαλούς πάνω στο σώμα της Ελλάδας.

Μα επιτέλους ήρθε η δειλία να αναλάβουν τις ευθύνες
των πράξεών τους οι επιζώντες του πολέμου Γερμανοί κ
αι οι απόγονοι και καταφεύγουν σε αυτές τις ταπεινές
δικαιολογίες;Θα ήταν χίλιες φορές προτιμότερο να πού
ν"ΝΑΙ τα κάναμε τα εγκλήματα και τις καταστροφές που
μας κατάλογησε ο λαός παλιά και τώρα τα Ελληνικά Δικ
αστήρια.Ομως δεν πληρώνουμε,γιατί έτσι μας αρέσει".Ν
α παραδεχθούν ακόμα οτι το σύνολο σχεδόν απο αυτά τα
απάνθρωπα και ειδεχθή ομαδικά εγκλήματα οπως το:Δίστ
ομο,τα Καλάβρυτα,το Κούρνοβο,του Χορτιάτη,τους Πύγρο
υς(Κατράνιτσα)κλπ,κλπ και τις βιβλικές κατα στροφές
που έκαναν,οτι τα έκαναν απο εκδίκηση.Να εκδικηθούν
το λαό μας,μόνο και μόνο γιατί δεν τους ανοίξαμε όπω
ς θα ήθελαν διάπλατα τα σύνορά,ώστε να εφαρμόσουν
τα σχέδια"Μαρίτσα"για την εισβολή και το σχέδιο"Ερμή
ς"στην Κρήτη στα προβλεπόμενα χρονοδιαγράμματα.Δεν δ
εχθήκαμε σαν λαός να τους γυαλίσουμε τις μπότες,όπως
συνάβει...Καί οχι μόνο δεν τους ανοίξαμε τα σύνορα κ
αι δεν γυαλίσαμε τις μπότες τους,αλλά ένα μήνα μετά
την κατάληψη της Αθήνας με το κατάβασμα της βάστικας
απο την Ακρόπολη τους κηρύξαμε ανοιχτά και επίσημα τ
ον πόλεμο και λίγο αργότερα το Εθνικό Απελευθερωτικό

Μέτωπο καλούσε τον λαό σε πανστρατιά. Εναν πόλεμο που στο μεγαλύτερο μέρος του, τον κάναμε με όπλα απο τα λάφυρα που με πολύ κόστος σε αίμα πέρναμε απο τους ίδιους.

Βέβαια, γιά έναν στρατό σαν αυτόν του Γ!Ράϊχ, η αδυναμία να συλλάβει τους πραγματικούς "εγκληματίες συμμορίτες" είχε ένα μεγάλο κόστος. Ενα κόστος που οχι μόνο έθιγε, παγκόσμια το κύρος του, αφαιρούσε το φωτοστέφανο του αήττου, αλλά και προδίκαζε την ήττα, γεγονός που ενεθάρρυνε και τους άλλους λαούς του κόσμου να εντείνουν την προσπάθεια για τη συντριβή του φασισμού.

Το γεγονός αυτό τους έκανε να χάσουν οχι μόνο εκείνο το αγέροχο ύψος που είχαν όταν η ραγδαία προέλασή τους αντίκρισε το πρώτο πλήγμα στα Μακεδονικά βουνά βρήκαν τότε την δύναμη πέντε μέρες αργότερα που έληξαν οι συγκρούσεις (11.4.41) να πού την αλήθεια για το κόστος που πληρωσαν όταν αποφάσισαν την εισβολή στη χώρα μας στις 6 του Απρίλη το 1941.

Εγραφε τότε το Γερμανικό ανακοινωνθέν αναφερόμενο σε εκείνες τις συγκλούσεις: "Εκλεκτά ελληνικά στρατεύματα υπεράσπισαν με εντελώς εξαιρετικόν ηρωισμόν τα οχυρά της γραμμής Μεταξα. Προσεκλήθησαν ώς εκ τούτου συγκλούσεις εξ εγγυτάτης αποστάσεως, τόσον πείσμονες και έντονοι, όσον δεν ειχαν λάβει μέρχι τούδε χώρα είς κανέν άλλο πολεμικό θέατρο...". Αυτό φαίνεται ήταν το ΛΟΥΣΤΡΟ, γιατί λίγες μέρες αργότερα, όταν τα ξαναβρήκαν σκούρα στην Κρήτη, οχι μόνο έχασαν την ψυχραιμία αλλά πέταξαν τη Μάσχα και μας είπαν ευθαρρώς και στεντώρια τη φωνή πώς θα μας αντιμετωπίσαν στο μέλλον άν τολμήσουμε και μόνο να τους αντιμιλήσουμε, πόσο μάλλον αν προβάλουμε Αντίσταση στη Νέα τάξη πραγμάτων που ήθελαν να επιβάλουν ερχόμενοι στη χώρα μας.

Και ενω οι ίδιοι χτυπούσαν με λύσσα τον πρωϊκό λαό και στρατό στην Κρήτη, με το πρόσχημα οτι "κακοποιήθηκαν κάποιοι αιχμάλωτοι Γερμανοι" η γερμανική διοίκηση διέταξε άγρια, Χιτλερικά αντίποινα σε βάρος του άμαχου πληθυσμού. Και στις 29.5.41, δυό μέρες πρίν τη λήξη των συγκρούσεων με προκηρύξεις που ρίχθηκαν με αεροπάνα έδειξαν τον πραγματικό τους εαυτό. Την μέθεδο, και την ποσότητα (1 προς 50 ή 100 ανάλογα τα κέφια) και την ποιότητα (αδιάκριτα φύλου και ηλικίας) των αντιποίνων

που θα εφάρμοζαν, αν τολμούσαμε έστω να του κυτάξουμε στραβά. Εγγραφέ λοιπόν, και παράλληλα προειδοποιούσε η πρώτη προκήρυξη: "1) Οστις διαπράττει αδικήματα προς Γερμανούς αιχμαλώτους, αντιθέτως προς το διεθνές δίκαιον. Θα τιμωρηθεί αμειλίκτως και κατα τον ίδιον τρόπον είτε άνδρας ειναι είτε γυναίκα. 2) Αν λαμβάνουν χώραν τοιαύτου είδους, κακουργήματα πλησίον χωρίων, ταύτα θα πυρπολούνται αμέσως και οι κάτοικοι αυτών θά αναλαμβάνουν όλες τις ευθύνες των συνεπειών. 3) Εκτός τούτου όμως επιφυλασσόμεθα να εφαρμόσουμε κατ αυτών και άλλα αυστηρότερα μέτρα αντεκδικήσεως".

Βεβαια, τετοιες και με πολύ άγριο, σκληρό και φονικό περιεχόμενο προκηρύξεις ακολούθησαν πολλές στο διάβα των τριοίμισυ χρόνων της Γερμανικής κατοχής. Αν πρέπει να τους κακίσει κανείς για κάτι ειναι για την ασυνέπειά τους, που δεν αφάρμοσαν στην πράξη αυτές τους τις εξαγγελίες. Και αυτό γιατί στην πράξη τα αντίποινά τους ήταν οχι μόνο ποιοτικά (Νήπια, Παιδιά και Γέροντες που δεν αναφέρονταν στις προκηρύξεις) αλλά και αριθμητικά πολλάπλάσια και κυρίως πολύ πιό άγρια, βάβαρα και αιματηρά. Αρκεί να ανεφερθεί οτι στο διάστημα των τριών πρώτων μηνών στην Κρήτη μόνο τουφέκισαν επίσημα 2.000 άτομα, χώρια τους ανεπίσημους που οπωσδήποτε θα ήταν περισσότεροι. Οσο για υλικές καταστροφές όταν ο επιδρομέας δεν δυστάξει να δολοφωνεί Ανθρώπους. Θα σκεφθεί τις καταστροφές; Επειτα τα αντικείμενα όταν ειναι πολύτιμα μπορούν να πιάσουν τόπο...

Μα επιτέλους, τόσο γρήγορα οι επιξάντες του πολέμου Γερμανοί, πολλοί απο τους οποίους υπηρετούσαν στην Ελλάδα, ξέχασαν αυτό το όργιο βίας, φόβου, τρόμου, εγκλημάτων και βιβλικών καταστροφών που υπέστει ο Ελληνικός λαός στη διάρκεια της κατοχικής περιόδου απο τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής; Ξέχασαν τα πάντα και αυτά ακόμα τα "αναίτια μακελειά" όπως αυτό του Διστόμου, των Καλαβρύτων, της Κατράντσα, του Χορτιάτη κλπ κλπ. Πως επιτρέπουν στο υπουργείο τους των εξωτερικών, άλλωτε να λέει οτι το διάδοχο κράτος του Γ! Ράϊχ εκλήρωσε τις "υποχρεώσεις προς το λαό της Ελλάδα για τα θύματα και τις υλικές καταστροφές", άλλωτε οτι τα αντιστοίχα ποσά τα "έδωσε μέσω του NATO, και την ΕΟΚ" και τώρα να δικαιολογεί την άρνηση αποκρούοντας την ετυμηγορία

του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς,με το επιχείρημα οτι τα ό
ποια εγκλήματα ομαδικά εγκλήματα και ολοκατόμματα έγι
ναν σαν αυτά των:Καλαβρύτων με 536 θύματα.Το ολοκαύτ
ωμα του Χορτιάτη που έκαψαν ζωντανούς 178 στους φούρ

νους του χωριού και έξω απο το χωριό σκότωσαν άλλους
78 σύνολο 256,άντρες,γυναίκες,παιδιά και νήπια κάθε
ηλικίας και την Κατράνιτσα,για να αρκεστώ σε αυτά δο
λοφώνησαν έν ψυχρώ 320 γυναικόπεδα.

Αλήθεια,που ειναι οι Γερμανοί διανοούμενοι και γεν
ικότερα ο πνευματικός κόσμος;Γιατί δεν θυμίζουν,με γ
ραπτά και διαμαρτυρίες τις υποχρεώσεις της χώρας σας
προς στην Ελλάδα;Το υπουργείο εξωτερικών δεν τα παρα
δέχεται,γιατί αν τα παραδεχθεί πρέπει να επανορθώσει
και επειδή δεν θέλει να πληρώσει τα διακαιολογούν σα
ν"μέτρα στα πλαίσια της διεξαγωγής του πολέμου".Αυτο
ί όμως γιατί σιωπούν.Ως πότε θα αδιαφορούν.Δεν αρκεί
ο μισός και πλέον αιώνας που πέρασε;Η μήπως συμφωνού
ν και αυτοί με την άποψη του Υπουργείου;.Γιατί δεν α
ποδέχονται τα γεγονότα:

Οπως τότε στις 11.Απρίλη του 1941,που ήταν στις δό
ξες τους τόλμησαν,να ξεστόμησουν μερικές αλήθειες,έτ
σι και τώρα αν θέλουν να διαχωρήσουν τη θέση τους απ
ο αυτούς που διέπραξαν αυτά τα ανομολόγητα σε έκταση
και βαρβαρότητα εγκλήματα και καταστροφές πρέπει,να
βρούν τη δύναμη και την τόλμη να τα αναγνωρίσουν.Και
ο μόνος τρόπος που υπάρχει σε αυτές τις περιπτώσεις
ινναι η ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ.Το ίδιο πρέπει να αναγνωρίσουν και
τη λεηλάσία που έκανε ο Γερμανικός στρατός του Εθνικ
ού μας πλούτου με τα κατοχικά μάρκα,που η αξία τους
δεν κάλυπτε ούτε την αξία του χαρτιού του.Οσο για το
κατοχικό δάνειο που μας υποχρέωσαν να τους δώσουμε τ
η στιγμή που ο Ελληνικός λαός πέθαινε απο την πείνα
δεν φταίνε οι Γερμανοί που δεν μας το επέστρεψαν.Το
φτέξιμο ειναι όλων των μεταπολεμικών κυβερνήσεων που
δεν το απαιτήσαν και η σημερινή που δεν κίνει τη δ
αδικασία.Ο υφυπουργός οικονομικών κ Χριστοδουλάκης α
παντώντας σε ερώτηση του βουλευτή του ΣΥΝ κ Δραγασάκ
η για το δάνειο είπε οτι:"Τα οφειλόμενα προς τη χώρα

ήταν το 1994 485 δίς δραχ και σήμερα φτάνουν το 1,8% του ακαθάριστου Εθνικού προϊόντος".Αυτό αλήθεια δεν το χωράει ο νούς μου:Πεθαινε ο Ελληνικός λαός τότε που μας πήρα τα χρήματα με το ζόρι.Και προτιμούμε να ψωμολυσσάμε και σήμερα παρά να το εγγράψουμε στον προϋπολογισμό και να τους στείλουμε το λογαριασμό;Πρό τιμούμε τους φόρους απο την απαίτηση του δανείου;

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της Λιβαδειάς εκτός του οτι δίνει ένα ισχυρό όπλο στην Ελληνική κυβέρνηση,να απαιτήσει απο τη Γερμανία το κατοχικό δάνειο,αλλά και υποχρεώνει την κυβέρνηση οχι μόνο να τιμήσει,αλλά και να αγωνιστεί για την αξιοποιήσει αυτην την εθελοντική προσφορά σε Ανθρώπινες θυσίες και υλικές κατοχές.Να φανεί αντάξια των προσδοκιών των αγωνιστών που μαρτύρησαν εκτελώντας το πατριωτικό καθήκον.

Βέβαια και στην προσπάθεια αυτή θα συναντίσουμε όπως πάντα την αδιαφορία,την άρνηση και την αντίδραση, ακόμα πρώτα απο την ίδια τη Γερμανία και από αυτούς που ανακάλυψαν τη μαγική φόρμουλα"δύο σύν τέσσερα"ξεχνώντας πώς η Δ Γερμανία ειχε υπογράψει το 1953 τη συμφωνία του Λονδίνου,με την οποία αναγνώριζε την υποχρέωση των αποζημιώσεων.Η ενοποίηση της Γερμανίας έγινε.Μπορεί με την φόρμουλα"δύο συν τέσσερα"να μην υπογράφτηκε ειρήνη.Οι υποχρεώσεις όμως της Γερμανίας προς τις χώρες που προκάλεσε θύματα και καταστροφές ειναι απαιτητές.Οι πολίτες που έχουν υποστεί τις συνέπειες έχουν δίκαιο.Η κυβέρνηση πρέπει να τα διεκδικήσει.

Η διεκδίκηση εκτός του οτι θα ειναι μια πειστική απάντηση σε μιά οριατή προοπτική να μας δωθούν οι αποζημιώσεις και το ΔΑΝΕΙΟ,με την πράξη της αυτή θα αποκαταστάθεί ακόμα περισσοτερο το κύρος της και εντός και εκτός της χώρας.

Βέροια 20.11.1997 Κόγιας Νίκος

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΕΒΕΡΤ ΑΡΧΗΓΟ ΤΗΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τρικκι ο Νικόλας

Η Ιπομονιά εξαφανίζει τον Ανθρωπο, ενώ η μνήμη τον εξανθρωπίζει, τον εξευγενίζει και τον εξυψώνει.

Απο τότε που ανέλαβε αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ο κύριος Εβερτ, προκειμένου να εδραιώσει τη νέα του θέση και θέλοντας να δώσει το νέο πρόσωπο-στόχους του κόμματος έκανε αρκετές δηλώσεις με αποκορύφωμα τις δηλώσεις οτι κόμμα της Νεας Δημοκρατίας, ειναι κόμμα: "ενθικό, κόμμα πατριωτικό, κόμμα εξουσίας".

Βέβαια, το κόμμα της Ν.Δ, που η μήτρα και οι ρίζες του αν τις αναζητήσουμε-ανεξάρτητα αν αλλάξει όνομα όπως το φίδι κάθε χρόνο το δέρμα-θα φτάσουμε στο εταιρικό: Κοτζαμπάσηδες, Προεστοί και Κλήρος. Στέγασε και εξέφρασε ό, τι πιό μεσιανικό, συντηρητικό και αναχρονιστικό. Στην πλιτική του το κόμμα αυτό βασικό του εργαλείο ειχε και χρησιμοποιούσε τον "πατριωτισμό" και την "εθνικοφροσύνη". Συνεπώς ήταν επόμενο ύστερα απο μερικά ανοίγματα-στα λόγια-εκσυγχονισμού και συναίνεσης να επιστρέψει στις ρίζες του.

Επειδή την εποχή που το κόμμα αυτό οχι μόνο μονοπωλούσε-πουλούσε, αλλά και με έναν ιδιόμορφο τρόπο επέβαλε τον πατριωτισμό και την ενθικοφροσύνη στην μεταπολεμική περίοδο ο κύριος Εβερτ ήταν μικρός και την ιστορία που διδάχθηκε στο σχολείο την έγραψαν οι δοσίλογοι και οι κουμπουροφόροι της Δεξιάς ας μου επιτρέψει να του θυμίσω μερικά πράγματα για το πόσο στοίχισε στο λαό και τη χώρα μας αυτή η επικερδής επιχείρηση, που αναβάζει με τις δηλώσεις αυτές σε λειτουργία ο κύριος Εβερτ. Γιατί για επιχείρηση πρόκειται και οχι για πατριωτισμό και εθνοσυνείδηση.

Οι δηλώσεις αυτές του κ Εβερτ, αποτελούν την απαρχή μιας ιδεολογικής τρομοκρατίας. Μια ιδεολογικής τρομοκρατίας, που η κατά καιρούς χρήση της πολλά εχει αποδόσει στην δεξιά γι αυτό και δεν εννοεί να

την αποχώριστεί.

Με τις δηλώσεις αυτές κ Εβερτ, βάλατε οριστικό τέλος στις ψευδαισθήσεις όσων νόμισαν, ότι πτάν νάστιμη η νεράβραστη σούπα που η Ν.Δ προσπάθησε να σερβίρει. Και επιπρόσθετα επιβεβαίωσαν περίτρανα στι η Ν.Δ ειναι το παλιό Λαϊκο κόμμα. Αυτό που αργότερα ονομάστηκε Συναγερμός και σε συνέχεια ΕΡΕ και μετά την μεταπολίτευση Νέα Δημοκρατία. Και το βασικότερο στι οχι μόνο ειναι η συνέχεια του Λαϊκού, αλλά στι: Σκέφτεται και Ενεργεί όπως ακριβώς ενεργούσε το Λαϊκό κόμμα.

Η ιδεολογία αυτή, ειναι ιδεολογία των "εχθρών Ελλήνων που καραδοκούν να καταστρέψουν την Ελλάδα" εχει σαν σκοπό και στόχο την ανέν όρων παράδοση του λαού στους επιγόνους της 4ης Αυγούστου. Σ αυτούς που, απ το 1936 και πολύ πρίν, ελέγχοντας κράτος, παρακράτος και οικονομία, προώθησαν βοηθούμενοι απ τους ναζί ενα εντελώς πρωτότυπο σύστημα χειραγώγησης του λαού και μετέτρεψαν την Ελλάδα σε μιά μεγαλή έρημο.

Αυτούς που για να ξαναβερνήση η δεξιά μετά την κατοχή, έβαλε κάτω απ τη σκέπη και την προστασία του Χίτλερ ένα μεγάλο μέρος [illegible]αυγουστιανών. Αυτοί εκόλαψαν στο θερμοκήπιο του κατακτητή τους επώνυμους και ανώνυμους καταδότες, τους μαυραγορίτες και τους αδιάφορους για την υποδούλωση της χώρας. Αυτούς σφιχταγκάλιασε και κυβέρνησε με μικρές ελάχιστες διακοπές μισό σχεδόν αιώνα.

Αυτή η ιδεολογική τρομοκρατία κύριε Εβερτ, οδηγεί στην αναζήτηση του εσωτερικού εχθρού: Του απάτρη του προδότη, του ΕΑΜοβούλγαρου, το μίασμα κλπ. Οδηγεί στο δίχασμό, στη στερήση της ιθαγένειας, -απ το 1989 ο Λάζαρης Αθανάσιος πολιτικός πρόσφυγας δεν πήρε ακομη την ιθαγένεια- τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, στους τρομονόμους και στην ανακήρυξη των σωμάτων ασφαλείας σε κράτος. Οδηγούν σε εκείνο το περίφημο "ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΣΤΕ ΕΣΕΙΣ" που μας είπε ο προηγούμενος αρχηγός σας.

Η ιδεολογική αυτή τρομοκρατία, θα διευρύνει τα ήδη υπάρχοντα ελλείμματα δημοκρατίας -άρα και του ορθού

και δίκαιου λόγου. Το γεγονός αυτό θα οδηγήσει στην κατάργηση του πολίτη, την μετατροπή του λαού σε ανώνυμη μάζα και την ιστορική του εξαθλίωση. Η επικράτηση της ιδεολογίας αυτής, θα μας οδηγήσει σαν λαό να απαντούμε στα επιχειρήματα ζωής και λύσης των όποιων προβλημάτων με κραυγές και μισαλοδοξία και γιατί όχι και με πολεμικές ιαχές. Και τότε αλίμονο.

Αν σήμερα κύριε Εβερτ, η Ελλάδα βρίσκεται σ αυτήν την τραγική απο κάθε άποψη κατάσταση ειναι γιατί το παλάτι-Μοναρχία, την 4η Αυγούστου, τους δοσιλόγους αυτούς τους σκληρούς στην όψη, άνανδρους στην καρδιά και τα αισθήματα και απάνθρωποι στην πράξη την 21η Απριλίου και ό,τι αναχρονιστικό και συντηρητικό κατάλοιπο υπάρχει τους έχετε μέσα στα φυλακάρδια σας. Σάρκα απ τη σάρκα σας ειναι. Γι αυτό και αγωνίζεστε (βασιλική περιουσία, αποφυλάκιση χουντικών καλαμπόκα κλπ) με νύχια και με δόντια να τους κρατήστε στις ίδιες ιδεολογικές γραμμές.

Το γεγονός αυτό, εκτός του οτι αποτελεί τροχοπέδη στον εκσυγχρονισμό του πολιτικού βίου, εμποδίζουν την οικοονομικό-κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας, το ήρεμο πολιτικό κλίμα, τον γόνιμο διάλογο και την ειρηνική συμβίωση-συμφιλίωση του λαού, που τόση ανάγκη τα έχει ο λαό και η χώρα ύστερα απο τόσες περιπέτειες και κατατρεγμούς.

Αν σήμερα η Ελλάδα, βρίσκεται σ αυτήν την πολύπλευρη και πολυεπίπεδη κρίση και τα Εθνικά θέματα σ αυτήν τη δυσάρεστη, επικίνδυνη και τραγική απο κάθε άποψη κατάσταση, ειναι γιατί το κόμμα που σήμερα είστε αρχηγός, εμπορεύονταν τον "πατριωτισμό και την εθνικοφροσύνη". Αυτήν ακριβώς που και Εσείς με τις δηλώσεις αυτές προετοιμάζεται το έδαφος να πορεφθήτε εμπορευμενος.

Ειναι γιατί όταν στο Πότσδαμ, συζητούνταν τα μεταπλεμικά παγκόσμια προβλήματα και διαμορφώνονταν η τότε νέα τάξη πραγμάτων, όλες οι κυβερνήσεις ειχαν την Εθνική αντιπροσωπευτική τους κυβέρνηση με πυρήνα

την Εθνική τους Αντίσταση και αυτές ακόμα που δεν

ειχα παρά μια υποτυπώδη Αντίσταση. Μόνο η μεταδεκεμβριανή Ελλάδα, που ειχε την πρώτη, την πιό μαζική και ένδοξη Αντίσταση, δεν βρίσκονταν την εποχή εκείνη πάνω στην υδρόγειο σφαίρα, αλλά σε κάποιον άλλο πλανήτη. Και όταν κλήθηκε εκεί που θα συζητούνταν τα ζητήματα όπως: Το Κυπριακό, τα Δωδεκάνησα, της Θράκης, των στενών και οι πολεμικές επανορθώσεις η "υγιής εθνικόφρονων" αντιπροσωπεία μας, αντί να προβάλει στεναρά τα Εθνικά δίκαια, αυτή εξαπέλησε τους εξορκισμούς της ενάντια στην αναγνωρισμένη απ όλους Αντίσταση, του Δεκέμβρη και τα εγκλήματα της αριστεράς, λές και αυτά ήταν τα θέματα που συζητιόνταν σ αυτήν την παγκόσμια διάσκεψη.

Ειναι γιατί, σαράντα σχεδόν χρόνια που μονοπώλησε την εξουσία δεν τόλμησε να ανοίξει το στόμα της για τα θέματα αυτά παρ όλο που ήταν υπαρκά. Δεν το έκανε γιατί η εξουσία της ήταν δοτή. Την εξουσία την έδωσαν στη δεξιά οι ξένοι. Αυτοί-Αγγλοι-πολέμησαν την Αντίσταση και σ αυτών τα όπλα στηρίχθηκε για δεκαετίες. Μιά λοιπόν, που τα συμφέροντα αυτών που έδωσαν την εξουσία στη δεξιά, εξυπηρετούνταν με αυτή την διαμορφωμένη κατάσταση-αυτοί άλλωστε την διαμόρφωσαν-η δοτή εξουσία έκανε την πάπια μισό σχεδόν αιώνα. Τώρα ύστερα απ μισό αιώνα χειμερίας νάρκης δίνει μαθήματα παρτιωτισμού.

Ειναι γιατί αμέσως μετά την κατοχή προκειμένου να εχει η αρχουσα τάξη φτηνή και ανεξέλεκτη εργατική δύναμη, συγκεντρώμένει στους χώρους που αυτή ήθελε-Αττική-το κόμμα σας εξαπάλησε ενα εκτεταμένο όργιο βίας σε όλόκληρη την ύπαιθρο με αποτέλεσμα να γίνει και να μείνει η Αθήνα μόνο Ελλάδα και να ερημωθεί η ύπαιθρος απ ό,τι ζωντανό και δημιουργικό ειχε και να γίνει η Αθήνα αυτό το απαίσιο χωνευτήρι, που καταστρέφει ό,τι δημιουργικό αξιόλογο και πολύτιμο παράγει για τη χώρα και το Εθνος η επαρχία. Και επιπρόσθετα αποστέρησε την υπαιθρο απ τους Ακρίτες, που πρώτοι δέχονται την εχθρική πίεση και επίθεση.

Ειναι σ όλους γνωστό πόσο πολύτιμες στρατιωτικά

οι πρώτες ώρες και μέρες και για τους δύο συντελεστές: Άμυνα και Επίθεση.

Ειναι γιατί με το ασήδωτο παρακράτος, αλλά και αυτό το επίσημο κράτος δολοφόνησαν τον Ελληνα Αντάρτη. Ο Αντάρτης κύριε Εβερτ, ήταν ο σύγχρονος Οδυσσέας σε ό,τι αφορά την μαεστρία και την πολεμική τέχνη το να αντικρούσει το Μυδράλιο και το Τάνκ με τον Γκρά και το Καριοφίλι: Ειναι σαν να αντικρίζει ένα σημερινό Πέρσιγκ ή Κρούζ.

Ειναι γιατί το κόμμα σας προκειμένου να ξεφορτωθεί ότι νέο και φρέσκο έφερναν οι νέες μετά κατοχικές γενιές, αντί να τις αξιοποιήσει Ενθικά και παραγωγικά τις ξεπούλησε στους ισχυρούς του κόσμου μέσω της μετανάστευσης.

Ειναι γιατί το όργιο βίας εκτός απ την εξασφάλιση της φτηνή εργατικής δύναμης ειχε να επιτελέσει και έναν άλλο συγκεκριμένο σκοπό και στόχο: Να εξαφανίσει-καταστρέψει κάθε ξωνταν και γραπτό στοιχείο και μνημείο ειχε σχέση με την Αντίσταση.

Αποτέλεσμα η ιστορία να εχει σταματήσει στον Μεταξά. Για το 1940 και το 1941-45, οχι μόνο γραφτά δεν υπάρχουν αλλά ούτε και φωτογραφικά. Και πώς να υπάρχουν όταν ένα τόσο δά κομματάκι χαρτί και μιά μουρμουριστή λέξη για αυτήν την "καταραμένη" για την δεξιά Αντίσταση όδηγούσε τον κάτοχο του χαρτιού και τον μουρμουρίσαντα την λέξη στην ασφάλεια, την εξορία, στη φυλακή μα και σ αυτό το εκτελεστικό απόσπασμα.

Σε ό,τι εχει σχέση με γραπτά και φωτογραφικά στοιχεία το ίδιο έγινε και κατά τη διάρκεια της χούντας. Οι Συνταγματάρχες έκαναν το πάν να μήν υπάρξη αν ειναι δυνατόν κανένα στοιχείο που να θυμίζει στις επόμενες γενιές το "Θεάρεστο" και "Εθνοσωτήριο" έργο τους. Εται μιά και δεν υπάρχουν στοιχεία φτάσαμε να μιλάμε για Απριλιανούς και όχι δικτάτορες όπως ειναι το πραγματικό όνομα και τα έργα

Ασφαλώς θα θυμάστε οτι το κόμμα και αυτή η Ιερά σύνοδος με υπομνήματα ξητήσατε να τους δοθεί χάρη

χωρί οι ίδιοι να κάνουν αίτηση, άλλα να φανεί οτι την χάρη την ξητά ο λαός.

Εχω στα χέρια μου έγγραφο της Εταιρίας Διάσωσης Ιστορικών Αρχείων 1940-1947, με ημερομηνία 31-1-94 που μου ξητά να συγκεντρώσω οτι στοιχείο γραπτό η φωτογραφικό εχει διασωθεί απ το 1940-74. Με το ίδιο σκεπτικό καταστρέφεται και το πάρκο της Ελευθερίας, έτσι ώστε να μήν υπάρχει κάτι που να θυμίζει και παράσει τον ύπνο αργότερα των απογόνων σας, για ό,τι έγινε στην επταετία της χούντας.

Το κόμμα σας κυρίε Εβερτ, είτε το λέτε, είτε δεν το λέτε στην πολιτική του εκπροσωπεί και εκφράζει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Σαν εκπρόσωπος λοιπόν της πλουτοκρατικής ολιγαρχίας, δεν μπορεί παρά και το πρόγραμμά του να ειναι αντίστοιχο. Συνεπώς ένα κόμμα σαν το δικό σας έχει οχι απλώς λίγους αλλά ελάχιστους απαδούς αφού η ολιγαρχία του πλούτου αριθμητικά ειναι ελάχιστη. Και επειδή ενα κόμμα που εκπροσωπεί και εκφράζει τα συμφέροντα της ολιγαρχίας του πλούτου δεν μπορεί να εχει οπαδούς απ τα φτωχά-λαϊκά στρώματα γι αυτό προκειμένου να αποπροσανατολίσει πρώτα, παρασύρει μετά και εκγλωβίσει σε συνέχεια αυτά τα φτωχά-λαϊκά στρώματα, καταφεύγει στον ανέξοδο πατριωτισμό και την επικερδής εθνικοφροσύνη.

Και το σενάριο ολοκληρώνεται όταν κάποιος τολμήσει να πεί οτι ο βασιλιάς ειναι γυμνός. Η λέξη αυτή θεωρείται πράξη ανάξια για Ελληνα. Ειναι η λέξη που τον θέτει αυτόματα εκτός της Εθνικής οικογένειας. Και τότε οι μηχανισμοί παραδοσιακής εθνικοφροσύνης μπαίνουν σε δράση με τα γνωστά παρελθόντων ετών αποτελέσματα.

Η δύναμη του πολιτικού λόγου, όταν ειναι ξεκάθαρη και απαλλαγμένη απο προλήψεις και προκαταλήψεις, όταν διακρίνεται απ τη διάθεση να προκαλέσει ρήξεις με ό,τι εχει παλιώσει και κυρίως να πάρει διαζύγιο με το επάρατο παρελθόν του κόμματος που είστε αρχηγός δεν εχει ανάγκη να καταφύγει σε πατριωτισμούς και εθνικοφροσύνες πολύ περισσότερο σε μηχανισμούς. Και

να επιστρατεύει-όπως παλιά-και την Εκκλησία σ αυτην

την εμπορευματοποίηση του πατριωτισμού και της εθνικοφροσύνης.

Μόνο αυτοί που εχουν επίγνωση του μικρού ώς ελάχιστου ποσοστού που εκπροσωπούν στο εκλογικό σώμα. Οσοι με δυό λόγια εχουν επίγνωση της εκλογικής γύμνιας καταφεύγουν στα τεχνάσματα του "πατριωτισμού, της εθνικοφροσύνης και των μηχανισμών.

Επειδή σαν κόμμα της άρχουσας τάξης δεν έχετε οπαδούς, και επειδή δεν είχατε οπαδους δεν συμμετείχατε και στην Εθνική Αντίσταση, μετά την απελευθέρωση όπως ειναι γνωστό την εξουσία ας την πήραν οι "σύμμαχοι Αγγλοιπρώτα και Αμερικάνοι μετά.

Για να γίνετε "κόμμα εξουσίας" όπως ισχυρίζεστε χρειάστηκε, εκτός απ τη βοήθεια των "συμμάχων" να καταφύγετε και στα έκτακτα μέτρα-στρατοδικεία, εκτελέσεις κλπ. Και για να παραμείνεται στην εξουσία κρατήσατε τα έκτακτα μέτρα, τις εξορίες, τις φυλακές και τα εκτελεστικά αποσπάσματα εικοσι και πλέον χρόνια. Βέβαια, απο μιά άποψη έχεται δίκαιο αφού δεν έχεται δικούς σας οπαδούς απειλείται μέσω του πατριωτισμού και της εθνικοφροσύνης-που ανέκαθεν μονοπωλούσατε-του οπαδούς των άλλων κομμάτων και ειδικά τους ψηφοφόρους του κέντρου-αυτή την μεγάλη δεδαμενή-που τόσο βάναυσα αξιοποίησε, χρησιμοποίησε και κακοποιεί παντοτε η δεξιά και κυρίως σε καιρούς χαλεπούς.

Αν η δεξιά ειχε λαϊκή βάση όπως ισχυρίζεται, αυτή η δεξιά λαϊκή βάση, θα έπαιρνε μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Αυτό θα της επέτρεπε να συμμετάσχει και αυτή στη δημοκρατική διαμόρφωση του μετά κατοχικού πολιτικό-κοινωνικού γίγνεσθαι. Να γίνουν ελευθερες οι πρώτες εκλογές, έτσι ώστε να καταγραφεί ο πολιτικό -κομματικός χάρτης και ενωμένος λαός όπως ήταν και αγωνίστηκε επί τέσερα χρόνια ενάντια στους τρείς κατακτητές θα συνέχιζε το δημιουργικό του έργο.

Δεν ειχε όμως-αυτους που εγκλόβιζε και εξαπατούσε μόλις κλήθηκε στα όπλα ο λαός ένοιωσε ελεύθερος απ τα δεσμά και τα δεινά των 4ο Αυγουστιανών και της γύρισε την πλάτη-όπως δεν εχει και τώρα-και ας πήρε λόγο συγκαιρίας κάποτε 50%-γι αυτό και κατέφυγε

στους"συμμάχους"που έδωσαν-Τσιώρτσιλ εκείνες τις περίφημες-φονικές εντολές προς Σκόμπυ:"Ενεργήστε σαν να βρίσκεστε σε κατακτημένη χώρα".Εντολές που στα απλοελληνικά σημαίνουν"απελευθερώστε την Ελλάδα απ τους Ελληνες και βάστε την εξουσία στη δεξιά", ανεξάρτητα απ το κόστος που θα εχουν στο λαό οι εντολές αυτές σε αίμα και υλικές ζημιές.

Η δεξιά και με το σημερινό της όνομα Νέα Δημοκρατία,όσες φορές βρίσκεται σε δύσκολη θέση καταφεύγει στον ανέξοδο"πατριωτισμό"και την επικερδής"ενθικοφροσύνη"Και βρίσκεται σε δύσκολη θέση όταν βρίσκεται εκτός εξουσίας και κυρίως όταν λειτουργεί έστω και υποτυπώδικα η Δημοκρατία, γεγονός που δεν μπορεί να λειτουργήσει με άνεση τους μηχανισμούς του"πατριωτισμού"και της"ενθικοφροσύνης" αρχίζει την τακτική που εφάρμοσε πρίν απ τη συμφωνία της Βάρκιζας.

Μέχρις ότου υπογραφεί η συμφωνία η δεξιά έκρυβε υπουλα τις πραγματικές της προθέσεις.Με μιά πολιτική ανεντιμότητα,σπάνια και σε αυτά ακόμα τα χρόνια της φαβλοκρατίας,η δεξιά έβαλε την υπογραφή της κάτω απο μιά συμφωνία που ρητά υποσχόταν στον Ελληνικό λαό:"Κατοχύρωση όλων των ελευθεριών του,πολιτική αμνηστία και τη δημιουργία ενός πραγματικού Εθνικού δημοκρατικού στρατού,χωρίς ΙΔΕΑ,ΜΕΑ και ΣΕΑ καθώς και την κάθαρση του βασιλαγισμού απ την Ελληνική κοινωνία.

Απ την επομένη όμως της υπογραφής άρχισε η συστηματική,απροκάλυπτη και κυνική παραβίαση της συμφωνίας:Χιλιάδες αθώοι πολίτες άντρες,γυναίκες και παιδιά βρέθηκαν στα κρατητήρια,τα στρατόπεδα-αυτό το σύγχρονο στίγμα όπου εκατοντάδες αθώοι Ανθρωποι βρήκαν οικτρό θάνατο-και όμηροι στην Αλτάμπα της Αφρικής.Δεκάδες χιλιάδες εργάτες και υπάλληλοι απολύθηκαν και πολλές χιλιάδες δεν τολμούσαν να πάνε στη δουλειά απ το φόβο των οργανωμένων φασιστικών ομάδων που βοηθούμενες απ τα όργανα του κράτους οργίαζαν ανεξέλεγχτοι.

Αντί για κάθαρση του δοσιλογισμού άρχισε η εντατική και εξονυχιστική εκκαθάριση στο στρατό-έκτος απο τις τόσες δολοφονικές που ειχαν γίνει στην Μ Ανατολή απ τον Τσιώρτσιλ και την 4η Αυγούστου-και τα σώματα ασφαλείας. Στις πόλεις και την ύπαιθρο επικρατούσε μιά ατμόσφαιρα τρόμου. Ο πρώτος τυχόν καταδότης μπορούσε να μπήξει μιά φωνή εναντίον ενός ατομικού εχθρού του οτι είναι "κουκουές" και αμέσως έτρεχαν οι διάφοροι χίτες, βενίτες, εδεσίτες και κάθε είδος φασιστικοειδή, συχνά και "όργανα της τάξης" να βοηθήσουν στη σύλληψη, τον ξυλοδαρμό, τον βιασμό και κούρεμα των κοριτσιών κλπ.

Οι συλλαμβανόμενοι, κακοποιημένοι, προπλακισμένοι και διαπομπευμένοι "κουκουέδες" κατά κανόνα απολύονταν απ την Ειρηνική αρχή-όταν βέβαια έφταναν στην Ειρηνική αρχή...-γιατί απλούστατα ήταν αθώοι και άσχετοι με τα όσα τους καταλόγιζαν. +

Η περίοδος αυτή ήταν η μετά τον Σκόμπυ εποχή. Ηταν η εποχή που η δεξιά, βοηθούμενη έμμεσα και όχι άμεσα πλέον όπως πρώτα απ τους ξένους έδινε τη μάχη για να εδραιώσει τη δική εξουσία στηριζόμενη στους δοσιλόγους

Ιστορικά ειναι επιβεβαιωμένο οτι η μάχη για την επιβολή και την εδραίωση της εξουσίας ειναι η πιό σκληρή και Απάνθρωπη. Οταν μάλιστα συμβαίνει να μην υπάρχει και λαϊκή βάση-να ειναι δική-γίνεται ακόμα πιό σκληρή και αδυσώπητη. Και γίνεται πιό σκληρη και Απάνθρωπη, γιατί εκτός απ την ικανοποίηση των φιλοδοξιών για την εξουσία υπάρχει και η υποχρέωση ανταπόδοσης του αντιτίμου σ αυτούς που την έδωσαν.

Την σκληρότητα και την Απανθρωπιά αυτής της μάχης [illegible] η δεξιά έδινε για την εξουσία, την περιγράψαν οι Αγγλοι και Αμερικάνοι Δημοσιογράφοι. Αυτοί που με εντολή των κυβερνήσεών τους ειχαν σαν αποστολή: Αν όχι να διαστρεβλώσουν-να κάνουν το άσπρο μαύρο-τουλάχιστο να αμβλύνουν, απαλύνουν την σκληρότητα και την απανθρωπιά. Και στο βαθμό που ήταν δυνατόν να δικαιολογήσουν ορισμένες υπερβολές και εγκλήματα

σαν τυχαία και συμπτωματικά.

Οι Δημοσιογράφοι όμως, που οχι μόνο έβλεπαν, αλλά και ξούσαν αυτό το όργιο βίας, αυτές τις σκηνές φρίκης αυτόν τοον ξόφο της απανθρωπά έγραφαν: "Η Ελλάδα, για αρκετό καιρό τώρα βρίσκεται κάτω απ τη διαλυτική μανία της δεξιάς" Και ο Αμερικανός ανταποκριτής της "φωνής της Αμερικής" κ Λιλαν Στόου: "Η Αθήνα ειναι η πιό θλιβερή πρωτεύπουσα της Ευρώπης. Και όταν η Αθήνα ήταν η πιό θλιβερη πόλη της Ευρώπης, ο καθένας αντιλαμβάνεται τί ακριβώς γινόταν στις μικρές πόλεις και κυρίως στην ύπαιθρο.

Η δεξιά όμως, που ελέω Θεού εννοεί να κυβερνά-για το καλό μας-όταν έλεγε οτι ειναι κόμμα εξουσίας το λέ και τώρα ο κ Εβερτ-αυτό εννοούσε. Για να κυβερνήσει έπρεπε να μήν διστάσει μπροστά σε τίποτε. Ετσι στηριγμένη στους ξένους και συνεργαζόμενη με τους δοσίλογους, τους απόντες του αγώνα, τους μαυραγορητες και ό, τι άλλο περιθώριο υπήρχε την εποχη εκείνη, έπρεπε να δημιουργήσει το πλαίσιο του εμφυλίου πολέμου. Του πολέμου που θα της έδινε τη δυνατότητα να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς με την Αντίσταση.

Αυτό το συνοθύλευμα ακροδεξιών και εραστές της εξουσίας. Αυτοί οι εργολάβοι του μίσους και της εκδήκπσης στο όνομα του "πατριωτισμού" και της "εθνικοφροσύνης" όχι μόνο δολοφώνησαν τη νεογέννητη μεταπελευθερωτική Δημοκρατία στη χώρα μας, αλλά έκαναν και την υποδομή του εμφυλίου πολέμου προκειμένου να στραγκαλίσουν την θέλπση του λαού να απαλλαγεί απ τα 4το Αυγουστιανά κατάλοιπα και ν ξήσει ύστερα απο έναν πολύχρονο και αξιοθαύμαστο αγώνα με δημοκρατία και ειρήνη.

Φαίνεται πώς ο κ Εβερτ, καταφεύγοντας στον "πατριωσιομό" και την "εθνικοφροσύνη" εκτός απ όλα τα άλλα, ξεχνά οτι η υπεράσπιση της πατρίδας και γενικότερα τα προβλήματα του Εθνους, δεν ειναι υπόθεση ενός κόμματος. Πολύ περισσότερο δεν ειναι μόνο της τάξης που το κόμμα αυτό εκπροσωπει.

Η ιστορία διδάσκει οτι η υπεράσπιση της πατρίδας εικαι άρηκτα δεμένη με την υπεράσπιση της Δημοκρατίας. Οσο βαθαίνει και πλαταίνει το βάθρο της Δημοκρατίας, τόσο διευρύνεται και εδραιώνεται

και η αγάπη προς την πατρίδα.

Η δημοκρατία τρέφεται απ την ποικιλία και την αντιπαράθεση ιδεών. Εκφυλίζεται και τελικά χάνεται με την ομοιομορφία. Και ξέρεται ποιοί και πώς ειναι καταρθωτή η ομμοιομορφία, αλλά και που τελικά οδηγεί τον λαό και τη χώρα.

Τα προγράμματα και οχι ο ανέξοδος πατριωτισμός στηρίζουν, διευρύνουν και εμβαθύνουν τη Δημοκρατία Η κινδυνολογία, η πτωματολογία και τα τάνκ πυ κατά κόρο χρησιμοποίησατε στο απότερο και άμεσο παρελθόν πηγούν στα γνωστά καταστροφικά για το λαό και τη χώρα αποτελέσματα.

Αν δεχθούμε οτι η πίστη στην η ιδεολογία-όπως και η αγάπη-ειναι η αμοιβαία ικανοποίηση ψυχοσωματικών αναγκών και η ταύτιση κοινωνικό-οικονομικών συμφερόντων, στο βαθμό που το πράγραμμα του κόμματός σας θα ικανοποιεί-εξυπηρετεί αυτούς τους όρους ο

λαός του οποίου τα συμφέροντα θα εκφράζει θα σας τιμήσει με την ψήφο του.

Εξυπνοι και ικανοί είστε. Αντί για ενθικολαγνεία και πατριδοκαπηλεία κάντε πράγραμμα. Ο λαός εχει κρίση. Δεν θα σας αδικήσει. Και μήν ξεχνάτε οτι όλοι πατριώτες ήμαστε. Όλοι αγαπούμε, πονάμε την Ελλάδα και όλοι πολεμήσαμε γι αυτήν και ας μας πικραίνει καμιά φορά.

~~Βέροια 18 Μάρτη 1994 Κέγιας Νίκος~~

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΕΒΕΡΤ ΑΡΧΗΓΟ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Στις 30 Νοεμβρίου με αφορμή τη συζήτηση που θα γίνει στη Βουλή για τη ζωή των κρατουμένων στις φυλακές και θέλοντας να έχει προσωπική αντίληψη όπως ισχυρίζεται επισκέφτηκε τις φυλακές Κορυδαλού. Όπως ήταν φυσικό όταν βγήκε έξω τον ρώτησαν οι δημοσιογράφοι πώς βρήκε τις συνθήκες που επικρατούν στον Κορυδαλό.

Η απάντηση του κ Εβερτ ήταν: "ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΑΠΑΝΘΡΩΠΕΣ. ΣΚΕΤΗ ΦΡΙΚΗ".

Βέβαια, οι δημοσιογράφοι ορθά σκεπτώμενοι δεν του θύμισαν στι μέχρι τις 10-10-93 το κόμμα που σήμερα αυτός είναι Αρχηγός ήταν κυβέρνηση.

Με τη λέξη φυλακή εννοούμε το ίδρυμα που σαν προορισμό έχει, την κράτηση των καταδικασμένων απ τα ποινικά δικαστήρια σε ποινή στέρησης της ελευθερίας και κρατούμενος είναι αυτός που κρατείται στη φυλακή για να εκτίσει την ποινή που του έχει επιβληθεί.

Βέβαια σε εποχές όπως αυτή του εμφυλίου πολέμου, εκτός απ τους ποινικούς υπάρχουν και οι πολιτικοί κρατούμενοι.

Αυτοί που δικάζονται και καταδικάζονται απο τα έκτακτα στρατοδικεία για τις ιδεολογικές τους και μόνο πεποιθήσεις και μάλιστα σε πολύ μεγάλες και αυτοτηρές ποινές: Ισόβια και σε θάνατο ακόμη με μοναδικό έγκλημα το πιστεύω τους και την πεποίθηση στι αν το πιστεύω τους αυτό εφαρμοστεί στην πράξη θα εξασφαλίσει ο λαός μιά πιό άνετη και χαρούμενη ζωή.

Φυσικά κάθε Ανθρωπος, όταν ακούει τη λέξη φυλακή, νοιώθει κάποια απροσδιόριστα συναισθήματα για το τί σημαίνει η λέξη φυλακή και κυρίως για τη σκοπιμότητα που εξυπηρετεί η φυλάκιση ενός

Ανθρώπου και το περιεχόμενο αυτής της λέξης.
Μερικοί τόσο την ουσία, άλλο τόσο και περιεχόμενο

την περιορίζουν μόνο στη στέρηση της προσωπικής ελευθερίας ενώ, άλλοι της αποδίδουν και σωφρονιστικό περιεχόμενο: Ότι δηλ κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού στη φυλακή δίνεται η δυνατότητα στον κρατούμενο να αναλογιστεί το έγκλημα που διέπραξε (ανεξάρτητα πιό) να μεταμεληθεί και όταν λήξη η ποινή του με τη σωφρονιστική "βοήθεια" που υποτίθεται οτι του δώθηκε να ενταχθεί εύκολα στην κοινωνία.

Βέβαια ο τρόπος διαβίωσης και οι συνθήκες κάτω απ τις οποίες ζεί ο κρατουμένων στη φυλακή αποτελεί αντικείμενο της σωφρονιστικής Επιστήμης.

Δυστυχώς όμως, σωφρονιστική Επιστήμη, που σαν αντικείμενο μελέτης εχει τον φυλακισμένο, τη συμπεριφορά του και γενικότερα τη ζωή του, αλλά και την παρακολούθηση για τη σωστή εφαρμογή των αποφάσεων που υποτίθεται οτι αυτή εξέδωσε την περίοδο 1944-1963 και 1967-74, οχι μόνο αδιαφόρησε να μελετήσει, αλλά εναρμονισμένη στο σύνολό της σχεδόν με την εκάστοτε "εθνοσωτήρια κυβέρνηση" επέτρεψε να υποστούν τα πάνδυνα Ανθρωποι εκδοση κλ. πρωτοπόροι: Στις Επιστήμες, τα γράμματα, τις τέχνες την πολιτική και τον πολιτισμό.

Χωρίς κάν να αναλογιστούν οτι το μίσος και ο φθόνος που έτρεφαν οι "εθνοσωτήρες" για τους πολιτικούς τους αντιπάλους ήταν θανάσιμο και αδυσώπητο και οτι η στάση τους αυτή επέτρεπε στους ασύδοτους "εθνοσωτήρες και πατριδοκάπηλους" να διαπράξουν ανεξέλεκτοι καθώς ήταν, οχι απλώς έγκλήματα, αλλά κακουργήματα που ξημείωναν και την ίδια τη σωφρονιστική Επιστήμη και το σύνολο των Ελλήνων. Και επιπρόσθετα με την τέτοια συμπεριφορά και στάση εξέθεταν τη χώρα στην παγκόσμια κοινή γνώμη.

Εταν φτάσαμε, να βρίσκεται η χώρα μας για

σαράντα και πλέον χρόνια στο στόχαστρο της παγκόσμιας κοινής γνώμης. Να ξεσυκώνεται θύελλα διαμαρτυριών για εγκλήματα και απάνθρωπη συμπεριφορά σε βάρος Ανθρώπων, που εθελοντικά εγκατέλειψαν τα πάντα (οικογένεια και περιουσία

και ό,τι άλλο πολύτιμο και ακριβό είχαν) εκτεθειμένα στη διάθεση των κατακτητών και των συνεργατών τους σε αντίποινα, για να πολεμήσουν τους τρείς κατακτητες-Γερμανούς, Ιταλούς και Βουλγάρους, αλλά και αυτούς που συνεργάζονταν μαζί τους-για την απελευθέρωση της χώρας την Δημοκρατική διακυβέρνηση και τη βελτίωση των όρων ζωής του λαού.

Επειδή πιστεύω, πως ο κύριος Εβερτ, θα θελήσει να εχει και πρέπει να εχει σαν αρχηγός κόμματος πλέον μιά σαφή εικόνα τί σημαίνει στην κυριολεξία (ουσία και περιεχόμενο) η λέξη φυλακή. Δεν αρκεί μιά επίσκεψη. Και δεν αρκεί γιατί έτσι όπως ειναι διατυπωμενοι οι κανονισμοί απ τους διάφορους Μέτρ, και τους μηχανισμούς που βάζει σε κίνηση η λέξη φυλακή, ειναι δυνατόν και ο ποιό έμπειρος στα της φυλακής Ανθρωπος, να πέσει θύμα και όταν ακόμα η επίσκεψη γίνετι σε ανύποπτο χρόνο. Πόσο μάλλον αυτός που την επισκέφθηκε επίσημα.

Για να καταλάβει κανείς, Κ. Εβερτ πώς ακριβώς λειτουργούν αυτοί οι αόρατοι μηχανισμοί, που κάνουν κόλαση τη ζωή του φυλακισμένου, πρέπει να ζήσει και μάλιστα αρκετά χρονιά στο πετσί του τη φυλακή. Αυτός και μόνο αυτός κύριε Εβερτ, μπορεί να καταλάβει μερικά πράγματα και όχι αυτός που την επισκέπτεται για λίγες έστω ώρες επίσημα. Θα έλεγα οτι και αυτός που έζησε λίγους μόνο μήνες ή και ένα ή δυό χρόνια και αυτός απλώς θα συλλάβει μόνο τη σημαίνει η λέξη φυλακή. Δεν θα καταλάβει πώς λειτουργούν οι αόρατοι και σκοτεινοι μηχανισμοί.

Κάνω αυτήν τη διάκριση ανάμεσα στον πολύ και το λίγο χρόνο, γιατί στη φυλακή τίποτε δεν ειναι

σταθερό και οριστικό. Ό,τι ίσχυε χθές δεν ειναι σίγουρο οτι θα ισχύει και σήμερα. Και ό,τι ισχύει σήμερα κανείς δεν το εγγυάται οτι θα ισχύσει και αύριο. Τα απρόοπτα και οι εκπλήξεις ειναι κάτι που μπορεί να συμβούνουν απ την μιά στιγμή στην άλλη.

Με δυό λόγια, η φυλακή ειναι ένας χώρος, όπου μέχρι την εξώπορτα Είσαι Ανθρωπος, άλλα μόλις

περάσεις την εξώπορτα γίνεσε ένα ΤΙΠΟΤΕ. Με το που κλείνει η πόρτα πίσω, χάνετε την Ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αλλά και την Ανθρώπινη υπόσταση.

Εκει μέσα, οι εντεταλμένοι Ανθρωποι της εξουσίας το πρώτο πράγμα που θα προσπαθήσουν να του δώσουν να καταλάβει ειναι ακριβώς αυτό: Οτι: Ο Ανθρωπος και το δικαίωμα να λέγεσε Ανθρωπος, εχουν μείνει έξω απ την εξώπορτα της φυλακής και οτι για το" καλό"του καλά θα κάνει να το καταλάβει όσο το δυνατόν συντομότερα. Αν δεν θελήσει να το καταλάβει απο μόνο του σε μερικές ώρες ή μέρες το πολύ θα τού το πούν κατάμουτρα.

Το γεγονός αυτό σημαίνει, οτι η εξουσία δια μέσω του σωφρονιστικού της συστήματος εχει δικαιώματα ζωής και θανάτου επάνω του. Και το λέω αυτό, γιατί σε πολλές δεκάδες ανέρχονται οι πολιτικοί κρατούμενοι και μάλιστα ελαφροποινήτες που με υποθέσεις κατασκευασμένες στη φυλακή οδηγήθηκαν στο στρατοδικείο και απο εκεί στο εκτελεστικό απόσπασμα και αρκετών η ποινή απο πέντε ή τρία χρόνια, που ήταν αρχικά έγιναν είκοσι ή και ισόβια.

Για να τον υποχρεώσουν να παραιτηθεί απ τα Ανθρώπινα δικαιώματα-εκτός και θελήσει να μπεί στα διάφορα κυκλώματα, οπότε παραιτείται μόνος του-υπάρχει ο Απάνθρωπος κανονισμός της φυλακής που προβλέπει διάφορες ποινές: Απομόνωση, κλείσιμο στο πειθαρχείο χωρίς κουβέρτες, στέρηση φαγητού, νερού και τσιγάρου. Μεταγωγή σε άλλη φυλακή πιό απομακρυσμένη απ τους δικούς του και πιό σκληρούς όρους ζωής. Στέρηση της επικοινωνίας με τα αγαπημένα

πρόσωπα(επισκεπτηριου αλλήλογραφίας κλπ)
Δυσμενείς εκθέσεις και ένα σωρό άλλες ποινες.
Και δίπλα σ όλα αυτά οι βρισιές,οι ταπεινώσεις, ο εξευτελισμός και καταράκωση της Ανθρώπινης αξιοπρέπειας.Βέβαια υπάρχει και το ξύλο.Ας μήν αναφερθώ όμως σε αυτό με την ελπίδα οτι τώρα που γίναμε Ευρώπαίοι,δεν"χρησιμοποιείται"αυτή η θαυματουργή μέθοδο σωφρονισμού.

Οταν λοιπόν,αυτή ειναι η συμπεριφορά της εξουσίας,το ερώτημα που μπαίνει ειναι αν πράγματι αυτή η συμπεριφορά της εξουσίας βοηθάει τον κρατούμενο να συναισθανθεί το λάθος-αν πράγματι το έκανε-ή του σκοτώνει ό,τι Ανθρώπινο εχει καταρθώσει να συγκρατήσει;Και λέω εξουσία γιατί για την εξουσία πρόκειται.Αυτή διαμορφώνει το σωφρονιστικό σύστημα.Καθορίζει τους όρους ζωής των κρατουμένων και τη συμπεριφορά των σωφρονιστικών υπαλλήλων και όχι η πολιτεία όπως προσπαθεί να μας πείσει η εκτελεστική εξουσία.
Η πολιτεία προκειμένου να προστατεύσει τους πολίτες εχει διαμορφώσει μια Νομοθεσία.Μια Νομοθεσία που η παραβίασή της συνεπάγεται κάποια ποινή.Αφού καθορίσει την ποινή αναθέτει στην εκτελεστική εξουσία την εκτέλεση της ποινής.Η πολιτεία με τις ποινές που επιβάλει δεν αποβλέπει στην εκδίκηση,πολύ περισσότερο δεν αποβλέπει στον εξανδραποδισμό του Ανθρώπου.
Και το ερώτημα που μπαίνει στον κάθε απλό Ανθρωπο ειναι:Αφού η πολιτεία με τις ποινές που επιβάλει,δεν αποβλέπει στο να τσαλακώσει την Ανθρώπινη αξιοπρέπει,γιατί η εκτελεστική εξουσία στη διάρκεια που ο κρατούμένος εκτίει την ποινή του χρησιμοιείται σαν αντικείμενο; Γιατί οι συνθήκες στις φυλακες ειναι"ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ"και η ζωή των κρατουμένων"ΣΚΕΤΗ ΦΡΙΚΗ";Για ποιό λόγο να ζούν οι Ανθρωποι αυτοί στο τέλος του 1993 κάτω απ αυτές τις φρικτές και απάνθρωπες συνθήκες;

Βέβαια, η επίσκεψη του κυρίου Εβερτ στις φυλακές σαν Νέος αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ειναι προς τιμής του. Οι δηλώσεις του όμως, ένω εχουν σκοπό να απεικονίσουν την τραγική κατάσταση που επικρατεί στις φυλάκες τον εκθέτουν. Και τον εκθέτουν γιατί απ ό,τι φαίνεται δεν αποβλέπουν στο να συμβάλει στην εξάλειψη αυτής της φρικτής κατάστασης, αλλά θέλοντας να κάνει αντιπολίτευση απ τη θέση του αρχηγού πλέον ξέχασε οτι μέχρι τις 10-11-93 το κόμμα στο οποίο ειναι αρχηγός ασκούσε-με εξαίρεση

ορισμένες μικρό-αναλαμπές για πάρα πολλές δεκαετίες μονοπωλιακά την εξουσία.

Σαν παλιός πολιτικός κρατούμενος, που έζησα στο πετσί μου για δέκα έξη σχεδόν χρόνια στις φυλακές και τρία στο Παρθένι της Λέρου, θα ήθελα να μου επιτρέψεται κύριε Εβερτ, να Σάς θυμίσω μερικά πράγματα, που ειναι και η απάντηση για τις φρικτές και απαράδεκτες συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές.

α) Το σωφρονιστικό μας σύστημα της χώρας μας κύριε Εβερτ, το έχουν διαμορφώσει και χτίσει-φυλακές Κέρκυρας, Κεφαλονιάς κλπ-οι Αγγλοι, που εκατό(100) σχεδόν χρόνια με τις ευλογίες και την στήριξη των πιό συντηρητικών δυνάμεων της χώρας, ειχαν την επικυριαρχίας. Αυτό το ίδιο σύστημα το δέχθηκαν και το ευλόγησαν και οι Αμερικάνοι μετά το 1947. Με δυό λόγια ειναι δομημένα: κανονισμός και κτίσματα με την αποικιακή νοοτροποία που διακατέχει την Αγγλική άρχουσα τάξη.

β) Ειναι σε όλους γνωστό, οτι μαζί με τον στρατηγό Σκόμπυ-αν οχι πιό μπροστά-ήρθε στην Αθήνα μιά Αγγλική σωφρονιστική διάνοια. Μιά διάνοια που έν όψη του εμφυλίου πολέμου, θα εφάρμοζε στην πράξη το σωφρονιστικό σύστημα που ειχαν ήδη προετοιμάσει σε συνεργασία με το παλάτι και τους τετατρο-Αυγουστινούς, Το συστημα αυτό έπρεπε να αντίστοιχο για την περίπτωση.

Αυτός αποφάσισε να χρησιμοποιηθεί το κολαστήρι της Γυάρου σαν φυλακή, άλλα και να χτιστούν οι τα αντίστοιχα για το σκοπό αυτό κτήρια. Πέρασαν πολλά χρόνια έκτοτε και μου διέφυγε το όνομά του. Ηταν καυτσός.

γ) Η δεξιά απ τα γενναφάσια της ακόμα, εχει ταυτιστεί απόλυτα με την πολιτεία. Με τον τρόπο αυτό έβαλε κάτω απ τον απόλυτο έλεγχό της όλους τους κινωνικούς θεσμούς και δομές: Βουλή, Δικαιοσύνη και τύπο. Τη Βουλή μέσω της κοινοβουλευτικής δικτατορίας, όταν τα πράγματα της χώρας τα έλεγχε. Τη Δικαιοσύνη με το

διορισμό των λειτουργών της και τον τύπο μέσω του κιτρινισμού. Το ίδιο έκανε και στο στρατό και τη Δημόσια τάξη και ασφάλεια και όλους τους άλλους πολιτειακούς μηχανισμούς.

Η ταύτιση αυτή της έδωνε τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τους μηχανισμούς της πολιτείας προκειμένου να εξυπηρετήσει κομματικούς σκοπούς και στόχους. Να παραχωρεί κοινωνικό-οικονομικά αξιώματα και προνόμια στην κομματική της πελατεία.

δ) Μέσω αυτής της ταύτισης η εκτελεστική εξουσία αποφεύγει τον έλεγχο απ τα εντεταλμένα όργανα της πολιτείας και τον λαό. Μετον τρόπο εξασφάλιζε το ανέφθυνο για τις παραβιάσεις που έκανε.

Οι πρόγονοι, αλλά και οι πατεράδες σας κύριε Βερτ, χρησιμοποιούσαν τη φυλακή σαν εργαλείο εξόντωσης των πολιτικών τους αντιπάλων και σαν φόβητρο να ανακόψουν την προσπάθεια του λαού για κάποια βελτίωση των όρων ζωής του. Και όταν ο λαός ξεπερνούσε το φόβο και δεν υπέκυπτε στις θελήσεις τους έκαναν και απο μιά δικτατορία. Φυλάκιζαν ή σκότωναν τους πρωτεργάτες και έβαζαν το λαό στο γύψο.

Εται φτάσαμε στο σημείο και σήμερα ακόμα να υπάρχει και να εφαρμόζεται το ίδιο σωφρονιστικό

σύστημα του εμφυλίου πολέμου με αποτέλεσμα να μπαίνει ο κρατούμενος Ανθρωπος στη φυλακή και μόλις κλείσει η πόρτα πίσω του να χάνει την Ανθρώπινη ιδιότητα. Να γίνεται ένα αντικείμενο.

Για να μήν παραταθεί αυτή οι ΦΡΙΚΗ, που ξού οι συνάνθρωποι μας στις φυλακές, τώρα που πλέον έχεται προσωπική αντίληψη αυτής της φρίκης όταν το θέμα συζητηθεί στη Βουλή, σκεφθείται τον Ανθρωπο. Σεβαστείται και βοηθήστε σαν άτομο και κόμμα να διατηρηθεί η Ανθρώπινη ιδιότητα.

Με τη βεβαιότητα οτι τόσο Εσείς άλλο τόσο και η κυβέρνηση και ειδικά ο Υπουργός Δικαιοσύνης κύριος Κουβελάκης, θα δήτε με ευρύτητα και Ανθρωπιά το θέμα Ανθρωπος στη φυλακή, έτσι ώστε όταν λήξη η ποινή να ξακολουθεί να ειναι

ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Βέροια 15-1-1994. Κόγιας Νίκος.